ஓம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

தைத்திரீயோபநிஷத்

த்ராவிடபாஷ்யம்.

TAITTARYOPANISHAD

சங்கராசாரியர் ரங்கராமாநுஜாசாரியர்

செய்தருளிய பாஷ்யத்தை

அநேகவித்வான்களைக்கொண்டு

தமிழில் மொழிபெயர்த்து,

கு. அநந்தாசாரியரால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898.

புஸ்தகவிளம்பரம்

		விலைவிவரம்.	
தேசிகப்ரபந்த வியாக்கியானம்	ரூ 3—8—0	தபால்கூலி	0—
வடகலை குருபரம்பரை	,, 0–12—0	,,	0—
தென்கலை ஷை	,, 0–12—0	,,	0—
தைத்திரீயோபநிஷத் பாஷ்யம்	,, 1—2—0	,,	0—
மணிப்ரவாள ஸ்ரீபாஷ்யம்	,, 1–12—0	,,	0—
பராசரஸம்ஹிதை பாஞ்சராத்திரம்	,, 1—4—0	,,	0—
பாஞ்சராத்திரம் விஷ்ணுதிலகம்	,, 1–12—0	,,	0—

இவை சென்னப்பட்டணம் போலீசு ராகவாசாரி தெருவு வீட்டில் கு. அனந்தாசாரியா ரிடத்திலும், தம்புசெட்டிதெருவு ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலும் பச்சையப்பன் ஸ்கூலுக்கு அடுத்த நிலய புஸ்தகசாலையிலும், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்தெருவு கூடம் கந்தாடை திருவேங்கிடாசாரியா ரிடத்திலும், கும்பகோணம் வியாபாரம் கோவிந்தசாமி நாயுடு இடத்திலும், திருச்சிருப்பள்ளி யில் சபாபதிபிள்ளை புஸ்தகசாலையிலும், மதுரை புதுமண்டபம் பிள்ளை புஸ்தகக்கடையிலும் விற்கப்படும்.

தசோபநிஷத்தில் 8 உபநிஷத் பூர்த்தியாயிற்று: சாந்தோக்கிய தாரணிய உபநிஷத் அச்சிடப்பட்டுவருகிறது.

ௐ

பரப்ரம்மணேநம:.

தைத்திரீயோபநிஷத்

த்ராவிடபாஷ்யப்ராரம்ப:.

தைத்திரீயோபநிஷத்திற்குச் சங்கராசாரியர் செய்த பாஷ்யத்தில் மங்களச்லோகங்கள்.

க. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 |
𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌨𑌮𑌃||

உ. 𑌯𑍈𑌰𑌿𑌮𑍇𑌗𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 |
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂||

౧. యస్మాజ్జాతంజగత్సర్వంయస్మిన్నేవవిలీయతే ।
యేనేదన్ధార్యతేచైవతస్మైజ్ఞానాత్మనేనమః॥

౨. యైరిమేగురుభిఃపూర్వమ్పదవాక్యప్రమాణతః ।
వ్యాఖ్యాతాస్సర్వవేదాన్తాస్తాన్నిత్యమ్ప్రణతోఽస్మ్యహమ్॥

முதல்மங்களசுலோகத்தின் கருத்து.

இவ்வுலகத்திற்கு எவன் முதற்காரணமும், நிமித்தகாரணமு மாகின்முனே; எவனிடத்தில் இவ்வுலகு லயம்பெறுகின்றதோ ; எவனுலிவ்வுலகு தரிக்கப்படுகின்றதோ ; அந்தஜ்ஞாநமூர்த்தியை நாம் வணங்குவோமாக.

இரண்டாவதுமங்களசுலோகத்திற்கு கருத்து.

எந்த பூர்வாசாரியர்களால் வேதாந்தங்களுக்கு தர்க்கவ்யாகரண ப்ரமாணங்களுக்கிணங்க வ்யாக்யாநம்செய்யப்பட்டதோ; அவர்களைஎப்போதும்யான்வணங்குகின்றேன்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் ப்ரதிஜ்ஞைசுலோகம்.

𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃|
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂𑌹𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌯𑌤𑍇||

తైత్తిరీయకసారస్య మయాచార్యప్రసాదతః ।
విస్పష్టార్థరుచీనాంహివ్యాఖ్యేయంసమ్ప్రణీయతే॥

இதற்குக் கருத்து.

இந்த தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கு, குருகடாக்ஷத்தினுல் இவ்வுபநிஷத்தில் பதார்த்தக்கருத்துக்களை யறியவிரும்புகிறவர்களுக்கு உபகாரமாக என்னுல் வ்யாக்யாநம் செய்யப்படுகிறது.

சங்கரபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

பூர்வகாண்டத்தில், பலாபிஸந்தி என்கிற பலகாமனையோடு கூடியவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டோமம்முதலிய காம்யகருமங்களும், பலகாமனையில்லாதவர்களுக்கு கீழ்ச்செய்துள்ள பாபகருமங்களைக் கழித்துத்தருகிற தருமங்களும், கூறப்பட்டன. ஆக, கருமாநுஷ்டானம் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகையால், ஸம்ஸாரகாரணமாகிய கருமாநுஷ்டானத்திற்குஹேதுவான காமத்தை நீக்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றது. வேதத்தால் கருமம் விதிக்கப்பட்டாலு மிதி லாசையுடையவ னிதைச் செய்யக்கடவனென்று விதிக்கப்படுகின்றமையால் காமமென்கிற ஆசையில்லாதவன் செய்யவேண்டுவ தில்லையாகையால் கருமத்தை யநுஷ்டிக்கச்செய்கிறது காமமேயாம், காமத்தாலன்றோ கருமத்தில் ப்ரவர்திக்கின்றான். காமங்களையடைந்தவர்களாயின், ஆத்மசுகத்தி லிருக்கின்றமையால், காமமற்றவர்களாகின்றமையால் ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டார்களன்றோ. ஒருமனிதனொன்றை விரும்பினவன் அதை யடைந்தபின் மற்றொன்றை விரும்புகிறானேயன்றி அதையேவிரும்புகின்ற தில்லையன்றோ. ஆகையா லெல்லாமடைந்தானாகில் ஒன்றையும் விரும்பானன்றோ. இவ்வாறு எல்லாமடைந்தவனை அவாப்தஸமஸ்த காமனென்றும் ஆப்தகாமனென்றுஞ் சொல்லுவர். ஆக, ஆப்தகாமன், தனக்கொன்றிலு மாசையில்லாமையினாலே ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டான் தன்னிலேதான்நிற்பான், இப்படி தன்னில்தான்நின்றபின், ஆத்மசுகத்தை யநுபவிக்கிறான். ஆத்மசுகத்தை யநுபவித்தா லவாப்தஸமஸ்தகாமனாகிறான். 'ஆத்மா' என்றாலும் 'தான்' என்றாலும், பொருளொன்றேயாமென்றுணர்க. ஆக, காமங்களையடைவதே காமநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாகையால், ப்ரம்மவித்யை காரணமாகாமையால் காமநிவ்ருத்திக்காக ப்ரம்மவித்யையென்று சொல்லிய தெங்ஙனமென் றய்யமுற வழியில்லை. ஏனென்றால் ப்ரம்மவித்யையினால் ஆத்மஜ்ஞானமுண்டாகிறது, ஆத்மாவே ப்ரம்மம். இத்தால் ப்ரம்மவித்யையினா லாத்மஜ்ஞானமுண்டாவதெங்ஙனமென்கிற ஸந்தேஹம்தீரும். இந்த ஆத்மஜ்ஞானமாவது, ஆத்மாவேஸத்யம் மற்றவையெல்லாம் அஸத்யமென்பதாம். மெய்யானவஸ்துவில் ஆசையுண்டாகுமேயன்றி பொய்யானவஸ்துக்களி லாசையுண்டாகாது. ஆகையால் ஆத்மஜ்ஞானத்தால் ஆசைஎன்கிற காமம் நீங்குகின்றது. ஆனதால் ஆசைப்பட்ட வஸ்துக்களையடைந்தவனுக்கு ஆசைநீங்குவதுபோல் ஆத்மஜ்ஞான முடையவனுக்கும் காமமென்கிற ஆசை நீங்குகின்றமையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனை ஆப்தகாமனென்று சொல்லுகிறது. இவ்வாறு ப்ரம்மவித்யையினால் காமங்கள் கழிந்துபோகின்றமையாலென்க. இப்படி யறிந்தவனுக்கு மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. மோக்ஷமாவது அவித்யைநீங்கி யாத்மஸ்வரூபத்தி லிருப்பதேயாம். அவித்யையாவது இதரவஸ்துக்களை ஸத்யமென்றுநினைத்திருப்பது இந்த அவித்யை நீங்குவது ஆத்மாவே ஸத்யமென்கிற வித்யையினாலே

இப்படி சுருதிகள் போதிக்கின்றன. அவையாவன, "அபயம்ப்ரதிஷ்டாம் விந்
ததே" "ஏதமாநந்தமயமாத்மாந முபஸங்க்ராமதி" இவைமுதலியவை இவ
ற்றிற்குப்பொருள். ஆத்ம ஸ்வயம்ப்ரகாசாநுபவமே மோக்ஷ மென்பதாம்.
ஆக இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்திற்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்திற்கு ஹேது
வாயிருக்கிற கருமங்களுக்குக் காரணங்களான காமங்களை யுண்டுபண்ணுகிற
அவித்யை நீங்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றமை
யால், உபநிஷத்து மிகவும் முக்யமானது. இதனால் எல்லாசுகங்களும் கரும
த்தினுலாகின்றனவாகையால் அந்த கருமத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வகாண்
டமே முக்யமென்றும் உபநிஷத்து அநவச்யகமென்றும் கூறுவதுகூடாது
என்பது விளங்கிற்று. இனிகாம்யகருமங்களைச் செய்யாமல் பாபகருமங்களை
யும் விட்டிருந்தால் இதற்குமுன்செய்த பாபகருமங்கள் துக்காநுபவத்தா
லொழிந்துபோ மாகையால் ப்ரம்மவித்யை யின்றியே மோக்ஷமுண்டாகுமெ
ன்றுவது, மோக்ஷமென்பது மகாசுகமாகையால் ஸ்வர்கமென்பதும் மகாசுக
மேயாகையால், ஸ்வர்க்கத்திற்கு கருமமேஸாதநமென்று சுருதி சொல்லு
கின்றமையால் கருமாநுஷ்டாநத்தாலே மோக்ஷமும் ஸித்திக்குமென்றுவது
சொல்லலாமேயெனில்; அதுபொருந்தாது; அநேகபூர்வஜந்மங்களில் செய்த
கருமங்கள் பலவாயும் விருத்தங்களாயு மிருக்கின்றமையால் இந்த ஜந்மத்
திலே ஸமஸ்தகருமங்களு மநுபவித்துக்கழிக்க முடியாவாம். நரகஹேது
வான கருமத்தையும் ஸ்வர்க்கஹேதுவான கருமத்தையு மிந்த சரீரத்தி
லநுபவித்துக்கழிப்பது எப்படிகூடும். முன்செய்த கருமங்களில் இந்தஜந்ம
த்தில் பலனைத்தருகிற கருமங்கள்பல. ஜந்மாந்தரத்தில் பலனைத்தருமவை
பல இவ்வாறு பலகருமங்க ளிருக்கின்றமையாலென்க. ஆனதா லிந்தஜந்ம
த்தி லநுபவித்த கருமங்கள்போக மற்றுள்ள கருமங்களால் ஜந்மாந்தரத்தை
யடைவதுகூடும். இத்தாலிந்த ஜந்மத்தி லநுபவித்தரூத க்ரமசேஷங்களுண்
டென்று நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறே சுருதிஸ்ம்ருதிகள்பலவும் முறை
யிடுகின்றன. அவையாவன "[illegible]த்ய இஹரமணீயசரணாः" "ததச்சேஷேண"
இவைமுதலியவை. இவற்றிற்குப்பொருள். ஒருஜந்மத்தில் சிலகரும பலங்
களை யநுபவித்து கருமசேஷங்களால் புண்யபாபங்களுக்குத் தக்கபடி ஜந்மா
ந்தரங்களை யடைகின்றார்களென்பதாம். இனி, நீங்கள்கூறும்வண்ணம் கருமங்
கள் பலவுளவாயினும் அவையெல்லா மநுபவத்தா லொழியாவாயினும், அநு
பவத்தாலழிந்த கருமங்களை யொழிந்த கருமசேஷங்கள் நித்யகருமங்களா
கிய ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளா லழிந்துபோமாகையால் வேறு
யத்நமின்றியே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்று சொல்லவழியில்லை. ஏனென்
றால்; நித்யகருமங்கள் செய்யாதபோது பாபத்தை போதிக்கின்றமையாலெ
ன்க. அதாவது, நித்யகருமங்கள் அவற்றைச்செய்யாவிடில் வருகிறபாபத்தை
வரவொட்டாமற் செய்வதற்கு செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி கீழ்ச்செய்த
பாபங்களைப் போக்குவதற்கன்று. அப்படிச்ருதிவிதியாமையால்.ஆகையால்,

தவாநதிறகு விருததமாகையால நமபததகாதவலவெனறால, இதுதகாத னறு ஏனெனறால இநதவசநததில நிதயகருமஙகளைச செயயாமையினால பாபமுணடாமெனறு சொலலபபடவிலலை நிதயகருமஙகளைச செயயாதது கொணடு இவனுககுப பாபமகழிநததிலலை எனறு அறிவுளளவோ ரூகிககின றாகள எனறு சொலலுகிறது பாபமநீஙகியவனுககே நிதயகருமஙகளினனு ஷடாநததி லாசையுடனனுஷடிபபது கூடுமாகையால நிதயகருமஙகளைசசெ யயாதவனைப பாபியெனறூகிககலாமனறோ ஆகையாலநதவசநததிறகுப பொருளறியாமல நிதயகருமஙகளைச செயயாமையாகிற அபாவததினால பாபமெனகிறவஸது உணடாகும, அநதபாபமானது நிதயகருமஙகளைசசெய வதினாலுணடாகாமலிருககு மெனபதறகு யுகதியிலலை ஆகையால நிதயகரு மஙகளால புணயமேயுணடாகிறது அநதபுணயததால மோகஷவிரோதமவ ரும ஆக இபபடி பலவழியாலும, புணயம பாபம, எனகிற கருமஙகளை நீக கபபோகாமையால, ததவஜஞாநமிலலாமலே, காமயகாமம நிஷிததகாமம இவைகளைசசெயயாமலிருநதால தனககுததானே மோகஷம ஸிததிககுமென னும இதறகாக பரமமவிதயை வேணடுவதிலலையெனறும சொலலுகிறமுதல பகஷம தளளபபடடது இனி, ஸவாகமபோல உததமசுகமான மோகஷமும கருமாநுஷடாநததாலே யுணடாகுமாகையா லதறகாகபரமமவிதயை வேண டுவதிலலை எனறுசொலலுகிற இரணடாவதுபகஷமும தககதனறு ஏனெ னறால, நிதயமாகியது ஒனறாலுணடுபணணபபடமாடடாது மோகஷமெனபது நிதயமானதாகையால கருமாநுஷடாநததா லுணடாகாதனறோ யாதொனறு உணடாககபபடுகினறதோ அது அநிதயமாயிருபபது உலகததில காணபபட டிருககிறது ஆகையால நிதயமானமோகஷம கருமாநுஷடாநததா லுணடு பணணபபடமாடடாது விதயையோடு கூடிய கருமாநுஷடாநததிறகு நிதய மான மோகஷததைப புணடுபணணுகிற சகதியுணடெனறு, ஒபபுககொளளுகி றோமெனறால அதுவிருததம நிதயமாகியது உணடாகிறது எனபது கூடு மோ இனி, ஒருபொருளழிநதால அதுவே மீணடுமபிறபபதிலலையாகையால அநத அழிவுககு அழிவிலலை ஆகையால, தவஸமெனகிற அநத அழிவு நித யமாயிருநதாலும ஒருகாரணததா லுணடாகினறதனறோ அதுபோல அழி விலலாமையாலே நிதயமான மோகஷமும கருமாநுஷடாநமாகிற காரணத தாலே யுணடாகுமெனபதில விரோதமிலலையெனறால அதுவும சேராது அபாவரூபமாகிய தவஸமெனகிற அழிவு நிதயமாயிருககையில அதுகாரண ததாலே யுணடானது அபாவரூபமாகையாலே, ஆகையால வஸதுவாகிய மோகஷம நிதயமாகையால காரணததாலுணடாகாது மோகஷம அபாவரூப மலலவனறோ வாஸதவததில நிரூபிததுபபாாததால, தவஸமெனகிற அழி வுகாரணததா லுணடாகிறதெனபதும பரமமேயாகினறது அதறகொருவி சேஷமுஙகூடாதனறோ ஆகையாலதவஸமும உணடாகிறதிலலை இநததவம ஸததிறகு உதபததியாவது ஸததாஸமபநதமெனறுவது. விகாரஸமபநதமே

தவாநத்திற்கு விருத்தமாகையால் நம்பத்தக்கதல்லவென்றால், இத்தக்கத ன்று ஏனென்றால் இந்தவசநத்தில் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையினால் பாபமுண்டாமென்று சொல்லப்படவில்லை நித்யகருமங்களைச் செய்யாதது கொண்டு இவனுக்குப் பாபம் கழிந்ததில்லை என்று அறிவுடையோ ரூகிக்கின்றார்கள் என்று சொல்லுகிறது பாபம் நீங்கியவனுக்கே நித்யகருமங்களினனுஷ்டானத்தி லாசையுடனனுஷ்டிப்பது கூடுமாகையால் நித்யகருமங்களைச்செய்யாதவனைப் பாபியென் றூகிக்கலாமன்றோ ஆகையா லிந்தவசநத்திற்குப் பொருளறியாமல் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தினால் பாபமென்கிறவஸ்து உண்டாகும், அந்தப்பாபமானது நித்யகருமங்களைச்செய்வதினாலுண்டாகாமலிருக்குமென்பதற்கு யுக்தியில்லை ஆகையால் நித்யகருமங்களால் புண்யமேயுண்டாகிறது அந்தப்புண்யத்தால் மோக்ஷவிமாதமவரும் ஆக இப்படி பலவழியாலும், புண்யம் பாபம், என்கிற கருமங்களை நீக்கப்போகாமையால், தத்வஜ்ஞாநமில்லாமலே, காம்யகர்ம நிஷித்தகர்ம இவற்றைச்செய்யாமலிருந்தால் தனக்குத்தானே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்றும் இதற்காகப் ப்ரஹ்மவித்யை வேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லுகிற முதல் பக்ஷம் தள்ளப்பட்டது இனி, ஸ்வர்க்கம்போல் உத்தமசுகமான மோக்ஷமும் கருமானுஷ்டானத்தாலே யுண்டாகுமாகையா லதற்காகப் ப்ரஹ்மவித்யை வேண்டுவதில்லை என்றுசொல்லுகிற இரண்டாவதுபக்ஷமும் தக்கதன்று ஏனென்றால், நித்யமாகியது ஒன்றாலுண்டுபண்ணப்படமாட்டாது மோக்ஷமென்பது நித்யமானதாகையால் கருமானுஷ்டானத்தாலுண்டாகாதன்றோ யாதொன்று உண்டாக்கப்படுகின்றதோ அது அநித்யமாயிருப்பது உலகத்தில் காணப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் நித்யமானமோக்ஷம் கருமானுஷ்டானத்தாலுண்டு பண்ணப்படமாட்டாது வித்யையோடு கூடிய கருமானுஷ்டானத்திற்கு நித்யமான மோக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிற சக்தியுண்டென்று, ஒப்புக்கொள்ளுகிறோமென்றால் அது விருத்தம் நித்யமாகியது உண்டாகிறது என்பது கூடுமோ இனி, ஒருபொருளழிந்தால் அதுவே மீண்டும்பிறப்பதில்லையாகையால் அந்த அழிவுக்கு அழிவில்லை ஆகையால், த்வம்ஸமென்கிற அந்த அழிவு நித்யமாயிருந்தாலும் ஒருகாரணத்தாலுண்டாகின்றதன்றோ அதுபோல அழிவில்லாமையாலே நித்யமான மோக்ஷமும் கருமானுஷ்டானமாகிற காரணத்தாலே யுண்டாகுமென்பதில் விரோதமில்லையென்றால் அதுவும் சேராது அபாவரூபமாகிய த்வம்ஸமென்கிற அழிவு நித்யமாயிருக்கையில் அதுகாரணத்தாலே யுண்டானது அபாவரூபமாகையாலே, ஆகையால் வஸ்துவாகிய மோக்ஷம் நித்யமாகையால் காரணத்தாலுண்டாகாது மோக்ஷம் அபாவரூபமல்லவன்றோ வாஸ்தவத்தில் நிரூபித்துப்பார்த்தால், த்வம்ஸமென்கிற அழிவு காரணத்தாலுண்டாகிறதென்பதும் ப்ரமமேயாகின்றது அதற்கொரு விசேஷமுங்கூடாதன்றோ ஆகையால் த்வம்ஸமும் உண்டாகிறதில்லை இந்தத்வம்ஸத்திற்கு உத்பத்தியாவது ஸத்தாஸம்பந்தமென்றாவது, விகாரஸம்பந்தமு

ப்ரதிதிஷ்டதி இருக்கிறான், ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபியாய், ஆதித்யே - சூரியனில், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், மஹ இதி - மக என்கிற வ்யாக்ருதியாய், ப்ரஹ்மணி - சதுர்முகனிடத்தில், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், ஸ்வாராஜ்யம் - தானே ராஜனாயிருக்கிறதை, ஆப்னோதி அடைகிறான், மனஸஸ்பதிம் - எல்லா மனதிற்கு மதிபதியான தன்மையை, ஆப்னோதி - அடைகிறான், வாக்பதி: - வாக்குகளுக்கு அரசனாகவும், சக்ஷுஷ்பதி: - கண்களுக்கு அரசனாகவும், ச்ரோத்ரபதி: காதுகளுக்கு, அரசனாகவும், விஜ்ஞானபதி: - அறிவுக்கு அரசனாகவும், தத: - அதைவிட அதிகமாக, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது ஆகாசசரீரம் - ஆகாயம்போல சூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸத்யாத்ம மெய்யான தன்மையையுடையதாயும், ப்ராணாராமம் - பிராணன்களிடத்திலேயே விளையாட்டையுடையதாயும், மனஆனந்தம் - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க மனதையுடையதாயும், சாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், அம்ருதம் - மரணமில்லாததாயிருக்கிற, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, (பவதி-ஆகிறது), ப்ராசீனயோக்ய - வாராய் பிராசீன யோக்யனென்கிற சிஷ்யனே, இதி - என்று, உபாஸ்ஸ்வ - தியானம் செய், (ரூபம் - பதார்த்தங்களினுடையவும் அவயவங்களுடையவும் பேதம்), தாலுகயோரந்தரேண - தாடைகளின் நடுவே, ய ஏஷ: - யாதொரு உந்த நாடியானது, ஸ்தன இவ - பசுவின் முலை போல, அவலம்பதே - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாடியானது, இந்த்ரயோனி: - மோக்ஷமென்கிற ஐசுவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப்படுகிறவழி, யத்ர - எந்த வழியில், அஸௌ - இந்த, கேசாந்த: - பிரம்மா ருத்திரன் இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவர், விவர்ததே - விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸ்வாராஜ்யம் - காமங்களுக்கு கீழ்படியாமையை, ஆப்னோதி - அடைகிறான், மனஸஸ்பதிம் - மனதுகளுக்கு யஜமானனான தன்மையை, ஆப்னோதி - அடைகிறான், தத: - அதற்குப் பிறகு, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது (எதுவென்றால்), ஆகாசசரீரம் - விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ரஹ்ம - விளங்குகிற பரப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தோடு கூடினதாயும், ஸத்யாத்ம ப்ராணாராமம் - நித்திய சூரிகளுக்கும் முக்தர்களுக்கும் பிராணன்போன்ற ப்ரம்மத்தையே போக்யமாகவுடையதாயும், மனஆனந்தம் - நினைத்த மாத்திரத்தில் உண்டாகும் ஆனந்தத்தையுடையதாயும், சாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியோடே கூடினதாயும், அம்ருதம் - சம்சாரமில்லாததாயும், பவதி - ஆகிறது

(ஸம் - ஹா) மேற்கூறிய வ்யாக்ருதிகளில் மக என்கிற வ்யாக்ருதியை சதுர்முகப் பிரம்மரூபமாகவும், மற்ற வ்யாக்ருதி ரூபங்களான எல்லா வஸ்துக்களையும் பிர

களை மெய்யென்றெண்ணியிருந்த அஜ்ஞானமாகிற அவித்யையும், காம்ய கழிந்து கருமங்களில் ப்ரவ்ருத்தியின்றி ஆத்மஸுகத்தில் நிலைநிற்கையே மோக்ஷமாகையால், பரமமேயாகிய ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிவதற்கு பரமவித்யையே காரணமாகையால் அந்த பரமவித்யையை ப்ரதிபாதிக்கிற உபநிஷத்து ப்ராரம்பிக்கப்படுகிறது காபம் ஜந்மம் ஜரா முதலிய துக்கங்களை நீக்குவதினால் பரமவித்யைக்கு உபநிஷத்தென்று பெயராயிருக்கிறது அந்த பரமவித்யையை வெளியிடுகிறபடியால் வேதாந்தபாகத்திற்கும் உபநிஷத்தென்று பெயராயிற்று,

இவ்வுபநிஷத்தின் மத்வபாஷ்யத்திலுள்ள மங்களச்லோகம்

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தாநந்தம் ப்ரஹ்ம ஸர்வஸ்ய கர்த்ருகம் |
ஸர்வைர்தேவைரீட்யம் விஷ்ணும் ப்ரஹ்மாத்யைஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ்ருஷ்டகம் ||

సత్యం జ్ఞానమనన్తమానన్దం బ్రహ్మ సర్వస్య కర్తృకమ్ ।
సర్వైర్దేవైరీడ్యం విష్ణుం బ్రహ్మాద్యైః సర్వజ్ఞస్రష్టకమ్॥

இதற்குக் கருத்து

ஸமஸ்ததேவதைகளாலும் ஸ்துதிசெய்யப்படுகிறதாய் மிகவும் பெரியதாயிருப்பதாய், ஸத்யஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாய் ஆநந்தஸாகரமாய் ஸர்வசக்தியுடையதாயிருக்கிற விஷ்ணுவென்கிற அத்விதீயப்ரம்மத்தை எப்போதும் வணங்குகின்றேனென்பதாம்

இவ்வுபநிஷத்தின் மத்வபாஷ்யத்திலவதாரிகை,

ஸூர்யமண்டலத்திலிருக்கிற விஷ்ணுமூர்த்தியினிடத்திலிருந்து வேதாந்தார்த்தங்களை ப்ரம்மா கேட்டு வருணனுக்குபதேசித்தார் வருணன் ப்ருகுவுக்கு உபதேசித்தான் ப்ருகு அந்தப்படி வேதாந்தார்த்தங்களால் விஷ்ணுவை ஸ்துதிசெய்தார் இந்த உபநிஷத்தால் அவை வெளியிடப்படுகின்றன இதை யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் காண்க

இவ்வுபநிஷத்தின் இராமாநுஜபாஷ்யத்திலுள்ள
மங்களச்லோகங்கள்

அதஸீகுச்சஸச்சாயமஞ்சிதோரஃஸ்தலம் ஶ்ரியா |
அஞ்ஜநாசலஶ்ருங்காரமஞ்ஜலிர்மம காஹதாம் ||

అతసీగుచ్ఛసచ్ఛాయమఞ్చితోరఃస్థలం శ్రియా ।
అఞ్జనాచలశృఙ్గారమఞ్జలిర్మమ గాహతామ్॥

வ்யாஸம் லக்ஷ்மணயோகீந்த்ரம் ப்ரணம்யாந்யாந் குரூநபி |
தைத்திரீயகவேதாந்தவிவ்ருதிம் கரவாண்யஹம் ||

వ్యాసం లక్ష్మణయోగీన్ద్రం ప్రణమ్యాన్యాన్ గురూనపి ।
తైత్తిరీయకవేదాన్తవివృతిం కరవాణ్యహమ్॥

இவற்றுள் முதல்சுலோகத்திற்குக் கருத்து

கறுத்த திருநிறத்தையுடையனும் திருமார்பில் லக்ஷ்மியோடுகூடினனும், திருவேங்கடமலையி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு நான்செய்கிற அஞ்சலிபரீதியை வர்த்திக்கவேணும் என்பதாம்

இரண்டாவது சுலோகத்திற்குக்கருத்து

பரமஸம்ஸ்காரம்செய்த வ்யாஸரையும் பாஷ்யகாரரான பகவல்லக்ஷ்மண யோகீந்த்ரரையும் மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்களையும் வணங்கி தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கு நான் வ்யாக்யானம் செய்கிறேனென்பதாம்

இவ்வுபநிஷத்திற்கு ஸ்ரீராமாநுஜபாஷ்யத்தி லவதாரிகை

இந்த தைத்திரீயோபநிஷத்தில் பரமப்ராப்திக்கு ஸாதநமான பரவித்யை கூறப்படுகிறது

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍॥ 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 । 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 । 𑌶𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 । 𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 । 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋 । 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌋𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ க ॥

హరిః ఓమ్॥ శన్నో మిత్రశ్శం వరుణః । శన్నో భవత్వర్యమా । శన్న ఇంద్రో బృహస్పతిః । శన్నో విష్ణురురుక్రమః । నమో బ్రహ్మణే । నమస్తే వాయో । త్వమేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మాసి । త్వామేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మ వదిష్యామి । ఋతం వదిష్యామి । సత్యం వదిష్యామి ॥ ౧॥

(ப-ம) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - மித்திரனென்கிற ஸூர்யன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், (ஸூர்யன் ஸுகத்தைத் தரவேணுமென்றவாறு, இவ்வாறே மேலுங்காண்க) 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணதேவதை, 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 - அர்யமா, என்கிற ஸூர்யன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 - இந்திரனும், 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - இந்திரனுக்கு ஆசாரியராகிய ப்ருஹஸ்பதியும், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 - உரு - பெரிதான, க்ரம: - அடிவைப்புடைத்தாயிருக்கிற, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 - விஷ்ணுவானவர், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், (த்ரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் உலகை அடியிட்டளந்த விஷ்ணு ஸுகத்தைத் தரவேணுமென்றவாறு) "சந்நோபவத்வர்யமா" என்கிற வாக்யத்தி லிருக்கிற 'பவது' என்கிறபதத்தை மற்றவாக்யங்களிலும் கூட்டிக்கொண்டு பொருளுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 - (𑌶𑌂) வாயுவுக்கு, (𑌨𑌾) வேதத்திற்கு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரம் செய்கிறேன், 𑌵𑌾𑌯𑍋 - வாயுபகவானே, 𑌤𑍇 - உனக்கு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரம், 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 நீயே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - ப்ரத்யக்ஷமான, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பரமமாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 - உன்னையே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - ப்ரத

தியக்ஷமான, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமாக, வதிஷ்யாமி சொல்லப்போகிறேன், ருதம் - நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகவும், வதிஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், ஸத்யம் - ஸத்தியமாகவும், வதிஷ்யாமி சொல்லப்போகிறேன், தத்- அந்த வஸ்துவானது மாம் - என்னை, அவது - இரக்ஷிக்கட்டும், வக்தாரம் - என்னுடைய ஆசாரியனை, அவது - இரக்ஷிக்கட்டும், ஓம்சாந்தி: ஓம்சாந்தி: ஓம்சாந்தி: - சாந்தி

விசேஷவிஷயங்கள்

வேதசாகைகளில் அனுவாகமென்றும் பஞ்சாதி என்றும் சில வ்யவஹாரங்களுண்டு அனுவாகமாவது ஒரு விஷயத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லுகிற வாக்யஸமூஹம் பத்துவாக்யங்கொண்டது ஒரு பஞ்சாதியாகிறது இப்படிப்பட்ட பஞ்சாதிகள் ஒரு அனுவாகத்தில் பலவுமிருக்கும் ஒன்றுமிருக்கும் சில அனுவாகங்களில் பஞ்சாதிக் கணக்குக்குமேல் வாக்யங்களிருப்பதுமுண்டு ஒவ்வோரனுவாகத்திலு மித்தனை பஞ்சாதி யடங்கியிருக்கிறதென்றும் அதிக வாக்யங்களித்தனையென்றும் கணக்கிடுகிற வாக்கியங்கள் அடிவரவுபோல முன்னோர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன "ஸத்யம் வதிஷ்யாமி பஞ்சச" என்கிற வாக்யம் அந்த அடிவரவு வாக்யங்களிற் சேர்ந்தது இந்த வாக்யத்திற்குப் பொருள் ஸத்யம் வதிஷ்யாமி, என்கிற வாக்கியம் வரையிலுமொரு பஞ்சாதியும்மே அஞ்சுவாக்யங்களு மிந்த அனுவாகத்தி லடங்கியிருக்கின்றன வென்பதாம்

ப்ரதம: முதலாவதான, அனுவாக:-அனுவாகமானது, இதி-முடிந்தது. க

இவ்வநுவாகத்திற்கு சங்கரபாஷ்யம்

இந்த அனுவாகத்தில், ப்ரம்மஜ்ஞானத்தை விரும்பிய முமுக்ஷுவானவன், ப்ரம்மஜ்ஞானத்திற்கு விக்னம் வராமலிருப்பதற்காக வாயுவை யுத்தேசித்து நமஸ்காரம் செய்கிறான் நீயே ப்ரம்மமென்று ஸ்துதிசெய்கிறான் அத்யாத்ம தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தரவேணுமென்று வேண்டுகிறான்? ப்ராணவ்ருத்திக்கும் திநத்திற்கு மபிமானி தேவதையான மித்ரனென்கிறவன் நமக்கு ஸுகந்தந்திடுவானாக அபானவ்ருத்திக்கும் இரவுக்கு மபிமானி தேவதையான வருணனும் கண்ணுக்கும் ஸூரியனுக்கும் அபிமானி தேவதையான அர்யமா என்பவனும், பலத்துக்கு அபிமானி தேவதையான இந்திரனும் வாக்குக்கும் புத்திக்கு மபிமானிதேவதையான ப்ருஹஸ்பதியும், பாதங்களுக்கு அபிமானிதேவதையான த்ரிவிக்ரமரூபங்கொண்ட விஷ்ணுவும் இவ்வாறே ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணவேணும் இந்த தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தருவார்களாயின், ப்ரம்மவித்யை ப்ரதிபந்தமின்றி க்ரஹிக்கப்படுமன்றோ ஆகையால் ஸுகத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது ப்ரம்மமாவது - வாயு அந்த வாயுரூபமான ப்ரம்மத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன் வாயுபகவானே உன்னை வணங்குகின்றேன் ப்ரத்யக்ஷமாயும் பரோக்ஷமாயும் வாயுவையே வணங்குகிறான் நீயே ப்ரத்யக்ஷமாய் க்ரஹிக்கப்படுகிறாயாகையால் உன்னையே ப்ரத்யக்ஷ ப்ரம்மமாகச் சொல்லுகின்றேன் என்னெஞ்சில் தோற்றுகிற ஸத்யத்திற்கு நீயே காரணமாகையால் என்னெஞ்சில் தோற்றுகிற ஸத்யம் நீயே என்கிறேன் நினைத்த ஸத்யத்தின்படி ஸத்யமாய் நடப்பதற்கும் நீயே காரணமாகையால் நடத்தையில் ஸத்யமும் நீயே என்கிறேன்

ஸமஸ்தரூபமான வாயுவென்கிற அந்த ப்ரம்மமானது என்னால் இப்படி ஸ்துதிசெய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு ப்ரம்மஜ்ஞானத்தை விரும்புகிற என்னை ப்ரம்மஜ்ஞானத்தைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேணும் அந்த வாயுரூபமான ப்ரம்மம் ஆசார்யனுக்கு உபதேசஸாமர்த்யத்தைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேணும் 'அவதுமாம் அவது வக்தாரம்' என்று ஆசார்யனால் சொல்லப்பட்டது ப்ராணரூபியான வாயுவை ப்ரத்யக்ஷமென்றது கண்முதலிய இந்த்ரியங்கள் ரூபம் முதலியவற்றை யறிவிக்கின்றமையால் அனுமான ப்ரமாணத்தால் தோற்றுவதுபோலன்றி போக்தாவாகிய ஜீவனுக்கு ஸமீபத்திலிருந்து ஸாக்ஷி சைதன்யத்தால் க்ரஹிக்கப்படுவது பற்றி இந்த ப்ராணனை ப்ரம்மமென்பது சரீரத்தைப் பெருக்கச்செய்வதினாலேயாம் இந்த அனுவாகத்திற்கு மத்வபாஷ்யத்தில் அர்த்த விசேஷங்கள் வ்யாக்யானம் செய்யப்படவில்லை

இந்த முதலனுவாகத்திற்கு இராமானுஜபாஷ்யம்

ப்ரம்மவித்யைக்கு விக்நமவாரம் விரும்புதற்கு இந்த அனுவாகத்தில் தேவதைகளை வேண்டுகிறது ஸூர்யன், வருணன், அர்யமா என்கிற ஒரு ஸூர்யன், இந்திரன், ப்ருஹஸ்பதி விக்ரமமென்கிற பெரிய பதவின்யாஸத்தையுடைய விஷ்ணு இவர்கள் ஸுகத்தைத் தருகிறவர்களாகவேணும் வேதத்திற்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன் வேதாக்ஷரங்களை யுச்சரிப்பதற்குக் காரணமாகிய வாயுவை வணங்கி ஸ்துதிசெய்து ப்ரார்த்திக்கின்றேன் ஜகத்துக்கு ப்ராணனாய ஜகத்து ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது பெருமைபொருந்தி யிருப்பது, இவை முதலிய குணங்கள் பரப்ரம்மத்திற்கும் வாயுவுக்கும் ஸமானங்களாயிருந்தாலும் வாயுவுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாயிருப்பது விசேஷமென்று கருத்து• ருதமாவது – சப்தஸத்யத்வம் அதாவது அபப்ரம்சமில்லாமை அபப்ரம்சமாவது வ்யாகரண விருத்தமான சப்தங்கள் ஆக, வ்யாகரணத்தின்படி நல்ல பதங்களைக்கொண்டு வ்யவஹரிப்பது சப்தஸத்யத்வமென்னதாயிற்று ஸத்யமாவது கண்ட பொருளைக் கண்டபடி சொல்லுவது ஆகையால் ருதம், என்றாலும் ஸத்யமென்றாலும், ஸத்யத்திற்கே பெயராகையால் ஒன்றை ப்ரயோகிப்பது போதிருக்க இரண்டு பதங்களையும் ப்ரயோகித்தது புநருக்தி தோஷமாகிறதென்கிற ஸந்தேகத்திற்கு இடமில்லை இப்படி அர்த்தபேதங் கொள்ளுகின்றமையாலென்க என்று வதிஷ்யாம செய்யப்பட்ட வேதமானது வேதத்தை யோதுகிற என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் எனக்கு வேதத்தை யோதுவிக்கிற உபாத்யாயரையும் ரக்ஷிக்கவேணும் ரக்ஷிக்கையாவது விக்நங்களைப் போக்குவது "மாமவது, வக்தாரமவது" என்கிற வாக்யங்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட இந்த ரக்ஷணத்தையோ 'அவதுமாம், அவது வக்தாரம்' என்கிற வாக்யங்களாலும் ப்ரார்த்திக்கிறது ஆதராதிசயத்தாலே முன்னிரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பின்னிரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பதங்களை முன்பின்னாக மாற்றியிருப்பது விசேஷம் சாந்தி꞉, என்கிற மூன்றுபதங்களோடு விக்நானாம், அஸ்து" என்று இரண்டு பதங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு விக்நங்களுக்கு சாந்தியுண்டாக வேணுமென்று பொருள் கொள்க ௧

ஶீக்ஷாம் வ்யாக்யாஸ்யாம꞉ | வர்ண꞉ ஸ்வர꞉ | மாத்ரா பலம் | ஸாம ஸந்தான꞉ | இத்யுக்த꞉ ஶீக்ஷாத்யாய꞉ ||௧|| ஶீக்ஷாவல்லீ ||௨|| இதி த்விதீயோऽநுவாக꞉||

శీక్షాం వ్యాఖ్యాస్యామః । వర్ణస్స్వరః । మాత్రా బలం । సామ సంతానః । ఇత్యుక్తశ్శీక్షాధ్యాయః ॥ శీక్షాం వల్లీ ॥

(ப ம) ஶீக்ஷாம் - சிக்ஷையே, சிக்ஷையாவது இநத எழுதது இனன விடததிலிருநது பிறககினறது இநத யதநமுடையது எனபவை முதலிய வறறை போதிககிற சாஸதிரததாலே சிக்ஷிககபபடட எழுதது, ஸவரம முதலியவை, வ்யாக்யாஸ்யாம: - விவரிககினறோம அவையாவன, வர்ண: - எழுதது, ஸ்வர: - உதாததம முதலிய ஸவரஙகள, மாத்ரா - ஹ்ரஸவம தீரகம முதலியவை, பலம் - யதநம, ஸாம ஸமோசசாரணம, ஸந்தாந: - ஸமஹிதை யெனகிற தொடாசசி, எனகிற இவையாம, இதி - இபபடி, ஶீக்ஷாத்யாய: - எழுதது முதலியவறறை போதிககிற பாகமானது, உக்த:- சொலலபபடடது, ஶீக்ஷாவல்லி - இநத அநுவாகததில அஞசுவாகயஙக ளடஙகி யிருககினறன

ஶாம் ஹா பரமமஜஞானததிறகாகவே உபநிஷததை யறிவதாகையால உபநிஷத திறகு அாததஙகளைத தெளியவறிவதுபோதும உபநிஷதது மூலததை சிக்ஷையென கிற சாஸதிரபபடி பாடம செயயவேணடியது அநாவசயகம எனகிற ஸநதேஹம வராம லிருபபதறகாக சீக்ஷாசாஸதிர கரமபபடி உபநிஷததைப படிககவேணுமென றறிவிபப தறகு சிக்ஷாதயாயம சொலலத தொடஙகுகிறது இஙகு 'சீக்ஷாம, எனகிற பதததிறகு சிக்ஷாசாஸதிரததை எனறுவது எழுதது முதலியவறறை யெனறுவது பொருள சொல லககூடும சிக்ஷா எனபது சீக்ஷா, எனறு நீடடபபடடது; இபபடி நீடடுவது லோகத தில கூடாதாயினும வேதததில கூடும இநத சிக்ஷையை நனறாகச சொலலுகிறோம வ்யாகயாஸயாம:, யெனகிற பதம ச க்ஷிங, எனகிற தாதுவிலிநது பிறநதது வாணமா வது அகரம முதலிய வெழுததுககள ஸவரமாவது உதாததம முதலியவை மாததரையா வது ஹ்ரஸவம தீாகம முதலியவை பலமாவது பரயதநம ஸாமமாவது வாணஙகளை ஸமாநமாக உசசரிபபது ஸநதாநமாவது எழுததுககளைச் சோத்து உசசரிபபது இவை நனறு யறியவேணடியவையாம ஆகையால இவறறைச சொலலுகிற அததயாயம சொல லபபடடது இது மேலுபயோகபபடுவது

உ ஹா விஷணுவினுடைய ரூபஙகள வாணம முதலியவறறை யடைநது அநதவா ணம முதலியவறறை யுசசரிபபது முதலியவறறை யுணடு பணணுகிறது அதனால புரு ஷாகள அநதாத காரியஙகளைச செயகிறாாகள அநத ரூபஙகளுககு அநதநத வாணம முதலியவறறிறகுப பேராகியவையே பேராகினறன இவை வாசகரூபஙகளாம

ஶாஹா சீக்ஷை எனகிற வேதாஙகததிறகு உபயோகம சொலலபபடுகிறது ஒவ வொரு வேதஙகததினுடைய வேதததிறகு உபகாரமுணடாகையால வேதாஙகளெலலா வறறையும முமுக்ஷுவாய வேதததினாலே பரமமஜஞானததை விருமபுகிறவா அறிநதுக கொளள வேணுமெனபது கருதது சீக்ஷை எனபது சிக்ஷை என நீணடு கிடககிறது சீக்ஷையில சொலல படடிருககுமவையாவன - வாணஙகள ஸவரஙகள, மாததிரைகள, யத் நஙகள, முதலியவை வாணஙகளாவன - அறுபத்துமூனறு அலலது அறுபத்துநானகு, எனறு சிவமததில சொலலபபடட அகரம முதலிய எழுததுககள ஸவரமாவது-உதா ததம அநுதாததம, முதலியவை மாததரையாவது - ஹ்ரஸவம ஒருமாத்திரை தீாகம இரணடுமாததிரைகள எனறு இவ்வாறு சொலலபபடுமவை, பலமாவது அலப பராணம மகாபராணம எனறு சொலலபபடுகிற யதநஙகள ஸாமமாவது கருஷடம பரதம முத லிய எழு ஸவரஙகள ஸநதாநமாவது - வாணஙகள பதஙகள இவறறின ஸமஹிதை

முதலியவை இவற்றையெல்லா மறிவது சிக்ஷை என்கிற வேதாங்கத்தினாலேயாம் ஆவே இவற்றின் ஞானம் பரம வித்யைக்குபயோகமானது என்றதாயிற்று இப்படியே மற்ற வேதாங்களுக்கு முபயோகத்தையறிக இப்படி சிக்ஷை என்கிற காரத்தினால் உபயோகம் காட்டப்பட்டது அத்யாய மென்றால் க்ரந்தம் உ

ஸஹ நௌ யஶ: | ஸஹ நௌ ப்ரஹ்மவர்ச்ஸம் | அதாதஸ்ஸꣳஹிதாயா உபநிஷதம் வ்யாக்யாஸ்யாம: | பஞ்சஸ்வதிகரணேஷு | அதிலோகமதிஜ்யௌதிஷமதிவித்யமதிப்ரஜமத்யாத்மம் | தா மஹாஸꣳஹிதா இத்யாசக்ஷதே | அதாதிலோகம் | ப்ருதிவீ பூர்வரூபம் | த்யௌருத்தரரூபம் | ஆகாஶஸ்ஸந்தி: ||க||

సహ నౌ యశః । సహ నౌ బ్రహ్మవర్చసం । అథాతస్సగ్ంహితాయా ఉపనిషదం వ్యాఖ్యాస్యామః । పఞ్చస్వధికరణేషు । అధిలోకమధిజ్యౌతిషమధివిద్యమధిప్రజమధ్యాత్మం । తా మహాసగ్ంహితా ఇత్యాచక్షతే । అథాధిలోకం । పృథివీ పూర్వరూపం । ద్యౌరుత్తరరూపం । ఆకాశస్సంధిః ॥ ౧ ॥

(பதம்) நௌ - நமக்கிருவர்க்கும், யஶ: - கீர்த்தியானது, ஸஹ - கூடவரவேணும், நௌ - நமக்கிருவர்க்கும், ப்ரஹ்மவர்ச்ஸம் - பரமதேஜஸானது, ஸஹ - கூடியுண்டாகவேணும், அத - இனி, ஸꣳஹிதாயா: - ஸம்ஹிதையினுடைய, உபநிஷதம் - உபநிஷத்தை, வ்யாக்யாஸ்யாம: - விவரிக்கிறோம், பஞ்ச - ஐந்தாயிருக்கிற, அதிகரணேஷு - இடங்களில் அவையாவன, அதிலோகம் - லோகவிஷயமும், அதிஜ்யௌதிஷம் தேஜோவிஷயமும், அதிவித்யம் - வித்யாவிஷயமும், அதிப்ரஜம் - ப்ரஜாவிஷயமும் அத்யாத்மம் - ஆத்மவிஷயமும், தா: - அவைகளை, மஹாஸꣳஹிதா: உயர்ந்த ஸம்ஹிதைகளென்று, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகின்றார்கள், அத - இனி, அதிலோகம் - லோகவிஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது ப்ருதிவீ - பூமியானது, பூர்வரூபம் - முதல்வடிவு, த்யௌ: ஸ்வர்க்கலோகமானது, உத்தரரூபம் - முடிவிலுள்ளவடிவு, ஆகாஶ: - ஆகாயமானது, ஸந்தி: - சேர்க்கையாம்

வாயுஸ்ஸந்தானம் | இத்யதிலோகம் | அதாதிஜ்யௌதிஷம் | அக்நி: பூர்வரூபம் | ஆதித்ய உத்தரரூபம் | ஆபஸ்ஸந்தி: | வைத்யுதஸ்ஸந்தானம் | இத்யதிஜ்யௌதிஷம் | அதாதிவித்யம் | ஆசார்ய: பூர்வரூபம் ||உ||

వాయుస్సంధానం । ఇత్యధిలోకం । అథాధిజ్యౌతిషం । అగ్నిః పూర్వరూపం । ఆదిత్య ఉత్తరరూపం । ఆపస్సంధిః । వైద్యుతస్సంధానం । ఇత్యధిజ్యౌతిషం । అథాధివిద్యం । ఆచార్యః పూర్వరూపం ॥ ౨ ॥

(பதம்) வாயு: வாயுவானவன், ஸந்தானம் - ஸந்தானமாகிறான், இப்படி, அதிலோகம் - லோகவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது, அத -

இதறகு மேலே, அதிஜ்யௌதிஷம் - தேஜோவிஷயததைச் சொலலுகிறது, அக்நிঃ - அகநியானது, பூர்வரூபம் - முதல ரூபமாகிறது ஆதித்யঃ - ஸூரியன், உத்தரரூபம் உததரமான ரூபம், ஆபঃ ஜலமானது, ஸந்திঃ - ஸநதியாகிறது வைத்யுதঃ - மினனலில ஸமபநதபபடட அகநியானது, ஸந்தானம் - ஸநதானமாகிறது இதி இபபடி, அதிஜ்யௌதிஷம் தேஜோ விஷயம் சொலலபபடடது அத - இனி, அதிவித்யம் விதயாவிஷயம் சொல லபபடுகிறது ஆசார்யঃ - ஆசாரியரானவா, பூர்வரூபம் - முதல ரூபமாகிறா

அதைவாஸ்யுத்தரரூபம் | வித்யாஸந்திঃ | ப்ரவசநஂ ஸந்தானம் | இத்யதிவித்யம் | அதாதிப்ரஜம் | மாதா பூர்வரூபம் | பிதோத்தரரூபம் | ப்ரஜாஸந்திঃ | ப்ரஜநநஂ ஸந்தானம் | இத்யதிப்ரஜம் ||௩||

అన్తేవాస్యుత్తరరూపం । విద్యాసంధిః ప్రవచనగ్ సంతానం ఇత్యధివిద్యం । అథాధిప్రజం । మాతాపూర్వరూపం । పితోత్తరరూపం । ప్రజాసంధిః । ప్రజననగ్ సంధానం । ఇత్యధిప్రజం॥3॥

(ப - ம) அந்தேவாஸீ - சிஷயனாகியவன, உத்தரரூபம் - மேலரூபம, வித்யா - விதயையானது, ஸந்திঃ - ஸநதியாகிறது ப்ரவசநம் - ஓதிவிதத லானது, ஸந்தானம் - ஸநதானமாகிறது, இதி இபபடி, அதிவித்யம் விதயா விஷயம் சொலலபபடடது அத - இனி, அதிப்ரஜம் - பரஜாவிஷயததைச் சொலலுகிறது மாதா - தாயானவள், பூர்வரூபம் - முதல ரூபம, பிதா - தநதையானவன, உத்தரரூபம் - மேலரூபம, ப்ரஜா - பரஜையா னது, ஸந்திঃ - ஸநதியாகிறது ப்ரஜநநம் - பரஜையை உணடுபணணு தல, ஸந்தானம் - ஸநதானமாகிறது, இதி - இபபடி, அதிப்ரஜம் - பரஜா விஷயம் சொலலபபடடது

அதாத்யாத்மம் | அதரா ஹநுঃ பூர்வரூபம் | உத்தரா ஹநூ த்தரரூபம் | வாக்ஸந்திঃ | ஜிஹ்வா ஸந்தானம் | இத்யத்யாத்மம் |இதீமா மஹாஸம்ஹிதாঃ| ய ஏவமேதா மஹாஸம்ஹிதா வ்யாக்யாதா வேத | ஸந்தீயதே ப்ரஜயா பஶுபிঃ | ப்ரஹ்மவர்சஸேநான்னாத்யேந ஸுவர்க்யேண லோகேந ||௪|| ஸம்ஹிதாயாமாசார்யঃ பூர்வரூபமித்யதிப்ரஜம் லோகேந ||௧||

అథాధ్యాత్మం । అధరాహనుః పూర్వరూపం । ఉత్తరాహనురుత్తరరూపం । వాక్సంధిః । జిహ్వాసంధానం । ఇత్యధ్యాత్మం । ఇతీమామహాసగ్ హితాః । యఏవమేతామహాసగ్ హితా వ్యాఖ్యాతావేద । సంధీయతేప్రజయాపశుభిః । బ్రహ్మవర్చసేనాన్నాద్యేన సువర్గ్యేణలోకేన ॥ 4॥ సంధిరాచార్యః పూర్వరూప మిత్యధిప్రజం లోకేన ॥ అను ॥ 3 ॥

(ப - ம) அத - இதறகுமேலே, அத்யாத்மம் - ஆதம விஷயததைச் சொலலுகிறது அதரா - கீழிருககிற, ஹநுঃ - கனனததில சோநதிருக

றென்னப்படுவது, வர்ணரூபம் முதலரூபம், உத்தரா - மேலிருக்கிற, உத்தரரூபம் கீழானதென்னப்படுவது, உத்தரரூபம் மேலுருவம், யாவு வாயாவது, ஸந்தி: - ஸந்தியாகிறது ப்ரஜா - ஜநகனானது, ஸந்தாநம் ஸந்தாநமாகிறது இதி - இப்படி, அத்யாத்மம் ஆத்மவிஷயகு சொல்லப்பட்டது இதி இமா: - இப்படி சொல்லப்பட்ட இவை, மஹாஸம்ஹிதா: மஹா ஸம்ஹிதைகளாகின்றன வ்யாக்யாதா: வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டன - இந்த, மஹாஸம்ஹிதா: - மஹாஸம்ஹிதைகளை, வேத - எப்படி, வேத அறிகிறானோ, (அவன்) ப்ரஜயா - ஸந்தானத்தோடும், பசுபி: - பசுக்களோடும், ப்ரஹ்மவர்சஸேந - ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸோடும், அந்நாத்யேந - அன்னம் முதலிய வஸ்துக்களோடும், ஸுவர்கேண - ஸ்வர்க்கமென்கிற, லோகேந - லோகத்தோடும், ஸந்தீயதே - சேருகிறான் (அதாவது இவைகளையெல்லாம் அடைகிறானென்றவாறு) ஸந்தி: - "ஆசார்ய: பூர்வரூபம்" என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், ஆசார்ய: பூர்வரூபம் - 'ஆசார்ய: பூர்வரூபம்' என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், ப்ரஜா - 'இதயப்ரஜம்' என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், லோகேந - 'ஸுவர்கேண லோகேந' என்கிற வரையிலொரு பஞ்சாதியுமாக இந்த அநுவாகத்தில் நாலு பஞ்சாதிகளடங்கி யிருக்கின்றன.

பா-ஹா -ரா-ஹா இப்போது ஸம்ஹிதோபநிஷத்து சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸம்ஹிதோபநிஷத்தை யறிவதினால் வருகிற யசஸ்ஸும் பரமதேஜஸ்ஸும், எனக்கும் என் சிஷ்யனுக்கும் ஸமானமாயுண்டாகவேணும் சிஷ்யன் ப்ரார்த்திக்கின்றான் சிஷ்ய னே இந்த பலனையடையாததினால் ப்ரார்த்திப்பான் ஆசாரியனுக்கிந்த பலனை யடைந்ததினால் ப்ரார்த்திக்கமாட்டான் க்ருதார்த்தனு யிருப்பவனன்றோ ஆசாரிய னென்பவன்

யச்சந்தஸாம்ருஷபோ விஶ்வரூப: | சந்தோப்யோ த்ய்ம்ருதாத் ஸம்பபூவ | ஸமேந்த்ரோ மேதயா ஸ்ப்ருணோது | அம்ருதஸ்ய தேவ தாரணோ பூயாஸம் | ஶரீரம் மே விசர்ஷணம் | ஜிஹ்வா மே மதுமத்தமா | கர்ணாப்யாம் பூரி விஶ்ருவம் | ப்ரஹ்மண: கோஶோ'ஸி மேதயா பிஹித: | ஶ்ருதம் மே கோபாய | ஆவஹந்தீ விதந்வாநா ||௧||

குர்வாணா சீரமாத்மந: | வாஸாம்ஸி மம காவஶ்ச | அந்நபாநே ச ஸர்வதா | ததோ மே ஶ்ரியமாவஹ | லோமஶாம் பஶுபி: ஸஹ ஸ்வாஹா | ஆமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | விமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | ப்ரமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | தமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | ஶமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா ||௨||

யஶோ ஜநே'ஸாநி ஸ்வாஹா | ஶ்ரேயாந் வஸ்யஸோ'ஸாநி ஸ்வாஹா | தம் த்வா பக ப்ரவிஶாநி ஸ்வாஹா | ஸ மா பக ப்ரவிஶ ஸ்வாஹா | தஸ்மிந் ஸஹஸ்ரஶாகே ப்ரஹ்மசாரிண: |

ஶாதராயந்து ஸர்வதஸ்ஸ்வாஹா । ப்ரதிவேஶோஸி ப்ரமாபா⁴ஹி ப்ரமாபத்³யஸ்வ ॥௩॥ விதந்வாநா ப்ரவிஶஸ்வாஹா ஸப்த ச॥

యశ్ఛందసామృషభో విశ్వరూపః । ఛందోభ్యోఽధ్యమృతాత్సంబభూవ । స మేంద్రో మేధయా స్పృణోతు । అమృతస్య దేవధారణో భూయాసం । శరీరం మే విచర్షణం । జిహ్వా మే మధుమత్తమా । కర్ణాభ్యాం భూరివిశ్రువం । బ్రహ్మణః కోశోఽసి మేధయా పిహితః । శ్రుతం మే గోపాయ । ఆవహంతీ వితన్వానా ॥ ౧ ॥

కుర్వాణాచీరమాత్మనః । వాసాంసి మమ గావశ్చ । అన్నపానే చ సర్వదా । తతో మే శ్రియమావహ । లోమశాం పశుభిస్సహ స్వాహా । ఆమాయంతు బ్రహ్మచారిణస్స్వాహా । యశో జనేఽసాని స్వాహా । శ్రేయాన్ వస్యసోఽసాని స్వాహా । తం త్వా భగ ప్రవిశాని స్వాహా । స మా భగ ప్రవిశ స్వాహా ॥ ౨ ॥

తస్మిన్ సహస్రశాఖే । నిభగాహం త్వయి మృజే స్వాహా । యథాఽఽపః ప్రవతాఽఽయంతి । యథా మాసా అహర్జరం । ఏవం మాం బ్రహ్మచారిణః । ధాతరాయంతు సర్వతస్స్వాహా । ప్రతివేశోఽసి ప్రమాభాహి ప్రమాపద్యస్వ ॥ 3 ॥ వితన్వానా ప్రవిశ స్వాహా సప్త చ॥

(ப - ம) யஃ - யாதொரு ஓம்காரமென்கிற பிரணவமானது, ச²ந்த³ஸாம் - வேதங்களுக்கு, ருஷப⁴: - உயர்ந்ததோ, விஶ்வரூப: யெல்லா உருவங்களையுமுடையதோ, அதாவது யெல்லா வாக்குகளுக்கும் முதன்மையானதோ, தத்³யதா² ஶங்குநா ஸர்வாணி பர்ணாநி ஸந்த்ருண்ணாந்யேவமோங்காரேண ஸர்வா வாக் ஸந்த்ருண்ணோங்கார ஏவேத³ம் ஸர்வம் என்கிறபடியே சகல வாக்குகளுக்கும் பிரதானமானது என்று கருத்து, ச²ந்தோ³ப்⁴ய: - வேதங்களாகிற, அம்ருதாத் - அமுதத்தில் நின்றும், ஸம்ப³பூ⁴வ - மேன்மையை யடைந்தது ஸ: - அந்த, இந்த்³ர: - சகலத்திற்கும் முக்யமான ஓங்காரமானது, மேத⁴யா அறிவினாலே, மா - என்னை, ஸ்ப்ருணோது - ப்ரீதி பண்ணி வைக்கமட்டும் அல்லது பலத்தைத்தையுண்டு பண்ணட்டும், அம்ருதஸ்ய - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான பிரம்மஞானத்திற்கு, (வா) அம்ருதஸ்ய - பரமாத்மாவுக்கு, தே³வ - வாராய பூஜ்யமாகிய ஓமகாரமே, தா⁴ரண: - தரிக்கிறவனாக, (வா) - மனத்தால் தியானிப்பவனாக, பூ⁴யாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே யென்னுடைய, ஶரீரம் - உடலானது, விசர்ஷணம் - யோக்யமானதாக (காந்தியுள்ளதாக), (பூ⁴யாத் - ஆகட்டும்) மே - என்னுடைய, ஜிஹ்வா - நாக்கு, மது⁴மத்தமா - மதுரமான வார்த்தை சொல்லுவதாக, (வா) - மதுரமான பிரம்மத்தைச் சொல்லுகிறதாக, (பூ⁴யாத் - ஆகட்டும்) கர்ணாப்⁴யாம் - காதுகளாலே, பூ⁴ரி - அதிகமாக, விஶ்ருவம் - கேட்கக் கடவேன், (வா) பிரம்மத்தையே சொல்லுமபடியான சாஸ்திரங்களைக் கேட்கக்கடவேன், ப்³ரஹ்ம

ண: - பிரமமாகிற கததிக்கி, கோஶ: - உறையாக அஸி - ஆகிறாய, மேய
யா - உலகததிலுள்ள பொருளகளின அறிவினாலே, விஹித: மறைககப
பட்டவனாக, (அஸி - ஆகிறாய) அதாவது உறையில கததி யெபபடி தோற
றுகிறதோ அபபடியே பிரமமததை யறியவிடமாக யிருககிறாய கேவலம
உலகததிய அறிவால மறைநது யிருககிறாய, (ஶ॰) பரமாதமாவுககு பொக
ஷமபோல இருபபிடமாக யிருககிறாய அதாவது பிரமமததைச சொலலும
பதம எனறு கருதது, மேயாவிஹித: - புததியினால நிறைநதிருககிறாய
அலலது புததியை யுணடுபணணுகிறாய, மே எனனுடைய, ஶ்ருதம் - கேள
வியினாலுணடான ஆதமவின னறிவை, கோபாய - காபபாறறு அதாவது
மறவாமல யெபபொழுதும மனதிலிருககுமபடி செய, ஆவஹந்தீ - உணடு
பணணுவதாயும, விதந்வாநா - விஸதாரபபடுததுவதாயும, அசீரம் - சீககி
ரம, குர்வாணா நிறைவேறறுகிறதாயுமிருககிற (எதையெனறால) ஆத்மந:
எனககு, வாஸாம்ஸி - வஸதிரஙகளையும, மம - எனககு, காவஶ்ச பசுககளை
யும, அந்நபாநே சாபபிடும வஸதுககளையும குடிககும வஸதுககளையும,
ஸர்வதா - எககாலததிலும, யா - யாதொரு லட்சுமியானவள (ஹவதி -
இருககிறாளோ) தாம் - அநத, லோமஶாம் - ஆடு முதலிய மயிருளளவைக
ளோடு கூடியதாயும, பஶுபிஸ்ஸஹ-வேறு பசுககளோடும கூடியதாயு மிரு
ககிற, ஶ்ரியம் - லட்சுமியை, தத: - அநத வறிவைககொடுதத பிறகு, ஆவ
ஹ - உணடாககசசெய, (ஸ்வாஹா - எனறு சொலலுகிற மநதிரஙகள ஓமததி
லுபயோகிபபதைக காணபிககிறது), (ஶ॰) (யத: எநத காரணததினால,
த்வம் - நீ), ஆவஹந்தீ - உணடுபணணுகிறவளோ, விதந்வாநா - விருததி
பணணுகிறவளோ, தத: - ஆகையால, மே - எனககு, ஶ்ரியம் - மாஷியை
வாஸாம்ஸி - வஸதிரஙகளையும, காவஶ்ச - பசுககளையும, அந்நபாநே -
சாபபிடும வஸதுககளையும குடிககும வஸதுககளையும, ஸர்வதா - யெப
பொழுதும, குர்வாணாஸதீ - செயகிறவளாயககொணடு, லோமஶாம் -
அதிகமாயிருககிற, ஶ்ரியம் - வேதமாகிற சமபததை, பஶுபிஸ்ஸஹ யஜ்ஞத
திறகுபயோகிககும பசுககளுடன, ஆவஹ - உணடுபணணு, ப்ரஹ்மசாரி
ண: - பிரமசாயவிருததததை யனுஷடிககுமவாகள, மா - எனனைக குறிததுப
ஆயந்து - வரட்டும, ஜநே - ஜனஙகளுககுள, யஶ: - கீாததியையுடையவ
னாக, அஸாநி - ஆககடவேன, வஸ்யஸ: பணமுடையவாகளுக்குள, ஶ்ரே
யாந் - உயாநதவனாக, அஸாநி - ஆககககடவேன, (ஸ்வாஹா - எனபது முன
போலவே) ஹே ஹம வாராய பூஜிககததககுநதவனே, (ஶ॰) ஹே ஹம வாராய
ஐசுவரியமே, தம் - முனகூறிய, த்வா - உனனை, ப்ரவிஶாநி - அடையக
கடவேன, (ஶ॰) ப்ரவிஶாநி - அடைநது உனனுடன ஒனறாககு கடவேன,
(த்வம் - நீ), ஹே ஹம - வாராய (ஐசுவரியமே) பூஜயனானவனே, ஸ: - முன

கூறிய, (ஸ்வம் - நீ), மா - என்னை, ப்ரவிஶ - அடையக்கடவாய், (ஶம்) (நன்றாகச் சோதிக்கக்கடவாய்) பகவ - பூஜ்யனானவனே, ஸஹஸ்ரஶாகே - அநேக பேதங்களையுடைய, தஸ்மிந் - மேற்கூறிய, த்வயி - உன்னிடத்தில், அஹம் - நான் - நிம்ருஜே - பாவத்தைப் போக்குகிறேன், (யம்) பகவ - வாராய் ஐச்வரியமே, ஸஹஸ்ரஶாகே - அநேக விதமான, தஸ்மிந் அந்த, த்வயி உன்னிடத்தில், (ப்ரவிஷ்ட: - சோதிருக்கிற) அஹம் - நான், நிம்ருஜே - பாபத்தைப்போக்கி சுத்தனாகிறேன், யதா - எவ்விதமாய், ஆப: - ஜலங்கள், ப்ரவதா - பள்ளமான விடத்தால், யந்தி - போகிறதுகளோ, (ஶம்) ப்ரவதா: - ஓடுகிற, ஆப: - ஜலங்கள், யதா - எவ்வண்ணமாக, (திஶ: - திக்குக்களை) யந்தி - அடைகிறதுகளோ யதா - எவ்வண்ணமாக, மாஸா: - மாதங்கள் அஹர்ஜரம் - வருஷத்தை, யந்தி - அடைகிறதுகளோ, (ஶம்) அஹர்ஜரம் - சூரியனை), தாதா: - வாராய் பரமாத்மாவே, ஏவம் - இந்தப் பிரகாரம், மாம் - என்னை, ப்ரஹ்மசாரிண: பிரம்மசாரிகள், ஸர்வத: - எல்லாவிடத்தில் நின்றும், ஆயந்து - வரட்டும், ப்ரதிவேஶ: - சமீபத்திலிருக்கும் வீடாக, அஸி - ஆகிறீர், மா என்னை, ப்ரபாஹி - மிகவும் காப்பாற்று, (ஶம்) ப்ரபாஹி - பிரகாசம் பண்ணு, மா - என்னை, ப்ரபத்யஸ்வ - அடைவாயாக (அதாவது அடைந்து உன்னுடன் ஒன்றுக்கச்செய், (ஶம்) ப்ரபத்யஸ்வ - உன்னைச் சரணமடைந்தவனுக்குச் செய்

ஶம் ஹா அறிவை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தையும் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஹோமத்தையும் இந்த அனுவாகம் சொல்லுகிறது இதில (ஸருதமமேகோபாய) என்கிற அளவும் புத்தியை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தைச் சொல்லுகிறது மேல் முடியும் வரையில் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஹோமத்தைச்சொல்லுகிறது தனமானது காமங்களுக்குபயோகப்படுகிறது காமங்களைச்செய்தலால் பாவங்கள் தொலைகின்றன பாவங்கள் ஒழிந்தால் பிரம்மவித்தை தோன்றுகிறது அதெப்படியெனில், ஜ்ஞாநமுத்பத்யதே பும்ஸாம் க்ஷயாத்பாபஸ்ய கர்மண: யதாதர்ஶதலப்ரக்யே பஶ்யத்யாத்மாநமாத்மநி என்று ஸ்மிருதியில் சொல்லப்படுதலால்

(ஶா ஹா) பிரம்மவித்தையை யடைவதற்குப் பிரணவத்தை யிந்த மந்திரத்தால் பிரார்த்திக்கவேண்டியது இதில் (ஆவஹந்தீ) என்பது முதல் லக்ஷ்மியைப் பிரார்த்திக்க வேண்டியது

ஆவஹந்தீ விதந்வாநா குர்வாணா சீரமாத்மந: | வாஸாம்ஸி மம காவஶ்ச | அந்நபாநே ச ஸர்வதா | ததோ மே ஶ்ரியமாவஹ | லோமஶாம் பஶுபி: ஸஹ ஸ்வாஹா | ஆமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | விமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | ப்ரமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | தமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | ஶமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா ||க||

யஶோ ஜநேऽஸாநி ஸ்வாஹா | ஶ்ரேயாந் வஸ்யஸோऽஸாநி ஸ்வாஹா | தம் த்வா பக ப்ரவிஶாநி ஸ்வாஹா | ஸ மா பக ப்ரவிஶ ஸ்வாஹா | தஸ்மிந் ஸஹஸ்ரஶாகே

मा: | चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतीꣳषि महीयन्ते | भूरिति वा ऋचः | भुव इति सामानि | सुवरिति यजूꣳषि ||२||

मह इति ब्रह्म | ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते | भूरिति वै प्राणः | भुव इत्यपानः | सुवरिति व्यानः | मह इत्यन्नम् | अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते | ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा | चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः | ता यो वेद | स वेद ब्रह्म | सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति ||३|| असौ लोको यजूꣳषि वेद च | इति पञ्चमोऽनुवाकः ||

భూర్భువస్సువరితివా ఏతా స్తిస్రో వ్యాహృతయః | తాసాముహస్మైతాం చతుర్థీం | మా హాచమస్యః ప్రవేదయతే | మహ ఇతి | తద్బ్రహ్మ | స ఆత్మా | అఙ్గాన్యన్యా దేవతాః | భూరితి వా అయం లోకః | భువ ఇత్యంతరిక్షం | సువరిత్యసౌ లోకః | ౧ ||

మహ ఇత్యాదిత్యః | ఆదిత్యేన వావ సర్వే లోకా మహీయంతే | భూరితి వా అగ్నిః | భువ ఇతి వాయుః | సువరిత్యాదిత్యః | మహ ఇతి చంద్రమాః | చంద్రమసా వావ సర్వాణి జ్యోతీగ్ంషి మహీయంతే | భూరితి వా ఋచః | భువ ఇతి సామాని | సువరితి యజూగ్ంషి | ౨ |

మహ ఇతి బ్రహ్మ | బ్రహ్మణా వావ సర్వే వేదా మహీయంతే | భూరితి వై ప్రాణః | భువ ఇత్యపానః | సువరితి వ్యానః | మహ ఇత్యన్నం | అన్నేన వావ సర్వే | ప్రాణా మహీయంతే | తా వా ఏతాశ్చతస్రశ్చతుర్ధా | చతస్రశ్చతస్రో వ్యాహృతయ తా యో వేద | స వేద బ్రహ్మ | సర్వేఽస్మై దేవా బలిమావహంతి || 3 || అసౌ లోకో యజూగ్ంషి వేద చ || అను || 3 ||

(ப - ம) भूः भुवः सुवः इतिवै - பூ புவ ஸுவ என்று, एताः - இந்த, तिस्रः - மூன்றும், व्याहृतयः - வியாகிருதி யென்று பெயர் பெற்றதுகள், माहाचमस्यः - மகாசமஸரென்கிற இருஷியின் பிள்ளை, एतां - மேல்சொல்லப்போகிறதை, तासां - அவைகளுக்கு, चतुर्थीं - நான்காவதான வியாகிருதியாக, प्रवेदयते - தெரிவித்தார், (ह) - சொல்லுகிறார், मह इति - மக என்கிற, तत् - அந்த வியாகிருதியானது, ब्रह्म - பிரமம், सः - அந்த வியாகிருதியானது, आत्मा - எல்லாவற்றையும் வியாபிக்கிறது अन्याः - வேறான, देवताः - தேவர்கள், अङ्गानि - அவயவங்கள், भूरिति वै - பூ என்கிறதானது, अयं - இந்த, लोकः - உலகம், भुव इति - புவ என்கிறதானது, अन्तरिक्षं - ஆகாயம், सुवरिति - ஸுவ என்கிறதானது, असौ - இந்த, लोकः - ஸ்வர்க்கலோகம், मह इति மக என்கிறதாவது, आदित्यः - சூரியன், आदित्येन वाव - சூரியனாலதானே, सर्वे - எல்லா, लोकाः - உலகங்கள், महीयन्ते - விருத்தியை யடைகிறதுகள், (ह) பூஜையை யடைகிற

துகள், ஸுவரிதிவா - பூ என்கிறதானது, அக்நி: - நெருப்பு, புவஇதி-புவ என்கிறதானது, வாயு: - காற்று, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, ஆதித்ய: - சூரியன், மஹஇதி - மக என்கிறதானது, சந்த்ரம: - சந்திரன், சந்த்ரமஸாவாவ-சந்திரனாலதானே, ஸர்வாணி-எல்லா, ஜ்யோதீம்ஷி-பிரகாசிக்கும் வஸ்துக்கள், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஈ) - பூஜையை யடைகிறதுகள், ஸுவரிதிவா - பூ என்கிறதானது, ருச: - ருக்வேதங்கள், புவரிதி - புவ என்கிறதானது, ஸாமாநி சாமவேதங்கள், ஸுவரிதி ஸுவ என்கிறதானது, யஜூம்ஷி - யஜுர்வேதங்கள், மஹஇதி - மக என்கிறதானது, ப்ரஹ்ம - பிரம்மம், ப்ரஹ்மணாவாவ - பிரம்மத்தினாலே தானே, ஸர்வே எல்லா, வேதா: - வேதங்கள், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஈ) பூஜையை யடைகிறன்கள், ஸுவரிதிவை - பூ என்கிறதானது, ப்ராண: - பிராணன், புவஇதி - புவ என்கிறதானது, அபான: - அபானன் என்கிறது, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, வ்யாந: - வியானன் என்கிறது, மஹஇதி - மக என்கிறதானது, அந்நம் - சாப்பிடும் வஸ்து அந்நேநவாவ - சாப்பிடும் வஸ்துவினாலேதானே, ஸர்வே - எல்லா, ப்ராணா: - பஞ்ச பிராணன்களும், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஈ) - பூஜையை யடைகிறதுகள், தாவா - மேற்கூறிய, ஏதா: - இந்த, சதஸ்ர: - நான்கு வியாகிருதிகளும், சதுர்தா - நான்கு வகைப்பட்டது சதஸ்ர: - நான்காயிருக்கிற, வ்யாஹ்ருதய: வியாகருதிகளும், சதஸ்ர: - நான்கு வகையுடையதுகள், தா:-மேற்கூறிய அந்த வியாகருதிகளை, ய: - எவன், வேத - அறியுகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரஹ்ம - பிரம்மத்தை, வேத-அறியுகிறான், ஸர்வே - எல்லா, தேவா: - தேவர்களும், அஸ்மை - இவன் பொருட்டு, பலிம் - பூஜையை, ஆவஹந்தி - செய்கிறார்கள்,

(ஸ - ஸா) இந்த அனுவாகத்தால் வியாகருதி ரூபமாயிருக்கிற பிரம்மத்தின் தியானமானது ஸ்வராஜ்யம் யென்கிற ஸ்வாகத்துக் காரணமாயிருத்தலைக் குறித்து சொல்லப்படுகிறது மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற விசேஷங்களோடு கூடின பிரம்மமாக மக என்கிற வியாகருதியையும் மற்றமூன்று வியாகருதிகளையும் மேற்கூறிய நான்கு விதங்களாக அறியுமவன் சுவாகத்துக் காரணனாகிறான் யெல்லாத் தேவர்களும் அவனுக்குப் பூஜைசெய்கிறார்கள்

(ஈா - ஸா) மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிரம்மவித்தைக்கு அங்கமான வியாகருதின் தியானம் இந்த அனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது மக என்கிறது பெரியதான வஸ்துவைச் சொல்லுமாதலால் அதுவே பிரம்மம், மற்ற தேவர்கள் அந்த பிரம்மத்தின் சரீரங்கள் இங்கு தேவர்கள் என்றது யெல்லாப் பொருள்களையும் காட்டுகிறது மேற்கூறிய நான்கு விதமாய வியாகிருதிகளை யெவன் தியானஞ் செய்கிறானோ அவனுக்கு மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிரம்மவித்தை யுண்டாகிறது

ஸ ய ஏஷோ(அ)ந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஶ: । தஸ்மிந்நயம் புருஷோ மநோமய: । அம்ருதோ ஹிரண்மய: । அந்தரேண தாலுகே । ய ஏஷ ஸ்தந இவாவலம்பதே । ஸேந்த்ரயோநி: । யத்ராஸௌ கேஶாந்தோ விவர்ததே । வ்யபோஹ்ய ஶீர்ஷகபாலே । பூரித்யக்நௌ ப்ரதிதிஷ்டதி । புவ இதி வாயௌ ॥ க ॥

ஸுவரித்யாதித்யே । மஹ இதி ப்ரஹ்மணி । ஆப்நோதி ஸ்வாராஜ்யம் । ஆப்நோதி மநஸஸ்பதிம் । வாக்பதிஶ்சக்ஷுஷ்பதி: । ஶ்ரோத்ரபதிர்விஜ்ஞாநபதி: । ஏதத்ததோ பவதி । ஆகாஶஶரீரம் ப்ரஹ்ம । ஸத்யாத்ம ப்ராணாராமம் மந ஆநந்தம் । ஶாந்திஸம்ருத்தமம்ருதம் ॥ ௨ ॥ இதி ப்ராசீநயோக்யோபாஸ்ஸ்வ ॥ வாயாவம்ருதமேகம் ச ॥

స య ఏషోஂతర్హృదయ ఆకాశః । తస్మిన్నయం పురుషో మనోమయః । అమృతో హిరణ్మయః । అంతరేణ తాలుకే । య ఏష స్తన ఇవావలంబతే । సేంద్రయోనిః । యత్రాసౌ కేశాంతో వివర్తతే । వ్యపోహ్య శీర్షకపాలే । భూరిత్యగ్నౌ ప్రతితిష్ఠతి । భువ ఇతి వాయౌ ॥ ౧ ॥

సువరిత్యాదిత్యే । మహ ఇతి బ్రహ్మణి । ఆప్నోతి స్వారాజ్యం । ఆప్నోతి మనసస్పతిం । వాక్పతిశ్చక్షుష్పతిః । శ్రోత్రపతిర్విజ్ఞానపతిః । ఏతత్తతో భవతి । ఆకాశశరీరం బ్రహ్మ । సత్యాత్మ ప్రాణారామం మన ఆనందం । శాంతిసమృద్ధమమృతం ॥ ౨ ॥ ఇతి ప్రాచీనయోగ్యోపాస్స్వ ॥ వాయావమృతమేకంచ ॥

(ப ம) ய: - எந்த, ஏஷ: - இந்த, அந்தர்ஹ்ருதயே - ஹ்ருதய கமலத்துக்குள், ஆகாஶ: - இடைவெளியோ, தஸ்மிந் அந்த இடைவெளியில், அயம் - அந்த இந்த, மநோமய: - ஜ்ஞாநத்தால் அறியத் தகுந்த (அல்லது) (மனதுக்கு அபிமானி தேவதையான) அம்ருத: - மரணமில்லாதவனை, ஹிரண்மய: - பிரகாசிக்கிற சரீரத்தோடே கூடின, புருஷ: - புருஷன், (அஸ்தி - இருக்கிறான்), தாலுகே அந்தரேண - தாடைகளின் நடுவில், ய: - எந்த, ஏஷ: - இந்த நரம்பானது, ஸ்தந இவ - ஸ்தனம்போல, அவலம்பதே - தொங்குகிறதோ, யத்ர - எந்த விடத்தில், அஸௌ - இந்த, கேஶாந்த: - மயிர்களுடைய வேரானது, விவர்ததே - புரிந்திருக்கிறதோ, (தம் - அந்த தேஶம் - இடத்தை, ப்ராப்ய அடைந்து), வ்யபோஹ்ய - பிளந்து, ஶீர்ஷகபாலே - மண்டையோட்டில், (நிர்கதா - வெளிக்கிளம்பி யிருக்கிறது), யா - எந்த நாடியோ, ஸா - அந்த நாடியானது, இந்த்ரயோநி: - அந்த பிரம்மமாவை யறிவதற்குக் காரணம், (ஏவம் - இந்தப்படி, வித்வாந் - அறிகிறவன், தயா - அந்த நாடியால், நிஷ்க்ரம்ய - வெளிக்கிளம்பி), பூ: இதி - பூ என்கிற வ்யாஹ்ருதி ரூபியாய், அக்நௌ - அக்நியில், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், புவ இதி - புவ என்கிற வ்யாஹ்ருதி ரூபியாய், வாயௌ வாயுவில்,

ப்ரதிதிஷ்டதி இருக்கிறான், ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபி யாய, ஆதித்யே - சூரியனில, ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், மஹ இதி - மக என்கிற வ்யாக்ருதியாய, ப்ரஹ்மணி - சதுர்முகனிடத்தில, ப்ரதிதிஷ்டதி- இருக்கிறான், ஸ்வாராஜ்யம்-தானே யரசனுகயிருக்கிறதை, ஆப்நோதி அடை கிறான், மநஸஸ்பதிம் - யெல்லா மனதிற்கு மதிபதியான தன்மையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், வாக்பதி: - வாக்குகளுக்கு அரசனுகவும், சக்ஷுஷ்பதி: - கண்களுக்கு அரசனுகவும், ஶ்ரோத்ரபதி: காதுகளுக்கு, அரச னுகவும், விஜ்ஞானபதி: - அறிவுக்கு அரசனுகவும், தத: -அதைவிட அதிக மாக, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது ஆகாஶஶரீரம் - ஆகாயம்போல ஸூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸத்யாத்ம மெய் யான தன்மையையுடையதாயும், ப்ராணாராமம் - பிராணன்களிடத்திலேயே விளையாட்டையுடையதாயும், மநஆநந்தம் - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க மன தையுடையதாயும், ஶாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், அம்ருதம் - மரணமில்லாததாயி ருக்கிற, ப்ரஹ்ம - பிரம்மமானது, (பவதி-ஆகிறது), ப்ராசீநயோக்ய - வாராய் பிராசின யோக்யமென்கிற சிஷ்யனே, இதி - என்று, உபாஸ்ஸ - தியானம் செய், (பேதம் - பதார்த்தங்களினுடைய வும் அவயவங்களுடையவும் பேதம்), அந்தரேண தாலுகே - தாடைகளின் நடுவே, யஏஷ: - யாதொரு உந்த நாடியானது, ஸ்தந இவ - பசுவின்முலை போல, அவலம்பதே - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாடியானது, இந்த்ர யோநி: - மோக்ஷமென்கிற ஐசுவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப் படுகிறவழி, யத்ர - எந்த வழியில், அஸௌ - இந்த, கேஶாந்த: - பிரம்மா ருத்திரன் இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவர், விவர்ததே விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸ்வாராஜ்யம் - காமங்களுக்கு கீழ்படியாமையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், மநஸஸ்பதிம் - மனதுகளுக்கு யஜமானனுன தன் மையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், தத: - அதற்குப் பிறகு, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது (எது வென்றால்), ஆகாஶஶரீரம் - விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ரஹ்ம - விளங்குகிற பரபிரம்மத் தின் ஸ்வரூபத்தோடு கூடினதாயும், ஸத்யாத்மப்ராணாராமம் - நித்திய சூரி களுக்கும் முக்தர்களுக்கும் பிராணன்போன்ற பிரம்மத்தையே போகமாக வுடையதாயும், மநஆநந்தம் - நினைத்த மாத்திரத்தில் உண்டாகும் ஆனந்தத் தையுடையதாயும், ஶாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியோடே கூடினதாயும், அம்ருதம் - சமசாரமில்லாததாயும், பவதி - ஆகிறது

(ஶம் - ஹா) மேற்கூறிய வ்யாக்ருதிகளில் மக என்கிற வ்யாக்ருதியை சது முகப் பிரம்மரூபமாகவும், மற்ற வ்யாக்ருதி ரூபங்களான யெல்லா வஸ்துக்களையும் பிர

மஹாவின் அங்கங்களாகவும் தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு அப்படி தியானம் செய்யப்படும் பிரம்மாவினிடமும் அப்படி தியானம் செய்ததாலுண்டாகும் பயனும் அப்பயனை யடையும் வழியும் இதில் சொல்லப்படுகிறது மேற்கூறிய பிரம்மா ஹிருதயகமலமென்கிற ஆகாயத்திலிருக்கிறான் மனதால் அறியத்தக்கவர் மரணமில்லாதவன் விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடியவன் அவனை யறியும் வழியாவது இரண்டு தாடைகளின் நடுவில் எந்த நாடி தொடங்குகிறதோ எந்த மண்டையில் மயிர்களின் அடிபாகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மண்டையோட்டில் கிளம்பியிருக்கிறது எந்த நாடியோ அதுதான் அவனை யறியும் வழி இப்படி யறிந்தவன் மேற்கூறிய நாடியில் வெளிக்கிளம்பி கிரமமாய பூ புவ ஸுவ என்கிற மூன்று வ்யாஹ்ருதி ரூபியாய அக்நி வாயு சூரியன் இவர்களிடத்தில் சேர்ந்து மஹ என்கிற பிரம்மாவினிடத்தில் சேருகிறான் அந்த பிரம்மாவுடன் ஒன்றாய பிரம்மாவின் தன்மைகளை யடைகிறான் எல்லாப் பொருள்களும் இந்தப் பிரம்மாவுக்கு அவயவமாதலால் மனது முதலாகிய எல்லாப் புலன்களுக்கும் யஜமானனாகிறான் பிறகு பிரம்மத்துடன் ஒன்றாய் விடுகிறான்

(ரா - ஸா) மேற்கூறிய வ்யாஹ்ருதி தியானத்திற்கு அங்கமான பிரம்மவித்தையும் அதின் பயனும் இந்த அனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது ஹிருதயகமலத்தின் நடுவில் நல்மனதால் அறியத்தக்கவராயும் ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லாதவனாயும் விளங்குகிற சரீரத்தோடும் எவன் இருக்கிறானோ, அவனே பரமாத்மா, அவனையே தியானம் செய்ய வேண்டும் எப்படி தியானம் பண்ணி மோக்ஷத்தை யடையப்போகிறவனுக்கு வழியே தென்றால், தாடைகளின் நடுவே பசுவின் முலைபோல் எந்த நாடி தொங்குகிறதோ எந்த வழியில் போகிறவனுக்கு பிரம்மா ருத்திரன் இவர்களுக்கும் காரணமாய இவர்களை சங்கரிக்குமவனான பரமாத்மா அடையத்தக்கவனோ, அதுவே வழி இப்படி தியானம் செய்தவன் அந்த காலத்தில் மண்டையோட்டைப் பிளந்துகொண்டு பூ என்கிற வ்யாஹ்ருதியால் அக்நிலோகத்திலிருக்கிறான் மோக்ஷம் போகிறவர்கள் எல்லாருக்கும் அக்நிலோகத்தில் போகிறது பொதுவாயிருந்தபோதிலும் இந்த வ்யாஹ்ருதி தியானத்தோடுகூடின இந்த பிரம்மவித்தையை யனுஷ்டித்தவனுக்கு சிலகாலம் அந்தந்த உலகங்களில் ஸாவ தாசமுண்டு பிறகு காமங்களுக்கு கீழ்ப்படியாதவனாக வாகிறான், தான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாப் பலன்களாலுண்டான அறிவுகளும் சுகங்களும் உண்டாகின்றன நித்திய ஸூரிகளும் முக்தர்களும் எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற பிரம்மத்தையே இவனும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான் "யம் காமம் காமயதே ஸோ'ஸ்ய ஸங்கல்பாதேவ ஸமுத்திஷ்டதி" என்று சுருதிசொல்லுகிறபடியே நினைத்தபோதே எல்லா ஆனந்தங்களு முண்டாகிறது, ஸம்ஸாரசம்பந்த மில்லாதவனாக வாகிறான்

ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷம் த்யௌர்திஶோ'வாந்தரதிஶா: | அக்நிர்வாயுராதி-
த்யஶ்சந்த்ரமா நக்ஷத்ராணி | ஆப ஓஷதயோ வநஸ்பதய ஆகாஶ ஆத்மா | இத்ய-
திபூதம் | அதாத்யாத்மம் | ப்ராணோ வ்யாநோ'பாந உதாந: ஸமாந: |
சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரம் மநோ வாக் த்வக் | சர்ம மாம்ஸம் ஸ்நாவாஸ்தி மஜ்ஜா | ஏததிவி-
தாய ருஷிரவோசத் | பாங்க்தம் வா இதம் ஸர்வம் ||க|| பாங்க்தேநைவ பாங்க்தம்
ஸ்ப்ருணோதீதி | ஸர்வமேகம் ச | ஸப்தமோ'நுவாக: ||

పృథివ్యంతరిక్షం ద్యౌర్దిశోఽవాంతరదిశాః॥ అగ్నిర్వాయురాదిత్యశ్చంద్రమా నక్షత్రాణి॥ ఆప
ఓషధయో వనస్పతయ ఆకాశ ఆత్మా । ఇత్యధిభూతం । అథాధ్యాత్మం । ప్రాణో వ్యానోఽపాన

ఉదానస్సమానః । చక్షుశ్శ్రోత్రం మనో వాక్త్వక్ । చర్మ మాꣳసꣳ స్నావాస్థి మజ్జా । ఏతదధి విధాయ ఋషిరవోచత్ । పాఙ్క్తం వా ఇదꣳ సర్వం ॥ ౧ ॥ పాఙ్క్తేనైవ పాఙ్క్తꣳ స్పృణోతీతి ॥ సర్వమేకం చ ॥

(ப - ம) ப்ருதிவீ - பூமி, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயம், த்யௌ: - ஸ்வர்க்கலோகம், திஶ: - திக்குக்கள், அவாந்தரதிஶ: - மூலைத்திசைகள், அக்நி: - நெருப்பு, வாயு: - காற்று, ஆதித்ய: - சூரியன், சந்த்ரமா: - சந்திரன், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்கள், ஆப: ஜலங்கள், ஓஷதய: - கொடிகள், வனஸ்பதய: மரங்கள், ஆகாஶ: - பூதமென்கிற ஆகாயமும், ஆத்மா - விராட்ரூபம், இதி - யென்று, அதிபூதம் - அதிபூதமென்கிற பெயர்கொண்டது, அத - பிறகு, அத்யாத்மம் - அத்யாத்மமென்கிற பெயர்கொண்டது, ப்ராண: - பிராணனும், வ்யான: - வியானனும், அபான: - அபானனும், உதான: - உதானனும், ஸமான: - ஸமானனும், சக்ஷு: - கண்ணும், ஶ்ரோத்ரம் - காதும், மன: - மனதும், வாக் - வாக்கும், த்வக் - இந்திரியரூபமான தோலும், சர்ம - மேல்தோலும், மாம்ஸம் - மாம்சமும், ஸ்னாவா - சீயும், அஸ்தி - இலும்பும், மஜ்ஜா - உயிர்த்தண்ணியும், ஏதத் - இதுகளை, அதிவிதாய - கும்பலாகச் சேர்த்து, ருஷி: - இருஷியானவர், அவோசத் - சொன்னார், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், பாங்க்தம் - பாங்க்தம் என்கிற பெயர்கொண்டது பாங்க்தேனைவ - மேற்கூறிய பாங்க்தத்தாலேதானே, பாங்க்தம் - வெளிப்பொருள்களை, ஸ்ப்ருணோதி - காப்பாற்றுகிறான், இதி - யென்று (சொன்னார்)

(ஸம் - ஸா) வ்யாக்ருதி ரூபமான பிரம்மத்தை தியானம் செய்யும்படி முன்னனுவாகத்தில் சொல்லி இந்த அனுவாகத்தில் பாங்க்த ரூபமாய் தியானம் பண்ணச் சொல்லுகிறது பாங்க்தமென்றால் பங்க்தியோடே சேர்ந்ததற்கும் பெயர் பங்க்தியென்றால் வேதத்தில் ஒரு சந்தஸ்; அது ஐந்து பதங்களோடே கூடியது ஆதலால் ஐந்தாகக் கூடியிருக்கும் பொருள்களெல்லாம் மேற்சொன்ன சந்தஸ்களுக்குச் சரியாயிருந்ததலால் இப்பொருள்களையும் பாங்க்தமென்று சொல்லுகிறது அப்படியே சுருதியிலும் ''பஞ்சபதா பங்க்த: பாங்க்தோ யஜ்ஞ:'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இங்கு அதிபூதமென்று சொல்லப்பட்டது பதினைந்து பொருள்களாதலால் மூன்று பாங்க்தம் அதில் பூமிமுதல் ஐந்துக்கு உலகபாங்க்தமென்றும், நெருப்பு முதல் ஐந்துக்கு தேவதாபாங்க்தமென்றும், ஜலம் முதலான ஐந்துக்குப் பூதபாங்க்தமென்றும், பிராணன் முதலான ஐந்துக்கு வாயு பாங்க்தமென்றும், கண் முதலான ஐந்துக்கு இந்திரிய பாங்க்தமென்றும், தோல் முதலான ஐந்துக்குத் தாது பாங்க்தமென்றும் இவைகளை ஆறு பாங்க்தங்களாகப் பிரித்து இவைகளைத் தியானம் செய்கிறவன் மேற்கூறிய பாங்க்தங்களை நிறைந்திருக்கிறான் அதாவது மேற்கூறிய பாங்க்தங்களில் நிறைந்திருக்கிற பிரம்மத்துடன் ஒன்றாகிறான் என்று இருஷி சொன்னார்

(ரா - ஹா) மேற்கூறிய ஐந்து பாங்க்தங்களையும் தியானம் பண்ணுகிறவன் இந்த பஞ்சபூதங்களால் நிறைந்திருக்கிற வுலகங்களைக் காப்பாற்றுகிறான் அதாவது இவ்வுலகங்களுக்கு அரசனாகிறான் என்று இவைகளைக் கண்டறிந்த ஓர் இருஷி சொன்னார்

ஓமிதி ப்ரஹ்ம | ஓமிதீதம் ஸர்வம் | ஓமித்யேதத நுக்ருதிர்ஹ ஸ்ம வா அப்யோ ச்ராவயேத்யாச்ராவயந்தி | ஓமிதி ஸாமாநி காயந்தி | ஓம் சோமிதி சஸ்த்ராணி சம்ஸந்தி | ஓமித்யத்வர்யு: ப்ரதிகரம் ப்ரதிக்ருணாதி | ஓமிதி ப்ரஹ்மா ப்ரஸௌதி | ஓமித்யக்நிஹோத்ரமநுஜாநாதி | ஓமிதி ப்ராஹ்மண: ப்ரவக்ஷ்யந்நாஹ ப்ரஹ்மோபாப்நவாநீதி | ப்ரஹ்மைவோபாப்நோதி | ஓம்தச | அஷ்டமோநுவாக: ||

ఓమితి బ్రహ్మ । ఓమితీదగ్ం సర్వం । ఓమిత్యేతదనుకృతిహ స్మ వా అప్యో శ్రావయేత్యాశ్రావయంతి । ఓమితి సామాని గాయంతి । ఓగ్ం శోమితి శస్త్రాణి శగ్ంసంతి । ఓమిత్యధ్వర్యుః ప్రతిగరం ప్రతిగృణాతి ॥ ఓమితి బ్రహ్మా ప్రసౌతి । ఓమిత్యగ్నిహోత్రమనుజానాతి | ఓమితి బ్రాహ్మణః ప్రవక్ష్యన్నాహ | బ్రహ్మోపాప్నవానీతి । బ్రహ్మైవోపాప్నోతి । ౧ ॥ ఓం దశ ॥

(ப - ம) ஓமிதி - ஓம் என்று சொல்லப்பட்ட சப்தமானது, ப்ரஹ்ம - பரபிரம்மம், இதம் இந்த, ஸர்வம் - யெல்லாப் பொருள்களும், ஓமிதி - ஓம் என்று சொல்லும் பதம்தான் அதாவது யெல்லாப் பொருள்களையும் சொல்லும் சப்தங்களுக்கு ஆதிகாரணமானதால், ஓமித்யேதத்-ஓம் என்கிற இதானது, அநுக்ருதிர்ஹஸ்மவா - ஒருவன் ஒருகாரியத்தை யேவினால் அதற்கு வேறு மனிதனுடைய அங்கீகாரம் அன்றோ, ஓச்ராவயேதி- ஓச்ராவய என்று, ஆச்ராவயந்தி - யஞ்யத்தில் பிரதிசிரவணம் பண்ணிவைக்கிறார்கள், ஓமிதி - ஓம் என்று, ஸாமாநி - சாமங்களை, காயந்தி - யிடுகிறார்கள், ஓம்சோமிதி ஓம்சோம் என்று, சஸ்த்ராணி - சஸ்திரம் என்கிற மந்திரங்களை, சம்ஸந்தி - சொல்லுகிறார்கள் ஓமிதி - ஓம் என்று, அத்வர்யு: - யக்யத்திலிருக்கும் அத்வாயுவானவன், ப்ரதிகரம் - பிரதிகரத்தை, ப்ரதிக்ருணாதி - சொல்லுகிறான் அதாவது ஹோதாவென்கிற யக்யத்திலிருப்பவன் சஸ்திரமென்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லும்போது ஓம் என்று சந்தோஷிக்கிறான், ஓமிதி - ஓம் என்று, ப்ரஹ்மா - யக்யத்திலிருக்கும் பரமா வென்று பெயர் பெற்றவன், ப்ரஸௌதி - அனுமதி பண்ணுகிறான், ஓமிதி- ஓம் என்று, அக்நிஹோத்ரம் - அக்நிஹோத்திரம் என்று சொல்லும் ஹோமத்தை, அநுஜாநாதி - அனுமதி பண்ணுகிறான், ப்ரஹ்ம - வேதத்தை, உபாப்நவாநி - அடையக் கடவேன், இதி - என்கிற எண்ணத்துடன், ப்ரவக்ஷ்யந் - அத்யயனம் பண்ணப்போகிற, ப்ராஹ்மண: - பிராமணன், ஓமிதி - ஓம் என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறான், ப்ரஹ்மைவ - வேதத்தைத் தானே, உபாப்நோதி - அடைகிறான்

(ஸம் - ஹா - ரா - ஹா) பரமாத்மத்தியானத்திற்கு முக்யமான ஆதாரமாதலால் ப்ரணவத்தை இந்த அனுவாகத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது

𑌋𑌤𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌶𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 ||௧||

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌾 𑌰𑌾𑌥𑍀𑌤𑌰𑌃 | 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 | 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌕𑍋 𑌮𑍌𑌦𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌃 | 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌪𑌃 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌚 || 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

ఋతంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । సత్యంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । తపశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । దమశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । శమశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । అగ్నయశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । అగ్నిహోత్రంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । అతిథయశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । మానుషంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । ప్రజాచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ ॥ ౧ ॥

ప్రజనశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । ప్రజాతిశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । సత్యమితిసత్యవచా రాథీతరః । తపఇతితపోనిత్యః పౌరుశిష్టిః । స్వాధ్యాయప్రవచనేఏవేతినాకోమౌద్గల్యః । తద్ధితప స్తద్ధితపః ॥ ప్రజాచస్వాధ్యాయప్రవచనేచషట్చ ॥

(ப - ம) 𑌋𑌤𑌂 𑌚 - மெய்யும் 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தை யோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 - யெல்லாவற்றிலும் சமமான புத்தியும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌤𑌪𑌶𑍍 - உபவாஸாதிகளால் உடம்பை சுத்தமாக்குதலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌦𑌮𑌶𑍍 - வெளியிலிருக்கும் இந்திரியங்களை ஜயித்தலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள், 𑌶𑌮𑌶𑍍 - உள்ளேயிருக்கும் மனதென்கிற இந்திரியத்தை ஜயித்தலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 - காருஹபத்தியம் ஆகவனீயம் தக்ஷிணம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று அக்னிகளும், (𑌆𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 - வளர்க்கவேண்டியவைகள்), 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍇) - அவசியம் நடத்த

[illegible] யவைகள்) அக்நிஹோத்ரம்ச - அக்நிஹோத்திரம் என்று சொல்லப் [illegible], (ஹோதவ்யம் - ஹோமம் செய்யத்தக்கது), ஸ்வாத்யாயப்ர [illegible] வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயே - அவசி [illegible] வேண்டியவைகள்), அதிதயச்ச - அதிதிகளும், (பூஜ்யா: பூசிக் [illegible] தவர்கள்), ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓது [illegible], அநுஷ்டேயே - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), மாநுஷம் [illegible] - உலகத்தின் நடவடிக்கைகளும், ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே வேதத்தை [illegible] ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயாநி - அவசியம் நடத்தவேண்டிய [illegible]), (ப்ர) மாநுஷம்ச - இறந்த மனிதர்களைக் குறித்துச் செய்யும் [illegible] காரியங்களும் அல்லது, ந்யாயம்ஸம்வ்யவஹாரம் [illegible], ஸம்ஸ்காராதி [illegible] - என்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவின் ஆராதனமும், ப்ரஜாச - [illegible], உத்பாத்யா: - உண்டாக்கத்தக்கவைகள், ஸ்வாத்யாய [illegible] - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயே - அவசி [illegible] வேண்டியவைகள்), ப்ரஜநச்ச - ருதுகாலத்தில் மனையாளைப் [illegible], ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயாநி - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), ப்ரஜாதிச் [illegible] முதலியவர்களை புண்பெண்ணிவைத்தலும், ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயாநி - அவசியம் நடத்த வேண்டியவைகள்), ஸத்யமிதி - சத்தியமே முக்யமென்று, ஸத்யவசா: - [illegible] வார்த்தைகளைச் சொல்லும் தன்மையையுடைய அல்லது ஸத்ய [illegible] என்று பெயர்கொண்ட, ராதீதர: - ரதீதரர் என்று பெயர்கொண்ட [illegible] பிள்ளையானவர், (மந்யதே - எண்ணுகிறார்), தப இதி - தப [illegible] முக்யமென்று, தபோநித்ய: நித்தியம் தவம்செய்யுமவரான அல்லது [illegible] என்று பெயர்கொண்ட, பௌருசிஷ்டி: - பூருசிஷ்டரு [illegible] பிள்ளையானவர், (மந்யதே - எண்ணுகிறார்), ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே [illegible] இதி - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலுமே முக்யமென்று, நாக: - [illegible] என்று பெயர்கொண்ட, மௌத்கல்ய: - முத்கலர் என்று ருஷியின் [illegible] பிள்ளையானவர், (மந்யதே - எண்ணுகிறார்), தத்தி - அதுதானே, தப: [illegible]

([illegible]) அறிவினாலேயே பயனுண்டாகிறதென்று மேற்சொல்லியிருக்கிறது [illegible] வேதங்களிலும் அதை யனுசரித்த ஸ்மிருதிகளிலும் சொல்லியிருக்கும் காம்ய [illegible] செய்யவேண்டியது என்னில் அவைகளும் மேற்கூறிய பயனுக்குரியவைகள் [illegible] ஆகையால் அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள் என்று இந்த அநுவாகத்தில் [illegible] டையப்படுகிறது

(ஶா ஹா) தினந்தோறும் பரமாத்மாவின் தியானம் செய்யவேண்டியதாதலால் அந்த தியானத்திற்கு மனது சுத்தமாக இருக்கவேண்டுமாதலாலும், அப்படி மனது சுத்தமாக வேண்டியதற்கு பாவங்கள் நீங்கவேண்டியதாதலாலும், அதப்படி பாவங்கள் நீங்க வேண்டியதற்காக நித்திய கர்மங்களை யவசியம் செய்யவேண்டியது என்று இந்த அநுவாகத்தில் சொல்லுகிறது

𑌅𑌹𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾 । 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑍀𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌗𑍍𑌂𑌸𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌾𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌂𑌷𑌟𑍍 ॥

అహంవృక్షస్యరేరివా । కీర్తిఃపృష్ఠంగిరేరివ । ఊర్ధ్వపవిత్రోవాజినీవస్వమృతమస్మి । ద్రవిణగ్ంసవర్చసం । సుమేధాఅమృతోక్షితః । ఇతిత్రిశంకోర్వేదానువచనం ॥ అహంగ్షట్ ॥

சங்கர ரங்க ராமானுஜபாஷ்யங்களில் பதவுரையே மிகவும் வேறுபட்டிருப்பதால், அந்தந்த பாஷ்யங்களில் உள்ள பதவுரைகள் தனித்தனியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன

(ஶ - ப - ம) 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 - ஸம்சாரமாகிற விருக்ஷத்திற்கு, 𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾 - நடத்துகிறவன் அதாவது முளைக்கச்செய்கிறவன், 𑌮𑌮 - என்னுடைய), 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 - புகழானது, 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 - மலையினுடைய, 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌵 - நுனிபோல, (𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 - உயர்ந்திருக்கிறது), 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - பரிசுத்தமான பிரம்மத்தை என்னுடைய அறிவினால் விளங்கச் செய்கிறவனாகவும், 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑍀𑌵 - சூரியனிடத்திலேபோல, 𑌸𑍁𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - நல்ல பரிசுத்தமான ஆத்மவஸ்துவாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 - நல்ல வொளியோடுகூடின, 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 - தனத்தைப்போல எல்லாராலும் ஆசைப்படத் தகுந்ததாகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன் அல்லது, 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 தனம்போன்ற பரமஞானமானது, (𑌮𑌯𑌾 - என்னால், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 - அடையப்பட்டது), 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌾𑌃 - நல்ல அறிவுடன் கூடினவனும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 - அமுதத்தால் நனைக்கப்பட்டவனாகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌇𑌤𑌿 - யென்று, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌃 - திருசங்கு யென்கிற இருஷியின், 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 - ஆத்மாவொன்று யென்கிற ஞானத்தைக் குறித்துச் சொல்லும் வார்த்தை இது திருசங்குவினால் கண்டறியப்பட்ட ஓர் வேதமந்திரம் ஆத்மா வொன்றுயென்கிற ஆத்மவித்தையை இந்த வநுவாகத்தில் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது பரமவித்தையை யுண்டாகும் பொருட்டு இதை ஜபிக்கவேண்டும்

(ரா - ப - ம) வித்தைக்கு அங்கமாய ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது இந்த அநுவாகம், 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 - விருக்ஷம்போல வேறுடன் போகத்தகுந்த வஹங்காரத்திற்கு, 𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾 - நாசஞ்செய்கிறவன், (𑌮𑌮 - என்னுடைய), 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 - கீர்த்தியானது, 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 - மேரு

முதலிய பாவத்திலுடைய, வ்ருக்ஷ இவ - கொடிமுடிபோல எல்லாராலும் கொண்டாடத் தக்கதாயிருக்கிறது ஊர்த்வபவித்ர: - பரிசுத்த வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவனாயிருக்கிற நான், வாஜிநி - எல்லா வஸ்துக் களையும் அனுபவிக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தில், ஸ்வம்ருதமிவ நல்ல அம்ருதம் போல அவனுக்கு இடமாய், அஸ்மி - ஆகிறேன், (தஸ்ய - அந்த பரமாத் மாவினுடைய) ஸவர்சஸம் - நல்ல வொளியோடேகூடின, த்ரவிணம் - தனமாக அதாவது அவன் அனுபவிக்கிற வஸ்துவாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், ஸுமேதா: - அந்த பரமாத்மாவுக்கு தாஸன் என்கிற நல்லறிவோடுகூடின வனும், அம்ருத: - ஸம்சாரமில்லாதவனும், அக்ஷித: - நாசமில்லாதவனு மும், அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, த்ரிசங்கோ: - திருசங்கு என்கிற ருஷியின், வேதாநுவசநம் - வேதமந்திரம் அவரால் கண்டறியப்பட்ட வேதமந்திரம்

வேதமநூச்யாசார்யோ(அ)ந்தேவாஸிநமநுசாஸ்தி | ஸத்யம்வத | தர்மஞ்சர | ஸ்வாத்யாயாந்மாப்ரமத: | ஆசார்யாயப்ரியந்தநமாஹ்ருத்யப்ரஜாதந்தும்மாவ்யவச்சேத்ஸீ: | ஸத்யாந்நப்ரமதிதவ்யம் | தர்மாந்நப்ரமதிதவ்யம் | குசலாந்நப்ரமதிதவ்யம் | பூத்யைநப்ரமதிதவ்யம் | ஸ்வாத்யாயப்ரவசநாப்யாந்நப்ரமதிதவ்யம் ||௧||

தேவபித்ருகார்யாப்யாந்நப்ரமதிதவ்யம் | மாத்ருதேவோபவ | பித்ருதேவோபவ | ஆசார்யதேவோபவ | அதிதிதேவோபவ | யாந்யநவத்யாநிகர்மாணி | தாநிஸேவிதவ்யாநி | நோஇதராணி | யாந்யஸ்மாகஂஸுசரிதாநி | தாநித்வயோபாஸ்யாநி ||௨||

நோஇதராணி | யேகேசாஸ்மச்ச்ரேயாம்ஸோப்ராஹ்மணா: | தேஷாந்த்வயாஸநேநப்ரச்வஸிதவ்யம் | ச்ரத்தயாதேயம் | அச்ரத்தயா(அ)தேயம் | ச்ரியாதேயம் | ஹ்ரியாதேயம் | பியாதேயம் | ஸம்விதாதேயம் | அதயதிதே கர்மவிசிகித்ஸாவாவ்ருத்தவிசிகித்ஸாவாஸ்யாத் ||௩||

யேதத்ரப்ராஹ்மணாஸ்ஸம்மர்சிந: | யுக்தாஆயுக்தா: | அலூக்ஷாதர்மகாமாஸ்ஸ்யு: | யதாதேதத்ரவர்தேரந் | ததாதத்ரவர்தேதா: | அதாப்யாக்யாதேஷு | யேதத்ரப்ராஹ்மணாஸ்ஸம்மர்சிந: | யுக்தாஆயுக்தா: | அலூக்ஷாதர்மகாமாஸ்ஸ்யு: | யதாதேதேஷுவர்தேரந் ||௪||

ததாதேஷுவர்தேதா: | ஏஷஆதேச: | ஏஷஉபதேச: | ஏஷாவேதோபநிஷத் | ஏததநுசாஸநம் | ஏவமுபாஸிதவ்யம் | ஏவமுசைததுபாஸ்யம் | ஸ்வாத்யாயப்ரவசநாப்யாந்நப்ரமதி க

வ௱ம் । காநிகுமொவாஸ்ரீநிஷ்ரிகெக்ஷ்ஷவெக்ஷாஷுலஷ்வ । உதி
வனகாடிமொாஉநவாகம் ॥

వేదమనూచ్యాచార్యోఽంతేవాసినమనుశాస్తి । సత్యంవద । ధర్మంచర । స్వాధ్యాయా
న్మాప్రమదః। ఆచార్యాయప్రియంధనమాహృత్య ప్రజాతన్తుంమావ్యవచ్ఛేత్సీః । సత్యాన్నప్రమదితవ్యం।
ధర్మాన్నప్రమదితవ్యం । కుశలాన్నప్రమదితవ్యం । భూత్యైనప్రమదితవ్యం । స్వాధ్యాయప్ర
వచనాభ్యాంనప్రమదితవ్యం ॥ ౧ ॥

దేవపితృకార్యాభ్యాం నప్రమదితవ్యం । మాతృదేవోభవ । పితృదేవోభవ । ఆచార్యదేవో
భవ । అతిథిదేవోభవ । యాన్యనవద్యానికర్మాణి । తానిసేవితవ్యాని । నోఇతరాణి। యాన్యస్మా
కగ్ం సుచరితాని । తానిత్వయోపాస్యాని ॥ ౨ ॥

నోఇతరాణి । యేకేచాస్మచ్ఛ్రేయాగ్ంసోబ్రాహ్మణాః । తేషాంత్వయాఽసనేనప్రశ్వసితవ్యం।
శ్రద్ధయాదేయం । అశ్రద్ధయాదేయం । శ్రియాదేయం । హ్రియాదేయం । భియాదేయం । సంవి
దాదేయం । అథయదితేకర్మవిచికిత్సావా వృత్తవిచికిత్సావాస్యాత్ ॥ ౩ ॥

యేతత్రబ్రాహ్మణాస్సమ్మర్శినః । యుక్తాఆయుక్తాః । అలూక్షాధర్మకామాస్స్యుః ।
యథాతేతత్రవర్తేరన్ । తథాతత్రవర్తేథాః । అథాభ్యాఖ్యాతేషు । యేతత్రబ్రాహ్మణాస్సంమ
ర్శినః । యుక్తాఆయుక్తాః । అలూక్షాధర్మకామాస్స్యుః । యథాతేతేషువర్తేరన్ ॥ ౪ ॥

తథాతేషువర్తేథాః । ఏషఆదేశః । ఏషఉపదేశః । ఏషావేదోపనిషత్ । ఏతదనుశా
సనం । ఏవముపాసితవ్యం । ఏవముచైతదుపాస్యం ॥ స్వాధ్యాయ ప్రవచనాభ్యాం నప్రమదిత
వ్యం।తానిత్వయోపాస్యా నిస్యుక్తేషువర్తేరన్సప్తచ ॥

(ப - ம) வெடிம் - வேதத்தை, ஊநூவ௱ - அத்தியயனம் பண்ணிவைத்து, ஆவாய௨: - ஆசாரியன், ஊவெஷவாஸிநம் - சிஷ்யனை, ஊநுமாஷி - ஆக்யாபிக்கிறான் (அதாவது அடியில் வருமாறு), ஸத்௱ம் - மெய்யான வார்த்தை, வடி - சொல்லு, யமூம் தாமத்தை, வா - செய், ஷாய௱ாயாஃ வேதமோதுதலில் நின்றும், மாப்ரமடி: - தப்பாதே அதாவது (சாவதானமாய வேதமோது), ஆவாய௱ாய - ஆசாரியன்பொருட்டு, வ்ரியம் - இஷ்டமான, யநம் - பொருளை, ஆஹு௱க௱ - கொண்டு கொடுத்து, ப்ஜாதஷும் - பரஜோத்பத்தியின் வரிசையை, மாவ௱வஷ்ஷைஸீ: - அறுக்காதே அதாவது பிள்ளைகளின் வரிசையை புண்டுபண்ணு, ஸத௱ாஃ - மெய்யான வார்த்தை விருந்து, நவு்ரமிதவ௱ம் - தப்பாதே அதாவது பொய்வார்த்தை சொல்லாதே, யமூாஃ - தாமத்தில் நின்றும், நவு்ரமிதவ௱ம் - தப்பாதே அதாவது அதாமத்தைச் செய்யாதே, கூஶலாஃ - தனக்கு காப்பாற்றும் காரியத்தில் நின்றும், நவு்ரமிதவ௱ம் - தப்பாதே, ஷூமெசூ௱ - மங்களகாரியத்தில் நின்றும், நவு்ரமிதவ௱ம் - தப்பாதே, ஷாய௱ாயவு்ரவவநாஷ்௱ாம் -

வேதத்தையோதல் ஓதுவித்தல் இவைகளில் நின்றும், நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, தேவபித்ருகார்யாப்யாம் தேவர்கள் பித்ருக்கள் இவர்களின் காரியங்களில் நின்றும் நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, மாத்ருதேவ: - மாதாவை- அதாவது தாயைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ இரு, பித்ருதேவ:, தகப்பனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, ஆசார்யதேவ: - ஆசிரியனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, அதிதிதேவ: - அதிதிகளை அதாவது விருந்தாளிகளைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ இரு, அதாவது தெய்வத்தைப்போல் மேற்கூறியவர்களை உபசரிக்க வேண்டுமென்பது, யாநி - எந்த, கர்மாணி - கர்மங்கள், அநவத்யாநி - பாவமில்லாதவைகளோ, தாநி அவைகள், த்வயா-உன்னால், உபாஸ்யாநி - செய்யத்தக்கவைகள், இதராணி வேறுபாவத்தோடு கூடியவைகள், நோ உபாஸ்யாநி - செய்யத்தகாதவைகள், யாநி - எவைகள், அஸ்மாகம் ஆசிரியனுடைய வெங்களுடைய, ஸுசரிதாநி - நன்னடக்கைகளோ, தாநி - அவைகள் த்வயா உன்னால், உபாஸ்யாநி செய்யத்தக்கவைகள், நோ இதராணி - வேறு நடத்தைகள், நோ உபாஸ்யாநி - செய்யத்தகாதவைகள், யேகேச - எந்தெந்த, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்கள், அஸ்மச்ச்ரேயாம்ஸ:- நமக்கு உயர்ந்தவர்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, த்வயா - உன்னால், ஆஸநேந - ஆசனம் முதலானதுகளாலே, ப்ரச்வஸிதவ்யம் - இளைப்பாறுதல் செய்துவைக்கவேண்டியது அல்லது தேஷாம் - அவர்களுடைய, ஆஸநே - உட்கார்ந்திருக்கு மிடத்தில், த்வயா - உன்னால், நப்ரச்வஸிதவ்யம் - மூச்சுவிடக் கூடாது அதாவது அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்குமிடத்தில் அவர்கள் சொல்லும் நல்வார்த்தைகளை சாவகாசமாய்க் கேட்க வேண்டியது அவர்களுக்கு சமமாய் மறுமொழியுரைக்கக் கூடாது, (ஶம்) தேஷாம் - அவர்களுடைய, ஆஸநே - உட்காருமிடத்தில், த்வயா - உன்னால், நப்ரச்வஸிதவ்யம் சமமாய் உட்காரக்கூடாது, ச்ரத்தயா - விசுவாஸத்தினால், தேயம் கொடுக்கவேண்டியது, அச்ரத்தயா - சிரத்தையில்லாவல், அதேயம் - கொடுக்கக்கூடாது, ச்ரியா - முகமலர்ச்சியுடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டும், ஹ்ரியா - வெட்கத்துடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, பியா - பயத்துடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, ஸம்விதா - சங்கல்பஞ் செய்வதுடன், (ஶம்) - சினேகத்துடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, அத - பிறகு, தே - உனக்கு, கர்மவிசிகித்ஸா - அக்னிஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்களில் சந்தேகமாவது, வ்ருத்தவிசிகித்ஸாவா - நன்னடத்தையில் சந்தேகமாவது, ஸ்யாத்யதி - இருக்கக் கூடுமேயானால், தத்ர - அந்த கர்மங்களில், யே - எந்த, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்களை, ஸம்மர்சிந: - ஆலோசித்து நடத்துகிறவர்களோ, யுக்தா: - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும்

வல்லவர்களோ, ஆயுக்தா꞉ - லௌகிகம் தெரிந்தவர்களோ, (ஸம்) ஆயுக்தா꞉ - அயலான புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, அரூக்ஷா꞉ - கோபம் ஆசையில்லாதவர்களோ, (ஸம்) அரூக்ஷா꞉ குரூரமான புத்தியில்லாதவர்களோ, தர்மகாமா꞉ - தர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸ்யு꞉ - இருப்பார்களோ, தே - அந்த ப்ராம்மணர்கள், தத்ர - அந்த கர்மங்களில், யதா - எப்படி, வர்த்தேரன் நடப்பார்களோ, ததா அப்படி, தத்ர - அந்த கர்மங்களில், வர்த்தேதா꞉ - நடக்கவேண்டும், அத - பிறகு, அப்யாக்யாதேஷு - தோஷமுள்ளவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்ட, தத்ர - அந்த புருஷனிடத்தில், யே - எந்த, ப்ராஹ்மணா꞉ ப்ராம்மணர்கள், ஸம்மர்சின꞉ - ஆலோசித்துச் செய்கிறவர்களோ, யுக்தா꞉ - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்களோ, ஆயுக்தா꞉ - லௌகிகம் தெரிந்தவர்களோ, (ஸம்) ஆயுக்தா꞉ - அயலான புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, அரூக்ஷா꞉ - கோபம் ஆசையில்லாதவர்களோ, (ஸம்) - குரூரமான புத்தியில்லாதவர்களோ, தர்மகாமா꞉ - தர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸ்யு꞉ இருப்பார்களோ, தே - அவர்கள், தேஷு - அந்த புருஷர்களிடத்தில், யதா - எப்படி, வர்த்தேரன் - நடப்பார்களோ, ததா - அப்படி, தேஷு - அந்த புருஷர்களிடத்தில், வர்த்தேதா꞉ - இருக்கவேண்டும், ஏஷ꞉ - இதுவானது, ஆதேச꞉ - கட்டளை, ஏஷ꞉ - இதுவானது, உபதேச꞉ - ஹிதமானவார்த்தை, ஏஷா - இதுவானது, வேதோபநிஷத் - வேதத்தின் உட்கொண்ட பொருள், ஏதத் - இதுவானது, அநுசாஸனம் - ஈசனது வார்த்தை, (ஸம்) - ஆசாரியன் சிஷ்யனைக்குறித்துச் சொல்லும் வார்த்தை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், உபாஸிதவ்யம் - நடத்தவேண்டியது ஏதத் - இதுவானது, ஏவம் உ - இந்த மாதிரியாகவே, உபாஸ்யம் - நடத்தவேண்டியது

(ஸம் - ஹ) இந்த அனுவாகத்தின் கருத்து பதார்த்தம்போல இந்த இரண்டு அனுவாகங்களிலும் கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கும்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அது எந்த பயனைப் பெறுவதற்கு கர்மங்களைச் செய்து மோக்ஷம் என்று சொல்லும் பயனை யடையவா? அல்லது வித்தையுடன் அதாவது வித்தையங்கமாகி மேற்குறித்த கர்மங்களைச் செய்து அந்தப் பயனை யடையவா? அல்லது வித்தையையும் கர்மங்களையும் சமமாக வனுஷ்டித்து மேற்குறித்த பயனை யடையவா? கர்மங்களை யங்கமாகி வித்தையினாலேயா? அல்லது வித்தையினாலே மாத்திரமா? மேற்கூறிய பயனை யடைவது, என்று விசாரிப்போம் கர்மங்களாலே மாத்திரம் மோக்ஷத்தை யடையலாமென்று சொல்லக்கூடும் ஏனெனில் "வித்வாநயஜதே வித்வாநயாஜயதி" என்று வேதங்களின் பொருள்களை யுணர்ந்தவனுக்கே யாகம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்ய விதித்தலாலும் எல்லா உபநிஷத்துக்களின் பொருள்களையு மறியவேண்டியதவசியமாதலாலும் கர்மங்களினால் மோக்ஷமில்லை யெனில் மற்றப்பயன்களெல்லாம் பொய்யாகையாலும் கர்மங்களை செய்யச் சொல்லும் சுருதிகள் வியர்த்தமென்று சொல்லவமையும் ஆதலால் கர்மங்களாலேயே மோக்ஷமென்று சொல்வோமென்னில் மோக்ஷமென்று சொல்லும்பயன், அழிவில்லாத

... யாறும காமஙகளாலே யுணடுபணணபபடும பயனகள அறிவுளளவாகக காண
... கலாறும காமஙகளாலுணடுபணணபபடும மோக்ஷமெனறும பயனும அறிவுளள
... கவேணபடுமாதலால அபபடி சொலல வொணணுது வித்தையை யஙகமாகசசெயது
... காலேயே மோக்ஷம பெறலாமெனபதும வித்தையையும காமஙகளையும சரிய
... கசெயது மோக்ஷமபெறலாமெனகிறது மேறகூறிய காரணஙகளாலேயே கூடாது
... தையும காமஙகளும மோக்ஷத்தையுணடாககும காரணஙகளலல விலககு
... கிறவைகள ஆதலால மோக்ஷமழிவிலலை யெனபதறகுக குறையிலலை வித்தை
... ம காமஙகளாலும விலககுகள நீககபபட்டாய "ஸூாயகூவாஸேண தயோாததவ
... " எனகிற சுருதிகளினபடியே மோக்ஷத்தை யடையலாமெனனில மோக்ஷம
... ம வியாபித்ததாலும மோக்ஷமெனபது பரமமத்தைக காட்டிலும வே
... வாகையாலும மோக்ஷத்தை யடைகிறவாகளும அநத பரமமத்தைக காட்டி
... பட்டவாகளலலாமையாலும மோக்ஷம அடையவேணடுவதாகிய வேறுவஸது
... ஒருவன அதனை யடைகிற தெனருல அடையபபட்ட பொருள அடைகிற பொரு
... காட்டிலும வேறுபட்டதாயனறேர இருககவேணடும அபபடி ஏறபடவிலலை "தத
... ருஷ்டவா தததேவானுபராவிஸத க்ஷேத்ரஜஞமசாபிமாமவித்தி ஸாவக்ஷேத்ரேஷு"
... சுருதிஸமிருதிகளாலிரணடும ஒனறே யெனறு ஏறபடுகிறது ஆனுல அடைகி
(... சுகஙகளை யவவிடத்திலனுபவிககிறுன எனறும சொலலியிருககிற "ஸ
... யதிபித்ருலோககாம ஸததிபிராவாயானைாவா" எனகிற சுருதிகளுககு யெனன
... அவைகள காரிய பரமமத்தைச சொலலுகினறன காரணமாகிய பரமம
... த்திடத்தில "ஏகமேவாத்விதீயம, யத்ரநானயத்பஸயதி, தத்கேந கமபஸயேத" எனகிற
சுருதிகளின படியே பேதஙகளிலலையனறேர மேலும வித்தைககும காமஙகளுககும
விரோதமாதலால இரணடும ஒனறுசேரமாட்டாது எனனெனில வித்தையோ பரமம
... ஒனறுதான மறற பேதஙகள பொயயானவைகள எனகிற அறிவு காமஙகளோ செய
... தேவதை கருவிகள முதலிய வனேக பேதமுளளது இவை யிரணடும சதய
... வையெனறு சொலலவொணணுதாகையால "யத்ரஹித்வைதமிவபவதி, தாதயோ
... ருகயமாபஸயதி, அதயத்ராசயபஸயதிததலபம, அநயோஸாவநயோஹமஸமி,
உதரம தரமதருத்த அததஸயபயமபவதி" எனகிற சுருதிகளினுலும ""ஏகஸதைவா நுதரஷ்
... யம, ஏகமேவாத்விதீயம பரஹமைவேதமஸாவம ஆதமைவேதடஸாவம" எனகிற சுரு
திகளினுலும ஒனறு எனகிற வறிவே மெயயறிவெனறும பேதஙகளைக காடடுமறிவு
பொயயறிவெனறும ஏறபடுகிறது ஆனுல வேதஙகளில காமஙகளைச செயயவேணடு
மெனறு ஏறபடுகிறதே வேதஙகளோ புருஷாகளுககுப பயனகொடுககு மவைகளைச
சொலலுகினறன வெனகிறதறகு விரோதிககாதோ வெனனெனில வித்தையைச சொலலு
கினற சுருதிகள சமசாரத்திலிருநது ஜீவனுககு முததியைததரவேணடி சமசாரத்திறகு
காரணமாகிய அவித்தை வித்தையால போயவிடுகிறது எனறு சொலலுகிறது காமஙக
ளைச சொலலும சுருதிகளோ காமஙகளைசசெயது அதினுல மோக்ஷத்தை யடையவேண
டியவாகளுககுபாயத்தை நீககுகிறதையும அலலாதவாகளுககு பசு பிளளை முதலிய
வைகளை படைகிறதெனகிற பயனகளைச சொலலுகிறதே தவிர அவைகளில சொலலிய
மேறகூறிய பேதஙகளை மெயயெனறு சொலலுவதில அவைகளுககுக கருத்திலலை உபாய
மாகிய விலககு இருநதால மேறகூறிய வித்தையுதிககமாட்டாது வித்தை யுதியாவிடில
அவித்தை நீஙகமாட்டாது அவித்தை நீஙகாவிடில சமசாரம ஒழியாது ஆகையால
பயனகளைப போககுவதறகுக காமஙகளைச செயயவேணடுவதாதலால காமஙகளைச
செயயவேணடுமெனகிற சுருதிகளுககு விரோதமிலலை மேறகூறிய காரணஙகளால கா

மங்கள் வித்தைக்கு விலக்குகளாயிருக்கிற பாவங்களைப்போக்கி வைக்கிறதாகையால் வித்தையுண்டானவனுக்குக் கர்மங்களால் பயனில்லை. அக்நிஹோத்ரம் முதலான கர்மங்களில் இல்லறமில்லாதவர்களுக்கதிகாரமில்லாதிருந்தபோதிலும், எல்லாருக்கும் பொதுவாகப் பேசப்பட்ட சத்யம் சொல்லுதல் முதலிய கர்மங்களைக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் வித்தையுதிக்கலாம்.

(ஶா - ஹா) பதார்த்தம்போலே கருத்து.

ஸந்நோ மித்ரஶ்ஶம் வருண: । ஶந்நோ பவத்வர்யமா । ஶந்ந இந்த்ரோ ப்ருஹஸ்பதி: । ஶந்நோ விஷ்ணுருருக்ரம: । நமோ ப்ரஹ்மணே । நமஸ்தே வாயோ । த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி । த்வாமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாவாதிஷம் । ருதமவாதிஷம் । ஸத்யமவாதிஷம் ॥ க ॥ தந்மாமாவீத் । தத்வக்தாரமாவீத் । ஆவீந்மாம் । ஆவீத்வக்தாரம் । ஓம் ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: । ஸத்யம்வச । இதி த்வாதஶோऽநுவாக: । ஶீக்ஷாவல்லீ ப்ரதமாத்யாய:

శన్నో మిత్రశ్శంవరుణః । శన్నో భవత్వర్యమా । శన్న ఇన్ద్రో బృహస్పతిః । శన్నో విష్ణురురుక్రమః । నమో బ్రహ్మణే । నమస్తే వాయో । త్వమేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మాసి । త్వామేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మావాదిషం । ఋతమవాదిషం । సత్యమవాదిషం ॥ ౧ ॥ తన్మామావీత్ । తద్వక్తారమావీత్ । ఆవీన్మాం । ఆవీద్వక్తారం ఓం శాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః । సత్యంవదిష్యామి వద్భ్యశ్చ ॥

(ப - ம) மித்ர: - சூரியன், ந: - நமக்கு, ஶம் - சுகத்தைத் தருபவனாக, பவது - ஆகட்டும், வருண: - வருணன், ந: - நமக்கு, ஶம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, பவது - ஆகட்டும், அர்யமா - துவாதசாதித்தியர்களில் ஒருவனான யமனானவன், ந: - நமக்கு, ஶம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, பவது - ஆகட்டும், இந்த்ர: - இந்திரனும், ந: - நமக்கு, ஶம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, பவது - ஆகட்டும், ப்ருஹஸ்பதி: - பிருகஸ்பதியானவன், ந: - நமக்கு, ஶம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, பவது - ஆகட்டும், உருக்ரம: - விஸ்தாரமான அடிவைப்பையுடைய, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், ந: - நமக்கு, ஶம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவராக, பவது - ஆகட்டும், ப்ரஹ்மணே - வாயுவின்பொருட்டு, நம: - சேவிக்கிறேன், (ஶம்) - ப்ரஹ்மணே - வேதத்தின்பொருட்டு, நம: - சேவிக்கிறேன், ஹே வாயோ - வாராய் வாயுவே, தே - உன்பொருட்டு, நம: - சேவிக்கிறேன், த்வமேவ - நீதானே, ப்ரத்யக்ஷம் - புலப்படக்கூடிய, ப்ரஹ்ம - பரமமாக, அஸி - ஆகிறாய், த்வாமேவ - உன்னைத்தானே, ப்ரத்யக்ஷம் புலப்படும்படியான, ப்ரஹ்ம - பரமமாக, அவாதிஷம் - சொன்னேன், ருதம் - சாஸ்திரத்தின்படி நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாக (ஶம்) ருதம் - தோஷமில்லாத சப்தத்தை, அவாதிஷம் சொன்னேன், ஸத்யம் - அப்படி நிச்சயித்து வாயினாலே சொல்லப்பட்டும் சரீரத்தால் செய்யப்பட்டுமிருக்கும் பொருளாக, (ஶம்) ஸத்யம் - மெய்ப்பொருளடங்கின வார்த்தையை, அவாதிஷம் - சொன்னேன், தத் - என்

னால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட வாயுவென்று பெயர்கொண்ட பரமமானது, (ரு०) தத் - யென்னால் ஓதப்பட்ட வேதமானது, மாம் - வேதமோதுகிற வென்னை, ஆவத் - காப்பாற்றிவிட்டது தத் - அந்த வாயுவென்கிற பரமமானது, (ரு०) தத் - அந்த வேதமானது வக்தாரம் - ஓதுவித்த வாசிரியனை, ஆவீத் - காப்பாற்றிவிட்டது, மாம் - என்னை, ஆவீத்-காப்பாற்றிவிட்டது, வக்தாரம் - ஓதுவித்தவனை, ஆவீத் - காப்பாற்றிவிட்டது அதிக ஆதரம் தோற்றுகைக்காக ஒன்றையே யிரட்டிப் பேசுகிறது, ஶாந்தி꞉ - விரோதிகளுடைய சாந்தியானது, (அஸ்து - உண்டாகட்டும்)

(ஶ० ஹாரா-ஹா) இரண்டு பாஷ்யங்களும் பதார்த்தம்போலே

ஶீக்ஷாவல்லீ ஸம்பூர்ணம்.

ஆநந்தவல்லீ.

𑌹𑌰𑌿𑌃𑌓𑌮𑍍|𑌸𑌹𑌨𑌾𑌵𑌵𑌤𑍁|𑌸𑌹𑌨𑍌𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁|𑌸𑌹𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 | 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 | 𑌓𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃|𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌪𑌰𑌂 | 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾|𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 ||௧||

𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹|𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿|𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 | 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 | 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌪𑌃 | 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 | 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 | 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ||௨||

𑌸𑌵𑌾𑌏𑌷𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌰𑌸𑌮𑌯𑌃| 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍇𑌵𑌶𑌿𑌰𑌃 | 𑌅𑌯𑌂𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 | 𑌅𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃| 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 | 𑌇𑌦𑌂𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾|𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

హరిఃఓమ్ సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యంకరవావహై । తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై । ఓంశ్శాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః॥ బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరం తదేషాభ్యుక్తా। సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ । యోవేదనిహితం గుహాయాంపరమేవ్యోమన్ ॥ ౧ ॥

సోఽశ్నుతే సర్వాన్కామాన్సహ । బ్రహ్మణావిపశ్చితేతి।తస్మాద్వాఏతస్మాదాత్మనఆకాశస్సంభూతః । ఆకాశాద్వాయుః । వాయోరగ్నిః । అగ్నేరాపః । అద్భ్యఃపృథివీ । పృథివ్యాఓషధయః । ఓషధీభ్యోఽన్నం । అన్నాత్పురుషః ॥ ౨ ॥

సవాఏషపురుషోఽన్నరసమయః । తస్యేదమేవశిరః । అయందక్షిణఃపక్షః । అయముత్తరఃపక్షః । అయమాత్మా । ఇదంపుచ్ఛంప్రతిష్ఠా । తదప్యేషశ్లోకోభవతి ॥

(ப ம) நள - சிஷ்ன ஆசிரியன ஆகிய நமமிருவாகளையும, ஸஹ - ஒரேகாலததில, அவது - பரமமவிததையானது காபபாறறடடும, நள - நமமை, ஸஹ - ஒரேகாலததில, பு நக்து - பரமமததை யனுபவிககுமபடி செயயடடும, (ரை) பு நக்து - காபபாறறடடும, வீயம் - பரமமவிததைதக குரிய சாமாததியததை (ரை) வீயம் - பயனை சீககிரம விளைவிககும சாம ாததியததை, ஸஹ - ஒரேகாலததில, கரவாவஹை - செயயககடவோ மாக, நள - நமமிருவாகளுடைய, அயீதம் - ஓதபபடட வேதமானது, தே ஜஸ்வி பயனை விளைவிககிறதாக, அஸ்து - ஆகடடும, மாவிதவிஷாவஹை ஒருவாககொருவா தவேஷததை யடையககடவோமலலோம, விதுஷாநாம் - (பரமமவிததைககுணடாகிற தடஙகலகளுககு), ஶாந்திঃ - முடிவானது, (அஸ்து உணடாகடடும), ப்ரஹ்மவித் - பரமமததை யறிநதவன, பரம் - உயாநத பரமமததை, ஆப்நோதி - அடைகிறான, (ரை) ப்ரஹ்மவித் - பரமம ததை தியானிககிறவன, தத் - முனனவாககயததின பொருளில, ஏஷா-இநத ருககானது, அப்யுக்தா - ஓதபபடடது, தத்அபி-மேலவாககியததிலகூறிய பரமமததைக குறிதது, ஏஷா - இநத ருககானது, உக்தா - சொலலபபட டது ஸத்யம் - பரமமமானது, ஸத்யம் - விகாரமுளள வஸதுககளைக காட டிலும வேறுபடடது ஜ்ஞாநம் அறிவிலலாத வஸதுககளைக காடடிலும வேறு படடது, அநந்தம்-முடிவுளள வஸதுககளைககாடடிலும வேறுபடடது, (ரை) ஸத்யம் - எபபொழுதும ஒரேவடிவுளளது, ஜ்ஞாநம் - எபபொழுதும சுரு ககமிலலாத வறிவையே வடிவாகவுடையது அநந்தம்-முடிவிலலாதது, பர மே - இருதயததிலிருககிற, வ்யோமந் - ஆகாயததிலிருககிற, குஹாயாம்- அறிவில, நிஹிதம் - வைககபபடடிருககிற பரமமததை, யঃ - எவன, வேத - அறிகிறானோ, ஸঃ - அவன, விபஶ்சிதா - எலலாவறறையு முண ாநத, ப்ரஹ்மணா-பரமமரூபததினால அதாவது எலலாவறறையு முணாநத பரமமததுடன ஒனறாய, ஸஹ - ஒரேகாலததில, ஸர்வாந் - எலலா, கா மாந் - இஷ்டமான சுகஙகளை, அஶ்நுதே - அனுபவிககிறான, (ரை) அநந்தம்- விஷ்ணுவை, குஹாயாம் - இருதயகுகையில, நிஹிதம் - வைககபபடடவ னாக, யঃ - எவன, வேத - அறிகிறானோ, ஸঃ - அவன, பரமேவ்யோமந் - பரமபதததில, விபஶ்சிதா - எலலாமுணாநத, ப்ரஹ்மணாஸஹ - பரமம ததோடகூட, ஸர்வாந் - எலலா, காமாந் - அநத பரமமததின குணஙக ளையும, அஶ்நுதே - அனுபவிககிறான, இதி - என று (இருககு சொலலபபட டது), தஸ்மாத்வை ஏதஸ்மாத் - மேறகூறிய பராமமணததினால சுருகக மாயும மநதிரததால விரிவாயும சொலலபபடட, ஆத்மநঃ - பரமமததினிட ததில நினறும, ஆகாஶঃ - ஆகாயமானது, ஸம்பூதঃ - உணடாயிறறு,

ஆகாசாத் - ஆகாயத்தில் நின்றும், வாயு꞉ - காற்றானது, ஸம்பூத꞉ - உண்டாயிற்று, வாயோ꞉ - காற்றினிடத்தில் நின்றும், அக்னி꞉ - நெருப்பானது, ஸம்பூத꞉ - உண்டாயிற்று, அக்னே꞉ - நெருப்பினிடத்தில் நின்றும், ஆப꞉ - ஜலம், ஸம்பூதா꞉ - உண்டாயிற்று, அத்ப்ய꞉ ஜலங்களில் நின்றும், ப்ருதிவீ - பூமியானது, ஸம்பூதா - உண்டாயிற்று, ப்ருதிவ்யா꞉ - பூமியில் நின்றும், ஓஷதய꞉ - கொடிசெடிகள், ஸம்பூதா꞉ - உண்டாயின, ஓஷதீப்ய꞉ - கொடிசெடிகளில் நின்றும், அன்னம் உணவானது, ஸம்பூதம் - உண்டாயிற்று, அன்னாத் - ஆகாரத்தில் நின்றும், புருஷ꞉ - புருடன், ஸம்பூத꞉ - உண்டானான், ஸ꞉ வை ஏஷ꞉ - அந்த இந்த, புருஷ꞉ - புருஷன், அன்னரஸமய꞉ - ஆகாயத்தில் ஸாரமான பாகத்தால் உண்டானவன், தஸ்ய - அந்த புருஷனுக்கு, இதம் ஏவ - இந்த கண்ணால் காணப்படுகிறதே தானே, சிர꞉ - தலை, அயம் - இந்த வலது கையானது, தக்ஷிண꞉ - வலது, பக்ஷ꞉ - இறகு, அயம் - இந்த இடது கையானது, உத்தர꞉ - இடது, பக்ஷ꞉ - இறகு, அயம் - இந்த சரீரத்தின் இடைப்பாகம் அதாவது நாபிக்கு மேலும் கழுத்துக்குக் கீழுமான பாகம், ஆத்மா - ஆத்மா, இதம் - இந்த நாபிக்குக் கீழ்பாகமானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, புச்சம் - வால், தத் - மேற்கூறிய பொருளில், ஏஷ꞉ - இந்த, ச்லோக꞉ அபி - மந்திரமும், பவதி - இருக்கிறது

(பாஷ்ய - ஸா) முன் சிக்ஷாவல்லியில் அறியப்பட்ட ப்ரஹ்மவித்தைக்கு உண்டாகிய விக்னங்களுடைய சாந்தியைக் குறித்து ப்ரார்த்தனை செய்யப்பட்டது இப்போது இனி யோதப்போகிற ப்ரஹ்மவித்தையினுடைய விக்னசாந்தியைச் சாந்தி யென்கிற வரையில் கூறுகிறது ஸம்ஹிதையில் செய்யவேண்டிய தியானங்களைச் சொல்லி பிறகு வ்யாஹ்ருதி வழியாக ஸ்வாராஜ்யம் என்கிற பலத்தினாலேயும் ஆன்மாவின் ஞானமுண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது அதினால் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான அஜ்ஞானம்கூட விருத்தலால் மேற்கூறிய அஜ்ஞானம் வேருடன் பிடுங்கப்பட்டதாகாது ஆகையால் மேற்கூறிய அஜ்ஞானம் வேருடன் போகும்பொருட்டு எல்லா பேதங்களும் ஒழிந்த பரிசுத்தமான ஆத்மாவின் உபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது அதில் "ப்ரஹ்மவிதாப்னோதி பரம்" என்கிற வாக்யத்தால் பயன் அதை யடைகிறவன் இதை யடையவுபாயம் இவை யென சுருக்கச்சொல்லப்படுகின்றன இதில் ப்ரஹ்மத்தை யறிந்தவன் பரப்ரஹ்மத்தை யடைகிறானென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது ப்ரஹ்மமானது எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததென்றும் எல்லாவஸ்துக்களுடனும் பேதமில்லாததென்றும் மேல்சொல்லப்போகிறது அடைகிறான் என்பது தன்னையொழிய அடையும் வஸ்து வேறு இருந்தாலன்றோ சொல்லக்கூடும் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்து கலந்திருக்கும் வஸ்துவை யடையவேண்டுவதில்லையே ஆகையால் இங்கு அடைகிறான் என்பது கூடுமோவென்னில் அடைகிறான் என்பது பார்க்கிறான் என்கிற பொருளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறதாதலால் ப்ரஹ்மம் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் சரீரத்தையே ஆத்மாவாகப் பிரமித்து அதினால் தன்னுடைய தன்மையும் ப்ரஹ்மத்தின் தன்மையும் உள்ளபடி யறியாத விவேகி மேற் சொல்லப்போகிற தியானத்தைச்செய்து, அதினால் ப்ரஹ்மத்தைப் பார்க்கிறான் என்று

சொலலததடடிலலை மேழசசொனன பரமமததின ஸவரூபததை விவரிததுச சொலல வும பரமமததை தனனுதன வேறுபடாததாகத தியானமசெயயவேணடுமென று சொல லவும அபபடி தியானம செயது பரமமததை யடைகிறதென று சொலலபபடட பயனும சமசாரஙகளையும அதறகுக காரணமான அவிததையையும நீஙகு பரிசுததமான பரமமத துடன ஒனறுகுதலே யென று சொலலவும, மேல இருககுககளஉதகரிககபபடுகினறன சதயம ஞானம அனநதம , எனகிற மூனறு பதஙகளும பரமமம எனகிற பதததிறகு விசேஷணஙகள ஆதலால விசேஷணஙகள பெருமபாலும தனனுடைய விசேஷய ததை அதின ஒரேசாதியான வஸதுககளில நினறும வேறுபடுதததும தனமையுளளன அதெபபடி யெனறால, கறுததாமரை இஙகு கறுதத எனகிற விசேஷணம தனனுடைய விசேஷயமான தாமரையை அதின ஒரேசாதியாகிய வெணடாமரை செநதாமரை முத லிய தாமரை வாசகஙகளைக காடடிலும வேறுபடுததிக காணபிககிறது அதெபபடி யே இஙகும ஒரேசாதியாகிய பரமமம அனேக மிருநதாலலலவோ ஸதய முதலிய பதங கள விசேஷணமாயககொணடு பரமமததை யதின வாககததில நினறும வேறுபடுத்தும பரமமம ஒன்றே யாதலால இவவிசேஷணஙகள வீண அலலவோவெனனில பரமமம ஒனறுயிருநதபோதிலும அநத யறியாதவன பரமமம எவவிதமாக இருககுமென று வின வில அநத பரமமததின அடையாளததைச சொலலியதைத தெரியபபடுததவேணடுமெல லவோ எபபடியெனில ஆகாயம ஒனறேயாகிலும இடைவெளியாயிருபபது ஆகாய மென று அதின அடையாளததைச சொலலித தெரியபபடுததும வணணமாக இஙகும பரமமததின அடையாளஙகளைச சொலலித தெரியபபடுததுகிற தாதலால வீணலல இஙகு ஞானமெனறால அறிவுமென று ஆததம ஆதலால அறிவே பரமமமென று சொல லபபடடது அதுசரியலல வெனனில “தஸமாதவாஏதஸமாதாதமந:” என றும “ஏத மாநநதமயமாதமாநமுபஸமகராமதி ’ என றும“ ததஸ-ருஷடவாததேவாந-பராவிஸத” என றும பரமமததை ஆதமாவாக வோதபபடுதலாலும ஆத்மாவே யறிகிறவன என று உலகததில வழஙகி வருதலாலும “ஸோகாமயத ’ என று ஆசைபபடுகிறதாகசசொலலி யிருததலாலும அறிகிறவனே யாசைபபடுகிறவனுனதாலும ஞானம என று சொலலுகி றது “ஞா” எனகிற தாதுவின பொருளாதலால தாதுவின பொருளகளெலலாம கரு விகளால செயயபபடுதலாலும ஆதலால பரமமததை அநிதயமென று சொலலவேணடி வருமாதலாலும தாதுவின பொருளகள, தனது கருவிகளுககு வசபபடடவேருமாதலால இஙகு ஞானததை பரமமமென றுசொலலி பரமமம வேறுவஸதுவுககு வசபபடடவேணடி வருதலாலும அறிகிறவனையே பரமமமென று சொலலவேணடுமெனனில மேறகூறிய தாதுவின பொருளாகச சொலலபபடடவறிவும பரமமமென று சொலலபபடடஅவறிவும வேறுபடடதாதலால பரமம அநிதயமாகவும ஒன றுககு வசபபடடதாகவும ஆகவேண டுவதிலலை அதாவது கண முதலிய வைமபுலனகளின வழியாய வெளியில பரவி யநத நத வஸதுககளின உருவமாயத தோறறுகிற அறிவாகிய தாதுவினபொருள பரமமமோ சூரியன ஒளிபோல எபபொழுதும குனறுமல பிரகாசிததுககொணடிருககுமறிவு அத றகு வேறு கருவிகள வேணடுவதிலலை அநத அறிவு மிகவும சூக்ஷமமாதலால அதறகுப புலபபடாத வஸதுககள எபபொழுதுமிலலை ஆதலாலது எலலாவறறையும அறியும தன மையுளளது அபபடியே சுருதிகளில சொலலபபடடிருககினறது “அபாணிபாதோஜவ நோகருஹீதாபஸயதயசக்ஷ-ஸஸஸருணோதயகாண: ஸவேததிவேதயமநசதஸயாஸ திவேகதாதமாஹு-யகரயமபுருஷமமஹாநதமிதி” என றுப “நஹிவிஞ்ஞாதுாவிஞ்ஞா தோவிபரிலோபோவிதயதே” என றும அனநதமெனறால முடிவிலலாதது என று பொ ருள அது மூனறுவிதம இடததால முடிவிலலாததென றும காலததால முடிவிலலாத

தெனறும பொருளால முடிவிலலாததெனறும, இடததால முடிவிலலாதது ஆகாயம
ஏனெனில எலலாவிடஙகளிலும நிறைநதிருததலால அபபடியே பரமமமும காலததால
முடிவிலலாதது பரமமம எலலா வஸதுககளும முநதியிலலாமல ஒருகாலததில
உணடாகிய தாதலால காலததால முடிவுபெறறவைகள பரமமமோ ஒனறினாலும
உணடாககபபடாமல எபபொழுதும ஒரேவிதமாக விருததலால காலததால முடிவிலலா
தது அபபடியே பொருளகளால முடிவு இலலாததும பரமமமே பொருளினால முடிவா
வது மறறொரு பொருளகளைக காடடிலும வேறுபடடிருககை எலலா வஸதுககளும
ஒனறுககொனறு வேறுபடடிருததலால பரமமம ஒனறே எலலாவஸதுககளாக விருதத
லாலும அதுவே பொருளினால முடிவிலலாதது அபபடியே "வாசாரமபணமவிகாரோ
நாமதேயமமுருததிகேதயேவஸதயம, ஸதேவஸதயம" எனகிற சுருதிகளினால எலலா
வஸதுககளும பரமமததினிடததிலிருநது உணடானவைகளாதலால அதைககாடடிலும
வேறுபடடவைகளலலவெனறும பரமமமொனறுமே நிஜமெனறும மறறவைகள பொய
யெனறும எறபடடிருககிறது மேலஞான ஸவரூபியான பரமமததைக காணபிககைதத
றகு முதலில கிளையைககாடடி அதினவழியாக சநதிரனைககாடடுவதுபோல நாம இது
காலம வரையில ஆதமாவெனறு பரமிததிருநத சரீரததை முறபடககூறி உளளிருககும
மேனமேலும சூக்ஷமஙகளான வஸதுவைக காணபிததுககொணடு போகிறது

(ரா - ஹா) உயாநத பொருளான பரமாதமாவையும அவனை யடைவதறகு இத
மான வுபாயமும மனிதாகளுடைய பேறும ஓதபபடுகிறது இநத ஆனநதவலலியில
இதில "பரமமவித" எனகிற விடததில "ஆவருததிரஸகருதுபதேஸாத" எனகிற வதி
கரணததில சொலலிய நியாயததால பரமமததை யறிநதவனெனறால பரமமததைத
தியானம செயதவனெனறே யாததம இஙகு பரமமம அதின அறிவு அடைகிறது
அடையவேணடிய பொருள இனனுனும இவ்வாககியததில சொலலபபடடிருககிற
தலலவோ அவைகளில "பரமம" எனகிறது என்ன ? அதின அறிவு எபபடிபபடடது?
அடைகிறது எவவணணமாக? அடையவேணடிய வஸது எமமாதிரியானது? எனகிறகேள
விகளுககு மறுமொழியுரைகக மேலமநதிரம கூறபபடுகிறது அதில "ஸதயம" என
றால எபபொழுதும ஏரேமாதிரியாக இருககிறது எனறு பொருள இதனால எபபொழு
தும மாறிமாறியிருககு முருவததையுடைய வறிவிலலாத வஸதுககளிலும அவைகளோ
டே சேரநதிருககிற பததா எனகிற ஆதமாககளிலும பரமமததிறகு அதாவது பரமாதமா
வுககு வேறுபாடுதோறறுகிறது அநத வஸதுககள வெவவேறு பெயாகளை யடையத
தகக வெவவேறு மாறுதலகளை யடைகினறனவாதலால அவைகள ஸதயமெனறு
சொலலததககவைகளலல "ஜஞானம" எனபது எபபொழுதும குறுகாமல எலலா வஸ
துககளிலும வியாபிதத அறிவையே குணமாகவும உருவமாகவுமுடையவனெனறும
சொலலுகிறது இதனால சிலகாலம சமசாரமணடலததிலிருநது பிறகு மோக்ஷததை
யடைநத முததரெனறு சொலலபபடட ஜீவாகள வேறுபாடு தோறறுகிறது அவாகள
முகதியடைநதிருககும காலததில எலலா வஸதுககளிலும வியாபிதத ஞானததையுடை
யவாகளாக விருநதபோதிலும எபபொழுதும அபபடிபபடட ஞானததையுடையவாக
ளலல சமசாரததில இருநதகாலததில செயவினைகளால அவாகள அறிவு குறுகியிருதத
லால, "அநநதம" எனகிறது உருவததாலும குணஙகளாலும முடிவிலலாதது எனபது
இததால மேறகூறிய பததா முகதா எனகிற விருவகைபபடட ஜீவாகளைககாடடிலும
வேறுபடடவாகளான நிததியா எனறு சொலலபபடட ஜீவாகளைககாடடிலும வேறு
பாடுதோறறுகிறது அவாகள குணஙகளால முடிவுபெறறவாகள பரமாதமாவின குண
ஙகளில குறைநத குணமுடையவாகளாதலால இஙகு அனநதம எனபது மூவகைபபட

டது அதாவது இடத்தாலும் காலத்தாலும் பொருள்களாலும் முடிவில்லாதது. இதில் இடத்தால் முடிவாவது இந்த வஸ்து இந்த விடத்திலேதான் அந்த விடத்திலில்லை என்பது விடத்தால் முடிவு. இந்தக்காலத்திலேதான் அந்தக்காலத்திலில்லை என்பது காலத்தினால் முடிவு. இந்தப்பொருள் இதைக்காட்டிலும் தாழ்ந்தது என்பது பொருளினால் முடிவு. பரமாத்மாவோ வென்றால் எல்லாவிடங்களிலும் வியாபித்திருத்தலாலும் நித்யமானதால் எப்பொழுதும் அழிவில்லாதிருத்தலாலும், ''ஜாநந்தமகுணநாமகச்சந்திதேநாநந்தோயமுச்யதே' என்கிற ஸ்மிருதியின்படியே குணங்களினாலும் உருவத்தினாலும் எல்லாப்பொருளிலும் உயர்ந்ததாதலாலும் மேற்கூறிய மூவகைப்பட்ட முடிவுகளுமில்லாதவனென்று சொல்லப்படுகிறான். இதினால் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி ''யோவேத நிஹிதம் குஹாயாம்' என்கிறதினால் அதின் அறிவையும் சொல்லி மேல்பாகங்களினால் அடையவேண்டிய பயனையும் சொல்லுகிறது.

அந்நாத்வை ப்ரஜா: ப்ரஜாயந்தே । யா: காஶ்ச ப்ருதிவீꣳ ஶ்ரிதா: । அதோ அந்நேநைவ ஜீவந்தி । அதைநதபியந்த்யந்தத: । அந்நꣳ ஹி பூதாநாம் ஜ்யேஷ்டம் । தஸ்மாத்ஸர்வௌஷதமுச்யதே । ஸர்வம் வை தே(அ)ந்நமாப்நுவந்தி । யே(அ)ந்நம் ப்ரஹ்மோபாஸதே । அந்நꣳ ஹி பூதாநாம் ஜ்யேஷ்டம் । தஸ்மாத்ஸர்வௌஷதமுச்யதே ॥ ௧ ॥

அந்நாத்பூதாநி ஜாயந்தே । ஜாதாந்யந்நேந வர்தந்தே । அத்யதே(அ)த்தி ச பூதாநி । தஸ்மாதந்நம் ததுச்யத இதி । தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதந்நரஸமயாத் । அந்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா ப்ராணமய: । தேநைஷ பூர்ண: । ஸ வா ஏஷ புருஷவித ஏவ । தஸ்ய புருஷவிததாம் । அந்வயம் புருஷவித: ॥ ௨ ॥

தஸ்ய ப்ராண ஏவ ஶிர: । வ்யாநோ தக்ஷிண: பக்ஷ: । அபாந உத்தர: பக்ஷ: । ஆகாஶ ஆத்மா । ப்ருதிவீ புச்சம் ப்ரதிஷ்டா । ததப்யேஷ ஶ்லோகோ பவதி । இதி த்விதீயோ(அ)நுவாக: ॥

అన్నాద్వై ప్రజాః ప్రజాయంతే ॥ యాః కాశ్చ పృథివీగ్ం శ్రితాః । అథో అన్నేనైవ జీవంతి । అథైనదపియంత్యంతతః । అన్నగ్ం హి భూతానాం జ్యేష్ఠం తస్మాత్సర్వౌషధముచ్యతే । సర్వం వై తేఽన్నమాప్నువంతి । యేఽన్నం బ్రహ్మోపాసతే । అన్నగ్ం హి భూతానాం జ్యేష్ఠం । తస్మాత్సర్వౌషధముచ్యతే ।౧॥

అన్నాద్భూతాని జాయంతే । జాతాన్యన్నేన వర్ధంతే । అద్యతేఽత్తి చ భూతాని । తస్మాదన్నం తదుచ్యత ఇతి । తస్మాద్వా ఏతస్మాదన్నరసమయాత్ । అన్యోఽంతర ఆత్మా ప్రాణమయః । తేనైష పూర్ణః । స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ । తస్య పురుషవిధతాం । అన్వయం పురుషవిధః ॥ ౨ ॥

తస్య ప్రాణ ఏవ శిరః । వ్యానో దక్షిణః పక్షః । అపాన ఉత్తరః పక్షః । ఆకాశ ఆత్మా । పృథివీ పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా । తదప్యేష శ్లోకో భవతి ॥

(ப - ம) யா: கா: ச - எல்லா, ப்ருதிவீம் - பூமியை, ஶ்ரிதா: - அடைந்திருக்கிற, ப்ரஜா: - ஜங்கமம் ஸ்தாவரம் என்று சொல்லப்பட்ட பிரஜைகள், அந்நாத்வை - அன்னத்தில் நின்றன்றோ, ப்ரஜாயந்தே - உண

டாகிறார்கள், அதோ - அப்படியுண்டான பிறகு, அந்நேநைவ - அன்னத்தினாலே தானே, ஜீவந்தி - ஜீவிக்கிறார்கள், அத - அப்படி ஜீவித்த பிறகு, அந்தத꞉ - ஜீவத்சையின் முடிவில், ஏதத்-இந்த அன்னத்தை, அபியந்தி - லயிக்குமிடமாகச் சேருகிறார்கள், ஹி யாதொரு காரணத்தால், அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், ஜ்யேஷ்ட - சிரேஷ்டமானதோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸர்வௌஷதம் - எல்லாவற்றிற்கும் மருந்தாக உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது யே - எவர்கள், அந்நம் - அன்னத்தை, ப்ரஹ்ம - பரம்மமாக, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸர்வம் - எல்லா, அந்நம்வை - போக்ய வஸ்துவைத்தானே, ஆப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், ஹி யாதொரு காரணத்தாலே, அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், ஜ்யேஷ்டம் - உயர்ந்ததோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வௌஷதம் - எல்லாவற்றிற்கும் மருந்தாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது (௩௦) ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - ஆகாசம் முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்குள், ஜ்யேஷ்டம் - உயர்ந்ததோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வௌஷதம் - சகலமான வோஷதிகளில் நின்றுமுண்டானதாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது அந்நாத் - அன்னத்தில் நின்றும், பூதாநி - பிராணிகள், ஜாயந்தே - உண்டாகிறதுகள், ஜாதாநி உண்டான வஸ்துக்கள், அந்நேந - அன்னத்தினாலே, வர்தந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (பூதை꞉ - பிராணிகளாலே), அத்யதே - புசிக்கப்படுகிறது, பூதாநி - பிராணிகளை, அத்தி - புசிக்கிறது (அதாவது மரணமடைவிக்கிறது), தஸ்மாத் - ஆகையாலே, தத் - அந்த வன்னமானது, அந்நம் இதி - அன்னம் என்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் - அந்த இந்த, அந்நரஸமயாத் - அன்னரஸமய்மென்று சொன்ன பரம்மத்திற்காட்டிலும், அந்ய꞉ - வேறுபட்டும், அந்தர꞉ உள்ளுமிருக்கிற, ப்ராணமய꞉ - வாயுரூபியானவன், ஆத்மா - பரமாத்மா, ஏஷ꞉ - இந்த வன்னமயமானது, தேந - அந்த பராணமயனாலே, பூர்ண꞉ - நிறைந்தது ஸ꞉வா ஏஷ꞉ - அந்த இந்த பிராணமயனானவன், புருஷவித ஏவ - புருடாகனின் ஆகிருதியுள்ளவன்தான், தஸ்ய - அந்த வன்னமயனுடைய, புருஷவிததாம் அநு - புருஷாகிருதியாயிருந்ததை யனுஸரித்து, அயம் - இந்த பராணமயனானவன், புருஷவித꞉ - புருஷாகனின் ஆகிருதியுள்ளவன், தஸ்ய - அந்த பராணமயனுக்கு, ப்ராண ஏவ - பிராணவாயுவே, ஶிர꞉ - தலை, வ்யாந꞉ - வியானனானவன், தக்ஷிண꞉ - வலது, பக்ஷ꞉ - பாரசுவம், அபாந꞉-அபானனானவன், உத்தர꞉ - இடது, பக்ஷ꞉-பாரசுவம், ஆகாஶ꞉ - ஆகாயமானது, ஆத்மா - ஆத்மா, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, பு

ஸும் - வால், தத் - முன்சொன்னவற்றில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோகோபி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது

(ஶ௦-ஹா) அன்னத்தால் ஜனித்தும் அதனால் ஜீவனத்தை யடைந்தும், அதனால் மரணத்தையுமடைகிறபடியால் அன்னத்தையே ப்ரம்மமென்று சொல்லுகிறது எவர்கள் அன்னத்தில் பிறந்துவளர்ந்து இறப்பவர்களாகையால் நாமே அன்னமென்று தியானம் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாப்பொருளிலும் உயர்ந்த வன்னத்தை யடைகிறார்கள் அன்னமயன் முதலாக வானந்தமயனீறுதியாக அதிகநுட்பமாயுள்ள ஜீவாத்மாவை இனி காண்பிக்கப் புகுகிறதாக அவித்தையாலுண்டாகப்பட்ட இந்த ஐம்பூதங்களையும் நீக்கிச்செல்வதால், உமித்தவிடுகளை அரிசியில் நின்றும் பிரிப்பதுபோல் அன்னமயனைக்காட்டிலும் நுட்பமாயும் அன்னமயனிடத்தில் சொன்ன வண்ணமாக பக்ஷபுச்சாதமாகக்ளோடும் கூடியிருக்கும் பிராணமயனைக் காட்டுகிறது இங்கு உயிர்ப்பிப்பதால் பிராணனென்றும், சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் காற்றுக்கு வியானனென்றும், பிருஷ்டபாகத்திலிருக்கும் காற்றிற்கு அபானனென்றும், ஆகாயம் காற்றிற்கு சஞ்சரிக்குமிடமாதலால் அதைரிடலான ஆத்மாவென்றும், உதானன் என்று சொல்லப்பட்ட உயர்நோக்கி வாயுவால் காற்று வெளியில் போகாத வண்ணமாக பூமியின் தேவதையானது தாங்குதலாலும், மேற்கூறிய வாகாயத்திற்கும் பூமியாதாரமாயிருத்தலாலும், பிராணமயனுக்கு பூமியையும் யாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டது •

(ரா-ஹா) அடியில் “பரம்மவிதாப்நோதிபரம்” என்கிற பிராம்மணத்திலும் “ஸத்யமஞ்ஞானமநந்தம்பரம்ம” என்கிற மந்திரத்திலும் பரம்மமே சகல ஜகத்திற்கும் காரணமென்றும், சகல சகத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிறதென்றும் ஏற்பட்டது அந்த ஆத்மாவானது எதுவென்று கேள்வி பிறக்கும் காலத்தில் ஆனந்தமயனே அந்த ஆத்மாவென்று காண்பிக்கிறதற்காக, அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தைப்பார்க்க விருப்பமுள்ளவனுக்கு அந்த சிறியதான அருந்ததி நக்ஷத்திரத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும், பெரிய நக்ஷத்திரத்தை இதுவே அருந்ததியென்று சொல்லி யவனுக்குமந்த நக்ஷத்திரம் புலப்பட்டவாறே அப்படி புலப்பட்ட நக்ஷத்திரத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும் மெய்யான அருந்ததியை எளிதில் புலப்படுத்தும் வண்ணமாக பெரியதான உடலிலிருக்கும் பராணமயனை ஆத்மாவாக முதலில் சொல்லுகிறது எவன் அன்னத்தை பரம்மமாக த்தியானம் செய்கிறானோ அவன் இச்சித்தபடி யெல்லாம் அன்னத்தை யடைகிறான், பரம்மம் எப்படி படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் இவைகளுக்குக் காரணமோ, அப்படியே அன்னமும் மேற்கூறியவைகளுக்குக் காரணமாகையால் பரம்மமென்று தியானிக்கக் குறையில்லை

ப்ராணம் தேவா அநு ப்ராணந்தி | மநுஷ்யா: பஶவஶ்ச யே | ப்ராணோ ஹி பூதாநாமாயு: | தஸ்மாத் ஸர்வாயுஷமுச்யதே | ஸர்வமேவ த ஆயுர்யந்தி | யே ப்ராணம் ப்ரஹ்மோபாஸதே | ப்ராணோ ஹி பூதாநாமாயு: | தஸ்மாத் ஸர்வாயுஷமுச்யத இதி | தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய ||௧||

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் ப்ராணமயாத் | அந்யோऽந்தர ஆத்மா மநோமய: | தேநைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷவித ஏவ | தஸ்ய புருஷவிததாம் | அந்வயம் புருஷவித: | தஸ்ய யஜுரேவ ஶிர: | ருக்தக்ஷிண:

பக்ஷ꞉ | ஸாமோத்தர꞉ பக்ஷ꞉ | ஆதேஶ ஆத்மா ||௨|| அதர்வாங்கிரஸ꞉ புச்சம் ப்ரதிஷ்டா | ததப்யேஷ ஶ்லோகோ பவதி|| இதி த்ருதீயோऽநுவாக꞉||

ప్రాణం దేవా అను ప్రాణంతి । మనుష్యా పశవశ్చయే । ప్రాణోహి భూతానామాయుః । తస్మాత్సర్వాయుషముచ్యతే । సర్వమేవత ఆయుర్యంతి । యే ప్రాణం బ్రహ్మోపాసతే । ప్రాణోహి భూతానామాయుః । తస్మాత్సర్వాయుషముచ్యత ఇతి। తస్యైష ఏవ శారీర ఆత్మా । యః పూర్వస్య॥

తస్మాద్వా ఏతస్మాత్ప్రాణమయాత్ । అన్యోంతర ఆత్మా మనోమయః । తేనైష పూర్ణః॥ స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ । తస్య పురుషవిధతాం । అన్వయం పురుషవిధః॥ తస్య యజురేవ శిరః । ఋగ్దక్షిణః పక్షః॥ సామోత్తరః పక్షః॥ ఆదేశ ఆత్మా॥ ౨॥ అథర్వాంగిరసః పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా। తదప్యేష శ్లోకో భవతి॥

(ப - ம) தேவா꞉ - அக்நிமுதலிய தேவர்களும், யே ஏதத் மநுஷ்யா꞉ மனிதர்களோ, பஶவ꞉ - பசுக்களுமோ, (தே - அவர்கள்), ப்ராணம் - பிராணவாயுவை அநுப்ராணந்தி - அனுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, ப்ராண꞉ - பிராணனானது, பூதாநாம் - பிராணிகளுக்கு, ஆயு꞉ - ஆயுளோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸர்வாயுஷம் - எல்லாருக்குமாயுளாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது யே - எவர், ப்ராணம் - பிராணவாயுவை, ப்ரஹ்ம - பரமமாக, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸர்வம் - பூர்ணமான, ஆயுரேவ - ஆயுளைத்தானே, யந்தி - அடைகிறார்கள், ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, ப்ராண꞉ பிராணனானது, பூதாநாம் - பிராணிகளுக்கு, ஆயு꞉ - ஆயுளோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸர்வாயுஷம் - எல்லாருக்குமாயுளென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது இதி - என்று, தஸ்ய - அந்த பிராணனுக்கு, ஏஷ꞉ இந்த, ஶாரீர꞉ - சரீரத்திலிருக்கும் பிராணனே, ஆத்மா - ஆத்மா, ய꞉ யாதொரு ஆத்மாவானது, பூர்வஸ்ய - முன்னன்னமய பரமத்தினதோ, தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் ப்ராணமயாத் - அந்த இந்த பிராணமயனைக் காட்டிலும், அந்ய꞉ வேறுபட்ட, அந்தர꞉ - உள்ளிருக்கும், ஆத்மா ஆத்மாவானது, மநோமய꞉ மனது ரூபியானது, ஏஷ꞉ - இந்த பிராணமயமானது, தேந அந்தமனோமயனாலே, பூர்ண꞉ - நிறைந்தது ஸவா ஏஷ꞉ - அந்த இந்த மனோமயனானவன், புருஷவித ஏவ - புருஷாகிருதியுள்ளவன் தான், தஸ்ய - அந்த பிராணமயனுடைய, புருஷவிததாம் - புருஷாகிருதியாயிருக்கும் தன்மையை, அநு அனுசரித்து, அயம் - இந்த மனோமயனும், புருஷவித꞉ - புருஷாகிருதியுள்ளவன், தஸ்ய அந்த மனோமயனுக்கு, யஜுரேவ - யஜுர்வேதமே, ஶிர꞉ - சிரசு, ருக் - ருக்வேதமானது, தக்ஷிண꞉ - வலது, பக்ஷ꞉ - பக்கம், ஸாம - சாமவேதமானது, உத்தர꞉ - இடது, பக்ஷ꞉ - பக்கம், ஆதேஶ꞉ - வேதத்தின் ப்ராம்மணமென்கிற பாகமானது, ஆத்மா - ஆத்மா, அதர்வாங்கிரஸ꞉ - அதர்வா என்றும் அங்கிரா என்றும் சொல

லப்பட்ட இருஷிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அதர்வணவேதமானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, புச்சம் - வால்-தத்-மேற்கூறிய வாதத்தில், ஏஷ:- இந்த, ஶ்லோக:அபி - சுலோகமும், பவதி இருக்கிறது

(ஸம் - ஹா) இந்த அனுவாகத்தில் மேற்கூறிய ப்ராணமயனைக் காட்டிலும், நுட்பமான மனோமயனை ஆத்மாவாகச் சொல்லுகிறது இந்த மனோமயனுக்கு சிரசு வலது பக்கம் இடது பக்கங்களை யஜுர்வேதமாகவும் ருக்வேதமாகவும் சாமவேதமாகவும் சொல்லப்பட்டது யஜுஸ் முதலிய பெயர்கள் மந்திரங்களுக்கே யாதலாலும், மந்திரங்கள் மனதினாலேயே ஆவர்த்திக்கப்படவேண்டுமாகையாலும் அவைகள் மனோவிருத்திகள் என்பதுகொண்டு, ஆதலால் மனோவிருத்தியிலிருந்துகொண்டுமே யஜுஸ் முதலிய பெயர்களைப் பெற்றும், ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாமலும் உற்பத்தியில்லாமலும், இருக்கிறது ஆத்மா என்கிற சைதன்யம் இப்படி ஆத்மசைதன்யமே மனோவிருத்தியிலிருந்து, யஜுஸ்முதலிய மந்திரங்களானதுகொண்டு வேதங்களை நித்தியமென்று சொல்லுகிறது அப்படி வேதங்களை நித்தியமென்று சொல்லாவிட்டால், "ஸர்வே வேதா யத்ரைகம்பவந்தி ஸ மானஸீன ஆத்மா" என்றும் "ருசோ அக்ஷரே பரமே வ்யோமன் யஸ்மின் தேவா அதி விஶ்வே நிஷேது:" என்றும் நித்யமான ஆத்மாவோடு வேதங்களை ஒன்றாகச்சொல்லும் சுருதி விரோதிக்கும், இங்கு ஆதேசம் என்று சொல்லுவது கட்டளையிடவேண்டிய காரியங்களை ஏவுகிற வேதத்தின் ப்ராம்மணமென்கிற பாகத்தை

(ஸ்ரீ ஹா) சிரம் முதலியதாகப் பேசப்பட்ட யஜுஸ்முதலிய பதங்களுக்கு இங்கு யஜுர்முதலிய வேதங்களின் அறிவுக்குக் காரணமாகிய மனதின் செய்கையைச் சொல்லுகிறது இல்லாவிட்டால் யஜுர்முதலிய வேதங்களுக்கும், மனதுக்கும் கிஞ்சித்தேனும் சம்பந்தமில்லாததால், மேற்கூறிய வேதங்களை சிரம் முதலியதாக ரூபிக்கவொண்ணாது "ஆதேஶ:" என்பது இதைச்செய் இதைச்செய்யாதே என்கிற விதிவிலக்குகளுடைய அறிவுக்குக் காரணமான மனதின் செயலைச் சொல்லுகிறது "அதர்வாங்கிரஸ:" என்கிற விடத்திலும் அதர்வணவேதத்தின் அறிவுக்குக் காரணமான மனதின் செயல் என்பது அர்த்தம்

யதோ வாசோ நிவர்தந்தே | அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ | ஆனந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வான் || ந பிபேதி கதாசனேதி | தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய | தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மான்மனோமயாத் | அன்யோந்தர ஆத்மா விஜ்ஞானமய: | தேனைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷவித ஏவ ||௧|| தஸ்ய புருஷவிததாம் | அன்வயம் புருஷவித: | தஸ்ய ஶ்ரத்தைவ ஶிர: | ருதம் தக்ஷிண: பக்ஷ: | ஸத்யமுத்தர: பக்ஷ: | யோக ஆத்மா | மஹ: புச்சம் ப்ரதிஷ்டா | ததப்யேஷ ஶ்லோகோ பவதி | இதி சதுர்தோனுவாக:

యతో వాచో నివర్తంతే । అప్రాప్య మనసా సహ । ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ । న బిభేతి కదాచనేతి । తస్యైష ఏవ శారీర ఆత్మా । యః పూర్వస్య । తస్మాద్వా ఏతస్మాన్మనోమయాత్ । అన్యోంతర ఆత్మా విజ్ఞానమయః । తేనైష పూర్ణః । స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ॥ 3॥

తస్య పురుషవిధతాం అన్వయం పురుషవిధః । తస్య శ్రద్ధైవ శిరః । ఋతం దక్షిణః పక్షః । సత్యముత్తరః పక్షః । యోగ ఆత్మా । మహః పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా । తదప్యేష శ్లోకో భవతి॥ అను॥ 4॥

(ப - ம) யதஃ - யாதொன்றினிடத்தில், வாசஃ - வாக்குகளானவை கள், மநஸா ஸஹ - மனதுடன்கூட, அப்ராப்ய - முடிவையடையாமல், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறதுகளோ, ப்ரஹ்மணஃ - பரமாத்மாவினுடைய, ஆநந் தம் - ஆனந்தத்தை, வித்வாந் - அறிந்தவன், கதாசந - ஒருக்காலும், நபி பேதி - பயப்படுவதில்லை இதி - என்று, தஸ்ய - அந்த ப்ராணமயனுக் கும், ஏஷஃ - இந்த, சாரீரஃ - சரீரத்திலிருக்கிற மனதுதானே, ஆத்மா - ஆத்மா, யஃ - யாதொன்றுண்டு, பூர்வஸ்ய - முன்கூறப்பட்ட பிரா ணமயனுக்கோ, தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் - அந்த இந்த, மநோமயாத்-மனோ மயனைக்காட்டிலும், அந்யஃ - வேறுபட்ட, அந்தரஃ-உள்ளிருக்கிற, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, விஜ்ஞாநமயஃ - நிச்சயரூபமான அறிவு, (ஈ) விஜ்ஞாநமயஃ - அறிவைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட ஜீவன், தேந-அந்த விஞ்ஞானமயனாலே, ஏஷஃ - இந்த மனோமயன், பூர்ணஃ - நிறைந்தவன், ஸவா ஏஷஃ - அந்த இந்த விஞ்ஞானமயனானவன், புருஷவிதஏவ - புருஷனுடைய உருவமுள்ளவன்தான், தஸ்ய அந்த மனோமயனுடைய, புருஷவித தாம் புருஷனுடைய உருவுள்ள தன்மையை, அந்வ - அனுஸரித்து, அயம், இந்த விஞ்ஞானமயனும், புருஷவிதஃ - புருஷனுடைய உருவுள்ளவன்- தஸ்ய-அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, ச்ரத்தைவ - சிரத்தைதானே, சிரஃ - சிரம், ருதம் - மெய்யான சபதமே, தக்ஷிணஃ - வலது, பக்ஷஃ - பக்கம், ஸத்யம் - சாத்திரத்தின் மெய்யானது, உத்தரஃ - இடது, பக்ஷஃ - பக்கம், யோகஃ - சமாதானமானது, (ஈ) யோகஃ ஓம்தத்ஸதிதி ப்ரயோக முதலி ய என்று சொல்லப்பட்ட அறிவு, ஆத்மா - ஆத்மா, மஹஃ - மகத் என்று சொ ல்லப்பட்ட தத்வமானது, (ஈ) மஹஃ - மேற்கூறிய யோகத்தின் விரோதிக ளாக கடுக்கும் சாமாத்தியம், ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, புச்சம் - வால், தத் அந்த வாக்கத்தில், ஏஷஃ - இந்த, ச்லோகோபி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது

(பா - ஸா) மனோமயனன ஆத்மாவை அறியவும் சொல்லவும் வேறொருமனது முதலியதில்லை யாதலாலும் தன்னைத்தானறிய நிலமில்லாமையாலும், மேற்கூறிய மனோ மயனை வாக்குக்கும் மனதுக்கும் நிலமில்லாதவனென்று சொல்லுகிறது மேற்கூறிய பிரார்த்திறகுப் பயனை ஆனந்தத்தை யறிகிறவன் காப்பவாஸம் முதலிய துன்பங்க ளுக்கு பயப்படான் என்று சொல்லுகிறது மனோமயனன ஆத்மா வேதங்களின் உருவ மென்று சொல்லப்பட்டதால், அந்தவேதங்களின் உண்மையான அறிவையே விஞ்ஞான மயமென்று சொல்லப்படுகிறது அது மனதின் செயலானதால் மேல இந்த விகயான மே யக்யங்களைச் செய்கிறது என்று சொல்லப்போகிறது வேதங்களின் பொருள்களை முடிவாக அறிந்து யக்யம்செய்யவேண்டுமென்பதை நினைத்து, இப்படி முடிவான அறி வாளனுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சிரத்தை முற்பட்டதாகையால் அதைச் சிரமா கவும் சமாதானமுள்ளவனுக்கு அங்கமாக சிரத்தையிருந்தால், உண்மையான பொருளை யறிய சக்தியுண்டாகுமாதலால், யோகமென்கிற சமாதனத்தை ஆத்மாவாகவும் மகான

என்கிற தத்வமானது "ஸத்யஸ்த்வமபரத்மஜ்ஞமவேத" என்று சுருதியில் சொல்லியபடியே எல்லா அறிவுகளுக்கும் காரணமாகையால், தன்னிடத்திலுண்டான செடி மரம் முதலியவைகளுக்கு பூமி எவ்வண்ணமாக வாதாரமோ அவ்வண்ணமாக அதுவே ஆதாரமாகையால் மகானே புச்சமாகச்சொல்லப்பட்டது

(ரா ஸா) யாதொரு பரத்தினுடைய ஆனந்தத்தில் நின்றும் வாக்கும் மனதும் இவ்வளவுதான முடிவு என்கிற கரையை யடையாமல் திரும்பிவிடுகின்றன, அப்படிப்பட்ட பரமத்தின ஆனந்தத்தை, "அப்ராப்யமனஸா ஸஹ, யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிறபடியே பரிசுத்தமான மனதினால அறிந்தவன ஒருகாலத்திலும் பயப்படமாட்டான இந்த பரமானந்தத்தைப்பற்றியும் புகழ்ந்தபோலும் பரிசுத்தமான மனதாலறியவேண்டுமென்று சொல்லியிருத்தலால, மனோமயனைக் குறித்தும் சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து அன்னமயன பராணமயன மனோமயன இம்மூன்றுகளுக்கும், ஆத்மாவொருவன அவன்யார் என்றால விஞ்ஞானமயன என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவன (மய) என்கிற விகுதியிருத்தலால அதின பகுதியான அறிவையுடைகிறவனைக் காட்டுகிறது அவன ஜீவன் இங்கு அன்னமயன தொடங்கி சொல்லப்பட்ட ஆத்மாக்களுக்கு அவைகளின அவயவங்களையே தலைமுதலிய உருப்புகளாக ரூபித்து விஞ்ஞானமயனுக்குமட்டில அவனில வேறுபட்ட சிரத்தை முதலியவைகளைச் சொல்வது கூடுமோவென்னில், சிரத்தை முதலிய பதங்களுக்கு அந்தந்த குணங்களையுடைய புருஷனே பொருளாதலால விரோதமில்லை

விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே | கர்மாணி தநுதேऽபி ச | விஜ்ஞாநம் தேவாஸ்ஸர்வே | ப்ரஹ்ம ஜ்யேஷ்டமுபாஸதே | விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம சேத்வேத | தஸ்மாச்சேந்ந ப்ரமாத்யதி | ஶரீரே பாப்மநோ ஹித்வா | ஸர்வாந் காமாந் ஸமஶ்நுத இதி | தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய ||க||

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்விஜ்ஞாநமயாத் | அந்யோऽந்தர ஆத்மாऽऽநந்தமய: | தேநைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷவித ஏவ | தஸ்ய புருஷவிததாம் | அந்வயம் புருஷவித: | தஸ்ய ப்ரியமேவ ஶிர: | மோதோ தக்ஷிண: பக்ஷ: | ப்ரமோத உத்தர: பக்ஷ: | ஆநந்த ஆத்மா ||உ|| ப்ரஹ்ம புச்சம் ப்ரதிஷ்டா | ததப்யேஷ ஶ்லோகோ பவதி | இதி பஞ்சமோऽநுவாக: ||

విజ్ఞానంయజ్ఞంతనుతే। కర్మాణితనుతేపిచ। విజ్ఞానందేవాస్సర్వే। బ్రహ్మజ్యేష్ఠముపాసతే। విజ్ఞానంబ్రహ్మచేద్వేద। తస్మాచ్చేన్నప్రమాద్యతి। శరీరేపాప్మనోహిత్వా। సర్వాన్కామాన్సమశ్నుతఇతి। తస్యైషఏవశారీరఆత్మా। యఃపూర్వస్య॥౧॥

తస్మాద్వాఏతస్మాద్విజ్ఞానమయాత్। అన్యోంతరఆత్మానందమయః। తేనైషపూర్ణః। సవా ఏషపురుషవిధఏవ। తస్యపురుషవిధతాం। అన్వయంపురుషవిధః। తస్యప్రియమేవశిరః। మోదో దక్షిణఃపక్షః। ప్రమోదఉత్తరఃపక్షః। ఆనందఆత్మా౨॥ బ్రహ్మపుచ్ఛంప్రతిష్ఠా। తదప్యేషశ్లోకోభవతి॥

(ப - ம) விஜ்ஞாநம்-மேறகூறிய முடிவான அறிவையுடையவன, (ரா०) விஜ்ஞாநம் - ஜீவனனது, யஜ்ஞம் - யகயத்தை, தநுதே - பண்ணுகிறது

கர்மாணி - காரியங்களை, தநுதே அபி ச - செய்யவும் செய்கிறது ஸர்வே - எல்லா, தேவா - தேவர்களும், ஜ்யேஷ்டம் - எல்லாக்காரியங்களுக்கும் முன்னமையான, விஜ்ஞாநம் - மேற்கூறிய அறிவையே, ப்ரஹ்ம பரம்மமாக, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்கள், (ஸம்) ப்ரஹ்மஜ்யேஷ்டம் - பரம்மம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் முயர்ந்ததான, விஜ்ஞாநம் - ஜீவனை, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்கள், விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானத்தை, ப்ரஹ்ம - பரம்மமாக, வேத சேத் - அறிவானேயானால், தஸ்மாத் - அந்த தியானத்தில் நின்றும், ந ப்ரமாத்யதி சேத் - பிசகாமலிருப்பனேயானால், ஶரீரே - உடலில், பாப்மநஃ - பாவங்களை, ஹித்வா - விட்டு, (ஸம்) ஶரீரே - உடலானது, (ஸத்யேவ - இருக்கும் காலத்திலேயே), பாப்மநஃ - பாவங்களை, ஹித்வா - விட்டு, ஸர்வாந் - எல்லா, காமாந் - சுகங்களை, ஸமஶ்நுதே - அனுபவிக்கிறான், இதி - என்று, தஸ்ய - அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, ஏஷஃ - இந்த ஆனந்தமயன்தானே, ஶாரீரஃ - சரீரத்திலுண்டான, ஆத்மா - ஆத்மா, யஃ - யாதொருவன், பூர்வஸ்ய - முன் விஞ்ஞானமயனுக்கு ஆத்மாவோ, தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் - அந்த இந்த, விஜ்ஞாநமயாத் - விஞ்ஞானமயனைக் காட்டிலும், அந்யஃ - வேறுபட்ட, அந்தரஃ - உள்ளிருக்கிற, ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், ஆநந்தமயஃ - ஆனந்தமயனென்று பெயர் கொண்டவன், தேந - அந்த ஆனந்தமயனாலே, ஏஷஃ - இந்த விஞ்ஞானமயன், பூர்ணஃ - நிறைந்தவன், ஸவா ஏஷஃ - அந்த இந்த ஆனந்தமயனும், புருஷவித ஏவ - புருஷனுருவமுள்ளவன்தான், தஸ்ய - அந்த விஞ்ஞானமயனுடைய, புருஷவிததாம் - புருஷனுருவமுள்ள தன்மையை, அந்வயம் - அனுஸரித்து, அயம் - இந்த ஆனந்தமயனும், புருஷவிதஃ - புருஷனுருவமுள்ளவன், தஸ்ய - அந்த ஆனந்தமயனுக்கு, ப்ரியமேவ - இஷ்டவஸ்துக்களைப் பார்க்கிறதாலுண்டான சுகமே, ஶிரஃ - தலை, மோதஃ - அதை யடைவதாலுண்டான சுகம், தக்ஷிணஃ - வலது, பக்ஷஃ - பக்கம், ப்ரமோதஃ - மேற்கூறிய ப்ரியவஸ்துவை இஷ்டப்படி யுபயோகப்படுத்துவதாலுண்டான சுகம், உத்தரஃ - இடது, பக்ஷஃ - பக்கம், ஆநந்தஃ - மிருந்த சுகமானது, ஆத்மா - உடலுடன், ப்ரஹ்ம - பரம்மமானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, புச்சம் - வால், தத் - அந்த வாக்கத்தில், ஏஷ - இந்த, ஶ்லோகோ - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது

(ஸம் - ஸா) எல்லா மனிதர்களும் எல்லாக் காரியங்களை முறைப்பட அறிந்து சிரத்தையுண்டாய பிறகு செய்கிறார்களாகையால், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அறிவே முதன்மையான காரணம் ஆகையால் ஞானத்தையே பரம்மமாக எவன் தியானிக்கிறானோ அந்த அறிவைவிட அன்னமயாதிகளில் ஆத்மாவென்கிற அறிவைச் செலுத்தாமலிருக்கிறானோ அவன் தலையில் பிடித்த குடையை எடுத்தால் அதின் நிழல் தன்னடியே நீங்கு

வதுபோல், சரீரமே ஆத்மாவென்கிற எண்ணம் நீங்கினபடியால் அதிலுண்டான பாபம் தானே நீங்கி அந்த பாபங்களைச் சரீரத்திலேயேவிட்டு ஞானமயமான ப்ரம்மத்தோடொன்றாய் எல்லா சுகங்களையுமனுபவிக்கிறான். அந்த விஞ்ஞானமயனான ஆத்மாவைக் காட்டிலும், உள்ளிருக்கிறவன் ஆனந்தமயன் என்று பெயர்கொண்ட ஆத்மா இங்கு ஆனந்தமயனென்றது ப்ரம்மத்தையன்று. ஏனெனில் (மய) என்கிற விகுதியிருந்ததலால் அந்த விகுதியும் ஒன்றிலிருந்து உண்டானதை (அன்னமய) என்கிற இடத்தில் அன்னத்திலிருந்துண்டான சரீரத்தைச் சொல்வதுபோல் சொல்லுமாதலாலும், "ஆநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி" என்று மேல் ஆத்மாவினால் அடையவேண்டியதாகச் சொல்லுகையால் ப்ரம்மம் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததாதலால் அடையவேண்டிய ஆத்மாவோடொன்றாகையால் அடையவேண்டியதாகாமையாலும், "அத்ருஶ்யேஅநாமயேஅநிருக்தே, அஸ்தூலமநணு" என்கிற ச்ருதிகளால் அவயவமில்லையென்று ஏற்படுவதால் இங்கு தலை முதலிய உருவங்கள் சொல்லியிருந்ததலாலும், "ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா" என்று ப்ரம்மத்தைத் தனியாக மேற்கூறிய ஆனந்தமயனுக்கு ஆதாரமாகச் சொல்லுதலாலும், இங்கு ஆனந்தமயனென்பது மேற்கூறிய தியானங்களினாலும் காமங்களினாலும் உண்டான பயன்களை அனுபவிக்கும்போது உண்டான சுகத்தைச் சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய சுகங்களுக்காகவே காமங்களும் தியானங்களும் செய்யப்படுதலால், மேற்கூறிய விஞ்ஞானமயனுக்கு ஆனந்தமயன் ஆத்மாவென்பது நியாயமே. மேற்கூறிய ஆனந்தங்களுக்கு அவித்தையால் செய்யப்பட்ட பேதங்களுக்கெல்லாம் கடைசியாய் அத்வைதமான ப்ரம்மமே ஆதாரம்.

(ரா-ஹா) இங்கு விஞ்ஞானமென்று சொன்னது முன்னனுவாகத்தில் விஞ்ஞானமயனென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவனையே. ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் தனக்குத்தானே விளங்குகிறதாதலால் ஞானமென்றே சொல்லவேண்டியது. மேலும், "அத்யல்யுடோபஹுளம்" என்கிற வியாகரண ஸூத்திரத்தின்படியே அறிகிறவன் என்கிற பொருளையும், (விஞ்ஞானம்) என்கிற பதமானது கொடுக்கும். மேற்கூறிய பதம் அறிவு என்கிற வாதத்தைத் தருமாகில், "யஜ்ஞம்தநுதே கர்மாணிதநுதேபிச" என்று உலக நடவடிக்கைகளையும் யக்ஞம் முதலிய வேதத்தில் ஓதப்பட்ட காரியங்களையும் செய்கிறது என்கிறது விரோதிக்கும். அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் மாத்தியந்தின பாடத்தில், "யஆத்மநிதிஷ்டன்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. காண்வபாடத்தில் அதே அர்த்தமாகவே சொல்லவேண்டிய விடத்தில், "யோவிஜ்ஞானேதிஷ்டன்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால், "விஜ்ஞாந" என்பது ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. ப்ரகிருதியைக்காட்டிலும் முயாந்த ஜீவனை எவன் ப்ரசாபதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஜீவனே ப்ரம்மமாக தியானம் செய்கிறானோ, எவன் அந்தத் தியானத்தில் நின்று கடைசிவரையில் நழுவாமலிருக்கிறானோ அவன் இந்த சரீரமிருக்கிற காலத்திலேயே முன்செய்த பாவங்களை தன்னைவிட்டு நீக்கி பின் செய்யப்புகுகிற பாவங்களையும் தன்னில் ஒட்டாமற் செய்து எல்லா சுகங்களையுமனுபவிக்கிறான். அந்த ஆத்மாவுக்கு முள்ளிருக்குமது வானந்தமயன் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம். இங்கு ஆனந்தத்தை நடுவுடலாகவும், ப்ரம்மத்தைப் புச்சமாகவும் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியால், ஆனந்தமே ப்ரம்மமென்று சொல்லத்தப்படியெனில், ப்ரம்மமும் ஆனந்தமும் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும், ப்ரம்மமே ஆனந்தமென்று பெயர்கொண்டதாய் நடுவுடலாகவும், ப்ரம்மமென்று பெயர்கொண்டதாய் புச்சமாகவுமிருக்கக் குறையில்லை. ப்ரம்மம் ஆனந்தமாகில் ஆனந்தமயனென்று ஆனந்தத்தால் வியாபரிக்கப்பட்டவனென்று சொல்லக்கூடுமோவெனில், மேல் தலை முதலிய அவயவங்களாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ரியம் முதலிய உட்பிரிவுகளால் வியாபரிக்கப்பட்டவன் என்று சொல்லக் குறையில்லை. மேலும், "ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று தொடங்கி கடைசியில்,

“ப்ரம்மபுச்சம் ப்ரதிஷ்டா” என்று ப்ரம்மத்தை அவயவமாக எடுத்தபடியால் ப்ரம்மமே ஆனந்தமயனென்று ஏற்படுகிறது

𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌚𑍇𑌤𑍍 | 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 | 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌏𑌵 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 | 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 | 𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 | 𑌉𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 | 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀 | 𑌆𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 ||௧|| 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑌾 ||௨||௬||

𑌸𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤 | 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 | 𑌸𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 | 𑌸𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 | 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 | 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 | 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 | 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 | 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 | 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚 | 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂𑌚𑌾𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂𑌚 | 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌚𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌚 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂𑌚𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 | 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿||

అసన్నేవసభవతి । అసద్బ్రహ్మేతివేదచేత్ । అస్తిబ్రంహేతిచేద్వేద । సంతమేనంతతో విదురితి । తస్యైషఏవశారీరఆత్మా। యఃపూర్వస్య । అథాతో౽నుప్రశ్నాః॥ఉతావిద్వానముంలోకంప్రేత్య।కశ్చనగచ్ఛతి । ఆహోవిద్వానముంలోకంప్రేత్య ॥౧॥ కశ్చిత్సమశ్నుతా॥ ౩॥

౬॥ సో౽కామయత । బహుస్యాంప్రజాయేయేతి । సతపో౽తప్యత । సతపస్తప్త్వా । ఇదగ్ం సర్వమసృజత । యదిదంకించ । తత్సృష్ట్వా । తదేవానుప్రావిశత్ । తదనుప్రవిశ్య । సచ్చత్యచ్చాభవత్ । నిరుక్తంచానిరుక్తంచ । నిలయనంచానిలయనంచ । విజ్ఞానంచావిజ్ఞానంచ । సత్యంచానృతంచసత్యమభవత్ । యదిదంకించ । తత్సత్యమిత్యాచక్షతే । తదప్యేషశ్లోకోభవతి॥ అను॥ ౬॥

(ப - ம) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌸𑌤𑍍 - இல்லை, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑍇𑌦 𑌚𑍇𑌤𑍍 - அறிகிறானேயாகில், 𑌸𑌃 - அவன், 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 - இல்லாதவனாகத்தானே, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறது 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑍇𑌦 𑌚𑍇𑌤𑍍 - அறிகிறானேயாகில், 𑌏𑌨𑌂 - இவனை, 𑌤𑌤𑌃 - அந்தக்காரணத்தால், 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 - இருக்கிறவனாக, 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 - அறிகிறார்கள், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, அதை 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 - என்பதில் சோகக்வும், 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, 𑌏𑌷 𑌏𑌵 - இந்த ஆனந்தமயனதானே, 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌃 - சரீரத்திலிருக்கிற, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத்மா, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - மேல்கூறிய விஞ்ஞானமயனுக்கோ, 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌅𑌤𑌃 - ப்ரம்மம் எல்லா வியவகாரத்தையும் தாண்டினதென்கிற காரணத்தால், 𑌅𑌨𑍁 - ஆசிரியன் சொன்னதற்குப் பிறகு, 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 - சிஷ்யனுடைய கேள்விகள், 𑌉𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தை யறியாதவனும், 𑌅𑌮𑍁𑌂 - இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌂 - ப்ரம்மத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 - இவ்விடத்தில் நின்றும் போய், 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 - அடைகிறானா, 𑌆𑌹𑍋 - இல்லா

விடடால, வித்வாந் - அறிநதவன, ப்ரேத்ய இவவிடததிலும நினறும போய, ஏதம் - இநத, லோகம் - பரமமததை, ஸமேதம் - அடைகிறான, (௩௦) வித்வாந் - மேறகூறிய பரமமதலைத தியானம செயகிறவன,(இதஃ- இவவிடததில் நினறும), ப்ரேத்ய போய, ஏதம் - அநத, லோகம் பரமபததைக, மஶ்நுதி - அடைகிறான, ஆமுஷ்ய - இலலாவிடில, வித்வாந் - மேறகூறிய பரமமதலைதத தியானமசெயகிறவன, (இதஃ - இவவிடததிலிருநது), ப்ரேத்ய - போய, ஏதம் - அநத, லோகம் - பரமமததை, ஸமேதாம் - அனுபவிககிறான, ஸஃ - அநத பரமாதமாவானவன, பஹு - அனேகமாக, ஸ்யாம் - ஆககடவேன, ப்ரஜாயேய உணடாகக்கடவேன, இதி - என்று, அகாமயத - இசசிததது, ஸஃ - அநத பரமாதமாவானவன, தபஃ - ஆலோசனையை, அதப்யத - பணணினன, ஸஃ - அநத பரமாதமாவானவன தபஃ - ஆலோசனையை, தப்த்வா - செய்து, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எலலாததையும, அஸ்ருஜத - ஸருஷடிததான, இதம் - இநத, யத்கிஞ்ச - எதுவெதுவோ, தத் - அதை, ஸ்ருஷ்ட்வா படைததது, ததேவ - அதையே, அநுப்ராவிசத் - உள நுழைநதது, தத் - அதததை, அநுப்ரவிஶ்ய உள நுழைநது, ஸச்ச - உருவமுளள வஸதுககளாயும, த்யச்ச - உருவமில லாத வஸதுககளாயும, அபவத் - ஆசசுது, நிருக்தஞ்ச - பெயரிடபபடட வஸ துககளாயும, அநிருக்தஞ்ச - பெயரிலலாத வஸதுககளாயும, நிலயநஞ்ச - ஒனறுககாதாரமான வஸதுவாயும, அநிலயநஞ்ச - ஒனறுக்காதாரமிலலாத வஸதுவாயும, விஜ்ஞாநஞ்ச - அறிவுளள வஸதுவாகவும, அவிஜ்ஞாநஞ்ச - அறி விலலாத வஸதுவாகவும, ஸத்யஞ்ச - வியவகாரதசையில சததியமென்று சொலலபபடட பொருளாகவும, அந்ருதஞ்ச - வியவகாரதசையில பொய யான பொருளாகவும, ஸத்யம் சததியமான பரமமமானது, அபவத் - ஆசசுது, இதம் - இநத, யத்கிஞ்ச - எதுவெதுவோ, தத் - அநதப பொருளகளை, ஸத்யமிதி - சததியம ஒனறே, ஆசக்ஷதே - சொலலுகிறாகள, தத் - அநத வாததததில, ஏஷஃ - இநத, ஶ்லோகோபி சுலோகமும, பவதி - இருககிறது (௩௦) ஸச்ச - எபபொழுது மொரேரூபமாயிருககிற ஜீவனுக வும, த்யச்ச - எபபொழுதும மாறிமாறிவருகிற வஸதுவாகவும, நிருக்தஞ்ச - அவவவைகளின சாதி தொழில குணம இவைகளால ஏறபடட பெயரையு டைய வஸ்துவாகவும, அநிருக்தஞ்ச மேறகூறிய சாதி தொழில குணம இவைகளிலலாமையால அபபெயாகளால சொலலபபடா ஆதமாவாகவும நிலயநஞ்ச - ஒனறை ஆதாரமாக வடைநதிருககிற வஸதுககளும, அநிலய நஞ்ச வநதாஹம் அதோ த்ராஃ ப்ரஜாதோ த்ராஸுவீ தாஃ - என்று சொலலி யிருககிறபடி அறிவிலலாத வஸதுககளுககாதாரமான ஜீவனுகவும, விஜ்ஞா

_நம் - தானே பரகாசிக்கும் தன்மையுடைய வஸ்துவாகவும், அவிஜ்ஞாநம் பிறாக்கு வேறொன்றினால் தோற்றும் பொருளாகவும், ஸ_த்யம் - விகார மில்லாத வஸ்துவாகவும், அந்ருதம் - விகாரமுடைய வஸ்துவாகவும், அப வச் - ஆயிருந்தபோதிலும், ஸத்யம் - தானெப்பொழுதும் விகாரமில்லாத மில்லாத உருவத்தோடு கூடினதாக, அபவச் - ஆச்சுது, இதம் இந்த, யச் கிஞ்ச - எதுவெதுவோ, தச் - அதை, ஸத்யம் - பரமத்தின் சரீரமென் றே, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள்

(ப௦ ஸா) ப்ரம்மமில்லை யென்றறிந்தவனுக்குப் பயனொன்றுமில்லை யாதலால் அவனிருந்து மில்லாததற்குச் சரியானவன் ப்ரம்மமுண்டென்றறிந்தவன் எல்லாப் பய னையுமடைவானாதலால், அவனே இருப்பையுடையவனமேலும் ப்ரமத்வமுண்டென்றறிந் தால் ப்ரம்மத்தையுள்ளபடி யறிவதற்குரிய வர்ண ஆசிரம இவைகளின் காமங்களே செய்யாமையால் அவன் கெட்டவன் ப்ரம்மமுண்டென்று அறிந்தவனே அதையுள்ள படி அறிவதற்குரிய மேற்கூறிய வர்ணாதிகளின் காமங்களை செய்கிறானதால் அவன் நல்லவன் இதற்குமேல் சிஷ்யனுடைய கேள்விகள் அவைகளாவன ப்ரம்மம் அறிந்தவனு க்கும் அதையறியாதவனுக்கும் பொதுவாகையால் இவரிருவர்களும் ப்ரம்மத்தை யடை கிறார்களா? இல்லையா? என்பது இதில், "அஸத்ப்ரமமேதிவேதசெத், அஸதிப்ரமமேதி சேதவேத' ப்ரம்மம் இல்லையென்றுணர்ந்தானே யாகில ப்ரம்மமுண்டென்றுணர்ந்தா னே யாகில் என்றிரண்டையும் சொல்லியிருக்கிறதே அதில் ப்ரம்மம் உண்டென்பது மெய்யா? அல்லது இல்லையென்பது, மெய்யா? என்பது முதன்மையான சந்தேகம் இவற் றில் ப்ரம்மமில்லை யென்பதே மெய் ஏனெனில் எதுவுலகத்திலிருக்கிறதோ அது உலக த்தாருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கும் எப்படியெனில் வீடு மரம் குன்று இவைகள் உள்ளதாகையாலுலகத்தாருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கிறது முயலின் கொம்போ வென்றால் அவ்வஸ்து இல்லாமையாலொருவருக்கும் தெரியவில்லை அப்படியே ப்ரம்ம மும், "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே' மெனகிறபடியே உலகத்தாராலறியக் கூடாமையா லில்லையென்றே சொல்லக்கூடும் என்பதற்குமேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது ப்ரம்மமுண்டென்பதே மெய் ஆகாயம் முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் காரணமா யிருத்தலால், எதுகாரணமோ அதுதானிருந்தே தன் காரியத்தைத் யுண்டுபண்ணும், அதெ ப்படியெனில், மண் விதை முதலிய வஸ்துகள், குடம் மரம் முதலிய காரியங்களைத் தானிருந்தே யுண்டாக்கின்றன ஆமாதிரியே ப்ரம்மமும் தானிருந்துதான் ஆகாயம் முதலிய காரியங்களைச் செய்திருக்கவேண்டும் ஆதலால் தான், "ததஸத்ஸஞ்ஞா யேத" என்று சுருதியில் சொல்லியிருக்கிறது ஆனால் மண் விதை இவைகளைப்போல ப்ரம்மமும் காரணமென்றுரைத்தால் அவைகளைப்போல அதுக்கு அறியுந்தன்மையில்லா திருக்கவேண்டாவோ வென்னில், "ஸோகாமயத" என்றுசைப்படுகிற தென்று சொல் லியிருக்கிறபடியால் ஆசைப்படுவதற்கு அறிவு அவசியமிருக்கவேண்டுமாதலாலும், அப்ர மத்திற்கு அறியுந்தன்மையுண்டென்றே சொல்லவேண்டும் ப்ரம்மம் அவயவமில்லாத தாகையால் தானே அனேகங்களாக ஆய்விட்டதென்று சொல்லுவது கூடுமோவென் னில், ஆகாயம் அவயவமில்லாதிருந்தபோதிலும், குடத்தில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், வீட்டில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், தனித்தனியே பிரிந்து தோன்றி சிறியது பெரியது வென்று எப்படி வியவகாரமுண்டாகிறதோ, அப்படியே ப்ரம்மத்திற்கும் வேறு வஸ்துக களின் சம்பந்தத்தால் பேதங்கள் புலப்படுகின்றன ஆகையால் ஒன்றையே பலவகை

யாகப பிரிததுசசொலலுகைகூடும பரமமமிவ்வுலகததிலெலலா வஸதுககளையும படைததது அவறறுள தானுமநுழைநததெனறு சொலலபபடடிருககிறதே, அதெபபடி மண தானே குடமாயின பிறகு அதறகுள தானெபபடி நுழையும தானே தன வாயககுள கையை நுழைபபதுபோல தானுன காரியததில தானே நுழைநததெனனில, பரமமததிறகு அவயவஙகளிலலாமையாலும, பரமமம தான வியாபிககாத விடமிலலாமையாலும, அது சரியலல ஜலததில சூரியன பரதிபலிபபதுபோல தோறறுகிறதெனனில, பரமமம உலகமெலலாம நிறைநதபொருளாகையாலும, உருவமில்லாததாகையாலும, சூரியனைப போல பரதிபலிககிறதெனறு சொலலவொணணாது ஆகையால தனகாரியததில தான நுழைநததெனப தெபபடியெனில, "ஸதயமஞஞானமநநதமபரமம, யோவேதநிஹிதம குஹாயாம" எனறு அறிவெனகிற குகையிலிருபபதாகப பொதுபபடசசொலலி பிறகு அனனமயன முதலாக உளளிருககும ஆதமாககளை விஞஞானமயன அளவாக விவரிததுசசொலலி அதன பிறகு, "பரமமபுசசமபரதிஷடா" எனறு சொலலி அறிவாகிற விஞஞானமயனுககுள பரமமமிருபபதாகக கடைசியாயச சொலலியிருததலால, இஙகும அநத அறிவிலிருபபதையே உளநுழைநதிருபபதாகச சொலலுகிறது அதாவது பரமமமெலலாவிடததிலும நிறைநதிருநதபோதிலும, அநத பரமமததை யறியுமிடம மேறகூறிய அறிவெனகிற குகையே ஆதலால அதில நுழைநதிருபபதாகச சொலலுகிறது

(ரா - ஹா) "பரமமபுசசமபரதிஷடா" எனறு கீழசசொலலி பிறகு, "அஸநநே வஸபவதி' எனகிற விடததில பரமமததையே சொலலுகிறபடியால கீழ அனனமயன முதலான விடஙகளில, அனனம பிராணன எனறு ஆரமபிததுச சொலலுகிற வணணமாக இஙகும ஆனநதமயனையே பரமமமாகச சொலலியதையே ஆரமபிததலால, ஆனநதமயமே பரமமமெனறு சொனனதாயிறறு இநத ஆனநதமயனுககுள வேறு ஆதமா கிடையாது இவனே அனனமயன முதலிய ஆதமாககளுககும ஆதமாவாகயிருபபவன எனபது பரமமததை இவனவயவமாகச சொலலியிருததலாலும, முனனாத்மாககளைப போல, "தஸமாதவாஎதஸமாதநயோநதரஆதமா" எனறு ஆரமபிககாமல முடிததலாலும தோறறுகிறது இஙகு "பரமமவிதாபநோதிபரம" எனகிற விடத்தில சொலலியிருககிற அடைதலை விவரிககிறதறகு கேளவிகள கேடகபபடுகினறன அவைகளாவன, பரமமததைத தியானம செயகிறவன, இநத உலகததிலிருநதுமபோய பரமபதமெனகிற விடததையடைநது பரமமததையடைகிறானா? அலலது இவவிடததிலேயே அதையடைகிறானா? பரமமததை யனுபவிககிறானா? பரமமத்துடனொனறாகிறானா எனபவைகள இவைகளுககு விடைகொடுகக உலகஙகளைப படைபபதறகுறிய குணஙகளோடுகூடிய பரமமதை யடையவேணடுமெனறு சொல்லுவதறகாக முறபடவதின படைபபைச சொலலுகிறது மேறகூறிய பரமாதமாதேவா மனிதா முதலியவாகளாக ஆகவேணடிய ஆகாயம முதலிய பூதஙகளாக சனிககககடவேனெனறு இசசிதது அவைகளைப படைதது அவைகளுககுள தானும நுழைநதது அதாவது, தான எலலா விடததிலும நிறைநதிருநதபோதிலும ஒவவொரு பொருளகளின உளளிருககும தன ஸவரூபமே எலலா குணஙகளையும சகதிகளையு முளளதெனறெணணுமபடி அவைகளுககுள பொருநதியவைகளுககுளள ஆதமாவாக நினறது இததால, "ஸதயமஞஞானமநநதமபரமம, யோவேதநிஹிதமகுஹாயாம" எனறதின பொருள விவரிககபபடடது ஆதலால எலலாவறறிறகும பரமமமே ஆதமாவாயிருநதபடியால், அபபடி ஆத்மாவாக விருநதபோதிலும, அவைகளுககுள விகாரஙகளால சமபநதபபடாமலிருநதமையாலும, ஸதயமெனறு பெயாகொணடது ஆதலால தான பராசரமுதலிய விருஷிகள, "ஹரோநகிமசிததயதிரிகதமஸதி, ஜயோதிமஷிவிஷணுாபுவநாநிவிஷணுஃ" எனறு சொலலியிருககிறாகள

𑌅𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 | 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌦𑌜𑌾𑌯𑌤 | 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 | 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂| 𑌰𑌸𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌃 | 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍| 𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌤𑌿 ||௧||

𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑍇𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 | 𑌅𑌥 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿| 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 | 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋𑌽𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్ । తతో వై సదజాయత । తదాత్మానగ్ం స్వయమకురుత । తస్మాత్తత్సుకృతముచ్యత ఇతి । యద్వై తత్సుకృతం। రసో వై సః। రసగ్ం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానందీ భవతి । కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్ । యదేష ఆకాశ ఆనందో న స్యాత్ । ఏష హ్యేవానందయాతి ॥౧॥

యదా హ్యేవైష ఏతస్మిన్నదృశ్యే ఽనాత్మ్యే ఽనిరుక్తే ఽనిలయనే ఽభయం ప్రతిష్ఠాం విందతే। అథ సో ఽభయంగతో భవతి । యదా హ్యేవైష ఏతస్మిన్నుదరమంతరం కురుతే। అథ తస్య భయం భవతి । తత్త్వేవ భయం విదుషో ఽమన్వానస్య । తదప్యేష శ్లోకో భవతి ॥

(ப ம) 𑌇𑌦𑌂 - இவ்வுலகமானது, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - படைப்புக்கு முற்காலத்தில், 𑌅𑌸𑌤𑍍 - பெயர் உருவமில்லாததாக, 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்தது, 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 - பிறகு தான், 𑌸𑌤𑍍 - பெயர் உருவமுள்ளதாக, 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤 - ஆச்சுது 𑌤𑌤𑍍 - அந்த பரம்மமானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - தன்னை, 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂- தான், 𑌅𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤- எண்ணித்து, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த பரம்மமானது, 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 - தானே செய்கிறதென்று அல்லது புண்ணியமென்று, 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது 𑌇𑌤𑌿 - என்று, இதை (𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂) என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍 - யாதொரு இந்த பரம்மமானது, 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 - சுக்ருதமென்று சொல்லப்பட்டதோ, 𑌸𑌃 - அதுவானது, 𑌰𑌸𑌃 - உருசி, (ர) 𑌰𑌸𑌃 - ஆனந்தம், 𑌅𑌯𑌂 - இந்த ஜீவனானவன், 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵- உருசியைத்தானே, (ர) 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 - ஆனந்தமான பரமத்தைத் தானே, 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 - அடைந்து, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 - ஆனந்தத்தையுடையவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿- ஆகிறான், 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 - ஹிருதய குகையிலிருக்கும் ஆகாயத்தில், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தமானது, 𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍 - இல்லாமற்போய் விடுமேயானால், 𑌕𑌃 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 - எவன் தான், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - அபானவாயுவின் வியாபாரத்தைச் செய்யக்கடவன், 𑌕𑌃 - எவன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - பிராணவாயுவின் வியாபாரத்தைச் செய்யக்கடவன், (ர) 𑌏𑌷𑌃 - இந்த பரமாத்மாவானவன்,

ஆகாஶ: - அளவிடக்கூடாத, ஆநந்த: - ஆனந்தமாக, ந ஸ்யாத் - ஆகாமற்போனானேயானால், க: ஹ்யேவ - எவன்தான், அந்யாத் - சம்சாரத்தினுண்டான் சுகத்தையடைவான், க: - எவன், ப்ராண்யாத் - மோக்ஷசுகத்தையடைவான், ஏஷ: ஹ்யேவ - இந்த பரமாத்மாதானே, ஆநந்தயாதி - ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறான், ஏஷ: - இந்த ஜீவன், யதா ஹ்யேவ - எப்பொழுதுதான், ஏதஸ்மிந் - இந்த, அத்ருஶ்யே - பார்க்கமுடியாததாயும், அநாத்ம்யே - சரீரமில்லாததாயும், அநிருக்தே சாதி குணம் தொழில் இவைகளை முன்னிட்டுச்சொல்லமுடியாததாயும், அநிலயநே ஆதாரமில்லாததாயுமிருக்கிற பரமத்தினிடத்தில், அபயம் பயமில்லாமலிருக்கிற, ப்ரதிஷ்டாம் - ஒன்றாயிருக்கையை, விந்ததே - அடைகிறானோ, அத - (ரு°) அபயம் - பயமில்லாமலிருத்தலின் பொருட்டு அல்லது பயமில்லாமைக்குக் காரணமான, ப்ரதிஷ்டாம் - இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறதாகிற விருப்பை, விந்ததே - அடைகிறானோ, ஸ: - அவன், அபயம் - பயமில்லாமையை, கத: - அடைந்தவனாக, பவதி ஆகிறான், ஏஷ: - இந்த ஜீவன், யதா ஹி - எப்பொழுது, ஏதஸ்மிந் - முன்கூறிய பரமத்தினிடத்தில், உதரம் - கொஞ்சமும், அந்தரம் - பேதத்தை, குருதே - பண்ணுகிறானோ, ஏதஸ்மிந் - இந்த மேற்கூறிய தியானத்தில், அரம் - கொஞ்சம், அந்தரம் - தடையை, குருதே - பண்ணுகிறானோ, அத - பிறகு, தஸ்ய - அவனுக்கு, பயம் - பயமானது, பவதி - உண்டாகிறது, (ரு°) உத்பவதி - உண்டாகிறது தத் த்வேவ - அந்த பரமமே, அமந்வாநஸ்ய பரமமும் நானுமொன்றென்று எண்ணாமலிருக்கிற, விதுஷ: - பேதத்தையறிகிற மனிதனுக்கு, பயம் - பயம், (ரு°) விதுஷ: - பரமத்தைத் தியானம் செய்து, அமந்வாநஸ்ய பிறகு தடையினால் மேற்கூறிய தியானத்தை விட்டவனுக்கு, தத்வேவ - அந்த தியானத்தை நிறுத்தினதே, பயம் - பயம், தத் - அந்த விஷயத்தில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோகோபி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது

(மூ° - ஸா) பதார்த்தம் போலவே

(ரா - ஹா) இப்பொழுது காணப்படுகிற உருவங்களும், வழங்கப்படுகிற பெயர்களுடன் கூடிய அறிவுள்ள வஸ்துக்கள் அறிவில்லாத வஸ்துக்கள் இவைகளை உடலாகவுடைய பரமாத்மா படைப்புக்கு முற்காலத்தில் மேற்கூறிய பெயர் உருவங்களின்றியே ஒன்றோடொன்று பேதங்களறியப்படாமலிருக்கிற அறிவுள்ள வஸ்துக்களையும் அறிவில்லாத வஸ்துக்களையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருந்தது கண்களால் காணவரியனாகவும், நம்மைப்போல் சரீரமில்லாதவனாகவும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனாகவும், தனக்கொரு ஆதாரமில்லாதவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை எவனிடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறானோ, அவன் சம்சாரத்தில் நின்றும் நீங்குகிறான் இங்கு கண்களால் காணவரியன் என்றதால், கண்களுக்குப் புலப்படும், மரம் செடி முதலிய உயிரில்லா வஸ்துக்களின் வேறுபாடும், நம்மைப்போல் சரீரமில்லாதவனென்றதால், ஸம்சாரத்தில் கட்டு

ண்டு திரிபுமாத்மாக்களின் வேறுபாடும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனென்றதால் ஸம்ஸாரத்திலிருக்கும் காலத்தில் அவன் இவன் என்று சொல்லப்பட்ட பெயர்களையுடையவராயும் பிறகு முக்தியை அடைந்தவராயுமுள்ள முக்தர்களின் வேறுபாடும், தனக்கு ஆதாரமில்லாதவனென்றதால், பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தாலும், ஸங்கல்பத்தாலும் ஆதாரமுடையவர்களான நித்திய ஸூரிகளின் வேறுபாடும் தோற்றுகிறது. எவன் மேற்கூறிய தியானத்தை நடுவில் விட்டுவிடுகின்றானோ அவன் பயத்தையடைகிறான். அதாவது மேற்கூறிய தியானமில்லாமையே பயமென்று மஹர்ஷிகளால் சொல்லப்படுகிறது. "யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே, ஸா ஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்ரம் ஸா ப்ராந்திஸ் ஸா ச விக்ரியா, வரம் ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:, நசௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம்" என்றும்.

பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே । பீஷோதேதி ஸூர்ய: । பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச । ம்ருத்யுர்தாவதி பஞ்சம இதி । ஸைஷாऽऽநந்தஸ்ய மீமாம்ஸா பவதி । யுவா ஸ்யாத்ஸாதுயுவாத்யாயக: । ஆஶிஷ்டோ த்ருடிஷ்டோ பலிஷ்ட: । தஸ்யேயம் ப்ருதிவீ ஸர்வா வித்தஸ்ய பூர்ணா ஸ்யாத் । ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய ॥ க ॥

தே யே ஶதம் மாநுஷா ஆநந்தா: । ஸ ஏகோ மநுஷ்யகந்தர்வாணாமாநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதம் மநுஷ்யகந்தர்வாணாமாநந்தா: । ஸ ஏகோ தேவகந்தர்வாணாமாநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதம் தேவகந்தர்வாணாமாநந்தா: । ஸ ஏக: பித்ரூணாம் சிரலோகலோகாநாமாநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதம் பித்ரூணாம் சிரலோகலோகாநாமாநந்தா: ॥ உ ॥

ஸ ஏக ஆஜாநஜாநாம் தேவாநாமாநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதமாஜாநஜாநாம் தேவாநாமாநந்தா: । ஸ ஏக: கர்மதேவாநாம் தேவாநாமாநந்த: । யே கர்மணா தேவாநபியந்தி । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதம் கர்மதேவாநாம் தேவாநாமாநந்தா: । ஸ ஏகோ தேவாநாமாநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதம் தேவாநாமாநந்தா: ॥ ௩ ॥

ஸ ஏக இந்த்ரஸ்யாநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதமிந்த்ரஸ்யாநந்தா: । ஸ ஏகோ ப்ருஹஸ்பதேராநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதம் ப்ருஹஸ்பதேராநந்தா: । ஸ ஏக: ப்ரஜாபதேராநந்த: । ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ஶதம் ப்ரஜாபதேராநந்தா: । ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண ஆநந்த: ॥ ௪ ॥

ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । ஸ யஶ்சாயம் புருஷே । யஶ்சாஸாவாதித்யே । ஸ ஏக: । ஸ ய ஏவம்வித் । அஸ்மால்லோகாத்ப்ரேத்ய । ஏதமந்நமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி । ஏதம் ப்ராணமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி

ஏதம் மநோமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி | ஏதம் விஜ்ஞாநமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி ||௫|| ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி | ததப்யேஷ ச்லோகோ பவதி | இத்யஷ்டமோऽநுவாக:||

భీషాస్మాద్వాతఃపవతే । భీషోదేతిసూర్యః । భీషాస్మాదగ్నిశ్చేంద్రశ్చ । మృత్యుర్ధావతి పంచమఇతి । సైషానన్దస్యమీమాగ్ంసాభవతి । యువాస్యాత్సాధుయువాధ్యాయకః । ఆశిష్ఠోద్రఢిష్ఠోబలిష్ఠః । తస్యేయంపృథివిసర్వా విత్తస్యపూర్ణాస్యాత్ । సఏకోమానుషఆనందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య ॥ ౧ ॥

తేయేశతంమానుష్యఆనందాః । సఏకోమనుష్యగంధర్వాణామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంమనుష్యగన్ధర్వాణామానందాః । సఏకోదేవగంధర్వాణామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతందేవగంధర్వాణామానందాః । సఏకఃపితృణాంచిరలోకలోకానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంపితృణాం చిరలోకలోకానామానందాః ॥ ౨ ॥

సఏకఆజానజానాందేవానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతమాజానజానాందేవానామానందాః । సఏకఃకర్మదేవానాం దేవానామానందః । యేకర్మణాదేవానపియంతి శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంకర్మదేవానాం దేవానామానందాః । సఏకోదేవానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతందేవానామానందాః ॥ ౩ ॥

సఏకఇంద్రస్యానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతమింద్రస్యానన్దాః । సఏకోబృహస్పతేరానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంబృహస్పతేరానందాః । సఏకఃప్రజాపతేరానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంప్రజాపతేరానందాః । సఏకోబ్రహ్మణఆనందః ॥ ౪ ॥

శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । సయశ్చాయంపురుషే । యశ్చాసావాదిత్యే । సఏకః । సయఏవంవిత్ । అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య । ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రామతి । ఏతంప్రాణమయమాత్మానముపసంక్రామతి । ఏతంమనోమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి । ఏతంవిజ్ఞానమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి ॥ ౫ ॥ ఏతమానన్దమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి । తదప్యేషశ్లోకో భవతి ॥

(ப-ம) அஸ்மாத் இந்த பரமாத்மாவினிடத்தில நின்றும், பீஷா - பயத்தினாலே, வாத: - வாயுவானவன், பவதே - வீசுகிறான், பீஷா - பயத்தினாலே, ஸூர்ய: - சூரியனானவன் உதேதி - உதிக்கிறான் அஸ்மாத் - இந்த பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்தும், பீஷா - பயத்தினாலே, அக்நிச்ச - அக்நியும், இந்த்ரச்ச - இந்திரனும், (தாவத: - ஓடுகிறார்கள்), பஞ்சம: - ஐந்தாவதான, ம்ருத்யு: - யமனும், தாவதி - ஓடுகிறான், இதி - என்று இதை ச்லோக: - என்பதில் சொல்லுகின்றது ஆநந்தஸ்ய - அந்த ஆனந்தமயமான பரம

மத்தினைக்கத்துக்கு, ஸைஷா - அந்த இந்த, மீமாம்ஸா விசாரமானது, ஸவதி - இருக்கிறது யுவா - யௌவனவயதுடையவன், ஸாதுயுவா - நல்ல யௌவனத்தையுடையவனாகவும், அத்யாயக: - வேதங்களை யோதினவனாக வும், (ஸ) ஸாது நல்லுக, யுவாயத்யாயக: - தன்வயதுபடிளைகளுக்கு ஓதுவிக்கும் திறமையுள்ளவனாகவும், ஆசிஷ்ட: - சீக்கிரம் காரியம் செய்யும் திறமையுள்ளவனாகவும் அல்லது சாபமிடும் திறமையுள்ளவனாகவும், த்ருடிஷ்ட: - மனதில் தைரியமுள்ளவனாகவும், பலிஷ்ட:- சரீரத்தில் பலமுள்ளவனாகவும், ஸ்யாத் - இருந்தால், தஸ்ய - அந்த மனிதனுக்கு, இயம் - இந்த, ஸர்வா எல்லா, ப்ருதிவீ - பூமி, வித்தஸ்ய பணத்தினுல், பூர்ணா - நிறைந்ததாக, ஸ்யாத் - இருந்தால், ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, மாநுஷ:- மனிதனுடையதான, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - ஸம்ஸாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமாத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் கூட்டிக்கொள்க தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்தவனேகமான, மாநுஷா: - மனிதர்களுடையதான, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, மநுஷ்யகந்தர்வாணாம் - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கந்தருவராய்ப் போனவர்களுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - ஸம்ஸாரத்தின் சுகத்தாசையால் கொடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமாத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும் இதைமேல் ஆனந்தம் என்கிற பதத்துடன் கூட்டிக்கொள்க தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்தவனேகமான, மநுஷ்யகந்தர்வாணாம் - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கந்தருவர்களாய்ப் போனவர்களுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக:-ஒரு தேவகந்தர்வாணாம் - சாதியினுல் கந்தருவர்களாயிருக்கிறவர்களுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - ஸம்ஸாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய பரமாத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், அதை முன், ஆநந்த: என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்தவனேகங்களான, தேவகந்தர்வாணாம் - ஜாதியினுல் கந்தருவர்களாயிருக்கிறவர்களுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, பித்ரூணாம் சிரலோகலோகாநாம் - அனேககாலம் ஸ்திரமாயிருக்கு முலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, பித்ருணாம் பிதாக்களுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - ஸம்ஸாரத்தின் சுகத்தாசையினுல் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமாத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும் இதை, ஆநந்த: - என்கிற மேற்கூறிய பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்தவனேகங்களான, சிரலோகலோகாநாம் -

னககாலம் ஸ்திரமாயிருக்கு மூலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, பித்ரூ - பித்ருக்களுடைய, ஆநந்தா: ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: ஆஜாநஜாநாம் - ஸ்மிருதியில் சொல்லியிருக்கிற காமங்களைச் செய்து தேவலோகத்தில் பிறந்திருக்கிற, தேவாநாம் - தேவதைகளுடைய நந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும் த மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ஆஜாநஜாநாம் ஸ்மருதி சொல்லியிருக்கிற காமங்களை செய்ததால் தேவலோகத்தில் பிறந்தி கிற, தேவாநாம் - தேவதைகளுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, - அது, ஏக: - ஒரு, யே - எவர்கள், கர்மணா - யாகமுதலிய வை காமங்களால், தேவாநபி - தேவர்களையும், யந்தி - அடைகிறார்களோ, தேவாநாம்தேவாநாம் - அப்படிப்பட்ட காமதேவர்களுடைய, ஆநந் ஆநந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்க ாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், த மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளுக யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, கர்மதேவாநாம் மேற்கூறிய ங்களால் தேவர்களானவர்களுடைய, ஆநந்தா:-ஆனந்தங்களோ, ஸ: - ஏக: - ஒரு, தேவாநாம் - ஸ்வபாவமான தேவர்களுடைய, ஆநந் - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்க ாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், த மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, தேவாநாம்-ஸ்வபாவ தேவ டைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, இந்த்ர - இந்திரனுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய சமசாரத சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - பரமத்தியா செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்து சேர்த்துக்கொள்ளுக தேயே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ஸ்ய - இந்திரனுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, க: - ஒரு, ப்ருஹஸ்பதே: - ப்ருகஸ்பதியினுடைய, ஆநந்த: - ஆனந் அகாமஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ாத்ரியஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற ய, ஆநந்த: என்கிற பத்ததுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக தேயே ஶதம் - தாரு அந்த அனேகமான, ப்ருஹஸ்பதே: ப்ருகஸ்பதியினுடைய, ஆநந் - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, ப்ரஜாபதே: - மூனறு

உலகததையும சரீரமாகவுடைய விராடபுருஷனுககு, ஆநந்த: - ஆனநதம, தே யே ஶதம் யாதொரு அநத அனேகமான, ப்ரஜாபதே: - மூனறுலகததையும சரீரமாகவுடைய விராடபுருஷனுடைய, ஆநந்தா: - ஆனநதஙகளோ, (ஸ:) ப்ரஜாபதே:-(இரணடிடததிலும) சதுரமுகனுககு, (உடைய) ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, ப்ருஹ்மண: - சதுரமுகனுடைய, (ஸ:) ப்ருஹ்மண: - பரமமததினுடைய, ஆநந்த: - ஆனநதம, ஸ: யஶ்சாயம் - யாதொரு இவன, புருஷே - ஜீவனிடததிலோ, யஶ்சாஸௌ - யாதொரு இவன ஆதித்யே - சூரியனிடததிலேயோ, ஸ:-அநதப பரமாதமா, ஏக: - ஒருவன, ய: - எவன, ஏவம்வித் - இபபடி யறிநதவனோ, ஸ: அவன, அஸ்மாத்- இநத, லோகாத் - உலகததில நினறும, ப்ரேத்ய - போய, ஏதம் இநத- அந்நமயம் அனனமயமான, ஆத்மாநம் - ஆதமாவை, உபஸங்க்ராமதி-அடைகிறான, ஏதம் - இநத, ப்ராணமயம் - பராணமயமான, ஆத்மாநம் - ஆதமவை, உபஸங்க்ராமதி - அடைகிறான ஏதம் - இநத, மநோமயம் - மனோமயமான, ஆத்மாநம - ஆதமாவை, உபஸங்க்ராமதி-அடைகிறான ஏதம்- இநத, விஜ்ஞாநமயம் - விஞஞானமயமான, ஆத்மாநம் - ஆதமாவை, உபஸங்க்ராமதி - அடைகிறான ஏதம் - இநத,] ஆநந்தமயம் - ஆனநதமயமான, ஆத்மாநம் - ஆதமாவை, உபஸங்க்ராமதி - அடைகிறான தத்-அநத விஷயததில, ஏஷ: - இநத, ஶ்லோகோ - சுலோகமும, பவதி-இருககிறது

(ஸம - ஸா) அகநி வாயு முதலிய வஸதுககள மிகவும வருததபபடவேணடிய காரியஙகளில எபபொழுதும நிலைநிறகினறனவாகையால, ஒருவனிடததில பயமுணடானல தான அவவணணம வருநதவேணடுமே அபபடி அவவஸதுககளுககுப பயததை விளைவிபபது பரமமம மேறகூறிய பரமமம அனனமயன முதலிய ஆதமாககளைப படைதத தறகுள நிறைநதிருககிறது, சூரியனிடததிலேயுமிருககிறது ஆனால குடததினகாயமும வீடடினகாயமும பெயாகளால வேறுபடடிருநதாலும எபபடி ஒனறோ, அவவிதமாகவே பரமமமுமொனறு மேறகூறிய கேளவிகளில பரமமததை யறிநதவன அதையடைகிறானா இலலையா எனபதறகு மேல சமாதானம சொலலபபடுகிறது இஙகு பரமமததையடைகிறவன பரமமததுடன ஒனறா? வேறுபடடவனா? வேறெனறால, "தத ஸ்ருஷ்டவா, ததேவாநுப்ராவிஶத்; அநயோஸ்வநயோஹமஸ்மீதி நஸவேத, ஏகமேவாதவிதீயம, ததவமஸி" எனகிற சுருதிகளுககு விரோதிககிறது ஒனறெனறால ஆனநதமயமான ஆதமாவை யடைகிறானெனறெபபடிச சொலலககூடும? தனனைததானடைகிறதெனறு சொலவது கூடுமோ வெனனில, இஙகு ஆரமபததில "பரமமவிதாபநோதிபரம' எனறு பரமமததை யறிநதவன பரமமமாகிறானெனறு சொலலியிருககிறது அதுவே இபபொழுதும சொலலபபடுகிறது வேறு வஸது வேறொரு வஸதுவாக ஆகமாடடாதனறோ? ஆனாலும தான தானகவே ஆகிறதெனறால, அதுதானெபபடிககூடும? அவிததையினாலுணடாககபபடட அனனமயன முதலிய ஆதமாககளை நீககி பரமமமும தானுமொனறெனகிற அறிவே பரமமமாகை இஙகு, "உபஸமகராமதி" எனறால அதுவாக அறிகிறானெனபது பொருள ஆதலால அவிததையை நீஙகி அநத பரமமமும தானும ஒனறெனறறிகிறானெனபதே, அடைகிறானெனபதின பொருளாதலால விரோதமிலலை.

(ரா-ஹா) அக்நி ஸூர்யன் முதலிய தேவர்களெல்லோரும் பரமாத்மாவின் ஆக்ஞைக்குப் பயந்து நடக்கிறவர்களாதலாலும், அவர்களுடைய ஸ்தானங்களும் துக்கத்தைத் தரத்தக்கவைகளாதலாலும் அவைகளின் ஆசையால் மேற்கூறிய பரமாத்மாவின் தியானத்திற்கு ஏதாகிலும் தடைநேரிட்டால் அதினாலேயே முக்யமான பயமுண்டாகிறதென்கிற மேற்கூறிய அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது. இந்தச் ச்லோகம் மேற்கூறிய பரமாத்மாவை "ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே ஹிரண்யச்மச்ரு: ஹிரண்யகேச: ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்யோதிதி நாம" என்று ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கிற அழகியதான சரீரத்தோடே கூடினவனாகவும், தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவனாகவும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களையும் அறிவில்லாத வஸ்துக்களையும் சரீரமாகவுடையவனாகவும், இந்தச் சரீரங்களிகலாமல் "ஸத்யம் ஜ்ஞாநம்" என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவனாகவும் தியானம் செய்கிறவன், அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்று சொல்லப்பட்ட வழியால் பரமபதத்தை யடைகிறான். இதனால் பரமபதத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் பரமபதத்தையடைகிறானா? பரமத்தோடொன்றாகிறானா? என்கிற கேள்விக்கு உத்தரமளிக்கப்பட்டது. இங்கு அன்னமயன் முதலிய இடங்களில் அவைகளைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவை என்பது பொருள்.

யதோ வாசோ நிவர்தந்தே | அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ | ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் | ந பிபேதி குதச்சநேதி | ஏதம் ஹ வாவ ந தபதி | கிமஹம் ஸாது நாகரவம் | கிமஹம் பாபமகரவமிதி | ஸ ய ஏவம் வித்வாநேதே ஆத்மாநம் ஸ்ப்ருணுதே | உபே ஹ்யேவைஷ ஏதே ஆத்மாநம் ஸ்ப்ருணுதே | ய ஏவம் வேத | ௧|| இத்யுபநிஷத் || அநுவாக: ௯||

యతో వాచో నివర్తన్తే । అప్రాప్య మనసా సహ । ఆనన్దం బ్రహ్మణో విద్వాన్ । న బిభేతి కుతశ్చనేతి । ఏతగ్ం హ వావ న తపతి । కిమహగ్ం సాధు నాకరవమ్ । కిమహం పాపమకరవమితి । స య ఏవం విద్వానేతే ఆత్మానగ్ స్పృణుతే । ఉభే హ్యేవైష ఏతే ఆత్మానగ్ స్పృణుతే ॥ య ఏవం వేద ॥ ౧॥ ఇత్యుపనిషత్ ॥ అను ॥ ౯ ॥

(ப-ம) யத: யாதொரு பரமத்தினிடத்தில் நின்றும், (ரா) - யாதொரு பரமானந்தத்தில் நின்றும், வாச: - வாக்குக்கள், மநஸா ஸஹ - அறிவுடன் கூட, (ரா) மநஸா - மனதுடன் கூட, அப்ராப்ய - சொல்லமுடியாமலும் அறியமுடியாமலும், (ரா) அப்ராப்ய - அதின் முடிவை நினைக்கக்கூடாமலும் சொல்லக்கூடாமலும், நிவர்தந்தே - திரும்புகின்றனவோ, ப்ரஹ்மண: - பரமத்தின் ஸ்வரூபமான, (ரா) ப்ரஹ்மண: - பரமாத்மாவினுடைய, ஆநந்தம் - ஆனந்தத்தை, வித்வாந் - தியானம் செய்கிறவன், குதச்சந ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் நின்றும், ந பிபேதி - பயப்படுகிறானில்லை, இதி - என்று, (முன்) ச்லோக: - என்பதுடன் இதைக்கூட்டிக்கொள்க. ஏதம் ஹ வாவ - இப்படித் தியானம் செய்கிறவனை, அஹம் - நான், கிம் - ஏன், ஸாது - நல்லகாரியமான புண்ணியத்தை, ந அகரவம் - செய்யவில்லை, அஹம் - நான், கிம் - ஏன், பாபம் - பாவத்தை, அகரவம் செய்தேன், இதி -

[illegible] நகவதி - துனபபடுததுகிறதிலலை, யஃ-எவன, [illegible], விதவாந - அறிநதானே, ஸஃ - அவன, ஏதே - [illegible] பியஙகளை, ஆதமாநம - பரமமாக, ஸ்ப்ருணுதே - பல [illegible] அக வது அறிகிறான, யஃ எவன, ஏவம் - இநத பரமாம, [illegible], ஏஷஃ இவன, உபே - இரணடான, ஏதே இநத [illegible] பியஙகளை, ஆதமாநம - பரமமமாக, ஸ்ப்ருணுதே - பலபபடுத்து [illegible], அக வது அறிகிறானே, (௩௦) ஏதே இநதப பாபபுணணியங [illegible] ஆதமாநம தனனை, ஸ்ப்ருணுதே காபபாறறுகிறானே, [illegible] டாததிலும [illegible]வரகளை, ஏதத் ஹவாவ நதபதி - எனகிற [illegible] ஊதி எனறு, உபநிஷத் - பரமமவிதயை [illegible] வேதததின பாகம

([illegible]) அறிவுமிகிளுலும சொலலும பெயாகளாலும அறியவும சொலலவும [illegible] ஆதம வென்று அறிநதவன ஒரு வஸதுவிட [illegible] பயபபடமாடடான பரமமம தவிர வேறுவஸது விலலாமையாலும அவ [illegible] படியாலும பயபபடுததும வஸதுவிலலை புணணியபாவஙகளிர [illegible] பயபபடவேணடாவோவெனனில அவைகளில நினறும பயபபட [illegible]வணடியதிலலை

([illegible]) வாககு மனது இவைகள எநதப பரமாதமாவின ஆனநததை அளவி [illegible] நிருமபுகினறனவோ அபபடிபபடட பரமாதமாவின ஆனநததைத தியா [illegible] ஒனறிலிருநதும பயபபடான மேறகூறிய தியானததினுல புணணிய [illegible] தனனை யடையவொடடாமல காபபாறறிககொணடானுகை [illegible] நினறும பயபபடான இஙகு ஆனநதமயனெனறு சொனனது பரமா [illegible] "தேயேஷாதம" எனறு ஆனநதஙகளைப பெருககிககொண [illegible] காடடிலும மேல ஆனநதமிலலையெனறு முடிநததலால, ஜீவாதம [illegible] இவனுடைய ஆனநததைக காடடிலும மேலான [illegible] முடிககவொணணுது ஆதலாலிஙகு ஆனநதமயனெனறது பர [illegible] (மய) எனகிற விகுதியானது பெருமபாலும விகாரததைச சொல [illegible] விகாரமிலலாத பரமாதமாவை ஆனநதமய எனகிறமதம சொலலாதெனனில, [illegible] எனகிற விகுதி விகாரததைச சொலலுகிறதிலலை "மயடவைதயோரபா [illegible]" எனகிற சூததிரததிலிருநது, "பாஷாயாம" எனகிற பதததுடன சோநது, "[illegible]" எனகிற சூததிரததினுல உலகவாரததையில மாததிரம (மய) எனகிற விகுதி விகாரததைச சொலலுமே ஒழிய வேததில விகாராரததததைச் [illegible] "தபபாகருதவசநேமயட" எனகிற சூததிரததினுல நிறைநதவனெனறே [illegible], [illegible]முடைய ஜீவனெனறு மேலும, "[illegible]" எனறும, "[illegible]" எனறும ஜீவாகளுககு ஆனந [illegible] சொலலபபடடிருககிறது மேலும, "ஸதயமஞஞாநமநநதமபர மம" எனகிற மநதிரததையே மேலபாகஙகள விவரிககினறனவாதலாலும ஆனநதமய னெனபது பரமமமே.

ஆனநதவலலி முறறிறறு

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍॥ 𑌸𑌹𑌨𑌾𑌵𑌵𑌤𑍁 । 𑌸𑌹𑌨𑍌𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 । 𑌸𑌹𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌓𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௧॥

హరిః ఓం॥ సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యంకరవావహై । తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై । ఓంశాన్తిశ్శాన్తిశ్శాన్తిః॥

(ப - ம) நௌ சிஷ்ய ஆசிரியன் ஆகிய நமமிருவர்களையும், ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், அவது - பரமவித்தையானது காப்பாற்றட்டும், நௌ - நம்மை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், புனக்து - பரமத்தை யனுபவிக்கும்படி செய்யட்டும், (ஸ) புனக்து - காப்பாற்றட்டும், வீர்யம் - பரமவித்தைக்குரிய சாமர்த்தியத்தை, (ஸ) வீர்யம் பயனைச் சீக்கிரம் விளைவிக்கும் சாமர்த்தியத்தை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், கரவாவஹை செய்யக்கடவோமாக, நௌ - நமமிருவர்களுடைய, அதீதம் - ஓதப்பட்ட வேதமானது, தேஜஸ்வி - பயனை விளைவிக்கிறதாக, அஸ்து - ஆகட்டும், மாவித்விஷாவஹை - ஒருவர்க்கொருவர் த்வேஷத்தையடையக் கடவோமல்லோம், (வித்யாநாம் - பரமவித்தைக்குண்டாகிற தடங்கல்களுக்கு), ஶாந்தி: - முடிவானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்)

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 । 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿𑌭𑌗𑌵𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌯𑌤𑍋𑌵𑌾𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑍇𑌨𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵 । 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 । 𑌸𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥

భృగుర్వైవారుణిః । వరుణంపితరముపససార । అధీహిభగవోబ్రహ్మేతి । తస్మాఏతత్ప్రోవాచ । అన్నంప్రాణంచక్షుశ్శ్రోత్రంమనోవాచమితి । తగ్ంహోవాచ । యతోవాఇమానిభూతానిజాయంతే । యేనజాతానిజీవంతి । యత్ప్రయంత్యభిసంవిశంతి । తద్విజిజ్ఞాసస్వ । తద్బ్రహ్మేతి॥ సతపోతప్యత । సతపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ౧ ॥

(ப ம) வாருணி: வருணனுடைய பிள்ளையாகிய, ப்ருகுர்வை: ப்ருகுமகாருஷியோவென்றால், பிதரம் - தகப்பனை, வருணம் வருணனை, உபஸஸார - அடைந்தார், ஹேபகவ: - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம பரமத்தை, அதீஹி - எனக்குத் தெரியச்சொல்லும், இதி - என்று, (இதை,) உபஸஸார - என்பதுடன் கூட்டிக்கொள்ளுக தஸ்மை - அந்தப் பிள்ளையின் பொருட்டு, வ

தத் - இநத வசனததை, ப்ரோவாச சொனனா அந்நம்-சரீரம, ப்ராணம்-பிராணவாயு, சக்ஷு: - கண, ஸ்ரோத்ரம் - காது, மந: - மனது, வாசம் - வாககு இவைகளை (ப்ரஹ்ம பரமமம), இதி - எனறு, (இதை)ப்ரோவாச - எனபதுடன சோததுககொளளுக தம் ஹ - அநதப பிளளையைக குறிதது, உவாச - சொனனா யத: - எவனிடததில நினறும, இமானி - இநத, பூதானி - வஸதுககள, ஜாயநதே - உணடாகினறனவோ, ஜாதானி - உணடானவைகளோ, யேந - எவனால, ஜீவநதி - உயிருடனிருககினறனவோ, யத் - யாதொனறை, ப்ரயநதி - முடிவிலடைகினறனவோ, அபிஸம்விஶநதி - ஒனறாகினறனவோ, (ஸம்) ப்ரயநதிவநதி நாசததை யடைநதன வாயககொணடு, யத் - யாதொரு பரமமததினிடததில, அபிஸம்விஶநதி - ஒனறுருமபடி யடைகினறனவோ அலலது, யத் - யாதொரு பரமமததை, ப்ரயநதி - மோக்ஷததில அடைகினறனவோ, அபிஸம்விஶநதி - பரளயகாலததில அடைகினறனவோ, தத் - அதை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தத் - அது, ப்ரஹ்ம பரமமம, இதி - எனறு,(இதை)உவாச - எனபதுடன சோததுக கொளளுக ஸ: - அநத பிருகுவானவா, தப: - தவததை, அதப்யத - செயதாா, ஸ: - அநத பருகுவானவா, தப:-தவததை, தப்த்வா - செயது

(ஶம் - ஹா) பரமமம ஆகாயம முதலிய வஸதுககளைப படைதது, அவைகளி னுடபுகுநது, அவவவைகளின பேதஙகளால காணபபடுகிறதாகையால, அவைகளைக காட்டிலும வேறுபட்டதாய, ஒருவராலும காணமுடியாத தனமையுடைய பரமமமே நானெனறு அறிநதவன புணணிய பாவஙகளெனகிற காமஙகளினால பிறவிககாட்படுதத முடியாதவன எனறு ஆனநதவலலியில சொலலி முடிநதது இபபொழுது பருகு வலலியில பரமமவிதயைககுக காரணம தவமேயெனறு சொலலுகிறது இதில தன பிரியமுளள பிளளைககுத தகபபனாலுபதேசிககபபட்டதெனறு விதயையை ஸதோததிரம பணணுவதறகாகக கதையொனறு சொலலபபடுகிறது அதில அனனம முதலியவைகள பரமமததை அறிவதறகு வழிகளாதலால, அவைகளை பரமமமாகச சொலலுகிறாா "ப்ராணஸயப்ராண உதசக்ஷுஷஶசக்ஷு ருதஶ்ரோதரஸயஶ்ரோதரமநநஸயாநமமந ஸோமநோயேவிதுஸதேநிசிதயுபரமமபுராணமஶ்ரயம" எனறு சுருதி சொலலியிருககிறது எலலா பராணிகளுமுணடாகுமபோதும இருககுமபோதும நாசமடையுமபோதும எநத வஸதுவுடன ஒனறாயிருககினறனவோ, அதுவே பரமமம எனறு தகபபனசொனன வாாததையைக கேட்டு பரமமமினனதெனறு தெளிவா யேறபடாமையால அபபடி ஏறபடுவதறகு, "மநஸஶசேநதரியாணாமசஜகாாகயமபரமமதப: தஜஜயாயஸஸாவதாமெபய ஸஸதாமபரஉசயதே" எனறு தவமே காரணமாகச சொலலியிருததலால அமமகாஷி தவம செயதாா

(ஶா - ஹா) மேறகூறிய அடையாளஙகளால மாததிரமலலாமல வேறு அடையாளஙகளாலும பரமமததைத தெரிவிககிறதறகும், அபபடி பரமமததை அறிவதறகுத தவம செயது அதினால பரிசுததமான மனதே காரணமெனறு தெரியபபடுததுவதறகும பிறகு வலலியாரமபிககபபடுகிறது 'பிளளையின மனதைச சோதிபபதறகாக, அனனம முதலியவைகளை பரமமமாகச சொலலியதினால கலஙகின மனதுடனகூடிய பிளளைககு பரமமத

தின் அடையாளத்தை மேலே சொல்லுகிறார் எல்லா வஸ்துக்களும் எந்த வஸ்துவிடத்திலுண்டாகின்றனவோ, எதினால் பிழைத்திருக்கின்றனவோ, எவ்விடத்தில் சேருகின்றனவோ, மோக்ஷத்தில் எந்த வஸ்துவைச் சேருகின்றார்களோ, அதுவே பரம்மம் என்று தகப்பன் சொல்லியதைக் கேட்டு அதைத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தவம் செய்தார்

அந்நம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் | அந்நாத்த்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | அந்நேந ஜாதாநி ஜீவந்தி | அந்நம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தீதி | தத்விஜ்ஞாய | புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹி பகவோ ப்ரஹ்மேதி | தம் ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோ(அ)தப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா | இதி த்விதீயோ(அ)நுவாக: ||

అన్నం బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । అన్నాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే । అన్నేన జాతాని జీవంతి । అన్నం ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ంహోవాచ । తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । స తపోతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ౨ ॥

(ப - ம) அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவானது, ப்ரஹ்ம - பரம்மம், இதி - என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - பிராணிகள், அந்நாத்த்யேவ - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவில் நின்றுதானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன ஜாதாநி - அப்படியுண்டான வஸ்துக்கள், அந்நேந - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவினாலே, ஜீவந்தி - பிழைத்திருக்கின்றன அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவே, ப்ரயந்தி - பிரளயகாலத்திலடைகின்றன அபிஸம்விஶந்தி ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (வ்யஜாநாத் - அறிந்தார்), தத் - அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புநரேவ - திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனை, வருணம் - வருணனை உபஸஸார அடைந்தார், ஹே பகவ: - வாரீர் பூஜ்யனே, ப்ரஹ்ம - பரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச் சொல்லும், இதி - என்று,(இதை)உபஸஸார - என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்ளுக தம் - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து, உவாச - சொன்னார் தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம - பரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ-அறிவாயாக, தப: - தவமே, ப்ரஹ்ம பரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி என்று, (இதை)உவாச - என்பதுடன்சேர்த்துக் கொள்ளுக ஸ: - அந்தப் ப்ருகுவானவர், தப: - தவத்தை, அதப்யத - செய்தார், ஸ: - அவர், தப: - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா)பதார்த்தம்போல் கருத்து

ப்ராணோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் | ப்ராணாத்த்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | ப்ராணேந ஜாதாநி ஜீவந்தி | ப்ராணம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி | தத்விஜ்ஞாய | புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹிப

வோ ப்ரஹ்மேதி | தꣳ ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோ(அ)தப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா | இதி த்ருதீயோ(அ)நுவாக:||

ప్రాణో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । ప్రాణాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । ప్రాణేన జాతాని జీవంతి । ప్రాణం ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । స తపోఽతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ 3 ॥

(ப-ம) ப்ராண: ப்ராணவாயுவானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி - என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - ப்ராணிகள், ப்ராணாத்த்யேவ - ப்ராணனிடத்தில் நின்றுமதானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன ஜாதாநி - அப்படியுண்டான ப்ராணிகள், ப்ராணேந - ப்ராணனாலே, ஜீவந்தி - ஜீவித்திருக்கின்றன ப்ராணம் - ப்ராணனை, ப்ரயந்தி ப்ரளயகாலத்தில் சேருகின்றன அபிஸம்விசந்தி - ஒன்றுயச் சேருகின்றன இதி - என்று, இந்த வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக தத் அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து புநரேவ - திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனை, வருணம் - வருணனை, ஹேபகவ: - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும் இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார் தம் ஹ - அந்த புருஷனை, தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தப: - தவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார் ஸ: - அந்த புருஷனானவர், தப: - தவத்தை, அதப்யத - செய்தார், ஸ: - அந்த புருஷனானவர், தப: - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து

மநோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் | மநஸோ ஹ்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | மநஸா ஜாதாநி ஜீவந்தி | மந: ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி | தத்விஜ்ஞாய | புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹி பகவோ ப்ரஹ்மேதி | தꣳ ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோ(அ)தப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா | இதி சதுர்தோ(அ)நுவாக:||

మనో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । మనసో హ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । మనసా జాతాని జీవంతి । మనః ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । స తపోఽతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ 4 ॥

(ப - ம) மந: - மனதானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி-என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி-ப்ராணிகள், மநஸ:ஹ்யேவ - மனதில் நின்றுமதானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன ஜாதாநி -

அப்படியுண்டான ப்ராணிகள், மநஸா - மனதினாலே, ஜீவந்தி - பிழைத்திருக்கின்றன மந: - மனதை, ப்ரயந்தி - ப்ரளயகாலத்திலடைகின்றன அபி ஸம்விசந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி என்று, (இதை) வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக தத் - அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புந: ஏவ - திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனை, வருணம் - வருணனை, ஹே பகவ - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும், இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார் தம் ஹ - அந்த ப்ருகுவைக் குறித்து, தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிந்துகொள், தப: - தவமானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச சொன்னார் ஸ: - அந்த ப்ருகு, தப: - தவத்தை, அதப்யத - செய்தார், ஸ:- அந்த ப்ருகு, தப: - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து

விஜ்ஞானம்ப்ரஹ்மேதிவ்யஜாநாத் | விஜ்ஞாநாத்த்யேவகல்விமாநிபூதாநிஜாயந்தே | விஜ்ஞாநேநஜாதாநிஜீவந்தி|விஜ்ஞானம்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி | தத்விஜ்ஞாய | புநரேவவருணம்பிதரமுபஸஸார | அதீஹிபகவோ ப்ரஹ்மேதி | தம்ஹோவாச | தபஸாப்ரஹ்மவிஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி|ஸதபோதப்யத | ஸதபஸ்தப்த்வா|இதிபஞ்சமோऽநுவாக:||

విజ్ఞానంబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ । విజ్ఞానాద్ధ్యేవఖల్విమానిభూతానిజాయంతే।విజ్ఞానేనజాతాని జీవంతి । విజ్ఞానంప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవవరుణం పితరముపససార । అధీహిభగవోబ్రహ్మేతి । తగ్ంహోవాచ ।తపసాబ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ । తపోబ్రహ్మేతి । సతపోఽతప్యత । సతపస్తప్త్వా । అను ॥ ౫ ॥

(ப - ம) விஜ்ஞானம் - அறிவே, ப்ரஹ்ம - பரம்மம், இதி-என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - ப்ராணிகள், விஜ்ஞாநாத் ஹி ஏவ கலு - அறிவிலிருந்தும் தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன, ஜாதாநி-அப்படி உண்டான ப்ராணிகள், விஜ்ஞாநேந - அறிவினாலே, ஜீவந்தி-பிழைத்திருக்கின்றன, விஜ்ஞானம் - அறிவை, ப்ரயந்தி - ப்ரளயகாலத்தில், அடைகின்றன, அபிஸம்விசந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி என்று, (இதை) வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக தத் - அந்த, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புந: ஏவ - திரும்பவும், பிதரம் தகப்பனை, வருணம் - வருணனை, ஹே பகவ: - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம - பரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும், இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார் தம் ஹ - அவரைக் குறித்து, தபஸா-தவத்தினால், ப்ரஹ்ம பரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தப: - தவமே, ப்ரஹ்ம - பரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி என்று, உவாச - சொன்னார் ஸ:-அந்த ப்ருகு,

தப: - தவத்தை, க்ருத்வா - செய்தார் ஸ: - அவர், தப: - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து

ஆனந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் | ஆனந்தாத்த்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | ஆனந்தேந ஜாதாநி ஜீவந்தி | ஆனந்தம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி | ஸைஷா பார்கவீ வாருணீ வித்யா | பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டிதா | ய ஏவம் வேத ப்ரதிதிஷ்டதி | அந்நவாநந்நாதோ பவதி | மஹாந்பவதி | ப்ரஜயா பசுபிர்ப்ரஹ்மவர்சஸேந | மஹாந் கீர்த்யா | இதி ஷஷ்டோ(அ)நுவாக: ||

ఆనందో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । ఆనందాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । ఆనందేన జాతాని జీవంతి । ఆనందం ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । సైషా భార్గవీ వారుణీ విద్యా । పరమే వ్యోమన్ ప్రతిష్ఠితా । య ఏవం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్ భవతి ప్రజయా పశుభి ర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౬ ॥

(ப - ம) ஆனந்த: - ஆனந்தமானது, ப்ரஹ்ம - பரம்மம், இதி - என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார் ஹி - இந்த, பூதாநி - பிராணிகள், ஆனந்தாத் ஏவ கலு - ஆனந்தத்தில் நின்றும் தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன ஜாதாநி - அப்படி உண்டான பிராணிகள், ஆனந்தேந - ஆனந்தத்தினால், ஜீவந்தி - பிழைத்திருக்கின்றன ஆனந்தம் - ஆனந்தத்தை, ப்ரயந்தி - பிரளயகாலத்திலடைகின்றன, அபிஸம்விசந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (இதை) வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக ஸைஷா - அந்த இந்த, பார்க்கவீ - ப்ருகுவினாலறியப்பட்ட, வாருணீ - வருணனால் சொல்லப்பட்ட, வித்யா - வித்தையானது, பரமே வ்யோமந் - மனதிலிருக்கும் ஆகாயமென்று சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மத்தினிடத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா - முடிவையுடையது ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரதிதிஷ்டதி - ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருக்கிறான், அந்நவாந் - மிகுந்த சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்களையுடையவனாகவும், அந்நாத: - அவைகளைச் சாப்பிடத்தகுந்த சக்தியோடே கூடினவனாகவும், பவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளைகளாலே, பசுபி: - நாலுகால் ஜந்துக்களாலேயும், ப்ரஹ்மவர்ச்சஸேந - ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலேயும், மஹாந் - பெரியவனாக, பவதி - ஆகிறான், கீர்த்யா - கீர்த்தியினாலே, மஹாந் - பெரியவனாகவும், பவதி - ஆகிறான்

(பொ - ஸா - ரா - ஸ) இதுவரையில் தகப்பனிடத்தில் ப்ரம்மத்தினடையாளங்களைக் கேட்டுத் தவத்தினால் ப்ரம்மத்தை அறியவேண்டுமென்ற ப்ருகு அப்படியே தவம் செய்து அன்னம், ப்ராணன், மனது, அறிவு இவைகளை ப்ரம்மமென்றறிந்து அவ்வளவில் திருப்தி வாராமல் தகப்பனை மீண்டும் கேட்டதற்கு, தவத்தினாலேயே ப்ரம்மத்தை

அறிவாயென்று சொல்லப்பட்டவராய் அப்படியே தவம்செய்து உள்ளபடியே பரம்மத்திற்கு அடையாளமாகப் பேசப்பட்ட உலகுகளைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், முத்தியளித்தல் ஆகிய இவைகளால் ஆனந்தத்தை பரம்மமாக அறிந்து திருப்தியடைந்தார். ஆகையால் வருணனால் சொல்லப்பட்டுமே ப்ருகுவினால் அறியப்பட்டுமிருக்கிற இந்த பரம்ம வித்தை பரமாத்மாவென்று சொல்லப்பட்ட பரபரம்மத்தினிடத்தில் முடிவுபெற்றது. இந்த வித்தையை எவன் அறியுகிறானோ, அவன் மேற்கூறிய பரம்மத்தினிடத்திலேயே இருக்கிறான். அதாவது (ஸம) பரம்மத்துடன் ஒன்றுகிறான் (ரம) பரம்மத்தை அனுபவிக்கிறான். எல்லா வஸ்துக்களைச் சாப்பிடத்தக்க சக்தியுள்ளவராகிறான், இவனுக்கு மிகுந்த பிள்ளைகளும், குதிரை மாடு முதலிய பசுக்களும், பரம்மத்தை அறிந்ததாலுண்டான ஒளியுமுண்டாகின்றன, மிகுந்த கீர்த்தியும் உண்டாகிறது.

அந்நம் ந நிந்த்யாத் | தத்வ்ரதம் | ப்ராணோ வா அந்நம் | ஶரீரமந்நாதம் | ப்ராணே ஶரீரம் ப்ரதிஷ்டிதம் | ஶரீரே ப்ராண: ப்ரதிஷ்டித: | ததேதத் அந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் | ஸ ய ஏதத் அந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் வேத ப்ரதிதிஷ்டதி | அந்நவாநந்நாதோ பவதி | மஹாந்பவதி ப்ரஜயா பஶுபிர்ப்ரஹ்மவர்சஸேந | மஹாந் கீர்த்யா | இதி ஸப்தமோऽநுவாக:||

అన్నం న నింద్యాత్ । తద్వ్రతం । ప్రాణో వా అన్నం । శరీరమన్నాదం । ప్రాణే శరీరం ప్రతిష్ఠితం । శరీరే ప్రాణః ప్రతిష్ఠితః । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం । స య ఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్ కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౭ ॥

(ப-ம) அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவை, ந நிந்த்யாத் - நிந்திக்கக்கூடாது, தத் - அது, வ்ரதம் இவனுடைய கடமை, ப்ராணோ வா - ப்ராணனானது, அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்து, ஶரீரம் - உடல், அந்நாதம் - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது, ப்ராணே - ப்ராணனிடத்தில், ஶரீரம் - உடலானது, ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ஶரீரே - உடலில், ப்ராண: - ப்ராணனானது, ப்ரதிஷ்டித: - இருப்பையுடையது. தத் ஏதத் - அந்த இந்த, அந்நம் அன்னமானது, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ய: - எவன், ஏதத் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையதாக, வேத - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருப்பையுடையவனாகிறான். அந்நவாந் - அன்னத்தையுடையவனாகவும், அந்நாத: - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், பவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளைகளினாலும், பஶுபி: - பசுக்களாலும், ப்ரஹ்மவர்சஸேந - ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், மஹாந் பெரியவனாகவும், பவதி - ஆகிறான் கீர்த்யா - கீர்த்தியினாலே, மஹாந் - பெரியவனாகவும், (பவதி ஆகிறான்)

அந்நம் ந பரிசக்ஷீத । தத்வ்ரதம் । ஆபோ வா அந்நம் । ஜ்யோதிரந்நாதம்। அப்ஸு ஜ்யோதி: ப்ரதிஷ்டிதம் । ஜ்யோதிஷ்யாப: ப்ரதிஷ்டிதா: । ததேததந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் । ஸ ய ஏததந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் வேத ப்ரதிதிஷ்டதி । அந்நவாநந்நாதோ பவதி । மஹாந்பவதி ப்ரஜயா பஶுபிர்ப்ரஹ்மவர்சஸேந । மஹாந் கீர்த்யா । இத்யஷ்டமோऽநுவாக: ॥

అన్నం న పరిచక్షీత । తద్వ్రతం । ఆపో వా అన్నం । జ్యోతిరన్నాదం । అప్సు జ్యోతిః ప్రతిష్ఠితం । జ్యోతిష్యాపః ప్రతిష్ఠితాః । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం॥ స య ఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్ కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౮ ॥

(ப - ம) அந்நம் - அன்னத்தை, நபரிசக்ஷீத - நிராகரிக்கக்கூடாது. தத் - அது, வ்ரதம் - இவனுடைய கடமை, ஆபோவா - ஜலங்களோ, அந்நம் - அன்னமென்பது, ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸானது, அந்நாதம் - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸானது, அப்ஸு - ஜலங்களில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது. ஆப: - ஜலங்கள், ஜ்யோதிஷி - தேஜஸ்ஸில், ப்ரதிஷ்டிதா: - இருப்பையுடையன, தத் ஏதத் - அந்த இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ய: - எவன், ஏதத் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையதாக, வேத - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருப்பையுடையவனானான், அந்நவாந் அன்னத்தையுடையவனாகவும், அந்நாத: - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், பவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிரஜையினாலும், பஶுபி: பசுக்களாலும், ப்ரஹ்மவர்சஸேந - பிராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், மஹாந் - பெரியவனாகவும், பவதி - ஆகிறான், கீர்த்யா - கீர்த்தியினாலே, மஹாந் - பெரியவனாகவும், (பவதி - ஆகிறான்)

அந்நம் பஹு குர்வீத । தத்வ்ரதம் । ப்ருதிவீ வா அந்நம் । ஆகாஶோऽந்நாத: । ப்ருதிவ்யாமாகாஶ: ப்ரதிஷ்டித: । ஆகாஶே ப்ருதிவீ ப்ரதிஷ்டிதா । ததேததந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் । ஸ ய ஏததந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் வேத ப்ரதிதிஷ்டதி । அந்நவாநந்நாதோ பவதி । மஹாந்பவதி ப்ரஜயா பஶுபிர்ப்ரஹ்மவர்சஸேந । மஹாந் கீர்த்யா । இதி நவமோऽநுவாக: ॥

అన్నం బహు కుర్వీత । తద్వ్రతం । పృథివీ వా అన్నం । ఆకాశోఽన్నాదః । పృథివ్యామాకాశః ప్రతిష్ఠితః । ఆకాశే పృథివీ ప్రతిష్ఠితా । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం । స య ఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్ కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౯ ॥

(ப-ம) अन्नम् - அன்னத்தை, बहु - அதிகமாக, कुर्वीत - சேர்க்க வேண்டும் அல்லது, (वा) बहुकुर्वीत - பகுமானம் பண்ணவேண்டும், तत् - அது, व्रतम् - இவனுடைய கடமை, पृथिवी वा - பூமிதானே, अन्नम् - அன்னமென்கிறது आकाशः - ஆகாயமானது, अन्नादः - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது आकाशः - ஆகாயமானது, पृथिव्याम् - பூமியில், प्रतिष्ठितम् இருப்பையுடையது, पृथिवी - பூமியானது, आकाशे - ஆகாயத்தில், प्रतिष्ठिता - இருப்பையுடையது, तत् एतत् - அந்த இந்த, अन्नम् - அன்னமானது, अन्ने - அன்னத்தில், प्रतिष्ठितम् - இருப்பையுடையது, यः - எவன், एतत् - இந்த, अन्नम् - அன்னத்தை, अन्ने - அன்னத்தில், प्रतिष्ठितम् - இருப்பையுடையதாக, वेद - அறிகிறானோ, सः - அவன், प्रतितिष्ठति - இருப்பையுடையவனாகிறான், अन्नवान् - அன்னத்தையுடையவனாகவும், अन्नादः அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், भवति - ஆகிறான், प्रजया - பிள்ளையினாலும், पशुभिः பசுக்களாலும், ब्रह्मवर्चसेन - ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், महान्-பெரியவனாக, भवति ஆகிறான், कीर्त्या கீர்த்தியினாலே, महान् - பெரியவனாகவும், (भवति - ஆகிறான்)

(ஸம் - ஹா - ரா-ஹா மேற்கூறிய பரமவித்தைக்கு அங்கமான சில தியானங்களைச் சொல்லுகிறது அவற்றுள் முதலில் ப்ராணன், சரீரம் இவைகளை அன்னமாயும், அன்னாதமாயும், ஒன்றிலொன்றிருக்கிறதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும் இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்கு அன்னத்தை நிந்தியாமலிருத்தல் கடமை அப்படியே ஜலத்தையும், தேஜஸ்ஸையும் அன்னமாயும், அன்னாதமாயும், ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும் அப்படித் தியானம் செய்பவனுக்குக் கிடைத்த அன்னத்தைத் தள்ளாதொழிதல் கடமை அப்படியே பூமி, ஆகாயம் இவைகளை அன்னமாயும் அன்னாதமாயும் ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும் அப்படித் தியானஞ் செய்பவனுக்கு அன்னத்தை விருத்தி செய்தல் அல்லது கொண்டாடுதல் கடமை இம்மாதிரி மூன்றுவிதமாகத் தியானம் செய்தவர்களும் நீடூழிகாலம் இருப்பையுடையவர்களாயும், அன்னத்தைச் சாப்பிடத்தக்க சக்தியுடையவர்களாயும், பிள்ளைகள், பசுக்கள் பரமத்தை அறிந்ததினால் அந்த ஒளி, கீர்த்தி இவைகளால் மிகுந்தவர்களாயும் ஆகிறார்கள்

न कंचन वसतौ प्रत्याचक्षीत । तद्व्रतम् । तस्माद्यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात् । अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते । एतद्वै मुखतोऽन्नꣳ राद्धम् । मुखतोऽस्मा अन्नꣳ राध्यते । एतद्वै मध्यतोऽन्नꣳ राद्धम् । मध्यतोऽस्मा अन्नꣳ राध्यते । एतद्वा अन्ततोऽन्नꣳ राद्धम् । अन्ततोऽस्मा अन्नꣳ राध्यते ॥

నకంచనవసతౌ ప్రత్యాచక్షీత । తద్వ్రతం । తస్మాద్యయాకయాచవిధయా బహ్వన్నం ప్రాప్నుయాత్ । అరాధ్యస్మాఅన్నమిత్యాచక్షతే । ఏతద్వైముఖతోఽన్నꣳ రాద్ధం । ముఖతోఽస్మాఅన్నꣳ రాధ్యతే । ఏతద్వైమధ్యతోఽన్నꣳ రాద్ధం । మధ్యతోఽస్మాఅన్నꣳ రాధ్యతే । ఏతద్వాఅన్తతోఽన్నꣳ రాద్ధం । అన్తతోఽస్మాఅన్నꣳ రాధ్యతే ॥

(ப - ம) வஸதௌ - தனவீடடில, ப்ரத்யாசக்ஷீத - வநத, கஞ்சந - ஒருவ
ளையும, ந ப்ரத்யாசக்ஷீத - அபபுறபபடுததககூடாது தத் - அது, வ்ரதம்
இவனுடைய கடைமை, தஸ்மாத் - ஆகையால, யயாகயாசவிதயா எநத
விதத்தாலாவது, பஹு - அதிகமான, அந்நம் - அனனததை, ப்ராப்நுயாத்
அடையவேணடும அதாவது சமபாதிககவேணடும, அஸ்மை - இவனுககாக,
அந்நம் - அனனமானது, அராதி - செயயபபடடது, இதி - எனறு, ஆசக்ஷ
தே - சொலலுகிறாாகள, ஏதத்வை - இநத, அந்நம் - அனனமானது, மு
கத: - முதலில, ராத்தம் - செயயபபடடது அஸ்மை - இவனுககாக, மு
கத: - முதலில, அந்நம் - அனனமானது, ராத்யதே - செயயபபடுகிறது
ஏதத்வை - இநத, அந்நம் - அனனமானது, மத்யத: - நடுவில, ராத்தம் -
செயயபபடடது அஸ்மை - இவனுககாக, மத்யத: - நடுவில, அந்நம் - அனன
மானது, ராத்யதே - செயயபபடுகிறது ஏதத்வை - இநத, அந்நம் - அன
னமானது, அந்தத: கடைசியில, ராத்தம் - செயயபபடடது அஸ்மை - இவ
னுககாக, அந்தத: - கடைசியில, அந்நம் - அனனமானது, ராத்யதே - செய
யபபடுகிறது

(ஸம் - ஹா) மேறகூறிய மூனறுவிதமான தியானஙகளைச செயகிறவன தன
வீடடிலவநத விருநதாளியைத தளளககூடாது அதுவே அவனுககு விரதம ஆகையால
எநத விததகிலாவது அதிகமான அனனததைச சமபாதிககவேணடும. அபபடியே பெரி
யோாகளும விருநதாளிககாகவே அனன முணடுபணணபபடடதெனறு சொலலுகிறாா
கள ஆகையால விருநதாளிககு அனனததை முதல வயதிலோ, அல்லது நடுவயதிலோ,
அலலது கடைவயதிலோ எவவிதமாகக கொடுககிறானோ, அநதநத வயதில பிறகாலத
தில அநதநத விதமாகவே அனனமுணடாகிறது

(ரா - ஹா மேறகூறிய தியானம செயகிறவன தன வீடடிறகுளவநதவனைத தள
ளககூடாதெனபது விரதமாகையால எநதவிததகாலாவது அனனததை அதிகமாகச சம
பாதிககவேணடும உலகததிலுணடான அனனஙகளெலலாம இபபடித தியானம செயகி
றவனுககாகவே ஏறபடடனவெனறு சொலலுகிறாாகள ஆதலால முதலிலாவது நடுவி
லாவது கடையிலாவது எநதபபாகததிலாவது அனனம இபபடித தியானம செயபவனுக
காக ஏறபடடது

ய ஏவம் வேத | க்ஷேம இதி வாசி | யோகக்ஷேம இதி ப்ராணாபாந
யோ: | கர்மேதி ஹஸ்தயோ: | கதிரிதி பாதயோ: | விமுக்திரிதி பாயௌ |
இதி மாநுஷீஸ்ஸமாஜ்ஞா: | அத தைவீ: | த்ருப்திரிதி வ்ருஷ்டௌ | பலமிதி வி
த்யுதி ||

య ఏవం వేద । క్షేమ ఇతి వాచి । యోగక్షేమ ఇతి ప్రాణాపానయోః। కర్మేతి హస్తయోః।
గతిరితి పాదయోః । విముక్తిరితి పాయౌ । ఇతి మానుషీస్సమాజ్ఞాః । అథ దైవీః । తృప్తిరితి వృష్టౌ ।
బలమితి విద్యుతి ॥ ౨ ॥

(ப - ம,) ய: - எவா், ஏவம் - இநத பரகாரம, வேத - தியானம செய
கிறானோ, ஸ: - அவன இதை முனசுருதியில, பஹ்வந்நம் ப்ராப்நுயாத் - என

பதுடன சோதததுககொளளுக வாஜி - வாககில, கெஷெ: - அடைடிக பொரு ளைக காபபாறறுதல, ஐதி - எனறும, ப்ராணாவாநயொ:-பராணன அபா னன இவைகளில, யொமக்ஷெஇதி - பொருளை அடைவதுடன அதைக காபபாறறுவதெனறும, ஹஸ்தயொ: - கைகளில, கம்ம - செயகை, ஐதி - எனறும, வாதயொ: - காலகளில, மதி: - நடை, ஐதி- எனறும, வாயன பாயுவெனகிற இநதிரியததில, விமுக்தி: - விடுததல, ஐதி - எனறும, (உவா ஸீத - தியானம செயயவேணடும), ஐதி - எனகிற இவைகள, மாநுஷீ:- மனிதன சரீரததிலுணடான, ஸமாஜ்ஞா: - அறிவுகள, (உக்தா: - சொலலப படடதுகள), அய - பிறகு, தைவீ: - தேவாகளிலுணடான, ஸமாஜ்ஞா: - அறிவுகள, (உசயநதெ-சொலலபபடுகினறன), வ்ருஷ்டெள-மழையில, த்ருப்தி: - சநதோஷம, ஐதி - எனறும, விதயுதி - மினனலில பலம் - பலம, ஐதி - எனறும இஙகு, பஶுஷு - எனபது முதல மேலசுருதியின, ப்ரதிபதம் பஶுஷு - பசுககளிடஙகளில, யஶ: - கீாததி, ஐதி-எனறும, நக்ஷத்ரெஷு - நக்ஷததிரஙகளில, ஜ்யோதி: - காநதி, ஐதி - எனறும, உபஸ்தெ உப ஸததில, ப்ரஜாதி: - பரஜையை உணடுபணணுதல

யஶஐதிபஶுஷு | ஜ்யோதிரிதிநக்ஷத்ரெஷு | ப்ரஜாதிரம்ருத மாநநத ஐதயுபஸ்தெ | ஸவஸிமித்யாகாஶெ | தத்ப்ரதிஷ்டெத்யுபாஸீத | ப்ரதிஷ்டாவாநபவதி | தநமஹ ஐத்யுபாஸீத | மஹாநபவதி | தநந ஐத்யுபாஸீத | மாநவாநபவதி||

యశ ఇతిపశుషు । జ్యోతిరితినక్షత్రేషు । ప్రజాతిరమృతమానందఇత్యుపస్థే । సర్వమిత్యాకాశే । తత్ప్రతిష్ఠేత్యుపాసీత । ప్రతిష్ఠావాన్ భవతి । తన్మహ ఇత్యుపాసీత । మహాన్ భవతి ।, తన్మన ఇత్యుపాసీత । మానవాన్ భవతి ॥ ౩ ॥

(ப - ம) அம்ருதம் - மோக்ஷம், ஆநநத:- ஆனநதம, ஐதி - எனறும, ஆகாஶெ - ஆகாயததில, ஸவம் - எலலாம, ஐதி - எனறும, தத - அநத ஆகாயததை, ப்ரதிஷ்டா - இருபபு, ஐதி - எனறு, உவாஸீத - தியானம செயயவேணடும, ப்ரதிஷ்டாவாந - இருபபையுடையவனுக, பவதி - ஆகி றுன, தத - அநத ஆகாயததை, மஹ: - மகத, ஐதி - எனறு, உவாஸீத- தியானம செயயவேணடும, மஹாந - பெரியவனுக, பவதி-ஆகிறுன, தத- அநத ஆகாயததை, மந: - மனது, ஐதி - எனறு, உவாஸீத - தியானம செயயககடவன, மாநவாந-எலலாவறறையும நினைககும சகதியுளளவனுக, பவதி - ஆகிறுன

தநநம ஐத்யுபாஸீத | நம்யநதெஸ்மைகாமா: | தத்ப்ரஹ்மெத்யு பாஸீத | ப்ரஹ்மவாநபவதி | தத்ப்ரஹ்மண:பரிமர ஐத்யுபாஸீத | ப

பர்யேணம் ம்ரியந்தே த்விஷந்தஸ்ஸபத்நா: | பரியேऽப்ரியா ப்ராத்ருவ்யா: | ஸய ச்சாயம் புருஷே | யச்சாஸாவாதித்யே | ஸ ஏக: ||

తన్నమ ఇత్యుపాసీత । నమ్యంతేఽస్మై కామాః । తద్బ్రహ్మేత్యుపాసీత । బ్రహ్మవాన్భవతి । తద్బ్రహ్మణః పరిమర ఇత్యుపాసీత । పర్యేణం మ్రియంతే ద్విషంతస్సపత్నాః । పరి యేఽప్రియా భ్రాతృవ్యాః । స యశ్చాయం పురుషే । యశ్చాసావాదిత్యే । స ఏకః ॥ ౪ ॥

(ப - ம) தத் - அந்த ஆகாயமானது, நம: வணங்குதலென்கிற விதத்தையுடையது, இதி - என்று, உபாஸீத - தியானம் செய்யவேண்டும், அஸ்மை இந்தத் தியானம் செய்பவனுக்காக, காமா: - இச்சிக்கப்பட்ட விஷயங்கள், நம்யந்தே - கீழ்ப்படிகிறதுகள் அதாவது கிடைக்கிறதுகள், தத் - அந்த ஆகாயமானது, ப்ரஹ்ம பெருத்த குணமுள்ளது, இதி - என்று, உபாஸீத - தியானம் செய்யவேண்டும், ப்ரஹ்மவாந்-பெருத்த குணமுள்ளவனாக, பவதி - ஆகிறான், தத் அந்த ஆகாயமானது, ப்ரஹ்மண: - பரமாத்மாவுக்கு, பரிமர: - சேருமிடம், இதி - என்று, உபாஸீத - தியானம் செய்யவேண்டும், ஏநம்-இப்படித் தியானம் செய்தவனை, த்விஷந்த: த்வேஷிக்கிற, ஸபத்நா: - சத்துருக்கள், பரிம்ரியந்தே - கண்டு சாகிறார்கள், அப்ரியா:-ப்ரீதியில்லாமலிருக்கிற, ப்ராத்ருவ்யா:-சத்துருக்களானவர்கள், பரிம்ரியந்தே - கண்டு சாகிறார்கள், ய: - எந்த, அயம் - அந்த இந்தப் பரமாத்மாவானவன், புருஷே ஜீவர்களிடத்திலோ, யச்சாஸௌ-எந்த இந்தப் பரமாத்மாவானவன், ஆதித்யே - சூரியனிடத்திலோ, ஸ: அந்த பரமாத்மாவானவன், ஏக: - ஒருவன்

(ஸம் ஹா.) மேற்கூறிய வாக்கு முதலிய ஸ்தானங்களில் க்ஷேமம் முதலிய காரியங்களை பரமமே செய்கிறபடியாலும் பரமமே அந்தந்தக் காரியங்களாக அந்தந்த விடங்களில் இருக்கிறபடியாலும் பரமத்தையே அந்தந்தவிடங்களில் க்ஷேமம் முதலிய ரூபத்தோடேகூடியதாகத் தியானிக்கவேண்டும் அப்படித் தியானிப்பவனுக்கு க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்தப் பயன்களுண்டாகும்

(ரா - ஹா) க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்தக் காரியங்கள் அந்தந்த ஸ்தானங்களிலுண்டாகின்றன ஆதலால் அந்தந்த ஸ்தானங்களையே அந்தந்தக் காரியங்களாகத் தியானப்பவனுக்கு க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்தப் பயன்களுண்டாகும்

ஸ ய ஏவம்வித் | அஸ்மால்லோகாத்ப்ரேத்ய | ஏதமந்நமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய | ஏதம் ப்ராணமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய | ஏதம் மநோமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய | ஏதம் விஜ்ஞாநமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய | ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய | இமாம்ல்லோகாந்காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந் | ஏதத்ஸாம காயந்நாஸ்தே | ஹாவு ஹாவு ஹாவு ||

సయఏవంవిత్ । అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య । ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంప్రాణమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంమనోమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంవిజ్ఞానమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతమానందమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఇమాఁల్లోకాన్కామాన్నీ కామరూప్యనుసంచరన్ । ఏతత్సామగాయన్నాస్తే । హా౩వుహా౩వుహా౩వు ॥ ౫ ॥

(ப - ம) யஃ - எவன், ஏவம்வித் - இந்த ப்ரகாரம் அறிந்தானோ ஸ: - அவன் அஸ்மாத் - இந்த, லோகாத் - உலகத்தில் நின்றும், ப்ரேத்ய - போய், ஏதம் - இந்த அன்னமயம் - அன்னமயனை, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, ப்ராணமயம் - ப்ராணமயனை, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, விஜ்ஞானமயம் - விஜ்ஞானமயனை, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, ஆநந்தமயம் - ஆனந்தமயனை, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, காமாந்நீ இச்சித்தவுடனே கிடைக்கும் அன்னத்தோடு கூடினவனாகவும், காமரூபீ - இச்சித்தவுடனே கிடைக்கும் உருவத்தோடு கூடினவனாகவும், இமான் - இந்த, லோகான் - உலகங்களை, அநுஸஞ்சரன் அனுபவித்துக்கொண்டு, (ஸம்) அநுஸஞ்சரன் - சஞ்சரித்துக்கொண்டு, ஏதத் - இந்த, ஸாம - எல்லாவிடங்களிலும் சமமாய் நிறைந்திருக்கிற ப்ரம்மத்தை, (ஸம்) ஸாம - சாமவேதத்தை, காயன் - பாடிக்கொண்டு, ஆஸ்தே இருக்கிறான், ஹா௩வு ஹா௩வு ஹா௩வு - ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், (ஸம்) ஹாவு ஹாவு ஹாவு - ஸ்தோபாக்ஷரமென்கிற சாமவேதத்தின் ஒரு பிரிவு

(ஸம் - ஹா) முன்னுவாகத்தில் “ஸோ(அ)ச்நுதே ஸர்வான்காமான்ஸஹ, ப்ரம்மணா விபச்சிதா” என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதில் எல்லாவிஷ்டவிஷயங்களை என்று சொல்லுவதென்ன, ப்ரம்மமாயிருந்து அவைகளை எப்படி அனுபவிக்கிறது என்பதை இந்தச் ச்ருதிவிவரிக்கிறது. கீழ் ப்ரம்மவித்தைக்கு முக்யமான காரணம் தவமென்று சொல்லி ப்ரம்மவித்தையையும் சொல்லிமுடித்தது. அப்படி ப்ரம்மத்யானம் செய்கிறவன் இந்த உலகத்தைவிட்டு அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களை அடைந்து அதாவது அறிந்து ஆனந்தமயனென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்துடனொன்றாய் தன்னிச்சையால் கிடைக்கும் அன்னத்துடனும் உருவத்துடனும் கூடினவனாய் ப்ரம்மத்தோடொன்றான இந்த உலகங்களை தன்னுடனொன்றாக அனுபவித்துக்கொண்டு எல்லாவுலகத்திலும் நிறைந்த ப்ரம்மத்தை உலகங்களுக்குத் தெரியப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

(ஸா - ஹா) மேற்கூறிய விதமாய் ப்ரம்மத்தைத் த்யானம் செய்கிறவன் இந்த உலகத்தைவிட்டு நீங்கிப் பரப்ரம்மத்தை அடைந்து தன்னிச்சையினால் வரும் அன்னம் உருவமிவைகளோடு கூடினவனாய் அந்த ப்ரம்மத்துடன் இந்த உலகங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு மேலேசொல்லப் போகிற சாமவேதத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

அஹமன்னமஹமன்னமஹமன்னம் । அஹமன்னாதோ௩ஹமன்னாதோ௩ஹமன்னாத: । அஹம் ஶ்லோகக்ருதஹம் ஶ்லோகக்ருதஹம் ஶ்லோகக்ருத் । அஹமஸ்மி ப்ரதமஜா ருதா௩ஸ்ய । பூர்வம் தேவேப்யோ௩ம்ருதஸ்ய நா௩பா௩யி । யோமாததா

_தி ஸ இதே³வமாவா: | அஹமன்னமன்னமத³ந்தமத்³மி | அஹம் விஶ்வம் பு⁴வந மப்⁴யப⁴வாம் | ஸுவர்ணஜ்யோதீ: | ய ஏவம் வேத³ | இத்யுபநிஷத் ||

అహమన్నమహమన్నమహమన్నం | అహమన్నాదో౽హమన్నాదో౽హమన్నాదః | అహగ్ శ్లోకకృదహగ్ శ్లోకకృదహగ్ శ్లోకకృత్ | అహమస్మి ప్రథమజా ఋతా3స్య | పూర్వం దేవేభ్యో అమృతస్య నా3భా3యి | యో మా దదాతి స ఇదేవ మా3వా3 | అహమన్నమన్నమదంతమా3ద్మి | అహం విశ్వం భువనమభ్యభవా3మ్ | సువర్ణజ్యోతీః || య ఏవం వేద | ఇత్యుపనిషత్ || ౬ ||

(ப ம) அஹம் - நான், அன்னம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்து, அஹம்-நான், அன்னாத³: - அந்த அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவன், அஹம் - நான், ஶ்லோகக்ருத் அந்த அன்னங்களைக் கும்பலாய்ச் செய்கிறவன், (ரா) ஶ்லோகக்ருத் ஜனங்களால் கொண்டாடத்தக்க காரியங்களைச் செய்கிறவன், ஒவ்வொரு வாக்யங்களிலும் இவ்வார்த்தையே மூன்றுதரம் சொல்லியிருக்கிறது, அஹம்-நான், ருதஸ்ய - இந்த உலகத்திற்கு, (ரா) ருதஸ்ய - கர்மங்களுக்கு, ப்ரத²மஜா முன்னே இருக்கிறவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், தே³வேப்⁴ய: - தேவர்களைக் காட்டிலும், பூர்வம் - முன்னே, அம்ருதஸ்ய-அமுர்த்தத்திற்கு, நாபி⁴: நடு, ய: - எவன், மா - என்னை, த³தா³தி - கொடுக்கிறானோ, ஸ ஏவ - அவன் தானே, மா - என்னை, ஆவா: - காப்பாற்றுகிறான், (ரா) ஆவா: - அடைகிறான், அஹம் - நான், அன்னம் - அன்னத்தையும், அன்னம்-அன்னத்தை, அத³ந்தம்- சாப்பிடுகிறவனையும், அத்³மி - சாப்பிடுகிறேன், அஹம் - நான், விஶ்வம் - எல்லா, பு⁴வநம் - உலகத்தை, அப்⁴யப⁴வாம் - மறைத்தேன், ஸுவர்ணஜ்யோதி:- ஸூரியனுக்கொப்பான காந்தியோடே கூடினவன், இதி - இந்த ப்ரகாரம், உபநிஷத் - உபநிஷத், ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத³ - அறிகிறானோ

(ஶ ஹா) நானே அன்னமாயும் அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனுகவும் இவைகளைக் கும்பலாகச் சேர்க்கிறவனுகவும், இவ்வுலகங்களுக்கு முன்னிருப்பவனுகவும், தேவர்களுக்கு முன் அமுர்த்தத்திற்கு இருப்பிடமாகவு மிருக்கிறேன் அன்னரூபியான என்னை எவன் கேட்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறானோ, அவனே என்னைக் காப்பாற்றுகிறான் எவன் கொடுக்கவில்லையோ, அவனையும் அவன் புசிக்கும் அன்னத்தையும் நான் சாப்பிடுகிறேன் நான் என்னுடைய சுத்த ரூபத்தினு லுலகங்களை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நான் ஸூரியனுக்கொப்பான காந்தியோடேகூடினவன் இப்படிப்பட்ட இந்த உபநிஷத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனுக்கு மேற்கூறிய பயன்கள் உண்டாகும்

(ரா ஹா) எல்லா வஸ்துக்களுக்குள்ளே நான் வியாபித்திருக்கிறபடியால் எல்லா வஸ்துக்களும் நானே, உலகங்களால் கொண்டாடப்பட்ட செய்கைகளைச் செய்கிறவனும் நானே, படைப்புக்காலத்திற்கு முன் ப்ராணிகளின் வினைகளுக்குப் பயன் விளைப்பவனும் நானே, தேவர்களுக்கும் முந்தின மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் நானே, எவன் என்னை, தகுந்த சிஷ்யனுக்குபதேசிக்கிறானோ, அவனே என்னையடைகிறான் நான் அறிவில்லாத வஸ்துக்களிலும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களிலும் நிறைந்திருக்கிறேன் ப்ரளய

காலத்திலுலகங்களை எல்லாம் மறைத்தேன் எவனிதை அறிந்தானோ அவன் விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடியவனாகிறான் என்றபடி முடிந்தது

ஸஹ நாவவது | ஸஹ நௌ புநக்து | ஸஹ வீர்யம் கரவாவஹை | தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து மா வித்விஷாவஹை | ஓம் ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: ||

సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యం కరవావహై । తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై ॥ ఓం శాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః ॥

இதற்குப் பிரதமம் ஆனந்தவல்லியிலெழுதப்பட்டது

பிருகுவல்லி முற்றிற்று

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகக்ருததைத்திரீயோபநிஷத்

ஷஷ்ட: ப்ரஶ்ந: நாராயணம்

ஓம்|| அம்பஸ்யபாரே புவநஸ்ய மத்யே நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே மஹதோ மஹீயாந் | ஶுக்ரேண ஜ்யோதீம்ஷி ஸமநுப்ரவிஷ்ட: ப்ரஜாபதிஶ்சரதி கர்பே அந்த: ||௧||

ఓం॥ అంభస్యపారే భువనస్యమధ్యే నాకస్యపృష్ఠే మహతోమహీయాన్ । శుక్రేణజ్యోతీంషి సమనుప్రవిష్టః ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భేఅంతః ॥ ౧ ॥

(ப்ரதிபதபாஷ்யம்) ஆனந்தவல்லியில் சொல்லப்பட்ட அனந்தனென்கிற நாராயணனே பரதேவதையென்று இந்த நாராயணோபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அபாரே - கரையில்லாத, அம்பஸி - ஜலத்தில் அதாவது ஸமுத்திரத்தில், புவநஸ்ய - உலகத்தினுடைய, மத்யே - நடுவில் அதாவது ஸூரியமண்டலத்தில், நாகஸ்ய - வைகுண்ட உலகத்தினுடைய, ப்ருஷ்டே - மேல்பாகத்திலும், (ஸ்தித: - தோன்றியிருக்கிற), மஹத: - ஆகாயம் முதலிய பெரிய உருவத்திலும், மஹீயாந் - பெரிதான, "ஶுக்ரேண - தன்னுடைய வொளியினால், ஜ்யோதீம்ஷி - ஸூரியன் முதலிய வொளியுள்ள வஸ்துக்களை, ஸமநுப்ரவிஷ்ட:| ததேவாநுப்ரவிஶ்ய ஸச்ச த்யச்சாபவத்" யதாஹி ஸ்ருஷ்டம் தேஜோऽஸ்ருஜத ஸர்வம் | பஶ்யந்தி ஸர்வஸ்ய ஸர்வாத்மகம் - என்று சொல்லுகிறபடியே உட்பிரவேசித்திருக்கிற, ப்ரஜாபதி: ஜனங்களுடைய நாயகனானவன், கர்பே அந்த: - உட்பிரதேசத்தில், சரதி - இருக்கிறான்.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌂 𑌸𑌂𑌚𑌵𑌿𑌚𑍈𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌃 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 ॥௨॥

యస్మిన్నిదగ్ం సంచవిచైతి సర్వం యస్మిన్దేవా అధివిశ్వే నిషేదుః । తదేవభూతం తదుభవ్య మాఇదం తదక్షరే పరమే వ్యోమన్ ॥ ౨ ॥

(ப - ம) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - எந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில், 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லா உலகமானது, 𑌸𑌂𑌚𑍈𑌤𑌿 - என்கிறபடியே ப்ரளயகாலத்திலொன்றாகச் சேருகின்றதோ, 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚 ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் பிரிக்கப்படுகிறதோ, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 எவனிடத்தில், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 - எல்லா, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - தேவதைகள், 𑌅𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌃 - அடைந்தார்களோ, 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்த பரமமே, 𑌭𑍂𑌤𑌂 - இறந்த பொருள்களும், 𑌤𑌦𑍁 - அந்த பரமமே, 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌂 - வரப்போகிற பொருள்களும் அதாவது அந்தந்தப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருக்கிறது. 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍 - இந்த அந்த பரமமானது, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 - நாசமில்லாத, 𑌪𑌰𑌮𑍇 - உயர்ந்ததான, 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 ஆகாயத்தில் அதாவது பரமபதத்தில், (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறது)

𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌖𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌚 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾 𑌚 । 𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥௩॥

యేనావృతంఖంచ దివంచ మహీంచయేనాదిత్య స్తపతి తేజసా భ్రాజసాచ । యమంతస్సము ద్రేకవయో వయంతి యదక్షరే పరమే ప్రజాః ॥ 3 ॥

(ப - ம) 𑌯𑍇𑌨 யாதொரு பரமத்தினால், 𑌖𑌂 𑌚 ஆகாயமும், 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚 - ஸ்வர்க்கலோகமும், 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌚 - பூமியும், 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 - சூழப்பட்டதோ, 𑌯𑍇𑌨 யாதொரு பரமத்தினால், 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 காந்தியாலும், 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾 - வெப்பத்தினாலும், (𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 - பலம் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு), 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சூரியனானது, 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇𑌦𑍍𑌧𑌃 - என்கிறபடியே ப்ரகாசிக்கிறதோ, 𑌯𑌂 யாதொரு பரமாத்மாவை, 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 - ஸமுத்திரத்தின் நடுவில், 𑌕𑌵𑌯𑌃 - தூரதிருஷ்டியுள்ள, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 - ஜனங்கள், 𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - அறிகிறார்களோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த பரமமானது, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 - நாசமில்லாத, 𑌪𑌰𑌮𑍇 - பரமபதத்தில், (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 இருக்கிறது)

𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍀 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌯𑌦𑍋𑌷𑌧𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌪𑌶𑍂𑌗𑍍𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥௪॥

యతః ప్రసూతా జగతః ప్రసూతీ తోయేన జీవాన్వ్యససర్జ భూమ్యాం । యదోషధీభిః పురు షాన్పశూగ్శ్చ వివేశ భూతాని చరాచరాణి ॥ ౪ ॥

(ப - ம) ஜகதஃ - உலகத்திற்கு, ப்ரஸூதீ - காரணமான பரகிருதியானது, யதஃ - யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து, ப்ரஸூதா - உண்டுபண்ணப்பட்டதோ, தோயேந ஜலம் முதலிய பஞ்சபூதங்களுடன், ஜீவாந் - ஜீவர்களை, பூம்யாம் - பூமியில், வ்யஸஸர்ஜ - சிருஷ்டித்ததோ, யத் - யாதொரு பரமாத்மானது, ஒஷதீபிஃ - கொடிகளோடு, புருஷாந் - ஜீவர்களையும், பசூம்ச - பசுக்களையும், சராசராணி - ஜங்கமஸ்தாவரங்களான, பூதாநி - பொருள்களில், விவேச - பிரவேசித்ததோ

அதஃபரம் நாந்யதணீயஸம் ஹி பராத்பரம் யந்மஹதோ மஹாந்தம் | யதேகமவ்யக்தமநந்தரூபம் விச்வம் புராணம் தமஸஃ பரஸ்தாத் ||௫||

అతః పరం నాన్యదణీయసగ్ం హి పరాత్పరం యన్మహతో మహాన్తమ్ । యదేకమవ్యక్తమనన్తరూపం విశ్వం పురాణం తమసః పరస్తాత్ ॥ ౫ ॥

(ப - ம) யத் - யாதொரு பரமாத்மானது, பராத் - உயர்ந்த பொருள்களைக்காட்டிலும், பரம் - உயர்ந்ததோ, மஹதஃ பெருத்த பொருள்களைக்காட்டிலும், மஹாந்தம் பெருத்ததோ, அதஃ - இந்த பரமாத்மாவைக்காட்டிலும், பரம் - உயர்ந்ததாக, அந்யத் - வேறான, அணீயஸம் - நுட்பமான பொருளானது, ந ஹி - இல்லையோ, யத் - யாதொரு பரமாத்மானது, ஏகம் - பிரளயகாலத்திலொன்றாயும், அவ்யக்தம் - அவ்யக்தமென்கிற பருகிருதியை உடலாகவுடையதாகவும், அநந்தரூபம் - சிருஷ்டிகாலத்தில் பலவுருவங்களையுடையதாகவும், விச்வம் - சகலத்தையுமுடலாகவுடையதாகவும், புராணம் - ஆதியற்றதாயும், தமஸஃ - தமஸ் என்கிற பருகிருதிக்கு, பரஸ்தாத் - அப்புறமிருக்கிறதோ

ததேவர்தம் தது ஸத்யமாஹுஸ்ததேவ ப்ரஹ்ம பரமம் கவீநாம் | இஷ்டாபூர்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் விச்வம் பிபர்தி புவநஸ்ய நாபிஃ ||

తదేవర్తం తదు సత్యమాహు స్తదేవ బ్రహ్మ పరమం కవీనామ్ । ఇష్టాపూర్తం బహుధా జాతం జాయమానం విశ్వం బిభర్తి భువనస్య నాభిః ॥ ౬ ॥

(ப - ம) ததேவ - அந்த பரமாத்மாவையே, ருதம் - வேறுபடாத உருவத்தோடு கூடியதாகவும், தது - அந்த பரமாத்மாவையே, ஸத்யம் - வேறுபடாத குணங்களோடு கூடியதாகவும், ஆஹுஃ - சொல்லுகிறார்கள், ததேவ - அந்த பரமமே, கவீநாம் - நுட்பமான பொருள்களை அறிகிறவர்களுக்கு, பரமம் - உயர்ந்த, ப்ரஹ்ம - பரமம், புவநஸ்ய - உலகத்திற்கு, நாபிஃ - ஆதாரமான பரமமானது, பஹுதா - அனேகவிதமாக, ஜாதம் - உண்டானதாகவும், ஜாயமாநம்-உண்டாகிறதாகவுமிருக்கிற, இஷ்டாபூர்தம் யாகம் செய்தல் குளம் வெட்டுதல் முதலிய தர்மங்களையும், விச்வம்-

எல்லாவற்றையும், விஹரதி - தரிக்கிறதோ அதாவது தனக்கு எல்லாக் கருமங்களையும் பூசையாகக் கொள்ளுகிறதோ

ததேவாக்நிஸ்ததாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா꞉ | ததேவ ஶுக்ரமம்ருதம் தத்ப்ரஹ்ம தாப꞉ ஸ ப்ரஜாபதி꞉ ॥எ॥

తదేవాగ్ని స్తద్వాయు స్తత్సూర్య స్తదుచంద్రమాః । తదేవశుక్రమమృతంతద్బ్రహ్మతదాపస్స ప్రజాపతిః ॥ ౭ ॥

(ப - ம) ததேவ - அந்த பரமமே, அக்நி꞉ - அக்நியென்றும், தத் - அந்த பரமமே, வாயு꞉ - வாயுவென்றும், தத் அந்த பரமமானது, ஸூர்ய꞉ - சூரியனென்றும், தது - அந்த பரமமே, சந்த்ரமா꞉ - சந்திரனென்றும், ததேவ - அந்த பரமமே, ஶுக்ரம் - காந்தியோடு கூடினதென்றும், அம்ருதம் - சயசாரமில்லாததென்றும், தத் - அதுவே, ப்ரஹ்ம-பரமமென்றும், தத் - அதுவே, ஆப꞉-ஜலங்களென்றும், ஸ꞉-அவனே, ப்ரஜாபதி꞉ - பரசாபதியென்றும் சொல்லப்பட்டன

ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத꞉ புருஷாததி | கலா முஹூர்தா꞉ காஷ்டாஶ்சாஹோராத்ராஶ்ச ஸர்வஶ꞉ | அர்தமாஸா மாஸா ருதவ꞉ ஸம்வத்ஸரஶ்ச கல்பதாம் ॥அ॥

సర్వేని మేషాజజ్ఞిరే విద్యుతః పురుషాదధి । కలాముహూర్తాః కాష్ఠాశ్చాహోరాత్రాశ్చ సర్వశః । అర్ధమాసామాసాఋతవ స్సంవత్సరశ్చకల్పతాం ॥ ౮ ॥

(ப - ம) வித்யுத꞉-மின்னலைபோன்ற காந்தியோடேகூடிய, புருஷாததி-ப்ருஷ்டத்வஸ்வ ஸ்வரூபமாக என்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவிடத்தில் நின்றும், ஸர்வே - எல்லா, நிமேஷா꞉-நிமிஷமென்று சொல்லப்பட்ட காலங்களானவை, ஜஜ்ஞிரே-உண்டாயின, கலா꞉ கலைகளென்றும், முஹூர்தா꞉ - முகூர்த்தங்களென்றும், காஷ்டா꞉ - காஷ்டைகளென்றும், அஹோராத்ரா꞉ - பகலிராவென்றும், ஸர்வஶ꞉-எல்லா, அர்தமாஸா꞉ பக்ஷங்களென்றும், மாஸா꞉ - மாதங்களென்றும், ருதவ꞉ - வசந்தம் முதலிய ருதுக்களென்றும், ஸம்வத்ஸரஶ்ச - வருடமென்றும் சொல்லப்பட்ட காலங்களும், கல்பதாம் - உண்டாயின

ஸ ஆப꞉ ப்ரதுகே உபே இமே அந்தரிக்ஷமதோ ஸுவ꞉ | நைநமூர்த்வம் ந திர்யஞ்சம் ந மத்யே பரிஜக்ரபத் | ந தஸ்யேஶே கஶ்சந தஸ்ய நாம மஹத்யஶ꞉ ॥கூ॥

సఆపః ప్రదుఘేఉభే ఇమే అంతరిక్షమథో సువః । నైనమూర్ధ్వం నతిర్యంచంనమధ్యేపరిజగ్రభత్ । నతస్యేశేకశ్చనతస్యనామమహద్యశః ॥ ౯ ॥

(ப - ம,) ஸ꞉ - அந்த பரமாத்மாவானவன், ஆப꞉ - ஜலங்களை, ப்ரததௌ - உண்டாக்கினார் உபே - இரண்டுகளான, அந்தரிக்ஷம் ஆகாயமென்ன, அத꞉ - பிறகு, ஸுவ꞉ - சுவர்க்கமென்ன, இமே - இவைகளை, ப்ரததௌ - உண்டாக்கினார் ந ஏனம் - இந்த பரமாத்மாவை, ஊர்த்வம் உயரத்திலும், திர்யஞ்சம் - குறுக்கிலும், மத்யே - நடுவிலும், ந பரிஜக்ரபத் - ஒருவருமறியவில்லை, தஸ்ய - அந்த பரமாத்மாவுக்கு, கஶ்சந - ஒருவரும், ந ஈஶே - ஈசனாகிறதில்லை தஸ்ய நாம - அந்த பரமாத்மாவினுடையதுதான், மஹத் - பெரிதான, யஶ꞉ - கீர்த்தி

ந ஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம் |
ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாऽபிக்லுப்தோ ய ஏநம் விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி ||௧0||

న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనం । హృదా మనీషా మనసాఽభిక్లృప్తో య ఏనం విదురమృతాస్తే భవంతి ॥ ౧౦ ॥

(ப - ம) தஸ்ய இந்த பரமாத்மாவினுடைய, ரூபம் உருவமானது, ஸந்த்ருஶே - பார்வைக்கு, ந திஷ்டதி இருக்கிறதில்லை அதாவது பார்க்கக் கூடியதல்ல, கஶ்சந - ஒருவனும், ஏநம் - இந்த பரமாத்மாவை, சக்ஷுஷா - கண்ணினால், ந பஶ்யதி - பார்க்கிறதில்லை, ஹ்ருதா - பக்தியினாலும், மநீஷா - தைரியத்தினாலும், மநஸா - மனதினாலும், அபிக்லுப்த꞉ - அறியத்தக்கவன் யே - எவர்கள், ஏநம் இந்த பரமாத்மாவை, விது꞉ - அறிகிறார்களோ, தே - அவர்கள், அம்ருதா꞉ - சம்சாரமில்லாதவர்களாக, பவந்தி ஆகிறார்கள்

அத்ப்யஸ்ஸம்பூதோ ஹிரண்யகர்ப இத்யஷ்டௌ | ஏஷ ஹி தேவ꞉ ப்ரதிஶோऽநு ஸர்வா꞉ பூர்வோ ஹ ஜாதஸ்ஸ உ கர்பே அந்த꞉ | ஸ விஜாயமாநஸ்ஸ ஜநிஷ்யமாண꞉ ப்ரத்யங்முகாஸ்திஷ்டதி விஶ்வதோமுக꞉ ||௧௧||

అద్భ్యస్సంభూతో హిరణ్యగర్భ ఇత్యష్టౌ । ఏష హి దేవః ప్రదిశోఽను సర్వాః పూర్వో హ జాతస్స ఉ గర్భే అంతః । స విజాయమానస్స జనిష్యమాణః ప్రత్యఙ్ముఖాస్తిష్ఠతి విశ్వతోముఖః ॥ ౧౧ ॥

(ப ம) இங்கு, அத்ப்யஸ்ஸம்பூத꞉ - இப்படி ஆரம்பிக்கும் அனுவாகத்தையும், ஹிரண்யகர்ப இதி - இப்படி ஆரம்பித்துச் சொல்லும், அஷ்டௌ - எட்டு ருக்குக்களையும், (வ0 தீபம் - படிப்பது) முன் அம்பஸ்யபாரே என்கிற அனுவாகத்தில், யஶ்ஶேஷ்டோ ஷு கவயோ வயந்தி | ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத꞉ புருஷாததி என்றுமளவாகச் சமுத்திரத்தில படிப்பதென்றும் மின்னல்போன்ற வண்ணமுள்ள புருஷனென்றும் சொல்லுகிற அடையாளங்களால் எவ்விதமாக நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்பட்டதோ அவ்விதமாகவே அத்ப்யஸ்ஸம்பூத꞉ - என்கிற அனுவாகத்திலும், ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ - என்று ஹ்ரீ என்கிற பூமிக்கும் லட்சுமிக்கும் நாயகனே

என்று சொல்லுவதால் நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்படுகிறது, ஹிரண்ய கர்ப்ப: - என்கிற எட்டுருக்குகளாலும் வேறொரு காரணங்களை முன்னிட்டாமல் பூதங்களுக்கு நாயகனென்று சொல்லுவதாலும், ஹிரண்ய கர்ப்ப: ஸுவ்ரத: - என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் சொல்லுவதாலும், ஹிரண்ய கர்ப்பஸ்ய ஸ்ரஷ்டா கிருஷ்ணஸ்ய - என்று விஷ்ணுஸ்மிருதியில் சுவாமியினுடைய பூஜைக்கு மந்திரமாக வைத்ததாலும் மோக்ஷத்திலும் ஸூரிய நேத்ராங்கத்தில அநிருத்தன வ்யூஹத்தைக் கொள்ளுங்காலத்தில், ஹிரண்ய கர்ப்ப ஸமாகுஷாஸ்வபாவ் ... - என்று சொல்லுகையாலும் பாத்மபுராணத்திலும், ஸ்ரீ ஹிரண்யகர்ப்ப ... - என்றும் சொல்லப்படுவதா லும் நாராயணனே பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது ஏஷ: - இந்த, தேவ: - தேவனான பரமாத்மாதானே, ஸர்வா: - எல்லா, ப்ரதிஶ: - திக்குக்களிலிருக்கும் பொருளான, ஸ: - அந்தப் பரமாத்மாவே, பூர்வ: - முதலில், ஜாத: - உண்டானவனும், ஸ: - அந்தப் பரமாத்மாவே, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில், அந்த: - உள்ளிருக்கிறவனும், ஸ: - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், விஜாயமாந: பிறக்கிறவனும், ஸ: அந்தப் பரமாத்மாவானவன், ஜநிஷ்யமாண: - பிறக்கப்புகுகிறவனுமாக விருக்கிறான் ஆனால் அந்தப் பரமாத்மா எவ்விதமாக எல்லாப்பொருளுமாக விருக்கக்கூடுமெனில், ப்ரத்யங் ஜநா: - சகலமான அறிவுள்ள வஸ்துக்களையுடலாகவும், விஶ்வதோமுக: - அறிவில்லாத வஸ்துக்களையுடலாகவுங் கொண்டு, திஷ்டதி - இருக்கிறான்

விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுகோ விஶ்வதோஹஸ்த உத விஶ்வதஸ்பாத் । ஸம் பாஹுப்யாம் நமதி ஸம்பதத்ரைர் த்யாவாப்ருதிவீ ஜநயந் தேவ ஏக: ॥கஉ॥

विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात् । सं बाहुभ्यां नमति संपतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः ॥ १२ ॥

(ப - ம) விஶ்வதஶ்சக்ஷு: எல்லா விடங்களிலும் கண்களையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஶ்வதோமுக: - எல்லா விடங்களிலும் முகத்தையுடையவனாகவும், விஶ்வதோஹஸ்த: - எல்லா விடங்களிலும் கைகளையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஶ்வதஸ்பாத் - எல்லா விடங்களிலும் காலையுடையவனாகவும், த்யாவாப்ருதிவீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, ஜநயந்-சிருஷ்டிக்கிறவனாகவுமிருக்கிற, ஏக: - ஒரு, தேவ: பரமாத்மா, (ப்ராணிந: - ப்ராணிகளை), பாஹுப்யாம் - கைகளோடும், பதத்ரை: - கால்களோடும், ஸந்நமதி - சேர்க்கிறான் அதாவது கைகால்களோடுகூடிய உடலைக்கொடுக்கிறான்

வெநஸூஷஶ்ய நிஹிதம் கூஹா ஸத் யத்ர விஶ்வம் பவத்யேகநீடம் |
யஸ்மிந்நிதம் ஸம் ச வி சைதி ஸர்வம் ஸ ஓத: ப்ரோத ச்ச விபு: ப்ரஜாஸு ||

వేన స్తత్పశ్య న్నిహితం గుహా సద్యత్ర విశ్వం భవత్యేకనీడం । యస్మిన్నిదగ్ం సంచవిచైతి సర్వం సఓతః ప్రోతశ్చవిభుః ప్రజాసు ॥ ౧౩ ॥

(ப - ம) விதாநு-எல்லாவற்றையு முணர்ந்திருக்கிற பரமாத்மா, தத் ஆகையினாலே, விஶ்வா - எல்லா, ஸுவநாநி - உலகங்களை, ஊநஶ்வா - சூரியனைப்போல, பஶ்யந்து - பார்த்துக்கொண்டு, (ருஷ்யா - இருக்கிறான்), யத்ர - யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், விஶ்வம் - உலகமானது, ஏகநீடம் - ஒரே ரூபமிடத்தையுடையதாக, ஸவதி-ஆகிறதோ, யஸ்மிநு-யாதொரு பரமாத்மாவிடத்தில, இதம் இந்த, ஸவஹாஃ-எல்லாப் பொருள்களும், ஸமேதிவ சேருகிறதோ, வ்யேதி பிரிகிறதோ, ஸஃ - அந்த, விஸுஃ - பரமாத்மாவானவன், ப்ரஜாஸு - பிராணிகளிடத்தில், ஓதஃ - நெடுகிலும் கோக்கப்பட்டும், ப்ரோதஶ்ச-குறுக்கிக கோக்கப்பட்டு மிருக்கிறான் அதாவது வஸ்திரத்தில் நெடுகிலும் குறுக்கிலும் கோக்கப்பட்டிருக்கிற நூல்களைப்போல எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்திருக்கிறான்

ப்ரதத்வோசெத்ம்ருதந்நுவித்வாந் கந்தர்வோநாம நிஹிதம் குஹாஸு |
த்ரீணி பதாநி நிஹிதம் குஹாஸு யஸ்தத்வேத ஸவிது: பிதாஸத் || ௧௪ ||

ప్రతద్వోచేదమృతన్నువిద్వాన్ గంధర్వో నామ నిహితం గుహాసు । త్రీణిపదానిహితం గుహా సుయ స్తద్వేద సవితుః పితాసత్ ॥ ౧౪ ॥

(ப - ம) மநுவஃ பூமியைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மா க்ஷ்ருதம் - நித்தியமான, ரூஹாஸு தாமனதாகிற மறைந்த இடங்களில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டுமிருக்கிற, தத் - அந்த, நாம வேதத்தை, ப்ர வோசெ - சொன்னார் (யஸ்ய யாதொரு பரமாத்மாவினுடைய), ரூஹாஸு- பரமபதத்தில், ஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, த்ரீணி - மூன்றுகளான, பதாநி-பாகங்களை (அதாவது சுகிக்கும் பொருள்கள் இடங்கள் கருவிகள்), யஃ எவன், வேத - அறிகிறானோ, ஸஃ - அவன், பிதுஃ தகப்பனுக்கு, பிதா- தகப்பனாக, ஆஸத் - ஆகிறான் அதாவது ஒருவனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கிறதில்லை மீண்டும் பிறப்பில்லை யென்பதேயாம்

ஸநோ பந்துர்ஜநிதா ஸ விதாதா தாமாநி வேத ஸுவநாநி விஶ்வா |
யத்ர தேவா அம்ருதமாநஶாநாஸ்த்ருதீயே தாமந்நத்யைரயந்த ||௧௫||

స నో బంధుర్జనితా స విధాతా ధామాని వేద భువనాని విశ్వా । యత్ర దేవా అమృతమానశానా స్తృతీయే ధామన్నధ్యైరయంత ॥ ౧౫ ॥

(ப - ம) ஸஃ-அந்த பரமாத்மா, நஃ - நமக்கு, பந்துஃ-உறவினன், ஜநிதா - பிறப்பித்தவன், ஸஃ - அவன், விதாதா - பயன்களை விளைவிக்கி

றவன், விச்வா - எல்லா, புவநாநி - உலகங்களையும், தாமாநி இடங்களையும், வேத - அறிகிறான், யத்ர யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், அம்ருதம்- அமுதம்போலினியவைகளான குணங்களை, ஆநசாநா:-அனுபவிக்கிற, தேவா: - நித்யசூரிகள், த்ருதீயே-மூன்றாவதான, தாமநி இடத்தில் அதாவது பரமாத்மாவுக்கு முதலிடம் சமுத்திரம் இரண்டாவது சூரியமண்டலம் மூன்றாவது பரமபதம் என்கிற வைகுந்தம், அப்யைரயந்த-ஒருவர்க்கொருவர் எதிராயிருந்துகொண்டு, ஏதத்ஸாம காயந்நாஸ்தே - என்கிறபடியே பரமாத்மாவினுடைய குணத்தைப் பாடுகிறார்கள்

பரித்யாவாப்ருதிவீயந்திஸத்ய: பரிலோகாந்பரிதிஶ: பரிஸுவ:।
ருதஸ்ய தந்தும் விததம் விச்ருத்ய ததபஶ்யத்ததபவத்ப்ரஜாஸு॥

परिद्यावापृथिवीयन्तिसद्यःपरिलोकान् परिदिशःपरिस्वः । ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत्प्रजासु ॥ १८ ॥

(ப - ம) ஸர்வாந்லோகாந்ஸ்ருஷ்டிகாலே ... ஸஞ்சரந்தி என்கிறபடியே ஆகாயம் பூமி அதிலுள்ள வஸ்துக்கள் வைகுந்தம் இவைகளெல்லாம் சுத்தம் செய்தவன் சஞ்சரிக்கிறான் என்று சொல்லுகிறது ஸத்ய:- அப்பொழுதே, த்யாவாப்ருதிவீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, பரியந்தி சஞ்சரிக்கிறார்கள், லோகாந் வேறான சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களையும், பரியந்தி - சஞ்சரிக்கிறார்கள், திஶ:-திக்குகளிலிருக்குமிடங்களிலும், பரியந்தி- சஞ்சரிக்கிறார்கள், ஸுவ: சுவர்க்கலோகமென்கிற வைகுந்தத்தையும், பரியந்தி சஞ்சரிக்கிறார்கள் மேல் பரமம ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கும்போது அவர்களுடைய புண்ணிய பாவங்களுக்கு அனுரூபமாகவே இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது, ஸ: பரமாத்மா), ருதஸ்ய - புண்ணியபாவரூபமான கன்மங்களுடைய, விச்ருத்ய - நீங்கியது, விததம் - பரவியிருக்கிற, தந்தும் - நுட்பமான அதிஷ்டத்தை, அபஶ்யத் பார்த்தான், ப்ரஜாஸு - பிராணிகளிடங்களில், தத் - அந்த வினைகளின் பயனை, அபவத்-உண்டாக்கினான் அதாவது அந்தந்தக் காமங்களைச் செய்த பிராணிகளிடத்தில் அக்கருமங்களுக்கேற்கப் பயனைச் சிருஷ்டித்தானென்பது கருத்து

பரீத்யலோகாந்பரீத்ய பூதாநிபரீத்யஸர்வா: ப்ரதிஶோதி-
ஶஶ்ச। ப்ரஜாபதி:ப்ரதமஜாருதஸ்யாத்மநாத்மாநமபிஸம்பபூவ ॥௧௭॥

परीत्यलोकान्परीत्यभूतानिपरीत्य सर्वाःप्रदिशोदिशश्च । प्रजापतिःप्रथमजाऋतस्यात्मनाऽऽत्मानमभिसंबभूव ॥ १९ ॥

(ப-ம) லோகாந்-உலகங்களை, பரீத்ய-வியாபித்தும், பூதாநி - பிராணிகளை, பரீத்ய - வியாபித்தும், ஸர்வா:-எல்லா, ப்ரதிஶ:-மூலைத் திக்குகளையும், திஶஶ்ச - நேரான மற்றத் திக்குகளையும், பரீத்ய - வியா

பரிந்துமிருக்கிற அதாவது அங்கங்கிருக்கும் வஸ்துக்களுக் கந்த ஆத்மாவா யிருக்கிற, ப்ரஜாபதி: - பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான பரமாத்மா வானவர், ஜ்தஸ்ய - பிராணிகளின் வினைக்கு, ப்ரயோஜா - முதற்காரணமா யக்கொண்டு, ஸ்வ்த நா - தன்னாலேயே, ஸ்வ்தாநம் தன்னை, ஸஹிஸம்பஹூவ- உண்டுபண்ணினுன் அதாவது தானே ஒவ்வொரு காரியங்களுக்கும் முக்கிய காரணமாகவும் அந்த முக்கிய காரணங்களைக்கொண்டு காரியம் செய்கிறவனு கவுமிருந்தான் என்பது கருத்து

ஸதஸஸ்பதிமத்புதம்ப்ரியமிந்த்ரஸ்யகாம்யம்| ஸநிம்மேதாமயாஸிஷம்||

సదసస్పతిమద్భుతంప్రియమింద్రస్యకామ్యం । సనిం మేధామయాసిషం ॥ ౧౮ ॥

(ப - ம) ஸதஸஸ்பதிம் - நித்யசூரிகளுடைய கூட்டத்திற்கு நாயகனுக வும், அத்புதம் - ஆச்சரியங்களால் விளங்குகிறவனுகவும், இந்த்ரஸ்ய - பரமாத் மாவின் உருவம் முதலியவற்றை உள்ளபடியே அறிந்தவனுக்கு, ப்ரியம் - ப்ரீதிவிஷயனுகவும், காம்யம் இஷ்டங்களுக்குக் காரணனுகவும், ஸநிம்-அடை யத்தகுந்தவனுகவும், மேதாம் - மழுங்காதவளாஞானமூர்த்தியாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை, அயாஸிஷம்-சரணமடைகிறேன் ஹரிவம்சத்தில், ஸஹஸ்ரஸ் ப்ரத்யுஸ்ஸதஸஸ்பதிரத்புதம் - என்கிற பகவத்வசனத்தை அனுசரித்து இந்த மந்திரம் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்றுணர்க

உத்தீப்யஸ்வஜாதவேதோபக்நந்நிர்ருதிம்மம| பசூம்ஸ்ச மஹ்யமாவஹஜீ வநம்சதிஸோதிஸ ||கக||

ఉద్దీప్యస్వజాతవేదోపఘ్నన్నిరృతింమమ । పశూంశ్చమహ్యమావహజీవనంచదిశోదిశ॥

(ப - ம) ஜாதவேத: - எல்லாப்பொருளையும் அறிகிற பரமாத் மாவே, மம - என்னுடைய, நிர்ருதிம் - பாவத்தை, அபக்நந்-போக்கடித்துக் கொண்டு, உத்தீப்யஸ்வ - விளங்குவாயாக, மஹ்யம்-எனக்காக, பசூந்ச-உன் னுடைய பூஜைக்குத்தேவையான யக்யபசுக்களையும், ஆவஹ உண்டுபண்ணு, திஸ பத்துக்களென்னுங் கணக்குள்ள, திஸ: திக்குக்களில், ஜீவநம்ச ஜீவன த்துக்குக் காரணமான அன்னம் முதலியதையும், ஆவஹ - உண்டுபண்ணு வாயாக

மாநோஹிம்ஸீஜ்ஜாதவேதோகாமஸ்வம்புருஷம்ஜகத் | அபிப்ரதக்ந ஆகஹி ஸ்ரியாமாபரிபாதய ||உ०||

మానోహింసీజ్జాతవేదోగామశ్వంపురుషంజగత్ । అబిభ్రదగ్న ఆగహి శ్రియామాపరిపా తయ ॥ ౨౦ ॥

(ப - ம) ஜாதவேத: வாராய எல்லாந்தெரிந்தவனே, ந:-எங் களையும், கா: - உன் பூஜைக்குவேண்டிய பசுக்களையும் அஸ்வம் - குதிரையை யும், புருஷம் மனிதனையும், ஜகத் உலகத்தையும், மாஹிம்ஸீ: - கொல

லாதே, ஹைஜ்ஞ வாராய அகில முதலியதைத தேவாககுககொடுபபவனே, (ஹிம்ஸகாரவம்-கொலலுமுருவததை), க்ஷிப்ரஸ் தரிககாமல, ஜுஹ்ஷ்வரககடவாய, ஈ - எனனை, ஸ்ரியா - ஐசுவரியததோடு, பரிவாதய கூடடு வாயாக, இமமநதிரஙகளில பரமாதமாவைச சொலலும அடையாளஙகளி லாமையாலும தீபகதுக்கு வாககுககொடுககைபில சொலலபபடுகையாலும், க்ஷுதஜாதவேத:-என்கிற பதஙகளின முககியமான அாததததையு மெடுததுக கொளளலாம

புருஷஸ்ய வித்ம ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய மஹாதேவஸ்ய தீமஹி| தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத் ||௨௧||

పురుషస్యవిద్మసహస్రాక్షస్యమహాదేవస్యధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥౨౧॥

(ப - ம) அநதநத தேவதைகளிடததில பகதியுளளாாககும ஜபிககைக காக ருதநிரகாயததிரி முதலிய பெயாகளையுடைததான மநதிரஙகளை மேல சொலலுகிறது புருஷஸ்ய-மகாபுருஷனை, வித்ம உபாஸிககிறோம (அதறகாக), ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய ஸஹஸ்ராக்ஷனெனகிற, மஹாதேவஸ்ய - ருததிரனை, தீமஹி - தியானம செயகிறோம், ந: - நமககு, ருத்ர: - உருததிரனானவன, தத் - அநத உபாஸனததை, ப்ரசோதயாத்-நிறைவேறறடடும், ஸம்ஸாரசஜ்ஞாநதீப்தோ: எனகிறபடியே பகவதுபாஸநததிறகுச சஙகரனைத தியானிபபது காரணமாதலாலும பாஸகாரு மிபபடியே வியாகயானம செய திருததலாலுமிஙகு, புருஷ எனகிறது நாராயணனையே எலலாம உருத திரனைச சொனனாலும விரோதமிலலை

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி | தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத் ||௨௨||

తత్పురుషాయవిద్మహేమహాదేవాయధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥౨౨॥

(ப - ம) தத்புருஷாய மேறகூறிய நாராயணனை, வித்மஹே உபாஸிககிறோம (அதறகாக), மஹாதேவாய - உருததிரனை, தீமஹி - தியானம செயயககடவோம், ந: - நமககு, ருத்ர: உருததிரனானவன, தத்-அநத நாராயணோபாஸநததை, ப்ரசோதயாத் - நிறைவேறறடடும

தத்புருஷாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி | தந்நோ தந்தி: ப்ரசோதயாத் ||௨௩||

తత్పురుషాయవిద్మహేవక్రతుండాయధీమహి । తన్నో దంతిః ప్రచోదయాత్ ॥ ౨౩॥

(ப - ம) தத்புருஷாய-மேறகூறிய நாராயணனை, வித்மஹே-உபாஸிககிறோம (அதறகாக), வக்ரதுண்டாய - வளைநத மூககையுடைய கஜாநனனை, தீமஹி - தியானமசெயயககடவோம, ந: - நமககு, தந்தி: - கஜாநனனானவன, தத் - அநத நாராயணோபாஸநததை, ப்ரசோதயாத்-நிறைவேற றிவைககடடும

தத்புருஷாய வித்மஹே ஸுவர்ணபக்ஷாய தீமஹி | தந்நோ கருட: ப்ரசோதயாத் ||௨௩||

తత్పురుషాయ విద్మహే సువర్ణపక్షాయ ధీమహి । తన్నో గరుడః ప్రచోదయాత్ ॥ ౨౩॥

(ப - ம) தத்புருஷாய மேற்கூறிய நாராயணனை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), ஸுவர்ணபக்ஷாய நல்லவர்ணமுள்ள பக்கங்களையுடைய கருடனை, தீமஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், ந: நமக்கு, கருட: - கருடனானவன், தத் அந்த நாராயணத்தியானத்தை, ப்ரசோதயாத் - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்

காத்யாயநாய வித்மஹே கந்யகுமாரி தீமஹி | தந்நோ துர்கி: ப்ரசோதயாத் ||௨௪||

కాత్యాయనాయ విద్మహే కన్యకుమారి ధీమహి । తన్నో దుర్గిః ప్రచోదయాత్ ॥౨౪॥

(ப - ம) காத்யாயநாய - கோத்திரத்தால் காத்தியாயனியான துர்க்காதேவியை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம், கந்யகுமாரி - மிகவும் காந்தியுள்ள அந்தச் சிறுவயதுள்ள துர்க்காதேவியை, தீமஹி தியானம் செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, துர்கி: - துர்க்கையானவள், தத் அந்த உபாஸனத்தை, ப்ரசோதயாத்-நிறைவேற்றட்டும் இந்த ருக்குக்குத் துர்க்காகாயத்ரீ யென்று பெயர்

நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி | தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத் ||௨௫||

నారాయణాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి । తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్ ॥౨౫॥

(ப - ம) நாராயணாய நாராயணனை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம் வாஸுதேவாய வாசுதேவனென்கிற நாராயணனை, தீமஹி தியானம்செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், தத் - அந்த நாராயணத் தியானத்தை, ப்ரசோதயாத்-நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

ஸஹஸ்ரபரமா தேவீ சதமூலா சதாங்குரா | ஸர்வꣳ ஹரது மே பாபம் தூர்வா து:ஸ்வப்நநாசிநீ ||௨௬||

సహస్రపరమా దేవీ శతమూలా శతాఙ్కురా । సర్వꣳహరతు మే పాపం దూర్వా దుఃస్వప్న నాశినీ ॥ ౨౬ ॥

(ப - ம) ஸ்நானம் செய்வதற்கு அங்கமாகிய தலையிலருகம் புல்லை வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது ஸஹஸ்ரபரமா - எல்லாப்பொருளினும் முயர்ந்ததாகவும், சதமூலா - அனேக வேர்களையுடையதாகவும், சதாங்குரா - அனேகம் முளைகளையுடையதாகவும், து:ஸ்வப்நநாசிநீ - கெட்ட சுவப்பனங்களைப் போக்கடிக்கும் தன்மையுள்ளதாகவுமிருக்

ரே, துஷ்க்ருதம் - அக்ரமமுள்ளவானது, மே - என்னுடைய, ஸர்வம் - எல்லா, பாபம் பாவங்களையும், நாசய - போக்கடிக்கட்டும்

அச்வக்ராந்தே ரதக்ராந்தே விஷ்ணுக்ராந்தே வஸுந்தரா | சிரஸா தாரிதா தேவி ரக்ஷஸ்வ மாம் பதே பதே | உத்த்ருதாஸி வராஹேண க்ருஷ்ணேந சதபாஹுநா ||௨௮||

అశ్వక్రాంతే రథక్రాంతే విష్ణుక్రాంతే వసుంధరా । శిరసా ధారితా దేవి రక్షస్వ మాం పదే పదే । ఉద్ధృతాసి వరాహేణ కృష్ణేన శతబాహునా ॥ ౨౮ ॥

(ப-ம) ஸ்நானகாலத்தில் மண்ணெடுப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது அச்வக்ராந்தே - குதிரைகளால் தாண்டப்பட்டும், ரதக்ராந்தே - ரதங்களால் தாண்டப்பட்டும் விஷ்ணுக்ராந்தே - மகாவிஷ்ணுவினால் தாண்டப்பட்டுமிருக்கிற, வஸுந்தரா தேவி வாராய பூமிதேவியே, (த்வம்-நீ), சிரஸா சிரஸினாலே, தாரிதாஸி-தரிக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, மாம் என்னை, பதே பதே அடிக்கடி, ரக்ஷஸ்வ - ரக்ஷிப்பாயாக (த்வம் - நீ), வராஹேண வராகரூபியான, க்ருஷ்ணேந - மகாவிஷ்ணுவினாலே, சதபாஹுநா-அனேக யத்தனத்தினாலே, உத்த்ருதா - தூக்கப்பட்டவளாக, அஸி- ஆகிறாய் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறது

பூமிர்தேனுர்தரணீ லோகதாரிணீ | ம்ருத்திகே ஹந மே பாபம் யன்மயா துஷ்க்ருதம் க்ருதம் | த்வயா ஹதேந பாபேந ஜீவாமி சரத: சதம் | ம்ருத்திகே தேஹி மே புஷ்டிம் த்வயி ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் ||௨௯||

భూమిర్ధేనుర్ధరణీ లోకధారిణీ । మృత్తికే హన మే పాపం యన్మయా దుష్కృతం కృతం । త్వయా హతేన పాపేన జీవామి శరదః శతం । మృత్తికే దేహి మే పుష్టిం త్వయి సర్వం ప్రతిష్ఠితం ॥౨౯॥

(ப-ம) ஸ்நானகாலத்திலாவது பிறகாவது மண்ணை தரிப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லுகிறது பூமி: - சகமான பொருள்களும் விளையுமிடமாகவும், தேனு: - இச்சித்த பொருள்களையெல்லாம் கொடுப்பவளாகவும், தரணீ நிச்சலமாக இருப்பவளாகவும், லோகதாரிணீ - உலகங்களை யெல்லாம் தரிக்குமவளாகவுமிருக்கிற, ம்ருத்திகே வாராய மண்ணே, (த்வம்-நீ), மயா - என்னால், யத் - எந்த, துஷ்க்ருதம் - செய்யக்கூடாத காரியமானது, க்ருதம் - செய்யப்பட்டதோ, மே - என்னுடைய, (தத் - அந்த), பாபம் - பாவத்தை, ஹந போக்கடி, த்வயா - உன்னால், ஹதேந - போக்கடிக்கப்பட்ட, பாபேந - பாவத்தோடே, (உபலக்ஷித: - கூடினவனாக, சதம் - அனேகமான, சரத: - வருடங்களை, ஜீவாமி ஜீவிக்கிறேன், ம்ருத்திகே வாராய மண்ணே, மே - எனக்கு, புஷ்டிம் பலத்தை, தேஹி - கொடு, த்வயி - உன்னிடத்தில், ஸர்வம் - எல்லாப்பொருளும், ப்ரதிஷ்டிதம் இருக்கின்றன.

க³ந்த⁴த்³வாராந்து³ராத⁴ர்ஷாந்நித்யபுஷ்டாங்கரீஷிணீம் | ஈஶ்வரீꣳ ஸர்வபூ⁴தாநாந்த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம் ||௩௦||

గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్టాం కరీషిణీం। ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాం త్వామిహోపహ్వయే శ్రియం ॥ ౨౯ ॥

(ப - ம) இந்த மந்திரமும் மண்ணைத் தரிப்பதற்கே உபயோகிக்கிறது. க³ந்த⁴த்³வாராம் - கந்தத்தாலறியவேண்டியவளாகவும், பாபை꞉ - பாவங்களாலே, து³ராத⁴ர்ஷாம் - அசைக்கக்கூடாதவளாகவும், நித்யபுஷ்டாம் - எப்பொழுதும் நிறைந்தவளாகவும், கரீஷிணீம் - கோமயம் முதலியதுடன் கூடினவளாகவும், ஸர்வபூ⁴தாநாம் - சகல பிராணிகளுக்கும், ஈஶ்வரீம் - நாயகியாகவும், ஶ்ரியம் சம்பத்தாகவுமிருக்கிற, த்வாம் - உன்னை, இஹ-இவ்விடத்தில், ஹ்வயே - கூப்பிடுகிறேன்

ஹிரண்யஶ்ருங்க³ம்வருணம்ப்ரபத்³யே தீர்த²ம்மேதே³ஹியாசித꞉ | யந்மயா பு⁴க்தமஸாதூ⁴நாம்பாபேப்⁴யஶ்ச ப்ரதிக்³ரஹ꞉ | யந்மே மநஸா வாசா கர்மணா வா து³ஷ்க்ருதங்க்ருதம் | தந்ந இந்த்³ரோ வருணோ ப்³ருஹஸ்பதிஸ்ஸவிதா ச புநந்து புந꞉ புந꞉ ||௩௧||

హిరణ్యశృంగం వరుణం ప్రపద్యే తీర్థం మే దేహి యాచితః । యన్మయా భుక్తమసాధూనాం పాపేభ్యశ్చ ప్రతిగ్రహః । యన్మే మనసా వాచా కర్మణా వా దుష్కృతం కృతం । తన్న ఇంద్రో వరుణో బృహస్పతిస్సవితా చ పునంతు పునః పునః ॥ ౩౦ ॥

(ப - ம) ஸ்நானகாலத்தில் தீர்த்தத்துக்கு அதிஷ்டான தேவதையைப் பிரார்த்தனை செய்கிறதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஹிரண்யஶ்ருங்க³ம் - ரமணீயமான ஆயுதத்துக்கூடிய, வருணம் - வருணதேவனை, ப்ரபத்³யே - சரணமடைகிறேனு (த்வம் - நீ), யாசித꞉-யாசிக்கிற, மே-எனக்கு, தீர்த²ம் - தீர்த்தத்தை அதாவது பரிசுத்த ஜலத்தை, தே³ஹி - கொடு, அஸாதூ⁴நாம் - துஷ்டர்களிடத்தில், மயா - என்னால், யத் - எது, பு⁴க்தம் சாப்பிடப்பட்டதோ, பாபேப்⁴ய꞉ பாவிகளிடத்தில் நின்றும், ப்ரதிக்³ரஹ꞉ - வாங்குகிறதும், (க்ருத꞉ - செய்யப்பட்டதோ), மே-என்னுடைய, மநஸா மனதினாலும், வாசா - வாக்கினாலும், கர்மணா வா - செய்கையினாலும் யத்-எந்த, து³ஷ்க்ருதம் - கெட்ட நடத்தையானது, (க்ருதம்-செய்யப்பட்டதோ), தத் - அதை, ந꞉ - நமக்கு, இந்த்³ர꞉ - இந்திரனும், வருண꞉ வருணனும், ப்³ருஹஸ்பதி꞉ - பிருகஸ்பதியும், ஸவிதா ச - சூரியனும், புந꞉புந꞉ - அடிக்கடி, புநந்து - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவர்கள்

ஸாவித்ராணக்ஷுவதேஷ்ய யஸ்ஸந்தே³ஶிஷு த்ராஸ்ஸெவைஸூயாஸ ெயராஸாநுதேஷியம்வயம் ஶிஷ்டி꞉ ||௩௨||

தத்புருஷாய வித்மஹே ஸுவர்ணபக்ஷாய தீமஹி | தந்நோ கருட: ப்ரசோதயாத் ||௨௪||

తత్పురుషాయ విద్మహే సువర్ణపక్షాయ ధీమహి । తన్నో గరుడః ప్రచోదయాత్ ॥౨౪॥

(ப் - ம்.) தத்புருஷாய - மேற்கூறிய நாராயணனை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), ஸுவர்ணபக்ஷாய - நல்லவண்ணமுள்ள பக்கங்களையுடைய கருடனை, தீமஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, கருட: - கருடனானவன், தத் - அந்த நாராயணதியானத்தை, ப்ரசோதயாத் - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

காத்யாயநாய வித்மஹே கந்யகுமாரி தீமஹி | தந்நோ துர்கி: ப்ரசோதயாத் ||௨௫||

కాత్యాయనాయ విద్మహే కన్యకుమారి ధీమహి । తన్నో దుర్గిః ప్రచోదయాత్ ॥౨౫॥

(ப் - ம்.) காத்யாயநாய - கோத்திரத்தால் காத்தியாயனியான துர்க்காதேவியை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம், கந்யகுமாரி - மிகவும் காந்தியுள்ள அந்தச் சிறுவயதுள்ள துர்க்காதேவியை, தீமஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, துர்கி: - துர்க்கையானவள், தத் - அந்த உபாஸநத்தை, ப்ரசோதயாத் - நிறைவேற்றட்டும் இந்த ருக்குக்குத் துர்க்கா காயத்ரீ யென்று பெயர்.

நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி | தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத் ||௨௬||

నారాయణాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి । తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్ ॥౨౬॥

(ப் - ம்.) நாராயணாய - நாராயணனை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம், வாஸுதேவாய - வாசுதேவனென்கிற நாராயணனை, தீமஹி தியானம்செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், தத் - அந்த நாராயணத் தியானத்தை, ப்ரசோதயாத் - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

ஸஹஸ்ரபரமா தேவீ ஶதமூலா ஶதாங்குரா | ஸர்வꣳ ஹரது மே பாபம் தூர்வா து:ஸ்வப்ந நாஶநீ ||௨௭||

సహస్రపరమా దేవీ శతమూలా శతాంకురా । సర్వగ్ం హరతు మే పాపం దూర్వా దుఃస్వప్న నాశనీ ॥ ౨౭ ॥

(ப் - ம்.) ஸ்நானம் செய்வதற்கு அங்கமாகிய தலையிலருகம் புல்லை வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஸஹஸ்ரபரமா - எல்லாப்பொருளினு முயர்ந்ததாகவும், ஶதமூலா - அனேக வேர்களையுடையதாகவும், ஶதாங்குரா - அனேகம் முளைகளையுடையதாகவும், து:ஸ்வப்ந நாஶநீ - கெட்ட சுவப்னங்களைப் போக்கடிக்கும் தன்மையுள்ளதாகவுமிருக்

సోహమపాపో విరజో నిర్ముక్తో ముక్తకిల్బిషః। నాకస్య పృష్ఠమారుహ్య గచ్ఛేద్బ్రహ్మసలోకతాం॥

(ப - ம) இம்மந்திரம் தலையில் ஜலத்தைத் தாரி இறைப்பதற்குச் சொல்லப்படுகிறது ஸோஹம் - அப்படிக் கையினால் பாவம் நீங்கியிருக்கும் நான், அபாப: - வெளியில் பாவமில்லாதவனாகவும், விரஜ: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், நிர்முக்த: - அந்த ரஜோகுணத்தால்வரும் மனச்சலக்கமில்லாதவனாகவும், முக்தகில்பிஷ: - உள்ளிருக்கும் பாவம் நீங்கினவனாகவும், நாகஸ்ய - ஸ்வர்க்கத்தினுடைய, ப்ருஷ்டம் - மேல்புறத்தை, ஆருஹ்ய - அடைந்து, ப்ரஹ்மஸலோகதாம் பரமாத்மினஸாலோகயத்தை, கச்சேத் - அடைவேனாக

இமம் மே கங்கே யமுனே ஸரஸ்வதி ஶுதுத்ரி ஸ்தோமம் ஸசதா பருஷ்ணியா ।
அஸிக்னியா மருத்வ்ருதே விதஸ்தயார்ஜீகீயே ஶ்ருணுஹ்யா ஸுஷோமயா ॥

ఇమం మే గఙ్గే యమునే సరస్వతి శుతుద్రి స్తోమగ్ం సచతా పరుష్ణియా । అసిక్నియా మరుద్వృధే వితస్తయార్జీకీయే శృణుహ్యా సుషోమయా ॥ ౩౬ ॥

(ப - ம) ஹேகங்கே - வாராய கங்கையே, ஹேயமுனே - வாராய யமுனையே, ஹேஸரஸ்வதி - வாராய சரஸ்வதியே, ஹேஶுதுத்ரி - வாராய சுதத்ரியென்கிற நதியே, பருஷ்ணியா - பருஷ்ணியென்கிற நதியோடுகூட, ஹேமருத்வ்ருதே - வாராய காவேரியே, அஸிக்னியா - அஸிக்நியென்கிற நதியோடுகூட, ஹேஆர்ஜீகீயே - வாராய ஆர்ஜீகீயமென்கிற நதியே, விதஸ்தயா - விதஸ்தையென்னப்பட்ட, ஸுஷோமயா - சுஷோம நதியோடு, ஸசதா - வாருங்கள், மே என்னுடைய, இமம் - இந்த, ஸ்தோமம் - ஸ்தோத்திரத்தை, ஶ்ருணுஹி - கேளுங்கள்

ருதஞ்ச ஸத்யஞ்சாபீத்தாத்தபஸோத்யஜாயத । ததோ ராத்ர்யஜாயத ।
தத: ஸமுத்ரோ அர்ணவ: । ஸமுத்ராதர்ணவாததி ஸம்வத்ஸரோ அஜாயத ॥

ఋతంచ సత్యంచాభీద్ధాత్తపసోఽధ్యజాయత । తతో రాత్రిరజాయత । తత స్సముద్రో అర్ణవః । సముద్రాదర్ణవాదధి సంవత్సరో అజాయత ॥ ౩౭ ॥

(ப - ம) ஜலத்தில் முழுகிக்கொண்டு ஜபிக்கும் அகமர்ஷணமென்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது அபீத்தாத் - ஜ்ருஷ்டிகாலத்திலுண்டான, தபஸ: - பரமாத்மாவின் சங்கல்பத்திலிருந்து, ருதஞ்ச - அனேக விகாரங்களையடைகின்ற ப்ரகிருதியும், ஸத்யஞ்ச விகாரமில்லாத ஆத்மாவும், அத்யஜாயத - உண்டாயின, தத: - அந்த ப்ரகிருதியிலிருந்து, ராத்ரி: அறிவில்லாமையான மகான் என்கிற தத்வமும், அஜாயத - உண்டாயிற்று. தத: - பிறகு, ஸமுத்ர: - ஜலத்துடன்கூடிய பஞ்சபூதங்களும், அர்ணவ: பரமாணுவும், (அஜாயந்த - உண்டாயின), ஸமுத்ராத் - பஞ்சபூதங்களிலிருந்தும், அர்ணவாத் - அண்டத்திலிருந்தும், ஸம்வத்ஸர: - ஸம்வத்ஸராத்திறகுத் தேவதையான பரமா, அஜாயத - உண்டானா

அஹோராத்ராணி விதத⁴த்³ விஶ்வஸ்ய மிஷதோ வஶீ । ஸூர்யாசந்த்³ரமஸௌ
தா⁴தா யதா²பூர்வமகல்பயத் । தி³வஞ்ச ப்ருதி²வீஞ்சாந்தரிக்ஷமதோ² ஸுவ: ॥

అహోరాత్రాణి విదధద్విశ్వస్య మిషతో వశీ । సూర్యాచంద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమ
కల్పయత్ । దివంచ పృథివీంచాంతరిక్షమథో సువః ॥ ౩౯ ॥

(ப - ம) மிஷத: - மேற்கூறியபடியுண்டான, விஶ்வஸ்ய - உலகங்களுக்கு, வஶீ - நாயகனான, தா⁴தா - பரமமாவானவன், அஹோராத்ராணி - பகலிரவுகளை, விதத⁴த் - சிருஷ்டிக்கப் புகுந்தவனாகக்கொண்டு, ஸூர்யாசந்த்³ரமஸௌ - சூரிய சந்திரர்களை, யதா²பூர்வம் - முன் கல்பத்திலிருந்தவண்ணமாகவே, அகல்பயத் - சிருஷ்டித்தான், அதோ² - பிறகு, தி³வஞ்ச - சுவர்க்கத்தையும், ப்ருதி²வீஞ்ச பூமியையும், அந்தரிக்ஷஞ்ச - ஆகாயத்தையும், ஸுவ: - சுவர்லோகத்தையும், (அகல்பயத் - சிருஷ்டித்தான்)

யத் ப்ருதி²வ்யாம் ரஜ: ஸ்வமந்தரிக்ஷே விரோத³ஸீ । இமாம்ஸ்ததா³போ வருண: புநாத்வக⁴மர்ஷண: ॥ ௪௧ ॥

యత్పృథివ్యాగ్ం రజస్స్వమంతరిక్షే విరోదసీ । ఇమాగ్ం స్తదాపో వరుణః పునాత్వఘమర్షణః ॥

(ப - ம) யத் - யாதொரு, ஸ்வம் - தன்னுடையதான, ரஜ: - பாவம், ப்ருதி²வ்யாம் - பூமியில், அந்தரிக்ஷே - ஆகாயத்தில், விரோத³ஸீ - இந்த இரண்டிலும், அஸ்தி - இருக்கிறதோ, தத் - அந்த, இமாந் - இந்தப் பாவங்களை, ஆப: - ஜலங்களும், அக⁴மர்ஷண: - பாவங்களை நீக்குகிற, வருண: - வருணனும், புநாது - பரிசுத்தம் செய்யட்டும்

ஏஷ பூ⁴தஸ்ய ப⁴வ்யே பு⁴வநஸ்ய கோ³ப்தா । ஏஷ புண்யக்ருதாம் லோகாநேஷ ம்ருத்யோர்ஹிரண்மயம் । த்³யாவாப்ருதி²வ்யோர்ஹிரண்மயம் ஸம்ஶ்ரிதம் ஸுவ: । ஸ ந: ஸுவ: ஸம்ஶிஶாதி⁴ ॥ ௪௨ ॥

ఏష భూతస్య భవ్యే భువనస్య గోప్తా । ఏష పుణ్యకృతాం లోకానేష మృత్యోర్హిరణ్మయం । ద్యావాపృథివ్యోర్హిరణ్మయగ్ం సంశ్రితగ్ం సువః । సనస్సువస్సగ్ం శిశాధి ॥ ౪౦ ॥

(ப - ம) ஏஷ: - இந்த வருணன், பூ⁴தஸ்ய - இறந்ததான, ப⁴வ்யே - வரப்போகிறதான, பு⁴வநஸ்ய - உலகத்தை, கோ³ப்தா - காப்பாற்றுகிறவன், ஏஷ: இந்த வருணன், புண்யக்ருதாம் - புண்ணியங்களால் செய்யப்பட்ட, லோகாந் - உலகங்களை, (கோ³ப்தா - காப்பாற்றுகிறவன்), ஏஷ: - இந்த வருணன், ம்ருத்யோ: மிருத்யுவினுடைய, ஹிரண்மயம் சுவர்ணமயமான உலகத்தையும், (கோ³ப்தா - காப்பாற்றுகிறவன்), த்³யாவாப்ருதி²வ்யோ: - ஆகாயம் பூமி இவைகளில், ஸம்ஶ்ரிதம் - இருக்கிற, ஹிரண்மயம் - சுவர்ணமயமான, ஸுவ: - சுவர்க்கலோகத்தை, (கோ³ப்தா - காப்பாற்றுகிறவன்), ஸ: அப்படிப்பட்ட நீ, ந: - எங்களுக்கு, ஸுவ: - சுவர்க்கலோகத்தை, ஸம்ஶிஶாதி⁴ - தாண்டிக்கக் கடவாயாக.

ஆர்த்³ரம் ஜ்வலதி ஜ்யோதிரஹமஸ்மி ஜ்யோதிர்ஜ்வலதி ப்³ரஹ்மாஹமஸ்மி । யோऽஹமஸ்மி ப்³ரஹ்மாஹமஸ்மி । அஹமேவாஹம் மாம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ॥ ௪௧ ॥

ఆర్ద్రం జ్వలతి జ్యోతిరహమస్మి జ్యోతిర్జ్వలతి బ్రహ్మాహమస్మి । యోఽహమస్మి బ్రహ్మాహమస్మి । అహమేవాహం మాం జుహోమి స్వాహా ॥ ౪౧ ॥

(ப - ம) யத் - யாதொரு, ஆர்த்³ரம் ஜலமானது, ஜ்வலதி - விளங்குகிறதோ, தத் - அது, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நானாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், யத் - யாதொரு, ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸானது, ஜ்வலதி - விளங்குகிறதோ, தத் - அதுவானது, ப்³ரஹ்ம - பரம்மத்தை ஆத்மாவாகவுடைய, அஹம் - நானாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், அஹம் - நான், ய: - எந்த உருவத்தோடு கூடினவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேனோ, அஹம் - அந்த நான் ப்³ரஹ்ம - பரமத்தை ஆத்மாவாகவுடையவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், அஹமேவாஹம் - என்னுருவத்தோடுகூடிய நான், மாம் - என்னை, ஜுஹோமி - ஹோமம் செய்கிறேன், அதாவது நான் பரமாத்மாவின் சரீரமாதலால் என்னை அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்திலேயே கொடுக்கிறேன், என்னுத்மாவை அவரிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறேன் இதுவே சரணாகதியென்று சொல்லப்படுகிறது

அகார்யகார்யவகீர்ணீ ஸ்தேனோ ப்⁴ரூணஹா கு³ருதல்பக³: । வருணோऽபாமக⁴மர்ஷணஸ்தஸ்மாத்பாபாத்ப்ரமுச்யதே ॥ ௪௨ ॥

అకార్యకార్యవకీర్ణీ స్తేనో భ్రూణహా గురుతల్పగః । వరుణోఽపామఘమర్షణస్తస్మాత్పాపాత్ప్రముచ్యతే ॥ ౪౨ ॥

(ப - ம) (யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தால்), அபாம் - ஜலங்களுக்கு, தே³வதா - தேவதையான, வருண: - வருணன், அக⁴மர்ஷண: - பாவத்தை நீக்குகிறவனோ, (தஸ்மாத் - ஆதலால்), அகார்யகாரீ - செய்யக்கூடாத காரியத்தைச் செய்தவனும், அவகீர்ணீ - விரதாதிகளிலிருந்து கெட்டவனும், ஸ்தேன: - திருடனும், ப்⁴ரூணஹா - காப்பத்தை அழித்தவனும், கு³ருதல்பக³: - ஆசிரியன் பத்தினியுடன் கூடுகிறவனும், பாபாத் - அந்தந்தப் பாவத்தினின்றும், ப்ரமுச்யதே - ஸ்நானம் செய்தால் விடுவிக்கப்படுகிறான்

ரஜோபூ⁴மிஸ்த்வமாம் ரோத³யஸ்வ ப்ரவத³ந்தி தீ⁴ரா: । புனந்து ருஷய: புனந்து வஸவ: புனாது வருண: புனாத்வக⁴மர்ஷண: ॥ ௪௩ ॥

రజోభూమిస్త్వమాం రోదయస్వ ప్రవదంతి ధీరాః । పునంతు ఋషయః పునంతు వసవః పునాతు వరుణః పునాత్వఘమర్షణః ॥ ౪౩ ॥

(ப - ம) ரஜோபூ⁴மி: பாவத்துடன் கூடிய பூமியானது, மாம் - என்னைத் தவிர்ந்த மற்றவரை, ரோத³யஸ்வ - அழச்செய்யக்கடவது, ஏவம் - இப்படி, தீ⁴ரா: - தெரிந்தவர்கள், ப்ரவத³ந்தி சொல்லுகிறார்கள், ருஷய: - இரு

டிகள், புநந்து - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவார்கள், வஸவ꞉ - வசுக்கள், புநந்து - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவார்கள், வருண꞉ - வருணன், புநாது - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவன், அகமர்ஷண꞉-பாவத்தைப்போக்கும் தேவதையானவன், புநாது - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவன்

ஏக꞉ ராஷ்ட்ரே꞉ ப்ரபூயமேவியஸ்ருஜ நய ப்ரஜா ஸ்வநஸ்ய ராஜா। வ்ருஷா விதே꞉ த்ருஷி அபயஸ்ய நாகம் வ்ரூபு ஹமுட்டா ரேவாவ்யேயஸ்வ நஹ꞉ ॥

ఏకో న సముద్రః ప్రథమో విధర్మా జనయన్ ప్రజా భువనస్య రాజా ॥ వృషా పవిత్రే అధి సానో అవ్యే బృహత్సోమో వావృధే సువాన ఇన్దుః॥ ४४॥

(ப ம) ஸ்தோத꞉ - ஜகத்காரணமாயும், ப்ரஜா - பிராணிகளை, ஜநயந் - உண்டுபண்ணுகிறவனும், பூவநஸ்ய - உலகத்திற்கு, ராஜா - அரசனாகவும், ஏக꞉ - எங்கும் நிறைந்தவனாகவும், வ்ருஷா - இஷ்டத்தைக் கொடுப்பவனாகவும், ப்ருஹத் - குணத்தாலுயர்ந்தவனாகவும், ஸோம꞉ சந்திரனைப்போல் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறவனாகவும், இந்து꞉ மிகுந்த ஐசுரியத்தோடுகூடினவனாகவும், ஸுவாந꞉-மோக்ஷம் முதலிய பயன்களைத் தருகிறவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவானவன், ப்ரதம꞉ முக்யமாகவும், விதர்மா - உலகங்களில் வேறுபட்டிருக்கிற, ஸமுத்ரே நா-மலைத்தாழ்வரைபோல உந்நதமாயிருக்கிற, பவித்ரே - சுத்தமாயும், அவ்யே - அழிவில்லாததாயுமிருக்கிறபரமபதத்தில், வாவ்ருதே - அதிககாந்தியுடன் விருத்தியடைகிறார் இந்தமந்திரம் பகவானுடையவிபூதியைத்தியானம்செய்வதற் குபயோகிக்கப்படுகிறது

ஜாதவேதஸே ஸுநவாம ஸோமமராதீயதோ நிதஹாதி வேத꞉ । ஸ ந꞉ பர்ஷததி துர்காணி விஸ்வா நாவேவ ஸிந்தும் துரிதாத்யக்நி꞉॥

జాతవేదసే సునవామ సోమమరాతీయతో నిదహాతి వేదః । స నః పర్షదతి దుర్గాణి విశ్వా నావేవ సిన్ధుం దురితాత్యగ్నిః ॥

(ப - ம) பாவங்களைத் தாண்டுவதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது ஜாதவேதஸே - எல்லாம் தெரிந்த பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸோமம் - பூஜோபகரணமான அவிஸ்ஸை, ஸுநவாம - அரைக்கக்கடவோமாக, அராதீயத꞉ - சத்துருக்களைப்போல நடக்கும் சத்துருக்களை, வேத꞉ தனமானது, நிதஹாதி - விடக்கடவது, ஸ꞉ அந்த, அக்நி꞉ அக்நியென்று பெயர்கொண்ட, வஹ்நி꞉ - பரமாத்மாவானவன், துர்காணி - மிகுந்த உபத்திரவங்களோடுகூடிய, விஸ்வா - எல்லா, துரிதாநி பாவங்களை, நாவா ஓடத்தினாலே, ஸிந்தும் -நதியைப்போல (தாரயது-தாண்டுவைக்கட்டும்

தாமக்நிவர்ணாம் தபஸா ஜ்வலந்தீம் வைரோசநீம் கர்மபலேஷு ஜுஷ்டாம் । துர்காம் தேவீம் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே ஸுதராஸி தரஸே நம꞉)

తామగ్నివర్ణాంతపసాజ్వలంతీం వైరోచనీం కర్మఫలేషు జుష్టాం । దుర్గాం దేవీం శరణమహం ప్రపద్యే సుతరసితరసే నమః ॥ ४६ ॥

(ப - ம) ஆககததைப போககுவதறகுத தாககியை இமமநதிரததால ஸதோததிரம செயகிறது தாம் - அநத, அகநிவணாம் - நெருபபுபபோனற வணணததோடுகூடிய, தபஸா தவததினால, ஜவலநதீம் - விளஙகுகிற, வைரோசநீம் காநதியுடனகூடிய, கரமபலேஷு - இசசிககபபடட பயனக ளின விஷயததில, ஜுஷ்டாம் தியானம செயயபபடடிருககிற அதாவது ஒரு காரியததில நேரிடடிருககும் விககினஙகளைபபோகக வலலளாயிருககிற, துர்காம் - துககியெனகிற, தேவீம் - தேவியை, அஹம் - நான, சரணம்- சர ணமாக, ப்ரபத்யே - அடைகிறேன, ஸுதரஸி - நனறுகத தாணடிவைக கிறாய, தரஸே - பலததின பொருடடு, நம: - வணஙகுகிறேன

அக்நே த்வம் பாரயா நவ்யோ அஸ்மாந் ஸ்வஸ்திபிரதி துர்காணி விச்வா ।
பூச்ச ப்ருத்வீ பஹுலா ந உர்வீ பவா தோகாய தநயாய சம்யோ: ॥४७॥

అగ్నే త్వం పారయా నవ్యో అస్మాన్ స్వస్తిభిరతి దుర్గాణి విశ్వా । పూశ్చ పృథ్వీ బహులా న ఉర్వీ భవా తోకాయ తనయాయ శంయోః ॥ ४८ ॥

(ப - ம) இமமநதிரம அகநிதேவனுடைய உபஸதானததிறகுச சொல லபபடுகிறது அக்நே - வாராய அகநியே, நவ்ய: - யுவாவாகயிருககிற நீ, ஸ்வஸ்திபி: சுபமான உன சஙகலபஙகளால, அதிதுர்காணி - மிகவும உபததிரவஙகளோடுகூடிய, விச்வா - எலலாபபாவஙகளை, பாரய தாணடி வைபபாயாக, பூச்ச - படடணமும, பஹுலா-தனதானயஙகளால நிறை நததாகவும, உர்வீ பெரிதாகிய, ப்ருத்வீ - பூமியும, ந: - எஙகளுககு, (ஸந் து - உணடாகடடும), தோகாய - பிளளையின பொருடடும, தநயாய - பேரனபொருடடும,சம்யோ: - சுகததைததருகிறவனுக,பவ ஆககடவாய

விச்வாநி நோ துர்கஹா ஜாதவேத: ஸிந்தும் ந நாவா துரிதா திப ர்ஷி । அக்நே அத்ரிவந்மநஸா க்ருணாநோ ஸ்மாகம் போத்யவிதா தநூநாம் ॥

విశ్వాని నో దుర్గహా జాతవేద స్సింధుం న నావా దురితాతి పర్షి । అగ్నే అత్రివన్మనసా గృణానో உస్మాకం బోధ్యవితా తనూనాం ॥ ४९ ॥

(ப - ம) ஜாதவேத: - வாராய சாவகயனே, துர்கஹா-கொடிய பாவஙகளைப போககுகிற நீ, ஸிந்தும் நதியை, நாவா-ஓடததைபபோல, விச்வாநி - எலலா, ந: - எஙகளுடைய, துரிதா பாவஙகளை, அதிபர்ஷி- தாணடிவைததுக காபபாறறுவாயாக, அக்நே - வாராய அகநியே, அத்ரி வத் - அததிரி மகாரிஷியைபபோல, மநஸா - மனதினாலேயே, க்ருணாந:- எலலாம தெரிநதுகொணடு, அஸ்மாகம் - எஙகளுடைய, தநூநாம் - சரீரங களுககு, அவிதா - ரக்ஷகனுக, போதி ஆககடவாய

ப்ருதநாஜிதம் ஸஹமாநமுக்ரமக்நிம் ஹுவேம பரமாத்ஸதஸ்தாத் ।
ஸ ந: பர்ஷததி துர்காணி விஶ்வா க்ஷாமத்தேவோ அதி துரிதாத்யக்நி: ॥௪௯॥

పృతనాజితగ్ంసహమానముగ్రమగ్నిగ్ం హువేమ పరమాత్సధస్థాత్ । సనః పర్షదతిదు
ర్గాణివిశ్వాక్షామద్దేవో అతిదురితాత్యగ్నిః ॥ ౪౯ ॥

(ப - ம) ப்ருதநாஜிதம்-எதிரி ஸைந்யங்களை ஜயிக்கிற, ஸஹமாநம்-அடுத்தவர்களின் அபராதங்களைப் பொறுக்கிற, உக்ரம் - சத்ருக்களை விஷயத்தில் உக்ரனாகவிருக்கிற, அக்நிம் - அக்நியை, பரமாத் - உயர்ந்த, ஸதஸ்தாத் - ஸ்தானத்தில் நின்றும், ஹுவேம - கூப்பிடுகிறவர்களாக, ஹுவேம - கூப்பிடக்கடவோம், க்ஷாமத் அடுத்தவர்களின் அபராதத்தைப் பொறுக்கிற குணமுடைய, ஸ: - அந்த, தேவ: - பூஜ்யனான, அக்நி: அக்நியானவன், துர்காணி - கொடிய, விஶ்வா - எல்லா, ந: - நம்முடைய, துரிதாநி-பாவங்களை, அதி - போக்கி, பர்ஷத் - காப்பாற்றட்டும்

ப்ரத்நோஷி கமீட்யோ அத்வரேஷு ஸநாச்ச ஹோதா நவ்யஶ்ச ஸத்ஸி ।
ஸ்வாம் சாக்நே தநுவம் பிப்ரயஸ்வாஸ்மப்யம் ச ஸௌபகமாயஜஸ்வ । இதி ஷஷ்டி
ப்ரஶ்நே ப்ரதமோऽநுவாக: ॥௫௦॥

ప్రత్నోషికమీడ్యో అధ్వరేషు సనాచ్చ హోతా నవ్యశ్చ సత్సి । స్వాంచాగ్నే తనువం పిప్ర
యస్వాస్మభ్యం చ సౌభగమాయజస్వ ॥ ౫౦॥

(ப - ம) அத்வரேஷு - யாகங்களில், ஈட்ய: - துதிக்கத்தக்கவனாக, கம் - சுகத்தை, ப்ரத்நோஷி - கொடுக்கிறாய், ஸநாத் பழமையான, ஹோதா - கொடுக்கிறவனாகவும், நவ்ய: - புதியவன்போல, ஸத்ஸி - இருக்கிறாய், ஹே அக்நே - வாராய் அக்நியே, ஸ்வாம் - உன்னுடைய, தநுவம் சரீரத்தை, பிப்ரயஸ்வ - ப்ரீதிசெய்துவை அதாவது நான் கொடுத்த அவிஸ்ஸினாலே உன்னுடைய சரீரத்தைத் திருப்திசெய்துவையென்று கருத்து, அஸ்மப்யம் - எங்கள் பொருட்டும், ஸௌபகம் - ஸௌபாக்யத்தை, ஆயஜஸ்வ - கொடுப்பாயாக

பூரந்நமக்நயே ப்ருதிவ்யை ஸ்வாஹா । புவோऽந்நம் வாயவேऽந்தரிக்ஷாய ஸ்வாஹா । ஸுவரந்நமாதித்யாய திவே ஸ்வாஹா । பூர்புவஸ்ஸுவரந்நம் சந்த்ரமஸே திக்ப்யஸ்ஸ்வாஹா । நமோ தேவேப்ய: ஸ்வதா பித்ருப்யோ பூர்புவஸ்ஸுவரந்நமோம் ।
இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே த்விதீயோऽநுவாக: ॥

భూరన్నమగ్నయే పృథివ్యై స్వాహా। భువోన్నం వాయవేంతరిక్షాయ స్వాహా। సువరన్నమాదిత్యాయ దివే స్వాహా।
భూర్భువస్సువరన్నం చంద్రమసే దిగ్భ్యస్స్వాహా। నమో దేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యో భూర్భువస్సువరన్నమోం॥

(ப - ம) இது முதலாகிய மந்திரங்கள் பரமாத்மாவின் தியானத்தில் உபயோகிக்கப் படுகின்றன, பூ: - பூ எனகிற வியாஹ்ருதிக்குப் பொருளாகிய, அக்நயே-அக்நிதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், ப்ருதிவ்யை-பூமிக்கு

அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்தவேளை ஹோமம் செய்கிறேன் என்று இந்த ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிற இந்த மந்த்ரத்தால், புவ꞉-புவ என்கிற வியாஹ்ருதிக்குப் பொருளாயும், வாயவே - வாயுதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய-ஆகாயத்திற்கு அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ꞉ - ஸுவ என்கிற வியாஹ்ருதியின் பொருளாயும், ஆதித்யாய - சூரியனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், திவே-ஸுவர்க்கத்துக்கு அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ꞉ - இம்மூன்று வியாஹ்ருதிகளுக்கும் சேர்ந்து பொருளாயும், சந்த்ரமஸே - சந்திரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், திக்ப்ய꞉ - திக்குக்களுக்கு அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தேவேப்ய꞉ - சகல தேவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம꞉ - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய꞉ - பித்ருதேவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வதா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ꞉ இம்மூன்று வியாஹ்ருதிகளும், ஓம் பரமமான அர்த்தமாவது, ஓம் தத்ஸதிதி நிர்தேஶோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவித꞉ ஸ்ம்ருத꞉ - என்று மூன்று விதமாக ப்ரஹ்மத்தைப் பிரித்துச் சொல்லுவதால் மூன்று விதமான வியாஹ்ருதிகளும் பொருள் ப்ரஹ்மந்தான் என்று சொல்லப்பட்டது

பூரந்நமக்நயே ப்ருதிவ்யை ஸ்வாஹா | புவோந்நம் வாயவேந்தரிக்ஷாய ஸ்வாஹா | ஸுவரந்நமாதித்யாய திவே ஸ்வாஹா | பூர்புவஸ்ஸுவரந்நம் சந்த்ரமஸே திக்ப்யஸ்ஸ்வாஹா | நமோ தேவேப்ய꞉ ஸ்வதா பித்ருப்யோ பூர்புவஸ்ஸுவரந்நமோம் || இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே த்ருதீயோநுவாக꞉॥

భూరన్నమగ్నయే పృథివ్యై స్వాహా భువోన్నం వాయవేంతరిక్షాయ స్వాహా సువరన్నమాదిత్యాయ దివే స్వాహా భూర్భువస్సువరన్నం చంద్రమసే దిగ్భ్యస్స్వాహా నమో దేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యో భూర్భువస్సువరన్నమోం ॥

(ப - ம) பூ꞉ - பூ என்கிற வியாஹ்ருதியின் பொருளாயும், அந்நம் - அநுபவிக்கத்தக்கதாயும், அக்நயே - அக்னிதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும் ப்ருதிவ்யை - பூமிக்கு அந்தர்யாமியாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், புவ꞉ - புவ என்கிற வியாஹ்ருதியின் பொருளாயும், அந்நம்-அநுபவிக்கத்தக்கதாயும், வாயவே-வாயுதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய-ஆகாயத்துக்கு அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ꞉ - ஸுவ என்கிற வியாஹ்ருதியின் பொருளாயும், அந்நம் -

அனுபவிக்கத்தக்குந்ததாயும், ஆதித்யாய - ஸூரியனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், திவே - ஸ்வர்க்கத்திற்கு அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்றுக்கும் சொந்த பொருளாயும், அந்நம் - அனுபவிக்கத்தக்குந்ததாயும், சந்த்ரமஸே - சந்திரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், திக்ப்ய: - திக்குகளுக்கு அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தேவேப்ய: - தேவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம: - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய: - பித்ருதேவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்று வியாஹ்ருதிகளுக்கும் பொருளாயும், அந்நம் - அனுபவிக்கத்தக்குந்ததாயுமிருக்கிறது, ஓம் - பரப்ரம்மந்தான், அதாவது முன் மந்திரத்தில் மூன்று வியாஹ்ருதிகளுக்கும் பொருள் பரப்ரம்மந்தானென்று சொல்லப்பட்டது இம்மந்திரத்தில் அந்தப் பரப்ரம்மமே யனுபவிக்கத் தக்குந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது

பூரக்நயே ச ப்ருதிவ்யை ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | புவோ வாயவே சாந்தரிக்ஷாய ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | ஸுவராதித்யாய ச திவே ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | பூர்புவஸ்ஸுவஶ்சந்த்ரமஸே ச நக்ஷத்ரேப்யஶ்ச திக்ப்யஶ்ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | நமோ தேவேப்ய: ஸ்வதா பித்ருப்யோ பூர்புவஸ்ஸுவர்மஹரோம் | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே [illegible] அநுவாக:||

భూరగ్నయే చ పృథివ్యై చ మహతే చ స్వాహా భువో వాయవే చాంతరిక్షాయ చ మహతే చ స్వాహా సువరాదిత్యాయ చ దివే చ మహతే చ స్వాహా భూర్భువస్సువశ్చంద్రమసే చ నక్షత్రేభ్యశ్చ దిగ్భ్యశ్చ మహతే చ స్వాహా నమో దేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యో భూర్భువస్సువర్మహరోం ॥ ౫౭ ॥

(ப-ம) பூ: - பூ என்கிற வியாஹ்ருதியின் பொருளாயும், அக்நயே - அக்நிதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், ப்ருதிவ்யை - பூமிக்கு அந்தர்யாமியாயும், மஹதே - பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், புவ: - புவ என்கிற வியாஹ்ருதியின் பொருளாயும், வாயவே - வாயுதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய - ஆகாயத்திற்கு அந்தர்யாமியாயும், மஹதே - பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ: - சுவ என்கிற வியாஹ்ருதியின் பொருளாயும், ஆதித்யாய - ஸூரியனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், திவே - சுவர்க்கத்திற்கு அந்தர்யாமியாயும், மஹதே - பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்றுக்கும் சொந்த பொருளாயும், சந்த்ரமஸே - சந்திரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், திக்ப்ய: - திக்குகளுக்கு அந்

தாயாமியாயும், மஹதெவ - பெரிதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தெவெப்ய꞉ - தேவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம꞉ - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய꞉ - பித்ருதேவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வதா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ꞉ - இம்மூன்றுக்கும் பொருளாயும், மஹ꞉ - பெரியதாயுமிருக்கிறது ஓம் - பரப்ரம்மம்தான் இம்மந்திரத்தில் முன்னனுபவிக்கத்தக்கதாகப் பேசப்பட்ட பரப்ரம்மமே பெரியது என்று சொல்லப்படுகிறது

பாஹிநொ அக்ந ஏநஸெ ஸ்வாஹா | பாஹிநொ விஶ்வவெதஸெ ஸ்வாஹா | யஜ்ஞம் பாஹி விபாவஸொ ஸ்வாஹா | ஸர்வம் பாஹி ஶதக்ரதொ ஸ்வாஹா | இதி த்ருஷ்டுப் ப்ரஸவம் வஸொ நாராயண꞉||

పాహినో అగ్న ఏనసే స్వాహా । పాహినో విశ్వవేదసే స్వాహా । యజ్ఞం పాహి విభావసో స్వాహా । సర్వం పాహి శతక్రతో స్వాహా ॥ అను ॥ 43 ॥

(ப - ம) ஹெ அக்நெ - வாராய அக்நிதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவே நம꞉ - எங்களை, ஏநஸ꞉ - பாவத்தில் நின்றும், பாஹி - காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹெ விஶ்வவெதெ - வாராய எல்லாம் தெரிந்தவனே, நம꞉ - எங்களை, பாஹி காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹெ விபாவஸொ - வாராய விளங்குகிறவனே, யஜ்ஞம் - யாகத்தை, பாஹி காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹெ ஶதக்ரதொ வாராய அனேக யாகங்களை நிறைவேற்றுகிறவனே, ஸர்வம் எல்லாவற்றையும், பாஹி காப்பாற்றுவாயாக, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன்

யஶ்சந்தஸாம்ருஷபொ விஶ்வரூபஶ்சந்தொப்யஶ்சந்தாம்ஸ்யாவிவெஶ | ஸதாம் ஶிக்ய꞉ ப்ரொவாசொபநிஷதிந்த்ரொ ஜ்யெஷ்ட இந்த்ரியாய ருஷிப்யொ நமொ தெவெப்யஸ்ஸ்வதா பித்ருப்யொ பூர்புவஸ்ஸுவஶ்சந்த ஓம் | இதி த்ருஷ்டுப் ப்ரஸவம் நாராயண꞉||

యశ్ఛందసామృషభో విశ్వరూపశ్ఛందోభ్యశ్ఛందాగ్ స్యావివేశ । సతాగ్ శిక్యః ప్రోవాచోపనిషదింద్రో జ్యేష్ఠ ఇంద్రియాయ ఋషిభ్యో నమో దేవేభ్య స్స్వధా పితృభ్యో భూర్భువస్సువశ్ఛందః ఓం ॥ అను ॥ 44 ॥

(ப - ம) ய꞉ - யாதொரு ப்ரணவமானது, சந்தஸாம் செய்யுள்களுக்குள், ருஷப꞉ உயர்ந்ததோ, விஶ்வரூப꞉ - எல்லா வாக்குகளுக்கும் ஆதிகாரணமாகையால் எல்லா உருவத்தோடுங்கூடியதோ, சந்தொப்ய꞉ செய்யுள்களைக்காட்டிலும், (அம்ருதாத் முந்தினதோ) சந்தாம்ஸி வேறு செய்யுள்களை,

ருஷிவெஸ ஓம்காரேணவஸஹ்ராவாக்ஸம்த்ருணா - என்கிறபடியே உட்புகு ந்திருக்கிறதோ, ஸ: - அந்த, ஸிக்ய்: - சகலவிதனத்தகளுக்கு முரிவையபோல முடிவு பெறுமிடமான, ஜ்யேஷ்ட: - உயாந்த, ஈஶ்வர: - பரமாத்மாவானவன், தம் - அந்த, உபநிஷத் பரணவோபநிஷத்தை, ஶிஷ்யாய - தன் சிஷ்ய னுக்கு, ப்ராவாச - உபதேசித்தான் தோஷங்கள் சாந்தியடைவதின் பொரு ட்டுச் சாந்திரூபமாகத் தேவாகள் பிதுராக்கள் இருஷிகள் இவாகளின் வியாகி ருதியை மேல் சொல்லுகிறது ருஷிப்ய: - இருஷிகளின் பொருட்டும், தே வேப்ய: - தேவாகளின் பொருட்டும், நம: - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய: - பிதுராக்களின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸஸை ஹோமம் செய்கி றேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்றுக்கும் பொருள், ஓம் பரபரம்மந்தான்

நமோ ப்ரஹ்மணே தாரணம் மே அஸ்த்வநிராகரணம் தாரயிதா பூயாஸம் கர்ணயோ: ஶ்ருதம் மா ச்யோட்வம் மமாமுஷ்ய ஓம் | இதி ஷஷ்ட்ய ப்ரஸ்ன ஷஷ்டோநுவாக:‖ నమో బ్రహ్మణే ధారణం మే అస్త్వనిరాకరణం ధారయితా భూయాసం కర్ణయోః శ్రుతం మా చ్యోఢ్వం మమాముష్య ఓం ॥

(ப - ம) அறிந்ததை மறக்காமலிருக்கவின் பொருட்டு இம்மந்திரத்தால் பிரார்த்தனை செய்கிறது, ப்ரஹ்மணே பரபரமத்தின் பொருட்டு, நம:- சேவி க்கிறேன், மே - எனக்கு, தாரணம் - அறிந்ததைத் தரித்தல், அஸ்து - உண் டாகட்டும், அநிராகரணம்யதா-மறக்காமலிருக்கும்படி, தாரயிதா - தரிக்கிறவனுக, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், அமுஷ்ய - இங்ஙன, மம என்னு டைய, கர்ணயோ: காதுகளில், ஶ்ருதம் - கேட்கப்பட்ட வாத்தமானது, மா ச்யோட்வம் - நழுவாமலிருக்கட்டும்

ருதம் தபஸ்ஸத்யம் தபஶ்ஶ்ருதம் தபஶ்ஶாந்தம் தபோதானம் தபோயஜ்ஞ ஸ்தபோ பூர்புவஸ்ஸுவர்ப்ரஹ்மைததுபாஸ்ஸ்வைதத்தப: | இதி ஷஷ்ட்ய ப்ரஸ்னே அஷ்டமோநுவாக:‖

ఋతం తపస్సత్యం తపశ్శ్రుతం తపశ్శాంతం తపోదానం తపోయజ్ఞస్తపోభూర్భువస్సువ ర్బ్రహ్మైతదుపాస్యైతత్తపః ॥

(ப ம) இம்மந்திரத்தில் பரமமகயான முண்டாவதற்குத் தவமே முக்ய காரணமென்று கண்பிவைத்துக்கொண்டு தவமே மனிதாகளுக்கு அவசியமா கிய ஸத்தியம் சுருதம் இவைகளின் உருவமென்று சொல்லுகிறது ருதம் - சத்தியமும், தப: - தவம், ஸத்யம் - உலகங்களுக்கிதமான வாத்தையும், தப: - தவம், ஶ்ருதம் - சாஸ்திரமும், தப: - தவம், ஶாந்தம்- சாந்தியும், தப: - தவம், தானம் - தானமும், தப: - தவம், யஜ்ஞ:-யாகமும், தப:- தவம், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்று வியாகிருதிகளும், ஏதத் - இந்த, ப்ரஹ்ம - பரமமமாம், உபாஸ்ஸ்வ - தியானம் செய்கிறேன், ஏதத் - இது,

தவம்:-தவம், அதாவது இந்த வியாகிருதியின் தியானமானது சகலமானதா மங்களையுஞ்செய்வதற்கொப்பானதென்று ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படுகிறது

𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌿𑌧𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌵𑍇 𑌯𑍁𑌵𑍇 𑌹𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌨𑍃𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

యథావృక్షస్యసంపుష్పితస్యదూరాద్గంధోవాత్యేవం పుణ్యస్యకర్మణోదూరాద్గంధోవాతి యథాసిధారాం కర్తేవహితామవక్రామే యద్యువేయువేహవావిహ్వయిష్యామి కర్తంపతిష్యామీత్యేవమనృతాదాత్మానంజుగుప్సేత్॥

(ப - ம) ஸம்புஷ்பிதஸ்ய - பூத்திருக்கிற, வ்ருக்ஷஸ்ய - மரத்தினுடைய, கந்த: - வாசனையானது, யதா - எவ்விதமாக, தூராத் - தூரத்திலேயே, வாதி - வீசுகிறதோ, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரமாகவே, புண்யஸ்ய புண்ணியமென்கிற, கர்மண: - கருமத்தினுடைய, கந்த: - மணமானது, தூராத் - தூரத்திலேயே, வாதி - வீசுகிறது, அதாவது புண்ணியம் என்கிற கருமமும் மனதின் தெளிவைத் தந்து அதின் வழியாய் பரமவித்தையிலுபயோகிக்கிற தாகையால் பூத்த விருக்ஷத்தின் மணம் அதிக தூரத்திலேயே மரத்தை எவ்வண்ணம் காட்டிக்கொடுக்கிறதோ, அவ்வண்ணமே புண்ணியமும் மோக்ஷத்தைக் குறித்து நேரே கிட்டின காரண மல்லவென்பது கருத்து, யதா - எவ்வண்ணமாக, கர்த்தே - அறுப்பதில், அவஹிதாம் - தீக்ஷணமாகிய, அஸி தாராம் - கத்தியின் நுனியை, அவக்ராமே - தாண்டி விடுவேனோ, (ததா - அப்படியே), கர்த்தம் - அறுப்பதைப்போல இருக்கும் பொய்யை, வதிஷ்யாமி - சொல்லப்புகுகிறேனோ, உவே - இவ்விடத்திலேயே தானே, விஹ்வயிஷ்யாமி - நாசத்தையடையப்புகுகிறேன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், ஆத்மானம் தன்னை, அந்ருதாத் பொய்யில் நின்றும், ஜுகுப்ஸேத் - வெட்கமடையக்கடவன், எவ்வண்ணமாகக் கூடாமையான கத்திநுனியில் நின்றும் மனிதன் நடுங்குவனோ அப்படியே மனிதர்களைக் கொல்லும் பொய்யைச் சொன்னால் நாமிவ்விடத்திலேயே நாசமடைவோமென்று தன்னுள்ளேயே வெட்கமடையக் கடவன் என்பது கருத்து

𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃 । 𑌤𑌮𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑌂 ॥

అణోరణీయాన్మహతోమహీయానాత్మా గుహాయాంనిహితో௳స్యజంతోః తమక్రతుంపశ్యతి వీతశోకో ధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమీశం ॥ ౧ ॥

(ப - ம) கீழ்ச்சொன்னபடியே பரமத்தை அறிவதற்கு அங்கங்களைச் சொல்லி மேல் பரமத்தின் உருவம் நிலை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது

அணோ: சூக்ஷ்மமான வஸ்துவுக்கும், அணீயாந் - உட்பிரவேசிக்கக்கூடிய சூக்ஷ்மத்தையுடையவனாகவும், மஹத: - பெரிய வஸ்துக்களைக்காட்டிலும், மஹீயாந் - எல்லாவற்றிலும் சிறந்திருக்குமவனுயுமிருக்கிற, ஆத்மா - பரமாத்மாவானவன், அஸ்ய - இந்த, ஜந்தோ:-பிராணியினுடைய, குஹாயாம் - இருதய குகையில், நிஹித: - இருக்கிறான், அக்ரதும் - கருமபாசங்களற்றவனுன, தம் - அந்த, மஹிமாநம் - மகிமையோடே கூடிய, ஈசம் - எல்லாப்பொருள்களுக்கும் நாயகனுன பரமாத்மாவை, (யதா - எப்பொழுது), பச்யதி பார்க்கிறனே, (ததா - அப்பொழுது), தாது: - பரமாத்மாவினுடைய, ப்ரஸாதாத் - அருளாலே, வீதசோக: சோகம் நீங்கினவனுக, (பவதி - ஆகிறான்)

ஸப்த ப்ராணா: ப்ரபவந்தி தஸ்மாத் ஸப்தார்சிஷ: ஸமித: ஸப்த ஜிஹ்வா:| ஸப்த இமே லோகா யேஷு சரந்தி ப்ராணா குஹாசயாந் நிஹிதா: ஸப்த ஸப்த||

సప్తప్రాణాః ప్రభవంతి తస్మాత్సప్తార్చిషస్సమిధస్సప్తజిహ్వాః । సప్త ఇమే లోకా యేషు చరంతి ప్రాణాగుహాశయాన్నిహితాస్సప్తసప్త ॥ ౨ ॥

(ப - ம) தஸ்மாத் - அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸப்த-ஏழுவிதமான, ப்ராணா: செவி வாய் கண் மூக்கு உடல் என்னப்பட்ட ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனது புத்தி என்கிறதும் சேர்ந்து ஏழு பிராணனகளும், ஸப்தார்சிஷ: - காரஹபத்யம் முதலான ஏழு அக்நிகளும், ஸமித: - சமித் முதலிய கருவிகளும், ஸப்த - ஏழுவிதமான, ஜிஹ்வா: - காளிகாரளி யென்று முண்டகத்திலோதப்பட்டபடியே அக்நியின் ஏழுவிதமான நாக்குகளும், இமே - இந்த, ஸப்த - ஏழுவிதமான, லோகா: - உலகங்களும், ப்ரபவந்தி - உண்டாகின்றன, யேஷு - யாதொரு உலகங்களில், ஸப்தஸப்த-ஏழு விதங்களான, ப்ராணா: மேற்கூறிய இந்திரிய மனோபுத்திகள் ஏழும், குஹாசயாத் - பரமாத்மாவினாலே, நிஹிதா: - காப்பாற்றப்பட்டவைகளாக, சரந்தி - இருக்கின்றன

அத: ஸமுத்ரா கிரயச்ச ஸர்வே அஸ்மாத் ஸ்யந்தந்தே ஸிந்தவ: ஸர்வரூபா:| அதச்ச விச்வா ஓஷதயோ ரஸாச்ச யேநைஷ பூதைஸ்திஷ்டத்யந்தராத்மா||

అతస్సముద్రాగిరయశ్చసర్వేఽస్మాత్స్యందంతే సింధవస్సర్వరూపాః । అతశ్చవిశ్వా ఓషధయోరసాశ్చ యేనైషభూతైస్తిష్ఠత్యంతరాత్మా ॥ ౩ ॥

(ப - ம) அத:-இந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸமுத்ரா:- சமுத்திரங்களும், ஸர்வே - எல்லா, கிரயச்ச - பாவதங்களும், (உத்பவந்தி - உண்டாகின்றன), அஸ்மாத்-இந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸர்வரூபா: - அனேக விதங்களான, ஸிந்தவ: - கங்கை முதலிய நதிகளும், ஸ்யந்தந்தே - பெருகுகின்றன, அத: - இந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில

நின்றும், விச்வா: - சகலமான, ஓஷதய: - கொடிகளும், ரஸாச்ச - உருசிகளும், (உத்பத்யந்தே - உண்டாகின்றன), யேந - எந்தக் காரணத்தால், ஏஷ: - இந்த, பூத: - பரமாத்மாவானவன், அந்தராத்மா - அந்தர்யாமியாக, திஷ்டதி - இருக்கிறானோ சமுத்திரம் மலை கொடி முதலியவைகள் தங்கள் தங்கள் உத்பத்திஸ்தானமாகிய அறிவில்லாத வஸ்துக்களினின்று முண்டாயிருந்தபோதிலும் அந்தந்தப் பொருள்களிலும் பரமாத்மா அந்தர்யாமியாகப் பரவியிருந்ததலால் எல்லாப் பொருள்களும் பரமாத்மாவிடத்தில் நின்றும் ஜனித்தனவென்று சொல்லக்குறைவில்லையென்பது கருத்து

ப்ரஹ்மா தேவாநாம் பதவீ: கவீநாம்ருஷிர்விப்ராணாம் மஹிஷோ ம்ருகாணாம் | ச்யேநோ க்ருத்ராணாம் ஸ்வதிதிர்வநாநாம் ஸோம: பவித்ரமத்யேதி ரேபந் || బ్రహ్మా దేవానాం పదవీః కవీనామృషిర్విప్రాణాం మహిషో మృగాణాం । శ్యేనో గృధ్రాణాగ్ స్వధితిర్వనానాగ్ సోమః పవిత్రమత్యేతి రేభన్ ॥ ౪ ॥

(ப - ம,) தேவாநாம் - தேவர்களுக்குள், ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனும், கவீநாம் - சவனம் செய்யும் கவிகளுக்குள், பதவீ: - வழியைக்காட்டிக்கொடுக்கும் வால்மீகியும், விப்ராணாம் - ப்ராமணர்களுக்குள், ருஷி: இருடியும், ம்ருகாணாம் - மிருகங்களுக்குள், மஹிஷ:-எருமையும், க்ருத்ராணாம் - பறவைகளுக்குள், ச்யேந: - பருந்தும், வநாநாம் - காடுகளைப்போன்ற பாவங்களுக்கு, ஸ்வதிதி: - கோடாலிபோன்றவனும், (அயமேவ - இந்தப் பரமாத்மா தானே), ஸோம: - சந்திரன்போல் ப்ரீதியைக் கொடுக்கிற, ரேபந் - விளங்குகிற பரமாத்மாவானவன், பவித்ரம் - எல்லாப் பரிசுத்த வஸ்துக்களையும், அத்யேதி - தாண்டுகிறான்

அஜாமேகாம் லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் | அஜோ ஹ்யேகோ ஜுஷமாணோऽநுசேதே ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோऽந்ய: ||

అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయన్తీగ్ం సరూపాం । అజో హ్యేకో జుషమాణోఽనుశేతే జహాత్యేనాం భుక్తభోగామజోఽన్యః ॥ ౫ ॥

(ப - ம) லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம் தேயு அப் பூமி இவைகளின் உருவத்தைத் தரிப்பதால் சிவந்தும் வெளுத்தும் கறுத்துமிருக்கிற, ஸரூபாம் - தன்னுருவத்தோடொக்க, பஹ்வீம் - அதிகமான, ப்ரஜாம் - ப்ராணிகளை, ஜநயந்தீம் - உத்பத்திசெய்கிற, ஏகாம் - ஒரு, அஜாம் பிறப்பில்லாத ப்ரக்ருதியை, ஏக: - ஒரு, அஜ: - பிறப்பில்லாத ஜீவனானவன், ஜுஷமாண: - ப்ரீதியுடன், அநுசேதே - அனுபவிக்கிறான், அந்ய: - வேறான, அஜ: - பிறப்பில்லாத ஜீவன், புக்தபோகாம் - முன்னால் அனுபவிக்கப்பட்ட போகங்களையுடைய, ஏநாம் - இந்தப் பிரகிருதியை ஜஹாதி - விடுகிறான்

ஹம் ஸஶ்ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்ஹோதா வேதிஷததிதிர்து ரோணஸத் | ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம்ப்ருஹத்|| హంసశ్శుచిషద్వసురంతరిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్ | నృషద్వర సదృతసద్వ్యోమసదబ్జా గోజా ఋతజా అద్రిజా ఋతంబృహత్ ॥ ౬ ॥

(ப - ம) ஶுசிஷத் - கிரீஷமகாலஙகளில பரகாசிககிற, ஹம்ஸ: ஸூரியனும், அநதரிக்ஷஸத் - ஆகாயததிலிருககும, வஸு: -வாயுவும வேதிஷத்- வேதியிலிருககிற, ஹோதா - அகனியும, துரோணஸத் - வீட்டில வநதிருககிற, அதிதி: - விருநதாளியும, ந்ருஷத் மனுஷியனிடததிலிருபபதும, வரஸத் - உயாநத தேவாகளிலிருபபதும, ருதஸத் _ கருமஙகளுககுப பயனான உலகஙகளிலிருபபதும, வ்யோமஸத்-பரமபதததிலிருபபதும, அப்ஜா: - ஜலததிலுணடான வஸதுககளும, கோஜா: - பூமியிலுணடான வஸதுககளும, ருதஜா:-கருமஙகளின பயனான உலகஙகளிலுணடான வஸதுககளும, அத்ரிஜா: - மலையிலுணடான வஸதுககளும, ப்ருஹத் - அளவிடககூடாத தான, ருதம் - சததியமான பரமமமே.

யஸ்மாஜ்ஜாதா நபரா நைவகிஞ்சநாஸய ஆவிவேஶ புவநாநி விஶ்வா| ப்ரஜாபதி:ப்ரஜயா ஸம்விதாநஸ்த்ரீணி ஜ்யோதீம்ஷி ஸசதே ஸஷோடஶீ||

యస్మాజ్జాతా న పరా నైవ కించనాస య ఆవివేశ భువనాని విశ్వా । ప్రజాపతిః ప్రజయా సంవిదాన స్త్రీణి జ్యోతీంషి సచతే స షోడశీ ॥

(ப - ம) (விகாரா: - விகாரவாககிஙகள), யஸ்மாத் யாதொரு பரமாததமாவினிடததிலிருநதும, ஜாதா: - உணடாயினவோ, நபரா - வேறொருவரிடததிலிருநது முணடாகவிலலையோ, (யத: - யாதொரு பரமாததமாவுககு, பூர்வ: - முனனே), கிஞ்சந - ஒனறும், ந - இலலையோ, ய: - யாதொரு பரமாததமாவானவன, விஶ்வா - எலலா, புவநாநி - உலகஙகளிலும, ஆவிவேஶ - உடபிரவேசிததானோ, (ஸ: - அநத), ப்ரஜாபதி:-பராணிகளுககு ஸவாமியாயும, ப்ரஜயா - பராணியினாலே, ஸம்விதாந: - தியானிககபபடடுமிருககிற பரமாததமாவானவன, த்ரீணி - மூனறான, ஜ்யோதீம்ஷி - சூரியனசநதிரன நெருபபு எனகிற தேஜஸஸுககளை, ஸசதே - பரவேசிததிருககிறான, ஸ: - அநதப பரமாததமாவானவன, ஷோடஶீ பதினாறான விகார வஸதுககளிலும நிறைநதவன

விதர்தாரம்ஹவாமஹே வஸோ:குவிதநாதி ந:| ஸவிதாரம் ந்ருசக்ஷஸம்||

విధర్తారం హవామహే వసోః కువిద్వనాతి నః । సవితారం నృచక్షసం ॥

(ப - ம) விதர்தாரம் - எலலா வஸதுககளுககும தாரகனாகவும, ஸவிதாரம் எலலாபபொருளையும சிருஷ்டிபபவனாகவும், ந்ருசக்ஷஸம் - ஜன

தங்களுக்குக் கண்போன்ற அறிவைக் கொடுப்பவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை, ஹவாமஹே - ஸ்தோத்ரம் செய்து கூப்பிடுகிறோம், ந: - எங்களுக்கு, அபிக்ஷ்ண: - அடிக்கடி, வஸோ: - தனத்தை, வநாதி - கொடுக்கட்டும்.

அத்யா நோ தேவ ஸவித: ப்ரஜாவத்ஸாவீஸ் ஸௌபகம் | பரா துஷ்ஷ்வப்நியம் ஸுவ ||

అద్యానో దేవ సవితః ప్రజావత్ సావీస్సౌభగం । పరాదుష్వప్నియగ్ం సువ॥

(ப - ம) தேவ - விளங்குகிற, ஸவித: - படைத்தவனே, அத்ய - இப்பொழுது, ந: - எங்களுக்கு, ப்ரஜாவத் - ப்ராணிகளின் சமாத்தியோடுகூடிய, ஸௌபகம் - செல்வத்தை, ஸாவீ: உண்டுபண்ணினாய், துஷ்ஷ்வப்நியம் - கெட்ட சுவப்நத்தாலுண்டான பயத்தை, பராஸுவ - போக்கடிப்பாயாக

விச்வாநி தேவ ஸவிதர் துரிதாநி பராஸுவ | யத்பத்ரம் தந்ந ஆஸுவ ||

విశ్వాని దేవ సవితర్దురితాని పరాసువ । యద్భద్రంతన్న ఆసువ॥

(ப - ம) தேவ - விளங்குகிற, ஸவித: - படைத்தவனே, விச்வாநி - எல்லா, துரிதாநி - பாவங்களை, பராஸுவ - போக்கடிப்பாயாக, யத் - யாதொன்று, பத்ரம் - க்ஷேமமோ, தத் - அதை, மே - எனக்கு, ஆஸுவ - உண்டுபண்ணு.

மது வாதா ருதாயதே மது க்ஷரந்தி ஸிந்தவ: | மாத்வீர்ந: ஸந்த்வோஷதீ: ||

మధు వాతా ఋతాయతే మధుక్షరన్తి సిన్ధవః । మాధ్వీర్నస్సన్త్వోషధీః॥

(ப - ம) ருதாயதே - பரமாத்மாவை இச்சிக்கிற, ந: - நமக்கு, வாதா: - காற்றுகள், மது - தேனை, க்ஷரந்தி - பெருக்கட்டும், ஸிந்தவ: - கடல்களும், க்ஷரந்தி - பெருக்கட்டும், ஓஷதீ: - கொடிகளும், மாத்வீ: - தேனுள்ளவைகளாக ஸந்து - ஆகட்டும்

மது நக்தமுதோஷஸி மதுமத் பார்த்திவம் ரஜ: | மது த்யௌரஸ்து ந: பிதா ||

మధునక్తముతోషసి మధుమత్ పార్థివగ్ం రజః । మధుద్యౌరస్తు నః పితా॥

(ப - ம) நக்தம் - இரவிலும், உஷஸி - பகலிலும், (ஸர்வவஸ்தூநி - எப்பொருள்களும்), மது - தேனை, (க்ஷரந்து - பெருக்கட்டும்), பார்த்திவம் - பூமியிலிருக்கும், ரஜ: - தூள்களும் மதுமத் - தேனுள்ளதாகட்டும், ந: - நமக்கு, பிதா - தகப்பனென்று கூறப்பட்ட, த்யௌ: - சுவர்க்கமும், மது - தேனுள்ளதாக, அஸ்து ஆகட்டும்

மதுமாந்நோ வநஸ்பதிர் மதுமாகும் அஸ்து ஸூர்ய: | மாத்வீர்காவோ பவந்து ந: ||

మధుమాన్నో వనస్పతిర్మధుమాగ్ం అస్తు సూర్యః । మాధ్వీర్గావో భవన్తు నః॥

(ப - ம,) ந: - நமக்கு, வநஸ்பதி: - விருக்ஷமும், மதுமாந் - தேனுள்ளதாக, அஸ்து - ஆகட்டும், ஸூர்ய: - சூரியனும், மதுமாந் - தேனுள்ள

தாக, ப⁴வது - ஆகட்டும், நः - நமக்கு, கா³வः - பசுக்கள், மாத்⁴வீः - தேனுள்ளவைகளாக, ப⁴வந்து - ஆகட்டும்

க்⁴ருதம் மிமிக்ஷே க்⁴ருதமஸ்ய யோநிர்க்⁴ருதே ஶ்ரிதோ க்⁴ருதமுவஸ்ய தா⁴ம | அநுஷ்வத⁴மாவஹ மாத³யஸ்வ ஸ்வாஹாக்ருதம் வ்ருஷப⁴ வக்ஷி ஹவ்யம் ||

ఘృతంమిమిక్షే ఘృతమస్యయోనిర్ఘృతే శ్రితో ఘృతమువస్యధామ । అనుష్వధమావహ మాదయస్వస్వాహాకృతంవృషభవక్షిహవ్యం॥

(ப - ம) க்⁴ருதம் - ரஸமுள்ளதான பரம்மமானது, மிமிக்ஷே - சகல வஸ்துக்களையும் ரஸமுள்ளதாகப்பண்ணுகிறது, அஸ்ய - இந்த உலகத்திற்கு, க்⁴ருதம் அந்த பரம்மமானது, யோநிः - உத்பத்திகாரணம், க்⁴ருதே பரம்மத்தினிடத்தில், ஶ்ரிதः லயிக்கிறது, அஸ்ய இந்த உலகத்திற்கு, க்⁴ருதம் உ - அந்த பரம்மமே, தா⁴ம ஸ்தானம், வ்ருஷப⁴ - வாராய் அக்னி கந்தர்யாமியான பரம்மமே, ஸ்வாஹாக்ருதம் - ஸ்வாகாகாரத்தால் செய்யப்பட்ட, ஹவ்யம் - அவிஸ்ஸை, வக்ஷி - வகிக்கிறாய், அநுஷ்வத⁴ம் இந்த அவிஸ்ஸுக்கு ஸ்வயக்குவதாமமையை, ஆவஹ - செய்வாயாக, மாத³யஸ்வ - உனக்குடங்கினவர்களை திருப்திசெய்து வை

ஸமுத்³ராதூ³ர்மிர்மது⁴மாம் உதா³ரது³பாம்ஶுநா ஸமம்ருதத்வமாநட் | க்⁴ருதஸ்ய நாம கு³ஹ்யம் யத³ஸ்தி ஜிஹ்வா தே³வாநாமம்ருதஸ்ய நாபி⁴ः ||

సముద్రాదూర్మిర్మధుమాఁ ఉదారదుపాంశునాసమమృతత్వమానట్ । ఘృతస్యనామ గుహ్యంయదస్తిజిహ్వాదేవానామమృతస్యనాభిః॥

(ப - ம) நெய்யை இம்மந்திரம் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது ஸமுத்³ராத் - ஸமுத்திரத்தினின்றும், மது⁴மாந் - மதுமயமான, ஊர்மிः - அலையானது, உதா³ரத் - உண்டாயிற்று தேவர்கள் கூடி அமுதம் கடைகிறகாலத்தில் மதுமயமான அலையுண்டாயிற்றென்பது கருத்து, தத் - அந்த அலையானது, உபாம்ஶுநா - ஏகாந்தமாக ஜபிக்கத்தக்க மந்திரத்தால், அம்ருதத்வம் - நெய்யாக இருக்கையை, ஆநட் அடைந்தது, கு³ஹ்யம் - ரகஸ்யமான, க்⁴ருதஸ்ய - நெய்யினுடைய, நாம - பெயரானது, யத் - யாதொரு காரணத்தால், தே³வாநாம் - தேவர்களுடைய, ஜிஹ்வா - நாக்குக்குச் சமானமானது, அம்ருதஸ்ய - அமுதத்திற்கு, நாபி⁴ः - இடம், (இதி - என்று), அஸ்தி - இருக்கிறது

வயம் நாம ப்ரப்³ரவாமா க்⁴ருதேநாஸ்மிந் யஜ்ஞே தா⁴ரயாமா நமோபி⁴ः |
உப ப்³ரஹ்மா ஶ்ருணவச்ச²ஸ்யமாநம் சது꞉ஶ்ருங்கோ³(அ)வமீத்³கௌ³ர ஏதத் ||

వయంనామప్రబ్రవామాఘృతేనాస్మిన్యజ్ఞే ధారయామానమోభిః । ఉపబ్రహ్మాశృణవచ్ఛస్యమానంచతుశ్శృంగోఽవమీద్గౌరఏతత్॥

(ப - ம) வயம் - நாம், நாம இதின்பெயரை, க்⁴ருதேந இருதம் என்கிற சப்தத்தால், ப்ரப்³ரவாம - சொல்லுகிறோம், அஸ்மிந் - இந்த, யஜ்ஞே -

யக்ஞத்தில், நமோபி: - நமச்சப்தங்களால், யாமயாம: - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறோம், ஸம்ஸ்துதம் - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட தெய்வத்தை, வேதாம்ருஷ்டம் - நாலுவேதங்களாலும் சொல்லப்பட்ட, ஶுத்தம் - சுத்தமான, ப்ரஹ்ம - பரம்மமானது, உபஶ்ருணவத் - கேட்கட்டும், ஏதத் - இந்த தெய்வம், (ஸ: - அந்த பரம்மமே), கவிபி: - பாடத்தக்கது

சத்வாரி ஶ்ருங்கா த்ரயோ அஸ்ய பாதா த்வே ஶீர்ஷே ஸப்த ஹஸ்தாஸோ அஸ்ய | த்ரிதா பத்தோ வ்ருஷபோ ரோரவீதி மஹோ தேவோ மர்த்யாம் ஆவிவேஶ || చత్వారి శృంగా త్రయో అస్య పాదా ద్వే శీర్షే సప్త హస్తాసో అస్య। త్రిధా బద్ధో వృషభో రోరవీతి మహో దేవో మర్త్యాం ఆవివేశ ।

(ப - ம) அஸ்ய - இந்த பரப்ரம்மத்திற்கு, ஶ்ருங்கா - கொம்புகள், சத்வாரி - நான்கு, அதாவது நாலுவேதங்களும் கொம்புகள், த்ரய: - பத்தர் முக்தர் நித்யர் என்கிற மூன்று சேதநர்களும், பாதா: - கால்கள், த்வே - சுத்தசத்வம் மிச்ரசத்வம் இவ்விரண்டும், ஶீர்ஷே - தலைகள், ஸப்த - ப்ருக்ருதி முதலிய விகாரத்தை யடையும் தத்துவங்களேழும், ஹஸ்தாஸோ - கைகள், வ்ருஷப: - உயர்ந்தவரான வாசுதேவனானவன், த்ரிதா - அநிருத்தன் ப்ரத்யும்னன் ஸங்கர்ஷணன் என்கிற மூன்று வடிவமாக, பத்த: - கட்டப்பட்டவனாக, ரோரவீதி - எல்லாப் பொருள்கட்கும் பெயர் உருவங்களை ஏற்படுத்துகிறான், மஹோதேவ: - எல்லாத் தேவர்கட்கும் உயர்ந்த இந்த பரம்மமானது, மர்த்யான் - ப்ராணிகளை, ஆவிவேஶ - அந்தராத்மாவாகப் ப்ரவேசித்தது

த்ரிதா ஹிதம் பணிபிர்குஹ்யமானம் கவி தேவாஸோ க்ருதமன்வவிந்தன் |
இந்த்ர ஏகம் ஸூர்ய ஏகம் ஜஜான வேனாதேகம் ஸ்வதயா நிஷ்டதக்ஷு: ||

త్రిధా హితం పణిభిర్గుహ్యమానం గవి దేవాసో ఘృతమన్వవిందన్ । ఇంద్ర ఏకం సూర్య ఏకం జజాన వేనాదేకం స్వధయా నిష్టతక్షుః ॥

(ப - ம) த்ரிதா - அநிருத்தன் ப்ரத்யும்னன் ஸங்கர்ஷணன் என்கிற மூன்றுவிதமாக, ஹிதம் - அவதரித்திருக்கிற, பணிபி: - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவர்களாலே, குஹ்யமானம் - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட, க்ருதம் - நெய்போன்ற பரப்ரம்மத்தை, தேவாஸோ - தேவர்கள், அன்வவிந்தன் - த்யானம் செய்தார்கள், இந்த்ர: - அவர்களுக்குள் இந்திரனானவன், ஏகம் - ஒரு வ்யூகத்தை, ஜஜான - அடைந்தான், ஸூர்ய: - சூரியனானவன், ஏகம் - ஒரு வ்யூகத்தை, ஜஜான - அடைந்தான், ஸ்வதயா - அமுதம்போலினிப்பான, வேனாத் - எங்கும் நிறைந்த பரம்மத்திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்ட, ஏகம் - வாசுதேவனிலிருந்துண்டான ஒரு வ்யூகத்தை, (ஏகே - வேறு ஜனங்கள்), நிஷ்டதக்ஷு: - த்யானம் செய்கிறார்கள்

யோ தேவாநாம் ப்ரதமம் புரஸ்தாத் விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி:। ஹிரண்யகர்பம் பஶ்யத ஜாயமாநம் ஸ நோ தேவஶ்ஶுபயா ஸ்ம்ருத்யா ஸம்யுநக்து ॥ యో దేవానాం ప్రథమం పురస్తాద్విశ్వాధికో రుద్రో మహర్షిః । హిరణ్యగర్భం పశ్యత జాయమానం స నో దేవశ్శుభయా స్మృత్యా సంయునక్తు ॥

(ப - ம) ய: - யாதொரு, விஶ்வாதிக: - எல்லாவற்றிலுமுயர்ந்த, மஹர்ஷி: - தடையில்லாத அறிவையுடைய, ருத்ர: - சம்சாரத்தை உருக்கவைக்கிறபடியால் உருத்திரனென்கிற பெயர்கொண்ட நாராயணனானவன், தேவாநாம் - தேவர்களுக்குள், ப்ரதமம் - உயர்ந்தவனாகிய, புரஸ்தாத் - ஆதிசிருஷ்டிகாலத்தில், ஜாயமாநம் - உண்டாயிருக்கிற, ஹிரண்யகர்பம் - பிரமாவை, பஶ்யத - கடாக்ஷித்தாரோ, ஸ: - அந்த, தேவ: - நாராயணனானவன், ந: - எங்களை, ஶுபயா - பகவத் விஷயமான, ஸ்ம்ருத்யா - அறிவோடு, ஸம்யுநக்து - சேர்க்கட்டும், இம்மந்திரத்தால் பரமஞானத்தைப் பிரார்த்திக்கிறது

யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித்யஸ்மாந்நாணீயோ ந ஜ்யாயோஸ்தி கஶ்சித்। வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்தோ திவி திஷ்டத்யேகஸ்தேநேதம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம்॥ యస్మాత్పరం నాపరమస్తి కించిద్యస్మాన్నాణీయో న జ్యాయోఽస్తి కశ్చిత్ । వృక్ష ఇవ స్తబ్ధో దివి తిష్ఠత్యేక స్తేనేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వం ॥

(ப - ம) யஸ்மாத் - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், அபரம் - வேறு பரம் - உயர்ந்த வஸ்துவானது, கிஞ்சித் - ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, யஸ்மாத் - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், அணீய: - சிறுத்த வஸ்துவானது, கஶ்சித் - ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, ஜ்யாய: - பெருத்த வஸ்துவும், கஶ்சித் - ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, ஏக: - ஒப்பற்றவனாகவும், வ்ருக்ஷ இவ - மரம்போல, ஸ்தப்த: - நிறைந்த குணமுள்ளவனாகையால் புல்போலிருக்கும் பிரமா ருத்திரனிவர்களுக்கு மரம்போல நிறைந்துமிருக்கிற, (ஸ: - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், திவி - பரமபதத்தில், திஷ்டதி - இருக்கிறான், புருஷேண - புருஷனென்று சொல்லப்பட்ட, தேந - அந்த வாசுதேவனாலே, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாப் பொருளும், பூர்ணம் - நிறையப்பட்டது

ந கர்மணா ந ப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஶு:।
பரேண நாகம் நிஹிதம் குஹாயாம் விப்ராஜதேதத்யதயோ விஶந்தி ॥

న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః । పరేణ నాకం నిహితం గుహాయాం విభ్రాజదేతద్యతయో విశంతి ॥

(ப - ம) யத் - யாதொரு மோக்ஷத்தை, யதய: - நியமத்தையுடையவர்கள், விஶந்தி - அடைகிறார்களோ, யத் - யாதொரு மோக்ஷமானது, பரே

ண நாகம் - பகவல்லோகத்திற்குமேல், குஹாயாம் இதரர்களால் ப்ரவேசிக்கக்கூடாதவிடத்தில், விப்ராஜதே - விளங்குகிறதோ, (தத் - அந்த), அம்ருதத்வம் - மோக்ஷத்தை, கர்மணா - யாகம் முதலிய காமங்களால், ந ஆநஶு: அடையவில்லை, ப்ரஜயா - பிள்ளையினாலும், ந ஆநஶு: - அடையவில்லை, தநேந - பணத்தினாலும், ந ஆநஶு: - அடையவில்லை, ஏகே சிலர், த்யாகேந - சரணாகதியினால், ஆநஶு: - அடைந்தார்கள்

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தா: ஸந்ந்யாஸயோகாத்யதய: ஶுத்தஸத்த்வா: । தே ப்ரஹ்மலோகேஷு பராந்தகாலே பராம்ருதாத் பரிமுச்யந்தி ஸர்வே ॥

వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థాః సన్న్యాసయోగాద్యతయః శుద్ధసత్త్వాః । తే బ్రహ్మలోకేషు పరాంతకాలే పరామృతాత్పరిముచ్యంతి సర్వే ॥

(ப - ம) யதய: - யமநியமம் என்கிற அங்கங்களோடு கூடியதே, தே - அந்த, ஸர்வே - எல்லாப் பத்தர்களும், வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தா: - வேதாந்தங்களின்றிவினால் நன்றாக நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆத்மதத்வங்களையுடையவர்களாகவும், ஸந்ந்யாஸயோகாத் - பகவானுடைய சரணாகதியினாலே, ஶுத்தஸத்த்வா: - பக்திக்கு விரோதியான பாவங்கள் நீங்கி ஸத்வகுணங்களோடு கூடினவர்களாகவும், பராந்தகாலே - அந்திமகாலத்தில், ப்ரஹ்மலோகேஷு - பரமபதத்தில், பராம்ருதாத் ஸம்ஸாரத்தைவிட்ட பரமாத்மாவை யடைந்து, பரிமுச்யந்தி - பந்தத்தில் நின்றும் விடுபட்டவர்களாகிறார்கள்

தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேஶ்மபூதம் யத்புண்டரீகம் புரமத்யஸம்ஸ்தம் । தத்ராபி தஹ்ரம் ககநம் விஶோகஸ்தஸ்மிந் யதந்தஸ்ததுபாஸிதவ்யம் ॥

దహ్రం విపాప్మం పరవేశ్మభూతం యత్పుండరీకం పురమధ్యసంస్థం । తత్రాపి దహ్రం గగనం విశోకస్తస్మిన్యదంతస్తదుపాసితవ్యం ॥ ౧

(ப - ம) புரமத்யஸம்ஸ்தம் யதிதமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரே தஹரம் புண்டரீகம் வேஶ்ம தஹரோऽஸ்மிந்நந்தராகாஶஸ்தஸ்மிந் யதந்தஸ்ததந்வேஷ்டவ்யம் என்று, சாந்தோக்யத்தில் சொல்லுகிறபடியே பரமாத்மாவுக்குப் பட்டணமான இந்த சரீரத்தின் நடுவிலிருக்கிறதாகவும், தஹ்ரம் - அல்பமாயும், விபாப்மம் - பாவமில்லாததாகவும், பரவேஶ்மபூதம் - பரமாத்மாவுக்கு உயர்ந்த வீடு போலுமிருக்கிற, யத் - யாதொரு, புண்டரீகம் - ஹ்ருதய கமலமோ, தத்ராபி - அந்தக்கமலத்திலும், விஶோக: - பாவமில்லாததாகவும், தஹ்ரம் - அல்பமாகவுமிருக்கிற, (யத் - யாதொரு), ககநம் - ஆகாயமென்னப்பட்ட பரமாத்மாவோ, தஸ்மிந் - அந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில், அந்த: - உள்ளே, யத் - யாதொரு குணங்களோ, தத் - அந்தப்பரமாத்மா அவருடைய குணம் இந்த இரண்டும், உபாஸிதவ்யம் - தியானம் செய்யத்தக்கன

யஸ்வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித:। தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய: பரஸ்ஸ மஹேஶ்வர:। இதி ஷஷ்ட்யப்ரயோகஸம்போதநாவாசக:॥

యద్వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తో వేదాంతే చ ప్రతిష్ఠితః । తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహే-శ్వరః ॥

(ப - ம) மேற்கூறிய தஹரவித்யைக்கு த்யானம் செய்யத்தக்க தேவதை யாரெனில் நாராயணனே தேவதையென்று காட்டுகைக்கு அந்த நாராயணனுக்கே எல்லாவித்யைகளிலும் உபயோகிப்பதான பரமைச்வரியத்தை இந்த மந்த்ரத்தில் சொல்லுகிறது யஸ் - யாதொரு, ஸ்வர: ப்ரணவமானது, வேதாதௌ - வேதத்தின் ஆதியில் ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டதோ, வேதாந்தே ச - வேதத்தின் முடிவிலும், ப்ரதிஷ்டித: ப்ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாத் ஆதாவந்தே ச ஸர்வதா ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விசீர்யதே என்கிறபடியே இருக்கிறதோ, ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய தன்னுடைய உடலாகவிருக்கும் அகாரத்தில் அடங்கியிருக்கிற, தஸ்ய - அந்த ப்ரணவத்திற்கு, அதாவது அ என்கிற எழுத்துக்கு, ய: - யாதொரு நாராயணன், பர: - பொருளோ, அகாரோ வை விஷ்ணு: ஸர்வலோகைகநாயக: அகாரோ விஷ்ணுவாசக: - என்கிறபடியே அகாரத்திற்கு விஷ்ணு பொருளென்று கருத்து, ஸ: - அப்படிப் பொருளாகிய நாராயணனே, மஹேஶ்வர: - பரமைசுவரியத்தோடு கூடினவன்

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவம் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்புவம்। விஶ்வம் நாராயணம் தேவமக்ஷரம் பரமம் பதம்। விஶ்வத: பரமாந்நித்யம் விஶ்வம் நாராயணம் ஹரிம்। விஶ்வமேவேதம் புருஷஸ்தத்விஶ்வமுபஜீவதி। பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம்। நாராயணம் மஹாஜ்ஞேயம் விஶ்வாத்மாநம் பராயணம்। நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண: பர:। நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர:। யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேঽபி வா। அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தித:। அநந்தமவ்யயம் கவிம் ஸமுத்ரேঽந்தம் விஶ்வஶம்புவம்। பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ருதயம் சாப்யதோமுகம்। அதோ நிஷ்ட்யா விதஸ்த்யாந்தே நாப்யாமுபரி திஷ்டதி। ஹ்ருதயம் தத்விஜாநீயாத் விஶ்வஸ்யாயதநம் மஹத்। ஸந்ததம் ஶிராபிஸ்து லம்பத்யாகோஶஸந்நிபம்। தஸ்யாந்தே ஸுஷிரம் ஸூக்ஷ்மம் தஸ்மிந் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம்। தஸ்ய மத்யே மஹாநக்நிர்விஶ்வார்சிர்விஶ்வதோமுக:। ஸோঽக்ரபுக்விபஜந்திஷ்டந்நாஹாரமஜர: கவி:। ஸந்தாபயதி ஸ்வம் தேஹமாபாததலமஸ்தகம்। தஸ்ய மத்யே வஹ்நிஶிகா அணீயோர்த்வா வ்யவஸ்தித:। நீலதோயதமத்யஸ்தாத்வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா। நீவாரஶூகவத்தந்வீ பீதா பாஸ்வத்யணூபமா। தஸ்யாஶ்ஶிகாயா மத்யே பரமா

த்மா வ்யவஸ்தித: | ஸ ப்ரஹ்ம ஸ சிவஸ்ஸேந்த்ர: ஸோக்ஷர: பரமஸ்ஸ்வராட் | இதி ஷஷ்டப்ரச்நே ஏகாதசோநுவாக: ||

సహస్రశీర్షం దేవం విశ్వాక్షం విశ్వశంభువం। విశ్వం నారాయణం దేవమక్షరం పరమం ప్రభుం। విశ్వతః పరమం నిత్యం విశ్వం నారాయణగ్ం హరిం। విశ్వమేవేదం పురుషస్తద్విశ్వముపజీవతి। పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరగ్ం శాశ్వతగ్ం శివమచ్యుతం। నారాయణం మహాజ్ఞేయం విశ్వాత్మానం పరాయణం। నారాయణః పరం బ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః। నారాయణ పరో జ్యోతిరాత్మా నారాయణః పరః। యచ్చ కించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేఽపి వా। అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః। అనంతమవ్యయం కవిగ్ం సముద్రేఽంతం విశ్వశంభువం। పద్మకోశ ప్రతీకాశగ్ం హృదయం చాప్యధోముఖం। అధో నిష్ట్యా వితస్త్యాంతే నాభ్యాముపరి తిష్ఠతి। హృదయం తద్విజానీయాద్విశ్వస్యాయతనం మహత్। సంతతగ్ం సిరాభిస్తు లంబత్యాకోశసన్నిభం। తస్యాంతే సుషిరగ్ం సూక్ష్మం తస్మిన్ సర్వం ప్రతిష్ఠితం। తస్య మధ్యే మహానగ్నిర్విశ్వార్చిర్విశ్వతోముఖః। సోఽగ్రభుగ్విభజంతిష్ఠన్నాహారమజరః కవిః। సంతాపయతి స్వం దేహమాపాదతలమస్తకం। తస్య మధ్యే వహ్నిశిఖా అణీయోర్ధ్వా వ్యవస్థితః। నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా। నీవారశూకవత్తన్వీ పీతా భాస్వత్యణూపమా। తస్యాశ్శిఖాయా మధ్యే పరమాత్మా వ్యవస్థితః। స బ్రహ్మ స శివః సేంద్రః సోఽక్షరః పరమస్స్వరాట్ ।

(ப - ம) முன்னனுவாகத்தில் தஹரவித்யையில் தியானிக்கப்படும் தேவதை நாராயணனென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த அனுவாகத்திலோ எல்லா வித்யைகளிலும் சிவ சம்பு ப்ரஹ்மம் பரஞ்சோதி பரதத்வ பரமாத்மா முதலிய சப்தங்களால் தியானிக்கப்படும் தேவதை சொல்லப்பட்டிருந்தால் அச்சப்தங்களுக்கும் நாராயணனே பொருளென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸஹஸ்ரசீர்ஷம் - ஆயிரம் தலையுடையவனும், தேவம் - விளங்குகிறவனும், விச்வாக்ஷம் - எல்லாப் பொருள்களையும் பார்க்கிறவனும், விச்வசம்பவம் - எல்லாவற்றிற்கும் க்ஷேமத்தைச் செய்பவனும், விச்வம் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆகாரமானவனும், தேவம் - அப்படி ஆத்மாவானாலும் அதின் தோஷங்களற்றவனும், அக்ஷரம் - அழிவில்லாதவனும், பரமம் - உயர்ந்தவனும், ப்ரபும் - யஜமானனும், நாராயணம் - நாராயணனை, விச்வத: பரமம் - எல்லாவற்றிற்கும் உயர்ந்தவனும், நித்யம் - உத்பத்தியில்லாதவனும், விச்வம் - எல்லாப்பொருளும், நாராயணம் - நாராயணனென்கிற, ஹரிம் - மகாவிஷ்ணுவே, ஆனால் எல்லாப் பொருளும் நாராயணனாக எப்படிக் கூடுமெனில் மேல் சொல்லுகிறது. இதம் - இந்த, விச்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, புருஷ ஏவ - அந்த மஹாபுருஷன்தான், தத் - அவன் அந்தராத்மாவானதினாலே, விச்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, உபஜீவதி - அவனையடைந்து ஜீவிக்கிறது, விச்வஸ்ய - ப்ரபஞ்சத்திற்கு, பதிம் - நாயகனும், ஆத்மேச்வரம் - எல்லா ஆத்மாக

களுககும நாயகனும, ஶாஶ்வதம் - ஜனனமரணமிலலாதவனும, ஶிவம் சிவ னென்று சொலலபபடடவனும, அச்யுதம் - அடைநதவாகளை நழுவவிடா தவனும, மஹாஜ்ஞேயம் - முககியமாக அறியததககவனும், விஶ்வாத்மானம் - எலலாவறறிறகும ஆதமாவும, பராயணம் - எலலாவறறிறகும கதியும, நாராயணம் நாராயணனே, பரம்ப்ரஹ்ம - பரபரமமமும, நாராயண꞉ - நாராயணனே, பர꞉ - உயாநத, தத்வம் - வாஸதவமான பொருளும, நாரா யண꞉ நாராயணனே, பர꞉-உயாநத,ஜ்யோதி꞉-சோதியும, நாராயண꞉ நாராயணனே, பர꞉ - உயாநத, ஆத்மா - ஆன்மாவும, நாராயண꞉ - நாரா யணனே, அஸ்மிந் - இநத, ஜகதி - உலகததில, யச்சகிம்சித்-யாதாமொனறு, த்ருஶ்யதே - காணபபடுகிறதோ, ஶ்ரூயதேபிவா - கேடகவாவது படுகி றதோ, தத் - அநத, ஸர்வம் - எலலாபபொருளையும, அந்த꞉ - உளளும, பஹிஶ்ச - வெளியிலும, வ்யாப்ய - நிறைநது, நாராயண꞉ - நாராயணனு ளவன, ஸ்தித꞉ - இருககிறான, அநந்தம் - அனநதனெனகிற பெயரையுடைய வனும, அவ்யயம் நாசமிலலாதவனும, கவிம் - எலலாச சபதஙகளையும உச்ச ரிககிறவனும, ஸமுத்ரே-ஸமுதரததில வசிபபவனும விஶ்வஶம்பவம்- சகலததிறகும நனமை விளைவிககிறவனும, (நாராயண꞉ - நாராயணனே), நிஷ்ட்யா - கழுததின மூலததிறகும, அத꞉ - கீழும, நாப்யாம் தொபபுளு ககு, உபரி - மேலும, விதஸ்த்யாம் - கடடை விரலளவில, பத்மகோஶப்ர தீகாஶம் - தாமரை மொககைபபோல, அதோமுகம் - தலைகீழாக, ஹ்ருத யம்சாபி - ஹிருதயமும, திஷ்டதி - இருககிறது, தத் - அநத, ஹ்ருதயம் - ஹிருதயததை, விஶ்வஸ்ய - உலகததிறகுதமாவான நாராயணனுககு, மஹத் - பெரிதான, ஆயதநம் இருபபிடமாக, விஜாநீயாத் - அறியவேணடும, அபிகோஶஸந்நிபம் கொஞசம மலாநத தாமரை மொககுககுசசரிசமானமான அநத ஹிருதயமானது, ஸததம் - எககாலததிலும, ஸிராபி꞉ - நரமபுக ளோடு, லம்பதி - தொஙகுகிறது, தஸ்ய - அநத ஹிருதயததினுடைய, அந்தே - நடுவில, ஸூக்ஷ்மம்-நுடபமான, ஸுஷிரம் - துவாரமானது, (அஸ்தி - இருககிறது தஸ்மிந் - அநததுவாரததில, ஸர்வம் - எலலாவறறிறகும ஈசனானவன, ப்ரதிஷ்டிதம் - இருககிறான, விஶ்வார்சி꞉ - எவவிடததிலும பர வின ஜவாலையுடனும, விஶ்வதோமுக꞉ - எலலாவிடததிலும பரவியும, மஹாந் - பெரிதுமான,அக்நி꞉ - சாடராககினியானது,தஸ்ய - அநத இருதயத தினுடைய, மத்யே - நடுவில, (வர்ததே - இருககிறது), ஸ꞉ - அநத அககினியானது, அஜர꞉ - அழியாததாகவும, கவி꞉ ஒளிததுககொணடும, ஆ ஹாரம் - சாபபிடபபடடதை, விபஜந் அந்நஶேஷிதம்தேயாவியேயதே என கிறபடியே மூன்றுவிதமாகப பிரிததுககொணடு, அக்ரஶ்ஶந்-சாபபிடபப டடதை முனனடிதான சாபபிடுகிறது, ஸ்வம் - தனனுடைய, தேஹம் - சரீரத

தை, ஆபாத-தலோத்கம் - உள்ளங்கால் முதல் தலைவரைக்கும், ஸந்தாப யதி - சூடுடையுண்டாக்குகிறது தஸ்ய - அந்த அக்கினியினுடைய, மத்யே - நடுவில், அணீயோர்த்வா - மெல்லியதாயும் மேல் நோக்கினதாயும், வஹ்நிசிகா - ஜ்வாலையானது, வ்யவஸ்தித: - இருக்கிறது, நீலதோயதமத்யஸ்தா - நடுவிலிருக்கும் கறுத்த மேகத்தையுடையதான, பாஸ்வரா - ஒளியுடன் கூடிய, வித்யுல்லேகேவ - மின்னல் கொடிபோலவும், நீவாரசூகவத் - நெல் நுனிபோல, தந்வீ - மெல்லியதாகவும், பீதாபா - ஸ்வயம்பிரகாசமாயும், அணூபமா - சமானமில்லாததாகவும், ஸ்ய - இருக்கிறது, தஸ்யா: அந்த, சிகாயா: - அக்கினிஜ்வாலையினுடைய, மத்யே - நடுவில், பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவன், வ்யவஸ்தித: இருக்கிறான், ஸ: அந்தப்பரமாத்மாவானவன், ப்ரஹ்மா - பரமமாவுக்கு கர்த்தாயாமி, ஸ: - அவன், சிவ: - சிவனுக்கு கர்த்தாயாமி, ஸ: - அவன், இந்த்ர: இந்திரனுக்கு கர்த்தாயாமி, ஸ: - அவன், அக்ஷர: - பாவமில்லாதவன், பரம: - உயர்ந்தவன், ஸ்வராட் - தாமதிறகு வசப்பட்டான்

ருதம் ஸத்யம் பரம்ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்கலம் | ஊர்த்வரேதம் விரூபாக்ஷம் விச்வரூபாய வை நம: | இதிஷோடசோ(அ)நுவாக: ||

ఋతగ్ ం సత్యంపరంబ్రహ్మపురుషంకృష్ణపింగళం । ఊర్ధ్వరేతంవిరూపాక్షంవిశ్వరూపాయవై నమః॥

(ப - ம) ருதம் - எல்லாவிடத்திலுமிருக்கிற, ஸத்யம் - விகாரமில்லாம லிருக்கிற, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரமம்மென்றும், புருஷம் - புருஷனென்றும் சொல்லப்பட்ட, க்ருஷ்ணபிங்கலம் - மஞ்சளும் கறுப்பும் கலந்த வர்ணமான, ஊர்த்வரேதம் - உயர்ந்த வீரியத்தோடு கூடிய, விரூபாக்ஷம் - தஸ்ய த்ரயமென்னும் நேத்ரங்கள் ... தக்ஷிணம் வஹ்னி ஸம்ஸாரம் வாமம் ... ஹ்ருதயம் என்கிறபடியே வெவ்வேறு குணமுள்ள கண்களையுடைய, விச்வரூபாய - எல்லாப்பொருளின் உருவத்துடன்கூடிய பரமாத்மா வின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன்

ஆதித்யோ வா ஏஷ ஏதன்மண்டலம் தபதி தத்ர தா ருச: தத்ருசாம் மண்டலம் ஸ ருசாம் லோகோ(அ)த ய ஏஷ ஏதஸ்மின் மண்டலே(அ)ர்சிர்தீப்யதே தானி ஸாமானி ஸ ஸாம்நாம் லோகோ(அ)த ய ஏஷ ஏதஸ்மின் மண்டலே(அ)ர்சிஷி புருஷஸ்தானி யஜூம்ஷி ஸ யஜுஷாம் மண்டலம் ஸ யஜுஷாம் லோக: ஸைஷா த்ரய்யேவ வித்யா தபதி ய ஏஷோ(அ)ந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷ: | இதி ஸப்தசோ(அ)நுவாக: ||

ఆదిత్యోవాఏషఏతన్మండలం తపతితత్రతా ఋచస్తదృచా మండలగ్ ం సఋచాంలోకోஉథ యఏషఏతస్మిన్మండలే ర్చిర్దీప్యతే తాని సామానితత్సామ్నాంమండలగ్ ం ససామ్నాం లోకోஉథ

ఽథ య ఏష ఏతస్మిన్మండలేఽర్చిషి పురుషస్తాని యజూంషి స యజుషాం మండలగ్ం స యజుషాం లోకస్సైషా త్రయ్యేవ విద్యా తపతి య ఏషోఽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషః ॥

(ப - ம) இருதயத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லி பிறகு சூரியனிலிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறது ஏஷ: - இந்த, ஆதித்ய: - சூரியன், தபதி - காய்கிறான், ஏதத் மண்டலம் - மண்டலம், தத்ர - அந்தச் சூரியமண்டலத்தில், தா: அந்த, ருச: - ருக்வேதங்களிருக்கின்றன, தத் - அந்த மண்டலமானது, ருசாம் - ருக்குகளுடைய, மண்டலம் மண்டலம், ஸ: - அது, ருசாம் - ருக்குகளுடைய, லோக: - உலகம், அத - பிறகு, ஏதஸ்மின் - இந்த, மண்டலே - மண்டலத்தில், யஏஷ: - யாதொரு இந்த, அர்சி: - ஒளியானது, தீப்யதே - விளங்குகிறதோ, தாநி அவைகள், ஸாமாநி - சாமவேதங்கள், தத் - அந்த ஒளியானது, ஸாம்நாம் சாமவேதங்களுடைய மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, ஸாம்நாம் - சாமவேதங்களுடைய, லோக: உலகம், அத பிறகு, யஏஷ: யாதொரு இந்த, ஏதஸ்மின் இந்த, மண்டலே-மண்டலத்திலிருக்கிற, அர்சிஷி - ஒளியில், புருஷ: - புருஷனோ, தாநி - அவைகள், யஜூம்ஷி - யசுர்வேதங்கள், ஸ: அது, யஜுஷாம் - யசுர்வேதங்களுடைய, மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, யஜுஷாம் - யசுர்வேதங்களுடைய, லோக: - உலகம், ஸைஷா - அந்த இந்த, த்ரயீ - மூன்று வேதரூபமான, வித்யாஏவ - வித்தைதானே, தபதி காய்கிறது, அந்தராதித்யே - சூரியன் நடுவில், ஹிரண்மய: - சுவர்ணமயமான ஏஷ: - இந்த, புருஷ: - மகாபுருஷன், (உபாஸ்ய: - தியானம் செய்யத்தக்கவன்)

ஆதித்யோவைதேஜஓஜோபலம்யஶஶ்சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரமாத்மா மநோமந்யுர்மநுர்ம்ருத்யுஸ்ஸத்யோமித்ரோவாயுராகாஶ: ப்ராணோலோகபால: க: கிம்கம்தத்ஸத்யமந்நமாயுரம்ருதோஜீவோவிஶ்வ: கதமஸ்ஸ்வயம்பு ப்ரஜாபதிஸ்ஸம்வத்ஸர இதி । ஸம்வத்ஸரோऽஸாவாதித்யோயஏஷ புருஷஏஷபூதாநாமதிபதிர்ப்ரஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாமாப்நோத்யேதாஸாமேவதேவதாநாம் ஸாயுஜ்யம்ஸார்ஷ்டிதாம் ஸமாநலோகதாமாப்நோதியஏவம்வேதேத்யுபநிஷத்॥இதிஷஷ்டப்ரஶ்நே [illegible]நுவாக: ।

ఆదిత్యో వై తేజ ఓజో బలం యశశ్చక్షుశ్శ్రోత్రమాత్మా మనో మన్యుర్మనుర్మృత్యుస్సత్యో మిత్రో వాయురాకాశః ప్రాణో లోకపాలః కః కిం కం తత్సత్యమన్నమాయురమృతో జీవో విశ్వః కతమ స్స్వయంభుః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతి, సంవత్సరోఽసావాదిత్యో య ఏష పురుష ఏష భూతానామధిపతిర్బ్రహ్మణస్సాయుజ్యగ్ం సలోకతామాప్నోత్యేతాసామేవ దేవతానాగ్ం సాయుజ్యగ్ం సార్ష్టితాగ్ం సమానలోకతామాప్నోతి య ఏవం వేదేత్యుపనిషత్ ।

(ப - ம) ஆதித்யோவை - சூரியனதானே, தேஜ: - பரதாபம், ஓஜ: - காந்தி, பலம் - பலம், யச: - கீர்த்தி, சக்ஷு: - கண், ச்ரோத்ரம் - காது, ஆத்மா - ஆன்மா, மன: - எண்ணத்தக்கது, மன்யு: - கோபம், மநு: - மனு, ம்ருத்யு: - யமன், ஸத்ய: - சத்துக்களில் சாது, மித்ர: - சிநேகிதன், வாயு: - காற்று, ஆகாச: - ஆகாயம், ப்ராண: - பராணன், லோகபால: திக்பாலகன், க: கிம் கம் - எவன் எவள் எது என்று கேள்விக்கிடமான எல்லாப்பொருளும், தத் - அது என்று சொல்லப்படுவது, ஸத்யம் விகாரமில்லாதது, அந்நம் - சாப்பிடத்தக்கது, ஆயு: - வாழ்நாள், அம்ருத: - மோக்ஷம், ஜீவ: ஜீவன், விச்வ: - எல்லாம், கச்ச: - எவன் என்று கேட்கப்பெறுதவன், ஸ்வயம்பூ: - பரமமா, ப்ரஜாபதி: - பராணிகளுக்கு நாதன், ஸம்வத்ஸர: - சகல பராணிகளும் வசிக்குமிடம், இதி - இந்த பரகாரமுள்ள வேறு வஸ்துவும், ய: ஏஷ: - யாதொரு இந்த, புருஷ: - புருஷனானவன், ஆதித்ய: - சூரியனிடத்திலிருக்கிறானே, ஸ: ஏஷ - இந்தப்புருஷனானவன், ஸர்வேஷாம் - எப்பொருள்களுக்குமிருப்பிடம், ஏஷ: - இந்தப்புருஷனானவன், பூதாநாம் - பராணிகளுக்கு, அதிபதி: - நாயகன், ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த பரகாரம், வேத - தியானம் செய்கிறானோ, (ஸ: - அவன்), ப்ரஹ்மண: பரப்ரமத்தின், ஸாயுஜ்யம் - சரியான குணத்தையும், ஸலோகதாம் - சரியான உலகத்தையும், ஆப்நோதி அடைகிறான், ஏதாஸாம் - இந்த பரசித்தரான, தேவதாநாம் - தேவர்களுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சமானகுணத்தையும், ஸார்ஷ்டிதாம் - சமானபோகத்தையும், ஸலோகதாம் - சாலோகயத்தையும், ஆப்நோதி - அடைகிறான், இதி - இந்த பரகாரம், உபநிஷத் - உபநிஷத்து

க்ருணிஸ்ஸூர்ய ஆதித்யோ ந ப்ரபாவாத்யக்ஷரம் மது க்ஷரந்தி தத்ப்ரஹ்ம தத் ஆப: ஜ்யோதீரஸோ அம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம் ।
இதி ஷஷ்டிப்ரச்னோ ஷடசீதிதமோ நுவாக: ॥

[illegible]
[illegible]

(ப - ம,) இம்மந்திரம் ஜலங்களை ஸ்துதி செய்கிறதாயக்கொண்டு ஜலங்களை மந்திரிப்பதற்கும் சாப்பிடுவதற்கும் உபயோகப் படுத்துகிறது. ஸூர்ய - சூரியமண்டலத்திலிருக்கும், ஆதித்யம் - ஆதித்தனை, க்ருணி: - கிரணங்கள், [illegible] - பூஜிக்கிறதுகள் அதாவது சூரியன் கிரணங்களோடு ஜ்வலிக்கிறான் என்று கருத்து, ஸத்யம் - உண்மையான, தப: - தவத்திற்குப் பயனுள்ள, மது - மதுபோன்ற மழையை, க்ஷரந்தி - பெருக்கின்றதுகள், தத் - அதுவே, ப்ரஹ்ம - பெரிதாகையால் பரமம், தத் அதுவே, ஆப: -

அப்புக்களென்று சொல்லப்பட்டது, ஆப: - ஜலங்களே, ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸு, ரஸ: - உருசி, அம்ருதம் - அம்ருதம், ப்ரஹ்ம - பரமமென்று சொல்லப்படுகிறது, பூர்புவஸ்ஸுவ: - வியாஹ்ருதிகளாகச் சொல்லப்பட்டது, ஓம் பிரணவமாகச் சொல்லப்படுகிறது

ஸர்வோ வை ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து। புருஷோ வை ருத்ரஸ்ஸந்மஹோ நமோ நம: । விஶ்வம் பூதம் புவனம் சித்ரம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் ச யத் । ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து । இதி ஷோடஶ ப்ரதமோऽநுவாக: ॥

సర్వో వై రుద్ర స్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు। పురుషో వై రుద్రస్సన్మహో నమో నమః। విశ్వం భూతం భువనం చిత్రం బహుధా జాతం జాయమానం చ యత్। సర్వో హ్యేష రుద్ర స్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు॥

(ப - ம) சிக்ஷிரம்தின் பயனைப்பெற எண்ணங்கொண்டவர்களுக்கு, ருத்ரம் - என்கிற பெயர்கொண்ட, பதினாறு பதினேழு பதினெட்டு இந்த அனுவாகங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ருத்ர: உருத்திரன், ஸர்வ - எப்பொருளையும் நிர்வகிக்கிறபடியால் எல்லாமவனே, தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, ருத்ராய-உருத்திரன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும், ருத்ர: - உருத்திரனானவன், புருஷ: வை - வீரியவானானவன், ஸத் - உயர்ந்தவன், மஹ: - பெரியவன், நமோ நம: - அடிக்கடி வணங்குகிறேன், யத் - யாதொரு, விஶ்வம் - பிரபஞ்சமானது, பூதம் - நித்தியமோ, புவனம் - அநித்தியமோ, சித்ரம் - விசித்திரமோ, பஹுதா - அனேகவிதமாக, ஜாதம் - உண்டானதோ, ஜாயமானம் - உண்டாகிறதோ, ஸர்வ ஹி - எல்லா பிரபஞ்சத்திற்கும் நிர்வாஹன், ஏஷ: - இந்த, ருத்ர: - உருத்திரன், தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, ருத்ராய-உருத்திரன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்

கத்ருத்ராய ப்ரசேதஸே மீடுஷ்டமாய தவ்யஸே । வோசேம ஶந்தமம் ஹ்ருதே । ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து । இதி ஸப்ததஶோऽநுவாக: ॥

కద్రుద్రాయ ప్రచేతసే మీఢుష్టమాయ తవ్యసే। వోచేమ శంతమగ్ం హృదే। సర్వో హ్యేష రుద్ర స్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు॥

(ப - ம) கத் - படைத்தவனுக்கவும், ப்ரசேதஸே - மிக்க புத்தியுடன் கூடினவனுக்கவும், மீடுஷ்டமாய - மழை முதலியதாலுலகத்தை நனைக்கிறவனுக்கவும், தவ்யஸே - தவத்தையுடையவனுக்கவும், ஹ்ருதே - மனோகரனுக்கவுமிருக்கிற, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, ஶந்தமம் - மனதுக்குச் சுகத்தைத்தரும் ஸ்தோத்திரங்களை, வோசேம - சொல்லக்கடவோமாக, ஏஷ: - இந்த, ருத்ர: - உருத்திரன், ஸர்வ ஹி - எப்பொருளுக்கும் நிர்வாஹ

கஷே, தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, ருத்³ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்

நமோ ஹிரண்யபா³ஹவே ஹிரண்யபதயேऽம்பி³காபதய உமாபதயே நமோ நம꞉ । இதி ஷஷ்டப்ரஶ்னே அஷ்டாத³ஶோऽனுவாக꞉ ।

నమో హిరణ్యబాహవే హిరణ్యపతయేంబికాపతయ ఉమాపతయే నమో నమః ।

(ப-ம) ஹிரண்யபா³ஹவே - ரமணீயமான கைகளோடு கூடினவனும், ஹிரண்யபதயே - தனங்களுக்கிறைவனுகவும், அம்பி³காபதயே - அம்பிகைக்கிறைவனுகவும், உமாபதயே - உமையவளுக்கிறைவனுகவுமிருக்கிற உருத்திரன் பொருட்டு, நமோ நம꞉ - அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன்

யஸ்ய வைகங்கத்யக்³னிஹோத்ரஹவணீ ப⁴வதி ப்ரதிஷ்டி²தா ப்ரத்யஸ்யாஹுதயஸ்திஷ்ட²ந்த்யதோ² ப்ரதிஷ்டி²த்யை । இதி ஷஷ்டப்ரஶ்னே ஏகோனவிம்ஶோऽனுவாக꞉ ॥

యస్య వైకంకత్యగ్నిహోత్రహవణీ భవతి ప్రతిష్ఠితా ప్రత్యస్యాహుతయస్తిష్ఠంత్యథో ప్రతిష్ఠిత్యై ॥

(ப-ம) யஸ்ய - யாதொரு எஜமானனுக்கு, அக்³னிஹோத்ரஹவணீ - அக்னிஹோத்ரமென்கிற ஹோமக்கருவியானது, வைகங்கதீ - விகங்கதமென்கிற மரத்தால் செய்யப்பட்டதாக, ப⁴வதி - ஆகிறதோ, ப்ரதிஷ்டி²தா - ப்ரதிஷ்டையுண்டாகிறது என்றெனில், அஸ்ய - இந்த எஜமானனுடைய, ஆஹுதய꞉ - ஆகுதிகள், ப்ரதிதிஷ்ட²ந்த்யேவ - ப்ரதிஷ்டையடைகிறதுகள், அதோ² - பிறகு, ப்ரதிஷ்டி²த்யை - எஜமானன் ப்ரதிஷ்டையடைவதற்காக

க்ருணுஷ்வ பாஜ இதி பஞ்ச । இதி ஷஷ்டப்ரஶ்னே விம்ஶோऽனுவாக꞉ ॥

కృణుష్వ పాజ ఇతి పంచ ॥

(ப-ம) அரக்கர்களுடைய பயம் நீங்குவதை முன்னிட்டு இவ்விடத்தில், க்ருணுஷ்வ என்று ஆரம்பிக்கப்படும் ஐந்து மந்திரங்களைப் படிப்பதென்று கருத்து

அதி³திர்தே³வா க³ந்த⁴ர்வா மனுஷ்யா꞉ பிதரோऽஸுராஸ்தேஷாக்³ம் ஸர்வபூ⁴தானாம் மாதா மேதி³னீ மஹதீ மஹீ ஸாவித்ரீ கா³யத்ரீ ஜக³த்யுர்வீ ப்ருத்²வீ ப³ஹுலா விஶ்வா பூ⁴தா கதமா காயா ஸா ஸத்யேத்யம்ருதேதி வஸிஷ்ட²꞉ । இதி ஷஷ்டப்ரஶ்னே ஏகவிம்ஶோऽனுவாக꞉ ॥

అదితిర్దేవా గంధర్వా మనుష్యాః పితరోఽసురాస్తేషాగ్ం సర్వభూతానాం మాతా మేదినీ మహతీ మహీ సావిత్రీ గాయత్రీ జగత్యుర్వీ పృథ్వీ బహులా విశ్వా భూతా కతమా కాయా సా సత్యేత్యమృతేతి వసిష్ఠః ॥

(ப-ம) தே³வா꞉ - தேவர்களென்ன, க³ந்த⁴ர்வா꞉ - கந்தர்வர்களென்ன, மனுஷ்யா꞉ - மனிதர்களென்ன, பிதர꞉ - பித்ருக்களென்ன, அஸுரா꞉ -

அக்ஷராக்கனென, தேஷாம் - இந்த அந்த, ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் எல்லா பிராணிகளுக்கும், மாதா - தாயாகிய பூமியை, மேதினீ - கந்தத்தையுடையவளாகியும், மஹதீ - கனமுள்ளவளாயும், மஹீ - பெரியதாயும், ஸாவித்ரீ - ஜனங்களுக்கு உத்பத்திகாரணமாயும், காயத்ரீ புகழ்ச்சியுடையவளாயும், ஜகதீ ஜங்கமஸ்தாவரங்களுக்கிடமாயும், உர்வீ - பெருமையுடையவளாயும், ப்ருத்வீ - பரப்பையுடையவளாயும், பஹுலா - வெகுவஸ்துக்களையுடையவளாயும், விஶ்வாபூதா - ஸமஸ்த பிராணிகளையுடையவளாயும், கதமாகாயாஸாஸத்யா - இந்த எழுத்துக்களால் சொல்லப்பட்டவளாயும், அம்ருதா - மோக்ஷம்போன்றவளாயும், அதிதி:- அசைக்கக்கூடாதவளாயும், வஸிஷ்ட: - வசிட்டரானவர், (ஆஹ - சொல்லுகிறார்)

ஆபோ வா இதக்ம் ஸர்வம் விஶ்வா பூதாந்யாப: ப்ராணா வா ஆப: பஶவ ஆபோऽந்நமாபோऽம்ருதமாப: ஸம்ராடாபோ விராடாப: ஸ்வராடாபஶ்சந்தாக்ம்ஸ்யாபோ ஜ்யோதீக்ம்ஷ்யாபோ யஜூக்ம்ஷ்யாப: ஸத்யமாப: ஸர்வா தேவதா ஆபோ பூர்ப்புவஸ்ஸுவராப ஓம் | இதி ஷட்விம்ஶோऽநுவாக: ||

అపోవా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వా భూతాన్యాపః ప్రాణా వా ఆపః పశవ ఆపోఽన్నమాపోఽమృతమాప స్సమ్రాడాపో విరాడాపస్స్వరాడాపశ్ఛందాగ్ంస్యాపో జ్యోతీగ్ంష్యాపో యజూగ్ంష్యాపస్సత్యమాపస్సర్వా దేవతా ఆపో భూర్భువ స్సువరాప ఓమ్ ॥

(ப-ம) ஜலத்தை எல்லாவற்றின் உருவமாக ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது இம்மந்திரம் ஜலத்தை மந்திர்ப்பது முதலியவற்றில் உபயோகப்படுகிறது இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், ஆபோவை - அப்புக்களே, விஶ்வா - எல்லா, பூதானி - பிராணிகளும், ஆப: - அப்புக்கள், ப்ராணாவை பிராணன்களும், ஆப: - அப்புக்கள், பஶவ: - பசுக்களும், ஆப: - அப்புக்கள், அம்ருதம் - அமுதமும், ஆப: - அப்புக்கள், அந்நம் - சாப்பிடத்தக்கதும், ஆப: - அப்புக்கள், ஸம்ராட் - செம்மையாய் விளங்குவதும், ஆப:- அப்புக்கள், விராட் - விசேஷமாக விளங்குவதும், ஆப: - அப்புக்கள், ஸ்வராட் - தானே விளங்குவதும், ஆப: - அப்புக்கள், சந்தாம்ஸி - வேதங்களும், ஆப: - அப்புக்கள், ஜ்யோதீம்ஷி - சோதிகளும், ஆப:-அப்புக்கள், ஸத்யம் - உண்மையான பொருளும், ஆப:-அப்புக்கள், ஸர்வா:-எல்லா, தேவதா: - தேவர்களும், ஆப: - அப்புக்கள், பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: மூன்று வியாகிருதிகளும், ஆப:-அப்புக்கள், ஓம்-பரமமும், (ஆப:-அப்புக்கள்)

ஆப: புநந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புநாது மாம் | புநந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதி: | ப்ரஹ்ம பூதா புநாது மாம் | யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வா துஶ்சரிதம் மம ஸர்வம் புநந்து மாமாபோऽஸதாஞ்ச ப்ரதிக்ரஹக்ம் ஸ்வாஹா | இதி ஸப்தவிம்ஶோऽநுவாக: ||

అపః పునన్తు పృథివీం పృథివీ పూతా పునాతు మాం । పునన్తు బ్రహ్మణస్పతి బ్రహ్మపూతా పునాతు మాం । యదుచ్ఛిష్టమభోజ్యం యద్వా దుశ్చరితం మమ । సర్వం పునన్తు మామాపోఽసతాం చ ప్రతిగ్రహగ్ం స్వాహా ॥

(ப - ம) இம்மந்திரம் அப்புக்களின் ஆசமனத்தி லுபயோகிக்கிறது ப்ரஹ்மணஃ - வேதத்திற்கு, பதிஃ - நாயகனான நாராயணரூபமான, ஆபஃ - அப்புக்கள், ப்ருதிவீம் - பூமியை, புநந்து - பரிசுத்தம் பண்ணட்டும், பூதா - பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட, ப்ருதிவீ - பூமியானது, மாம் - என்னை, புநாது - பரிசுத்தம் செய்யட்டும், ப்ரஹ்மபூதா - பரமத்தால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட பூமியானது, மாம் - என்னை, புநாது - புனிதனாக்கட்டும், மம - எனக்கு, யத் - யாதொன்று, உச்சிஷ்டம் - எச்சிலோ, யத் - யாதொன்று, அபோஜ்யம் - புசிக்கக்கூடாததோ, யத்வா - யாதொன்றுதான், துஶ்சரிதம் - செய்யாத காரியமோ, ஆபஃ - அப்புக்கள், மாம் - என்னையும், அஸதாம் - கெட்டவர்களுடைய, ப்ரதிக்ரஹம் - வாங்குதலையும், (தத் - அந்த), ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், புநந்து - புனிதமாக்கட்டும், ஸ்வாஹா - என்பது ஹோமஞ்செய்கிறேன் என்கிறதற்கு அடையாளம்

அக்நிஶ்ச மா மந்யுஶ்ச மந்யுபதயஶ்ச மந்யுக்ருதேப்யஃ । பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் । யதஹ்நா பாபமகார்ஷம் । மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம் । பத்ப்யாமுதரேண ஶிஶ்நா । அஹஸ்ததவலும்பது । யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி । இதமஹம் மாமம்ருதயோநௌ ஸத்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । இதி ஷஷ்டப்ரபாடகே த்ரிவிம்ஶோऽநுவாகஃ ॥

అగ్నిశ్చ మా మన్యుశ్చ మన్యుపతయశ్చ మన్యుకృతేభ్యః । పాపేభ్యో రక్షన్తాం । యదహ్నా పాపమకార్షం । మనసా వాచా హస్తాభ్యాం । పద్భ్యాముదరేణ శిశ్నా । అహస్తదవలుమ్పతు । యత్కించ దురితం మయి । ఇదమహం మామమృతయోనౌ సత్యే జ్యోతిషి జుహోమి స్వాహా ॥

(ப - ம) இம்மந்திரமும் பாவங்களைப்போக்கும் ஜலத்தின் ஆசமனத்தி லுபயோகிக்கிறது அக்நிஶ்ச - அக்நியும், மந்யுஶ்ச - கோபமும், மந்யுபதயஶ்ச - கோபத்திற்குக்காரணமான கண முதலியனவும், மந்யுக்ருதேப்யஃ - கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, பாபேப்யஃ - பாவங்களினின்றும், மா - என்னை, ரக்ஷந்தாம் - காப்பாற்றட்டும், அஹ்நா - தினத்திலே, மநஸா - மனத்தாலும், வாசா - வாயாலும், ஹஸ்தாப்யாம் - கைகளாலும், பத்ப்யாம் - பாதங்களாலும், உதரேண - வயிற்றாலும், ஶிஶ்நா - சிசனத்தாலும், யத் யாதொரு, பாபம் - பாவத்தை, அகார்ஷம் - செய்தேனோ, தத் - அந்தப் பாவத்தை, அஹஃ - தினமானது, அவலும்பது - போக்கடிக்கட்டும், மயி - என்னிடத்தில், யத்கிஞ்ச - யாதொரு, துரிதம் - பாவம், (அஸ்தி - இருக்கிறதோ), இதம் - இந்த, மாம் - என்னை, அம்ருதயோநௌ - முக்தர்களுக்கு ஸ்தானமான,

னமான, ஸத்யே - விகாரமில்லாத, ஜ்யோதிஷி - பரமாத்மாவினிடத்தில், ஜுஹோமி - ஹோமம் செய்கிறேன், ஸ்வாஹா - என்பது ஹோமம் செய்கிறதற்கு அடையாளம்

ஸூர்யஶ்ச மா மந்யுஶ்ச மந்யுபதயஶ்ச மந்யுக்ருதேப்ய: । பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் । யத்ராத்ர்யா பாபமகார்ஷம் । மனஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம் । பத்ப்யாமுதரேண ஶிஶ்னா । ராத்ரிஸ்ததவலும்பது । யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி । இதமஹம் மாமம்ருதயோனௌ ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ॥

సూర్యశ్చమామన్యుశ్చమన్యుపతయశ్చమన్యుకృతేభ్యః । పాపేభ్యోరక్షంతాం । యద్రాత్ర్యా పాపమకార్షం । మనసావాచాహస్తాభ్యాం । పద్భ్యాముదరేణశిశ్నా । రాత్రిస్తదవలుంపతు । యత్కించదురితంమయి । ఇదమహంమామమృతయోనౌ । సూర్యేజ్యోతిషిజుహోమిస్వాహా ॥

(ப - ம) ஸூர்யஶ்ச - சூரியனும், மன்யுஶ்ச - கோபமும், மன்யுபதயஶ்ச - கோபத்திற்குக் காரணமான கண முதலியனவும், மன்யுக்ருதேப்ய: - கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, பாபேப்ய: - பாவத்தினின்றும், மா - என்னை, ரக்ஷந்தாம் - காப்பாற்றட்டும், ராத்ர்யா - ராத்திரியிலே, மனஸா - மனத்தினாலும், வாசா - வாக்காலும், ஹஸ்தாப்யாம் - கைகளாலும், பத்ப்யாம் - கால்களாலும், உதரேண - வயிற்றாலும், ஶிஶ்னா - சிச்நத்தாலும், யத் - யாதொரு, பாபம் - பாவத்தை, அகார்ஷம் - செய்தேனோ, தத் - அந்தப் பாவத்தை, ராத்ரி: - ராத்திரியானது, அவலும்பது - போக்கடிக்கட்டும், மயி - என்னிடத்தில், யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, துரிதம் - பாவமானது, (அஸ்தி இருக்கிறதோ), அஹம் - நான், இதம் - இந்த, மாம் - என்னை, அம்ருதயோனௌ - முக்தர்களுக்கு ஸ்தானமான, ஸூர்யே - எல்லா பிராணிகளுக்கும் உத்பத்தி காரணமான, ஜ்யோதிஷி பரமாத்மாவினிடத்தில், ஜுஹோமி - ஹோமம் செய்கிறேன், ஸ்வாஹா - என்பது முன்போலவே

ஆயாது வரதா தேவீ அக்ஷரம் ப்ரஹ்மஸம்மிதம் । காயத்ரீம் சந்தஸாம் மாதேதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ ந: । ஓஜோஸி ஸஹோஸி பலமஸி ப்ராஜோஸி தேவானாம் தாமநாமாஸி விஶ்வமஸி விஶ்வாயு: ஸர்வமஸி ஸர்வாயுரபிபூரோம் காயத்ரீமாவாஹயாமி । இதி ஷஷ்டப்ரஶ்னே ஷட்த்ரிம்ஶோநுவாக: ॥

ఆయాతువరదాదేవీఅక్షరంబ్రహ్మసమ్మితం । గాయత్రీంఛందసాంమాతేదంబ్రహ్మజుషస్వనః । ఓజోఽసిసహోఽసిబలమసిభ్రాజోఽసిదేవానాం ధామనామాఽసివిశ్వమసివిశ్వాయుస్సర్వమసి సర్వాయురభిభూరోంగాయత్రీమావాహయామి ।

(ப - ம) இந்த அனுவாகம் காயத்திரியின் ஆவாஹனத்திலுபயோகிக்கப்படுகிறது வரதா - இச்சித்த வரத்தைக் கொடுக்கிற, காயத்ரீ தேவீ - காயத்ரீ தேவியானவள், ஆயாது - வரக்கடவள், சந்தஸாம் மாதா - வாராய செய்யுள்களுக்கெல்லாம் தாயே, காயத்ரீம் - காயத்ரியென்கிற விருத்தத்தை

யுடைய, ப்ரஹ்மஸம்மிதம் - தன் பொருளால் பரமாத்மாவோடு பெருமையில் சரியாகிய, அக்ஷரம் - எழுத்து ரூபமான, இதம் - இந்த, ந: எங்களுடைய, ப்ரஹ்ம - வேதத்தை, ஜுஷஸ்வ - அடைவாயாக, ஓஜ: - காந்தியாக, அஸி - ஆகிறாய், ஸஹ: - சாமர்த்தியமாக, அஸி - ஆகிறாய், பலம் பலமாக, அஸி - ஆகிறாய், ப்ராஜ: - பிரகாசமாக, அஸி - ஆகிறாய், தேவாநாம் - தேவர்களுடைய, தாம - ஸ்தானமாகவும், நாம - பேராகவும், அஸி ஆகிறாய், விச்வம் - எல்லாம், அஸி - ஆகிறாய், விச்வாயு: - எல்லாவற்றிற்குமாயுளாகவும், ஸர்வம் - எல்லாம், அஸி - ஆகிறாய், ஸர்வாயு: - எல்லாவற்றிற்குமாயுளாகவும், இந்த இடங்களில் அந்தந்தப் பலம் முதலியவற்றைப் பெறுகிறதற்குக் காரணமாதலால் அதுவாகப் பேசப்படுகிறது விச்வம் ஸர்வம் என்று ஒன்றையே அதிக ப்ரீதியினால் பேசுகிறது, அபிபூ: - எதிரிகளை அவமானிக்கும் தன்மையுடையவள், ஓம் - பரமாத்மப் பொருளாகவுடையவள், காயத்ரீம் - காயத்ரீதேவியை, ஆவாஹயாமி - ஆவாஹனம் செய்கிறேன்

ஓம் பூ: । ஓம் புவ: । ஓம் ஸுவ: । ஓம் மஹ: । ஓம் ஜந: । ஓம் தப: । ஓம் ஸத்யம் । ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி । தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் । ஓமாபோ ஜ்யோதீரஸோऽம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம் । இதி ஷஷ்டப்ரஷட்த்ரிம்சோநுவாக: ॥

ఓం భూః ఓం భువః ఓగ్ం సువః ఓం మహః ఓం జనః ఓం తపః ఓగ్ం సత్యం ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి । ధియో యో నః ప్రచోదయాత్ । ఓమాపో జ్యోతీరసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోం ॥

(ப - ம) பூ: - பூலோகமும், ஓம் - பரமாத்மரூபம், புவ: - புவர்லோகமும், ஓம் - பரமாத்மரூபம், ஸுவ: - சுவர்லோகமும், ஓம் - பரமாத்மரூபம், மஹ: - மஹர்லோகமும், ஓம் - பரமாத்மரூபம், ஜந: - ஜனோலோகமும், ஓம் - பரமாத்மரூபம், தப: - தபோலோகமும், ஓம் - பரமாத்மரூபம், ஸத்யம் - சத்யலோகமும், ஓம் - பரமாத்மரூபம், ய: - யாதொருவன், ந: - நம்முடைய, திய: - தியானங்களை, ப்ரசோதயாத் - ஏவுகிறானோ, தத் - அந்த, ஸவிது: - படைக்கிறவனுடைய, தேவஸ்ய - ஈசனுடைய, வரேண்யம் உயர்ந்ததான, பர்க: - ஸ்வரூபத்தை, தீமஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், ஷட்த்ரிம்சாநுவாக: - இந்த அனுவாகம் காயத்ரியினுடைய சிரம், ஆப: - ஜலங்கள், ஜ்யோதி: தேஜஸ், ரஸ: - அவைகளின் குணம், அம்ருதம் ப்ரஹ்ம முக்தனுடைய ஆத்மா, பூர்புவஸ்ஸுவ: மூன்று வியாஹ்ருதிகளும், ஓம் பரமாத்மரூபம்

ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவர்மஹர்ஜனஸ்தபஸ்ஸத்யம் தத்ப்ரஹ்ம ததாப ஆபோ ஜ்யோதீரஸோऽம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம் । ஓம் தத்ப்ரஹ்ம । ஓம் தத்வாயு: । ஓம் ததாத்மா । ஓம் தத்ஸத்யம் । ஓம் தத்ஸர்வம் । ஓம் தத்புரோர்நம: । இதி ஷஷ்டப்ரஸப்தத்ரிம்சோநுவாக: ॥

ఓం భూర్భువస్సువర్మహర్జనస్తపస్సత్యం తద్బ్రహ్మ తదాప ఆపో జ్యోతీరసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోం । ఓం తద్బ్రహ్మ ఓం తద్వాయుః ఓం తదాత్మా ఓం తత్సర్వం ఓం తత్పురోర్నమః ॥

(ப - ம) இந்த அனுவாகத்தில் ப்ரணவமே எல்லாவற்றின் ஆத்மாவென்று ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. பூ: - பூலோகமும், புவ: - புவர்லோகமும், ஸுவ: - ஸுவர்லோகமும், மஹ: - மகர்லோகமும், ஜந: - ஜனோலோகமும், தப: - தபோலோகமும், ஸத்யம் - சத்தியலோகமும், ஓம் - ப்ரணவமே, தத் - அந்த, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமும், தத் - அந்த, ஆப: - அப்புக்களும், ஓம் - ப்ரணவமே, ஆப: - ஜலம், ஜ்யோதி: - தேஜஸ், ரஸ: - இவற்றின் குணம், அம்ருதம் - முக்திபெற்ற, ப்ரஹ்ம ஆத்மா, பூர்புவஸ்ஸுவ: - வியாஹ்ருதிகள், ஓம் - இவை எல்லாம் ப்ரணவமே, தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, வாயு: - வாயு, தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, ஆத்மா - ஆத்மா, தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, ஸர்வம் - எல்லாம், தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, புர: - முன்னிருக்கும் காரணம், நம: வணங்குகிறேன்

உத்தமே சிகரே தேவி பூம்யாம் பர்வதமூர்த்தநி | ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யநுஜ்ஞாநம் கச்ச தேவி யதாஸுகம் । இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே ஷட்த்ரிம்ஶோநுவாக: ||

ఉత్తమే శిఖరే దేవి భూమ్యాం పర్వతమూర్ధని । బ్రాహ్మణేభ్యో హ్యనుజ్ఞానం గచ్ఛ దేవి యథాసుఖం ॥

(ப - ம) ஹே தேவி - வாராய் காயத்ரிதேவியே, பர்வதமூர்த்தநி - மேருமுதலிய பர்வதங்களுடைய மேல்பாகத்திலிருக்கும், உத்தமே - உயர்ந்த, சிகரே - நுனியில், (வித்யமாநாயாம் - இருக்கிற), பூம்யாம் - சுகமான விடத்தில் யதாஸுகம் - சுகமாக, கச்ச - போவாயாக, ப்ராஹ்மணேப்ய: - ப்ராமணர்களாலே, அநுஜ்ஞாநம் - அனுமதியானது (க்ருதம் - செய்யப்பட்டது)

ஓமந்தஶ்சரதி பூதேஷு குஹாயாம் விஶ்வமூர்த்திஷு | த்வம் யஜ்ஞஸ்த்வம் விஷ்ணுஸ்த்வம் வஷட்காரஸ்த்வம் ருத்ரஸ்த்வம் ப்ரஹ்மா த்வம் ப்ரஜாபதி: | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே ஸப்தத்ரிம்ஶோநுவாக: ||

ఓమంతశ్చరతి భూతేషు గుహాయాం విశ్వమూర్తిషు । త్వం యజ్ఞస్త్వం విష్ణుస్త్వం వషట్కారస్త్వం రుద్రస్త్వం బ్రహ్మ త్వం ప్రజాపతిః ॥

(ப - ம) ப்ரம்மத்தின் தியானத்தில் இந்த மந்திரமுபயோகிக்கிறது. விஶ்வமூர்த்திஷு - எல்லாச் சரீரத்தோடுகூடிய, பூதேஷு - ப்ராணிகளிடங்களில், குஹாயாம் - இருதய குகையில், ஓம் - ஓங்காரவாச்யனான, (த்வம் - நீ), அந்தஶ்சரஸி - உள்ளிருக்கிறாய், த்வம் - நீ, யஜ்ஞ: - யக்ஞம், த்வம் - நீ, விஷ்ணு: - விஷ்ணு, த்வம் - நீ, ருத்ர: - ருத்திரன், த்வம் - நீ, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகன், த்வம் - நீ, ப்ரஜாபதி: - ப்ராணிகளைப் படைத்தவன்

அம்ருதோபஸ்தரணமஸி | ப்ராணே நிவிஷ்டோம்ருதஞ்ஜுஹோமி ப்ராணாய ஸ்வாஹா | அபானே நிவிஷ்டோம்ருதஞ்ஜுஹோமி அபானாய ஸ்வாஹா | வ்யானே நிவிஷ்டோம்ருதஞ்ஜுஹோமி வ்யானாய ஸ்வாஹா | உதானே நிவிஷ்டோம்ருதஞ்ஜுஹோமி உதானாய ஸ்வாஹா | ஸமானே நிவிஷ்டோம்ருதஞ்ஜுஹோமி ஸமானாய ஸ்வாஹா | ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மாம்ருதத்வாய | உதிஷ்டஷ்வ ... ஸ்ரீம் ... ||

అమృతోప స్తరణమసి । ప్రాణేనివిష్టోమృతంజుహోమి ప్రాణాయస్వాహా । అపానేనివిష్టోమృతంజుహోమ్య పానాయస్వాహా । వ్యానేనివిష్టోమృతంజుహోమి వ్యానాయస్వాహా । ఉదానేనివిష్టోమృతం జుహోమ్యుదానాయస్వాహా । సమానేనివిష్టోమృతం జుహోమిసమానాయస్వాహా । బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ ॥

(ப - ம) சாப்பிடுகையில் முதலில் ஆபோசனம் செய்வதற்கு மந்திரம் சொல்லுகிறது ஹேஅம்ருத - வாரிய ஜலமே, உபஸ்தரணம் - பாத்திரத்தில், இடமாயிருக்கும் பொருட்டு இறைக்கத்தக்கதாக, அஸி - ஆகிறாய், ப்ராணே - பிராணனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டம் - அக்கரையுள்ளவனாய், அம்ருதம் - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி ஹோமஞ்செய்கிறேன், ப்ராணாய - பிராணன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, அபானே - அபானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டம் - அக்கரைகொண்டவனாய், அம்ருதம் - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், அபானாய - அபானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, வ்யானே - வியானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டம் அக்கரைகொண்டவனாய், அம்ருதம் அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், வ்யானாய - வியானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, உதானே - உதானனுடைய, பரீதியில், நிவிஷ்டம் - அக்கரைகொண்டவனாய், அம்ருதம் - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், உதானாய - உதானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - அந்த அவிஸ்ஸு, ஸமானே - ஸமானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டம் அக்கரைகொண்டவனாய், அம்ருதம் அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ஸமானாய சமானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா இந்த அவிஸ்ஸு, மே - என்னுடைய, ஆத்மா ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி பரமாத்மாவினிடத்தில், (ஸமர்ப்பித - சேர்க்கச் செய்யப்பட்டதாயக்கொண்டு), அம்ருதத்வாய மோக்ஷத்தின்பொருட்டு, (கல்பதாம் - ஆகட்டும்)

ப்ராணே நிவிஷ்டோம்ருதஞ்ஜுஹோமி ஶிவோமாவிஶாப்ரதாஹாய ப்ராணாய ஸ்வாஹா | அபானே நிவிஷ்டோம்ருதஞ்ஜுஹோமி ஶிவோமாவிஶாப்ரதாஹாய அபானாய ஸ்வாஹா | வ்யானே நிவிஷ்டோ ...

வோமாவிஶாப்ரதாஹாயவ்யாநாயஸ்வாஹா | உதாநே நிவிஷ்டோऽம்ருதம் ஜுஹோமி ஶிவோமாவிஶாப்ரதாஹாயோதாநாயஸ்வாஹா | ஸமாநே நிவிஷ்டோऽம்ருதம் ஜுஹோமி ஶிவோமாவிஶாப்ரதாஹாயஸமாநாயஸ்வாஹா| ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மாம்ருதத்வாய| அம்ருதாபிதாநமஸி| இதி ஷஷ்ட்ப்ரபாடகே த்ரிம்ஶோऽநுவாக: ||

ప్రాణేనివిష్టామృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహాయ ప్రాణాయస్వాహా। అపానేనివిష్టామృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహా యాపానాయస్వాహా । వ్యానేనివిష్టామృతం జుహోమి శివోమావిశా ప్రదాహాయవ్యానాయస్వాహా । ఉదానేనివిష్టామృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహాయోదానాయస్వాహా । సమానేనివిష్టామృతంజుహోమిశివోమావిశాప్రదాహాయసమానాయ స్వాహా । బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ । అమృతాపిధానమసి ॥

(ப - ம) இம்மந்திரம் முன்மந்திரத்தோடு விகல்பமுள்ளது. ப்ராணே - ப்ராணனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்ட: - அக்கரையுள்ளவனாக, அம்ருதம் - அம்ருதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ஶிவஸ்ஸந் - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, அப்ரதாஹாய கொளுத்தாமையின் பொருட்டு, மா என்னை, விஶ - நுழைவாயாக, ப்ராணாய - ப்ராணன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, அதாவது வாராய் அன்னமே சாடராக்னி யென்னைக் கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு நீபரிசுத்தமாக என்னுள் நுழைவாயாக என்று கருத்து, அபாநே - அபானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்ட: - அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம் - அம்ருதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ஶிவஸ்ஸந் - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, அப்ரதாஹாய - சாடராக்னி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, மா - என்னை, விஶ - உள் நுழைவாயாக, அபாநாய - அபானன் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, வ்யாநே - வியானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்ட: - அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம் - அம்ருதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ஶிவஸ்ஸந் - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, அப்ரதாஹாய - சாடராக்னி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, மா - என்னை, விஶ நுழைவாயாக, வ்யாநாய - வியானன் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, உதாநே - உதானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்ட: - அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம் - அம்ருதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், ஶிவஸ்ஸந் - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, அப்ரதாஹாய - சாடராக்னி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, மா - என்னை, விஶ - நுழைவாயாக, உதாநாய - உதானன் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, ஸமாநே - சமானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்ட: அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம் - அம்ருதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன்,

ஶிவஸ்து - பரிசுத்தமாயக்கொண்டு, கப்ரதாஹாய சடாராக [illegible] த்தாமமிருக்கதின் பொருட்டு, ஶா-எனனை, விஶ - [illegible] ஸமானன பொருட்டு, ஸ்வாஹா இந்த அவிஸ்ஸு, மே என்னுடைய [illegible] ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி - பரமாத்மாவினிடத்தில, (ஹுதம்ஸ்து - [illegible] செய்யப்பட்டதாயக்கொண்டு), அம்ருதத்வாய - மோக்ஷத்தின் [illegible] (அம்ருதம் - ஆகட்டும்), அம்ருதாவிபானம் - அமுதருபமான [illegible] அஸி - ஆகிறாய, இம்மந்திரம் உதகா போசனத்தின் பொருட்டு [illegible] கரும ஜலத்தை மந்திரிப்பதற்குபயோகிக்கிறது

ஶ்ரத்தாயாம்ப்ராணேநிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதம் ப்ராணமன்னேநாப்யாயஸ்வ | அபானேநிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதமபானமன்னேநாப்யாயஸ்வ | [illegible] நிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதம்வ்யானமன்னேநாப்யாயஸ்வ| உதானேநிவிஶ்யா[illegible] ஹுதமுதானமன்னேநாப்யாயஸ்வ| ஸமானேநிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதம் [illegible] மன்னேநாப்யாயஸ்வ | ப்ரஹ்மணிமஆத்மாம்ருதத்வாய | [illegible] ஹும்ஸோநாகம் ||

శ్రద్ధాయాంప్రాణేనివిశ్యామృతంహుతం ప్రాణమన్నేనాప్యాయస్వ । అపానే నివి[illegible] తంహుతమపానమన్నేనాప్యాయస్వ । వ్యానేనివిశ్యామృతంహుతం వ్యానమన్నేనాప్యాయస్వ । ఉదానేనివిశ్యామృతం హుతముదానమన్నేనాప్యాయస్వ । సమానేనివిశ్యామృతంహు[illegible] మన్నేనాప్యాయస్వ । బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ ॥

(ப-ம) இந்த மந்திரம் சாப்பாடாகுகின்றபோது [illegible] ஶ்ரத்தாயாம்-சிரத்தையில, (ஸ்திதா இருந்து) அகமாக [illegible] புள்ள என்றுமேலேயென்று பொருள், ப்ராணே [illegible] விஷயத்தில் நிவிஶ்ய -அககரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதருபமான அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம செய்யப்பட்டது, அன்னேந - அந்த அன்னத்தினாலே, ப்ராணம் - பிராணனை, ஆப்யாயஸ்வ தேறறிவை, அபானே - [illegible] தத்தில, நிவிஶ்ய - அககரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதமபோன்ற [illegible] னது, ஹுதம் - ஹோமம செய்யப்பட்டது, அன்னேந - அந்த அன்னத்தினாலே, அபானம் - அபானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேறறிவை, வ்யானே [illegible] னன விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அககரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதமான அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம செய்யப்பட்டது, அன்னேந - அந்த அன்னத்தினாலே, வ்யானம் - வியானனை, ஆப்யாயஸ்வ தேறறிவை, உதானே - உதானன விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அககரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதமபோன்ற அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம செய்யப்பட்டது, உதானம் - உதானனை, அன்னேந - அந்த அன்னத்தினாலே, ஆப்யாயஸ்வ தேறறிவை, ஸமானே - ஸமானன விஷயத்தில, நிவிஶ்ய - அககரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமு

தம்போன்ற அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அந்நேந - அந்த அன்னத்தினாலே, ஸமாநம் - சமானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, மே - என்னுடைய, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி - பரமத்தினிடத்தில், (ஹுத: - ஹோமம் செய்யப்பட்டது), அம்ருதத்வாய மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, (கல்பதாம் - ஆகக்கடவது)

ப்ராணாநாம் க்ரந்திரஸி ருத்ரோ மா விசாந்தகஸ்தேநாந்நேநாப்யாயஸ்வ । இதி ஷஷ்டப்ரச்நே த்ரிம்சோநுவாக: ॥

ప్రాణానాంగ్రంధిరసిరుద్రో మావిశాన్తకస్తేనాన్నేనాప్యాయస్వ॥

(ப-ம) இந்த மந்திரமும் சாட்ராக்கிரியையைக் குறித்துச் சொல்லுகிறது. ப்ராணாநாம் - பிராணனென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து வாயுக்களுக்கும், க்ரந்தி: - ஆதாரமான முடிச்சாகவும், ருத்ர: - அழப்பண்ணுமவனாகவும், அந்தக: - அன்னங்களை நாசம் செய்கிறவனாகவும், அஸி - ஆகிறாய், மா - என்னை, விச - நுழைவாயாக, அதாவது உன் ஜ்வாலைகளை விட்டெறிவாயாக, தேந - அந்த, அந்நேந - அன்னத்தினாலே, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை

அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோங்குஷ்டஞ்ச ஸமாச்ரித: । ஈச: ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ரபு: ப்ரீணாதி விச்வபுக் । இதி ஷஷ்டப்ரச்நே ஏகத்ரிம்சோநுவாக: ॥

అంగుష్ఠమాత్రఃపురుషోంగుష్ఠంచసమాశ్రితః ॥ ఈశస్సర్వస్యజగతఃప్రభుఃప్రీణాతివిశ్వభుక్॥

(ப-ம) இந்த மந்திரமும் போசனம் செய்த பிறகு ஜபிக்கிறது. அங்குஷ்டம் கட்டைவிரல் அளவான ஹிருதயத்தை, ஸமாச்ரித: - அடைந்தவனும், (ஆனதால்) அங்குஷ்டமாத்ர: - கட்டைவிரலளவுள்ளவனும், ஸர்வஸ்ய - எல்லா, ஜகத: - உலகத்திற்கும், ஈச: - நாயகனும், ப்ரபு: - ஸ்வாமியாயுமிருக்கிற, புருஷ: - புருஷனென்று சொல்லப்பட்ட வாசுதேவனானவன், விச்வபுக் - எல்லாவற்றையும் புசிக்கிறவனாக, ப்ரீணாதி - பிரீதியடையக்கடவன்

மேதா தேவீ ஜுஷமாணா ந ஆகாத்விச்வாசீ பத்ரா ஸுமநஸ்யமாநா । த்வயா ஜுஷ்டா ஜுஷமாணா துருக்தாந்ப்ருஹத்வதேம விததே ஸுவீரா: । த்வயா ஜுஷ்ட ருஷிர்பவதி தேவி த்வயா ப்ரஹ்மாகதஸ்ரீருத த்வயா । த்வயா ஜுஷ்டச்சித்ரம் விந்ததே வஸு ஸா நோ ஜுஷஸ்வ த்ரவிணேந மேதே । இதி ஷஷ்டப்ரச்நே த்வாத்ரிம்சோநுவாக: ॥

మేధాదేవీజుషమాణానఆగాద్విశ్వాచీ భద్రాసుమనస్యమానా । త్వయాజుష్టాజుషమాణా దురుక్తాన్బృహద్వదేమవిదథే సువీరాః । త్వయాజుష్టఋషిర్భవతిదేవి త్వయాబ్రహ్మాగతశ్రీరుత త్వయా । త్వయాజుష్టశ్చిత్రంవిందతే వసుసానోజుషస్వద్రవిణేనమేధే ॥

(ப-ம) விச்வாசீ - எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தும், பத்ரா - மங்களகரமாகவும், ஸுமநஸ்யமாநா - நல்ல மனதுடன் கூடியுமிருக்கிற, மேதா

தேவீ - புத்திக்குத் தேவதையானவள், ந: - எங்களை, ஜுஷமாணா ப்ரீதி
யுள்ளவளாக, ஆகாத் அடையக்கடவள், மேதே - வாராய் மேதையே,
த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்டா: - அடையப்பட்டவர்களாக, துருக்தாந் கெட்ட
சப்தங்களை, நுதமாநா: - அடைந்திருந்த நாங்கள், ப்ருஹத் - குணங்க
ளாலுயர்ந்ததான வார்த்தையை, வதேம - சொல்லக்கடவோம், யத் - யாதொரு
காரணத்தினால், ஸுவீரா: - நல்ல வீரியமுள்ள வர்களுக்கு, விதேய -
கொடுத்தாயோ, த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்ட: - அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவன்,
ருஷி: - மந்திரங்களை காணும் சக்தியுள்ளவனாக, பவதி - ஆகிறான், த்வயா -
உன்னால், ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், கதஶ்ரீ: - நிலைநின்ற சம்பத்தோடு
கூடியவன், த்வயா உன்னால், ஜுஷ்ட: - அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவன், சித்ரம் -
அனேகவிதமான, வஸு - தனத்தை, விந்ததே அடைகிறான், மேதே -
வாராய் மேதையே, ஸா - அப்படிப்பட்ட நீ, ந: - எங்களை, த்ரவிணேந -
தனத்தினால், ஜுஷஸ்வ - அனுக்கிரகம் பண்ணு

மேதாம் ம இந்த்ரோ ததாது மேதாம் தேவீ ஸரஸ்வதீ மேதாம் மே அஶ்விநா
தேவாவாதத்தாம் புஷ்கரஸ்ரஜா | அப்ஸராஸு ச யா மேதா கந்தர்வேஷு ச ய
ந்மந: | தைவீ மேதா மநுஷ்யஜா யா மேதா ஸுரபிர்ஜுஷதாம் | [illegible]
[illegible] ||

మేధాం మ ఇంద్రో దదాతు మేధాం దేవీ సరస్వతీ । మేధాం మే అశ్వినా దేవావాధత్తాం పుష్క
రస్రజా । అప్సరాసు చ యా మేధా గంధర్వేషు చ యన్మనః । దైవీ మేధా సరస్వతీ సా మాం మేధా
సురభిర్జుషతాం ॥

(ப - ம) மே - எனக்கு, மேதாம் - அறிவை, இந்த்ர: - இந்திரனானவன்
ததாது - கொடுக்கக்கடவன், தேவீ - பூஜையையான, ஸரஸ்வதீ - சரஸ்வதி
யும், மேதா - அறிவை, ததாது கொடுக்கக்கடவள், புஷ்கரஸ்ரஜா -
பத்மமாலை யணிந்த, தேவௌ - தேவர்களான, அஶ்விநௌ - அசுவினிதேவர்
கள், மே - எனக்கு, மேதாம் - அறிவை, ஆதத்தாம் - செய்யட்டும், அப்ஸரா
ஸு - அப்ஸரஸ்திரீகளில், யா - யாதொரு, மேதா - அறிவோ, கந்தர்வே
ஷு - கந்தருவர்களில், யத் - யாதொரு, மந: - மேதையோ, தைவீ -
தேவர்களுடையதும், மநுஷ்யஜா - மனிதர்களுடையதும், யா - யாதொரு,
மேதா - அறிவோ, ஸுரபி: - உயர்ந்த, ஸா - அந்த, மேதா - அறிவானது,
மாம் - என்னை, ஜுஷதாம் - அனுக்கிரகிக்கட்டும்,

[illegible] | [illegible] ||

సద్యోజాతం ప్రపద్యామి సద్యోజాతాయ వై నమః ॥

(ப-ம) ஸத்3யோஜாதம் - சங்கல்பம் பண்ணினவுடனே வேறு காரணங்களொன்றும் எண்ணப்படாமல் தானே தோன்றின பரமத்தை, ப்ரபத்3யாமி - சரணம் அடைகிறேன், ஸத்3யோஜாதாய வை - மேற்கூறியபடி அவதரித்த நாராயணன் பொருட்டு, நம: நமஸ்கரிக்கிறேன்

ப4வே ப4வே நாதிப4வே ப4ஜஸ்வ மாம் ப4வோத்3ப4வாய நம: | உதிஷ்ட2 ப்ரபோ4த4க்ஷாரிம் போ4நாவாத: ||

భవే భవే నాతిభవే భజస్వమాం భవోద్భవాయ నమః॥

(ப-ம) ப4வே ப4வே - யோநிகள் தோறும், நாதிப4வே - விசேஷித்து பிறக்கக்கடவேனல்லேன், மாம் என்னை, ப4ஜஸ்வ அனுக்கிரகிப்பாயாக, ப4வோத்3ப4வாய - காரியவாதங்களுக்கு உத்பத்திகாரணமான பரமத்தின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன்

வாமதே3வாய நமோ ஜ்யேஷ்டா2ய நமோ ருத்3ராய நம: காலாய நம: கலவிகரணாய நமோ ப3லவிகரணாய நமோ ப3லப்ரமத2நாய நம: ஸர்வபூ4ததமநாய நமோ மநோந்மநாய நம: | உதிஷ்ட2 ப்ரபோ4த4வணக்ஷாரிம் போ4நாவாத: ||

వామదేవాయ నమో జ్యేష్ఠాయ నమో రుద్రాయ నమః కాలాయ నమః కలవికరణాయ నమో బల వికరణాయ నమో బల ప్రమథనాయ నమస్సర్వభూత దమనాయ నమో మనోన్మనాయ నమః॥

(ப-ம) வாமதே3வாய - அழகியதேவன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், ஜ்யேஷ்டா2ய உயர்ந்தவன் பொருட்டு, நம: நமஸ்கரிக்கிறேன், ருத்3ராய சம்சாரதாபம் போக்குகிறவன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், காலாய - சம்ஹாரம் செய்கிறவன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், கலவிகரணாய - காலத்தின் விகாரமான கணம் நாழி முதலிய உருவின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், ப3லவிகரணாய - பலத்தின் விகாரங்களுடைய உருவின் பொருட்டு, நம: நமஸ்கரிக்கிறேன், ப3லப்ரமத2நாய - சத்துருவின் பலசக்தைப்போக்க வல்லவன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன் ஸர்வபூ4ததமநாய - எல்லா பிராணிகளையும் வதிக்கிறவன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், மநோந்மநாய - மனதைக் கலக்குகிறவன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன்

அகோ4ரேப்4யோ(அ)த2 கோ4ரேப்4யோ கோ4ரகோ4ரதரேப்4ய: ஸர்வத: ஸர்வஸர்வேப்4யோ நமஸ்தே அஸ்து ருத்3ரரூபேப்4ய: | உதிஷ்ட2 ப்ரபோ4தி4வக்ஷாரிம் போ4நாவாத: ||

అఘోరేభ్యోథఘోరేభ్యో ఘోరఘోరతరేభ్యస్సర్వ తస్సర్వశర్వేభ్యోనమస్తే అస్తురుద్రరూపేభ్యః॥

(ப-ம) அகோ4ரேப்4ய: கோரமில்லாததாயும், அத2 - பிறகு, கோ4ரேப்4ய: - கோரரூபமாயும், கோ4ரகோ4ரதரேப்4ய: - அத்தியந்தம் கோ

ராமாயும், ஸர்வத꞉ - எல்லாவிடத்திலும், ஸர்வஸ்யேஶ்ய꞉ எல்லாச் சாவனுடையதான, ருத்ரரூபேப்ய꞉ - உருத்திரர் உருவம் கொண்ட, தே - உனக்கு, நம꞉ - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி | தந்நோ ருத்ர꞉ ப்ரசோதயாத் | இதி ஷஷ்ட்யாம் ஶ்ருத்யாம் ஸர்வாந்ஶாந்தாக꞉ ||

తత్పురుషాయవిద్మహే మహాదేవాయధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥

(ப - ம) புருஷாய - வாசுதேவனின் பொருட்டு, வித்மஹே - தியானம் செய்கிறோம், தத் - அதற்காக மஹாதேவாய - ருத்திரன் பொருட்டு, தீமஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், தத் - அந்த வாசுதேவ தியானத்தை, ருத்ர꞉ - உருத்திரன், ப்ரசோதயாத் - கூட்டிவைக்கட்டும்

ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாமீஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ப்ரஹ்மாதிபதி ப்ரஹ்மணோதிபதிர்ப்ரஹ்மா ஶிவோமேஅஸ்துஸதாஶிவோம் | இதி ஷஷ்ட்யாம் ஶ்ருதௌ ஸர்வாந்ஶாந்தாக꞉ ||

ఈశానస్సర్వవిద్యానామీశ్వరస్సర్వభూతానాంబ్రహ్మాధిపతిర్బ్రహ్మణోఽధిపతిర్బ్రహ్మాశివో మే అస్తుసదాశివోం ॥

(ப - ம) ஸர்வவித்யாநாம் - எல்லா வித்தைகளுக்கும், ஈஶாந꞉ - ஸ்வாமியாயும், ஸர்வபூதாநாம் எல்லா பிராணிகளுக்கும், ஈஶ்வர꞉ - ஈசனாகியும், ப்ரஹ்மாதிபதி꞉ வேதத்திற்கு நாயகனாகவும், ப்ரஹ்மண꞉ சதுர்முகனுக்கு, அதிபதி꞉ - நாயகனாகவும், ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனுக்கு ஆத்மாவாகவும், ஸதா - சர்வகாலமும், ஶிவ꞉ - மங்களகரனாகவும், ஓம் - பிரணவத்தின் பொருளுமான நாராயணன், மே - எனக்கு, ஶிவ꞉ மங்களகரத்தைக் கொடுக்கிறவனாக, அஸ்து - ஆகக்கடவன்

ப்ரஹ்மமேதுமாம் | மதுமேதுமாம் ப்ரஹ்மமேவமதுமேதுமாம் | யாஸ்தேஸோம ப்ரஜாவத்ஸோபிஸோ அஹம் | து꞉ஷ்வப்நஹந்துருஷ்ஷஹ | யாஸ்தேஸோம ப்ராணாம்ஸ்தாஞ்ஜுஹோமி | த்ரிஸுபர்ணமயாசிதம் ப்ராஹ்மணாய தத்யாத் | ப்ரஹ்மஹத்யாம் வா ஏதே க்னந்தி | யே ப்ராஹ்மணாஸ்த்ரிஸுபர்ணம் படந்தி | தே ஸோமம் ப்ராப்நுவந்தி | ஆஸஹஸ்ராத்பங்க்திம் புநந்தி | ஓம் ||

బ్రహ్మమేతుమాం। మధుమేతుమాం బ్రహ్మమేవమధుమేతుమాం । యాస్తే సోమప్రజావత్సోఽభి సోఽహం । దుష్ష్వప్నహందురుష్వహ । యాస్తే సోమప్రాణాగ్ంస్తాంజుహోమి । త్రిసుపర్ణమయాచితంబ్రాహ్మణాయదద్యాత్ ।బ్రహ్మహత్యాంవా ఏతేఘ్నంతి।యేబ్రాహ్మణాస్త్రిసుపర్ణంపఠంతి । తేసోమంప్రాప్నువంతిఆసహస్రాత్పఙ్క్తింపునంతి ॥

(ப - ம) ப்ரஹ்ம - பரமமமானது, மாம் - என்னை, ஏது - அடையக்கடவது, மது - தேனைப்போல ஆனந்தமயமானது, மாம் - என்னை, ஏது -

அடையக்கடவது, ப்ரஹ்மைவ - ப்ரம்மமாகத் தானேயாகிற, ஆய - தேனானது, மாம் - என்னை, வஸ்து - அடையக்கடவது, ஸோஸௌ வராய பரமாத்மாவே, யா: - யாதொரு ப்ரஜைகளோ, (தா - அந்த), ப்ரஜா: - ப்ரஜைகள், தே - உனக்குச் சேஷபூதங்கள், ஸோஹம் - அந்த நான், (தே - உனக்கு), க்ஷிவக்ஷஸ: - இஷ்டமுள்ள பிள்ளைபோல காப்பாற்றத் தக்கவன், (த்வம் - நீ), உத்ஸ்வஷ்ணம் கெட்ட ஸ்வப்பனங்களைப் போக்குகிறவன், உதராஷ்ஹா - கெட்டவர்களுடைய தனத்தை அபகரிக்கிறவன், ஸோஸௌ - வராய பரமாத்மாவே, யா: - யாதொரு ப்ராணன்கள், தே - உனக்கு சேஷபூதங்களோ, தாந் - அந்த, ப்ராணாந் - இந்திரியங்களை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், த்ரிஸுபர்ணம் - திரிஸுபர்ணமென்கிற பெயர்கொண்ட, இந்த அனுவாகம் மூன்றையும், அயாசிதம் - கேளாமலிருக்கையில், ப்ராஹ்மணாய - ப்ராமணர்களின் பொருட்டு, தத்யாத் - தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும், ப்ரஹ்மஹத்யாம் வா ஏதே க்நந்தி எனகிறபடியே தக்ஷிணை கொடுக்கும் காலத்தில் இந்தத் திரிஸுபர்ணம் என்கிற அனுவாகத்தைப் படிக்கவேண்டும், யே ப்ராஹ்மணா: யாதொரு ப்ராமணர்கள், த்ரிஸுபர்ணம் - இந்த மூன்று அனுவாகத்தையும், படந்தி - படிக்கிறார்களோ, ப்ரஹ்மஹத்யாம் வா - ப்ரம்ம ஹத்தியை, க்நந்தி - போக்குகிறார்கள், தே - அவர்கள், ஸோமம் - எல்லாவற்றையும் படைத்த பரமாத்மாவை, ப்ராப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், பங்க்திம் - எல்லாக் கும்பலையும், ஆஸஹஸ்ராத் அதிகமாக, புநந்தி - பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள்

ப்ரஹ்மமேதயா | மதுமேதயா | ப்ரஹ்மமேவமதுமேதயா | ப்ரஹ்மமேதவா | மதுமேதவா | ப்ரஹ்மமேவமதுமேதவா | உதிஷ்ஷ்வ ப்ரஷ்டாரம் ஸ்ரோதாரம் ||

బ్రహ్మమేధయా మధుమేధయా బ్రహ్మమేవమధుమేధయా బ్రహ్మమేధవా మధుమేధవా బ్రహ్మమేవమధుమేధవా ॥

(ப ம) ப்ரஹ்ம - பரமமமானது, மேதயா - தனவிஷயமான புத்தியோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), மது - ஆனந்தரூபமான பரமமம், மேதயா - அறிவோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), ப்ரஹ்மைவ - பரமமாகத்தானே இருக்கிற, மது - ஆனந்தமானது, மேதயா - அறிவோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), ப்ரஹ்ம - பரமமமானது, மேதவா யகயத்தைச் செய்தவைக்கும், மது - ஆனந்தமயமானது, மேதவா - யகயத்தைச் செய்தவைக்கும், ப்ரஹ்மைவ - பரமமமாகத்தானே இருக்கிற, மது - ஆனந்தமயம் தானே, மேதவா - யகயத்தைச் செய்தவைக்கும்

ப்ரஹ்மமேதவா மதுமேதவா: கவீ நாமேவ ப்ரஹ்மணா ஸோமேந மேதாவிந: ப்ராணாம் | ஸௌமேநாஸ்யு ப்ராணாந் ஸ்வயம் திவ ந நாஸோஸமேவிது:

த்யேதி ரேபந் । ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்தோதா வேதிஷததிதிர்துரோணஸத் । ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் । ய இமம் த்ரிஸுபர்ணமயாசிதம் ப்ராஹ்மணாய தத்யாத் । வீரஹத்யாம் வா ஏதே க்னந்தி । யே ப்ராஹ்மணாஸ்த்ரிஸுபர்ணம் படந்தி । தே ஸோமம் ப்ராப்நுவந்தி । ஆஸஹஸ்ராத் பங்க்திம் புநந்தி । ஓம் । இதி ஷஷ்ட ப்ரபாடகே ஸப்தவிம்ஶோऽநுவாக: ॥

బ్రహ్మదేవానాంపదవీః కవీనామృషిర్విప్రాణాంమహిషోమృగాణాం । శ్యేనోగృధ్రాణాగ్ం స్వధితిర్వనానాం సోమఃపవిత్రమత్యేతి రేభన్ హగ్ంసశ్శుచిషద్వసురంతరిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్ । నృషద్వరసదృతసద్వ్యోమసదబ్జాగోజాఋతజాఅద్రిజాఋతంబృహత్ । యఇమంత్రిసుపర్ణమయాచితంబ్రాహ్మణాయదద్యాత్ । వీరహత్యాంవాఏతేఘ్నంతి । యేబ్రాహ్మణాస్త్రిసుపర్ణం పఠంతి । తేసోమంప్రాప్నువంతి । ఆసహస్రాత్పంక్తింపునంతి ॥

(ப - ம) ப்ரஹ்மாதேவாநாம் - என்றும், ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத் - என்றும் இரண்டு மந்த்ரங்களிரண்டும் முன்னே வியாக்யானம் செய்யப்பட்டவைகள், ய: - யாரொருவன், இமம் - இந்த, த்ரிஸுபர்ணம் - த்ரிஸுபர்ணமென்கிற அநுவாகத்தை, அயாசிதம் - கேளாமலிருக்கையில், ப்ராஹ்மணாய - ப்ராம்மணன் பொருட்டு, தத்யாத் - தக்ஷிணையுடன் கொடுக்கக்கடவனோ, ஏதே - இவர்கள், வீரஹத்யாம் வீரஹா வா ஏஷ தேவாநாம் யோऽக்நிமுத்வாஸயதே - என்கிறபடி தேவர்களின் அக்நியை அவித்த பாதகத்தை, க்னந்தி - போக்குகிறார்கள், யே - யாரொரு, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராம்மணர்கள், த்ரிஸுபர்ணம் - த்ரிஸுபர்ணத்தை, படந்தி - படிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸோமம் - பரமாத்மாவை, ப்ராப்நுவந்தி அடைகிறார்கள், ஆஸஹஸ்ராத் அதிகமாக, பங்க்திம் வரிசையை, புநந்தி - பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள், ஓம் - என்கிறது பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் சொல்லுகிறது

ப்ராணாபாநவ்யாநோதாநஸமாநா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸꣳ ஸ்வாஹா । வாங்மந: சக்ஷு:ஶ்ரோத்ரஜிஹ்வாக்ராணரேதோபுத்த்யாகூதிஸ்ஸங்கல்பா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸꣳ ஸ்வாஹா । ஶிர:பாணிபாதபார்ஶ்வப்ருஷ்டோரூதரஜங்கஶிஶ்நோபஸ்தபாயவோ மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸꣳ ஸ்வாஹா । த்வக்சர்மமாꣳஸருதிரமேதோமஜ்ஜாஸ்நாயவோऽஸ்தீநி மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸꣳ ஸ்வாஹா । ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸꣳ ஸ்வாஹா । ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாஶா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸꣳ ஸ்வாஹா । அந்நமயப்ராணமயமநோமயவிஜ்ஞாநமயாநந்தமயா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸꣳ ஸ்வாஹா ।

விவிட்யை ஸ்வாஹா | கஷோத்காய ஸ்வாஹா | உத்திஷ்ட புருஷ ஹரிலோ ஹித பிங்கலாக்ஷி தேஹி தேஹி ததாபயிதா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா | ஓம் ஸ்வாஹா | இதி ஷஷ்டப்ரபாடகே சத்வாரிம்ஶோ நுவாக: ||

ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । వాఙ్మనశ్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణరేతోబుధ్యాకూతిసంకల్పా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । శిరఃపాణిపాదపార్శ్వపృష్ఠోదరజంఘశిశ్నోపస్థపాయవో మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । త్వక్చర్మమాగ్ంసరుధిరమేదోస్థి మజ్జా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । శబ్దస్పర్శరూపరసగంధా మే శుద్ధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । పృథివ్యప్తేజోవాయురాకాశా మే శుద్ధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । అన్నమయప్రాణమయమనోమయవిజ్ఞానమయానందమయా మే శుద్ధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । వివిట్టిస్వాహా । క్షుషోత్కాయస్వాహా । ఉత్తిష్ఠపురుషహరితపింగళలోహితాక్షి దేహి దేహి దదాపయితా మే శుద్ధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ స్వాహా । ఓం స్వాహా॥

(ப - ம்.) இம்மந்திரங்கள் சந்நியாசத்திற்குப் பூர்வாங்கமான பாவத்தைப் போக்கச்செய்யும் ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன. மே - என்னுடைய, ப்ராணாபாநவ்யாநோதாநஸமாநா: - இப்பெயர்கொண்ட ஐந்து ப்ராணவாயுக்களும், ஶுத்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவது. ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், ஸ்வாஹா - என்பது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஹோமத்தைச் சொல்லுகிறது, மே - என்னுடைய, வாங்மநஶ்சக்ஷு:ஶ்ரோத்ரஜிஹ்வாக்ராணரேதோபுத்த்யாகூதிஸங்கல்பா: - வாக் மனது கண் காது நாக்கு மூக்கு இந்திரியம் புத்தி அபிப்பிராயம் எண்ணம் இவை, ஶுத்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, ஶிர:பாணிபாதபார்ஶ்வப்ருஷ்டோதரஜங்கஶிஶ்நோபஸ்தபாயவ: - தலை கை கால் விலா முதுகு வயிறு முழங்கால் சிச்னம் சூத்தாமட்டை பாயு என்னும் இந்திரியம் இவை, ஶுத்யந்தாம் சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, த்வக்சர்மமாம்ஸருதிரமேதோஸ்திமஜ்ஜா: - தோல் வெள்ளைத்தோல், மாமிசம் ரத்தம் உயிர்த்தண்ணி, எலும்பு நரம்பு இவை, ஶுத்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன,

ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோ குணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தா:-ஐம்புலன்களும், ஶுத்த்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம்-ஆகக்கடவேன், மே-என்னுடைய, ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாஶா: - ஐம்பூதங்களும், ஶுத்த்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமற்றவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, அன்னமயப்ராணமயமனோமயவிஜ்ஞானமயானந்தமயா:- அன்னமயன் முதலிய ஐந்தும், ஶுத்த்யந்தாம்-சுத்தியடையக்கடவன, அன்னமயன் முதலிய சரீர ப்ராண மனது ஜீவன் இவைகளுக்கு சுத்திவேண்டியிருந்தாலும் எக்காலத்திலும் சுத்தமான ஆனந்தமயன் என்கிற பரமாத்மாவுக்கு சுத்தியாவது பக்தி ப்ரபத்தி என்கிற முக்தி காரணங்களால் வசப்படுகையே, ஜ்யோதி: தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, விரஜா:- ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், விவிஷ்டி: - அதிகமாக க்யானத்தின் பரவுதலானது, (பூயாத் - உண்டாகட்டும்), வஷட்காராய - தன்னுடைய குணங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் ஆசைகொண்டிருக்கும் பரப்ரம்மத்தின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, லோஹிதபிங்களாக்ஷ - செந்தாமரைப் பூப்போல பிங்கள வர்ணமான கண்களையுடைய, தேவபுருஷ - புருஷனென்கிற பெயர்கொண்ட, ஹ்ரீ: - மகாவிஷ்ணுவே, உத்திஷ்ட - என்னைக் காப்பாற்றுவதில் சாக்ரதையுள்ளவராவாய், தேஹிதேஹி - உன் விஷயமான க்யானம் சக்தி இவைகளைக் கொடுப்பாய், மே - எனக்கு, ததாபயிதார: - ஞானதிகளை கொடுப்பிக்கும் காரணங்கள், ஶுத்த்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா-பாவமில்லாதவனுமாக, பூயாஸம்- ஆகக்கடவேன், ஓம் - ப்ரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு.

ஸத்யம்பரம்பரம் ஸத்யம் ஸத்யேன ந ஸ்வர்காலோகாச்ச்யவந்தே கதாசன ஸதாம் ஹி ஸத்யம் தஸ்மாத்ஸத்யே ரமந்தே | தப இதி தபோ நாநஶனாத்பரம் யத்தி பரம் தபஸ்தத்துர்தர்ஷம் தத்துராதர்ஷம் தஸ்மாத்தபஸி ரமந்தே தம இதி நியதம் ப்ரஹ்மசாரிணஸ்தஸ்மாத்தமே ரமந்தே ஶம இத்யரண்யே முனயஸ்தஸ்மாச்சமே ரமந்தே தானமிதி ஸர்வாணி பூதானி ப்ரஶம்ஸந்தி தானான்னாதிதுஷ்கரம் தஸ்மாத்தானே ரமந்தே தர்ம இதி தர்மேண ஸர்வமிதம்ப

𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌆𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍇𑌚𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

సత్యంపరంపరగ్ సత్యంసత్యేనవసువర్గా ల్లోకాచ్చ్యవన్తేకదాచన సతాగ్ హిసత్యంతస్మాత్సత్యేరమంతే।తపఇతితపోనానశనాత్పరంయద్ధిపరంతప స్తద్దుర్ధర్షంతద్దురాధర్షంతస్మాత్తపసిరమన్తే। దమఇతినియతంబ్రహ్మచారిణస్తస్మాద్దమేరమన్తే శమఇత్యరణ్యేమునయస్తస్మాచ్ఛమేరమన్తే దానమితి సర్వాణిభూతాని ప్రశంసన్తిదానాన్నాతిదుష్కరం తస్మాద్దానేరమంతేధర్మఇతి ధర్మేణసర్వమిదంపరిగృహీతం ధర్మాన్నాతిదుశ్చరంతస్మాద్ధర్మేరమన్తేప్రజన ఇతిభూయాగ్ సస్తస్మాద్భూయిష్ఠాఃప్రజననేరమన్తే అగ్నయఇత్యాహతస్మాదగ్నయఆధాతవ్యా అగ్నిహోత్రమిత్యాహతస్మాదగ్నిహోత్రేరమంతేయజ్ఞఇతియజ్ఞోహిదేవానాంయజ్ఞేనహిదేవాదివంగతాస్తస్మాత్ యజ్ఞేరమంతే మానసమితి విద్వాగ్ సస్తస్మాద్విద్వాంసఏవమానసేరమంతే న్యాసఇతిబ్రహ్మాహిపరఃపరోహిబ్రహ్మా తానివాఏతాన్యవరాణి తపాంసిన్యాసఏవాత్యరేచయత్ యఏవంవేదేత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்.) ப்ரம்ம வித்தையில் சத்தியம் தவம் முதலிய சாதனங்களைச் சொல்லி, சதுர்முகனுக்கு விருப்பமுள்ளது ந்யாசம் என்கிற சரணாகதியே என்று முடிப்பதற்கு இந்த அநுவாகம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - சத்தியமானது, 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்தது, 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - என்று அதை உயர்ந்ததென்று சொல்ல இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 - சத்தியத்தினால், 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 - சுவர்க்கமென்கிற, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 - உலகத்தில நின்றும், 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 - ஒருக்காலத்திலும், 𑌨𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 - நழுவுகிறதில்லை, 𑌸𑌤𑌾𑌂 - சத்துக்களுக்கு, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - சத்தியமானது, (𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂𑌹𑌿 - இஷ்டமன்றோ), 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 - சத்தியத்தில், 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 - ஆசைப்படுகிறார்கள், 𑌤𑌪𑌃 - தவம், 𑌇𑌤𑌿 - என்பது, 𑌅𑌨𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 - சாப்பிடாததைக் காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌂 - வேறு, 𑌨 - இல்லை, 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 - யாதொரு காரணத்தினால், 𑌤𑌪𑌃 - தவம், 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்ததோ, 𑌤𑌤𑍍 - ஆனதால், 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 - அசைக்கக்கூடாதது, 𑌤𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 - மிகவும் அசைக்கக்கூடாதது, (𑌇𑌤𑌿 - என்று), 𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - எண்ணி), 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌤𑌪𑌸𑌿 - தவத்தில், 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 - ஆசைப்படுகிறார்கள். 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 - ப்ரம்மசாரிக்கு, 𑌦𑌮𑌃 - தமமானது, (𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌃 - சாதிக்கத்தக்கது), 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - எண்ணி), 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 - நிரந்தரமாக, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால்,

தமெ - தமத்தில், ரமந்தெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், அரண்யெ - காட்டில், மு-
நய: - முனிகள், ஶம: - சமமானது, (ஸாத்ய: - சாதிக்கதக்கது), இதி -
என்று, மத்வா - எண்ணி, தஸ்மாத் - ஆகையால், ஶமெ - சமத்தில், ரமந்தெ -
ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸர்வாணி - எல்லா, பூதாநி - ப்ராணிகளும், தாநம் -
தானம், இதி - என்று, ப்ரஶம்ஸந்தி - ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றன, தாநாத் -
தானத்தைக்காட்டிலும், அதிது:ஷ்கரம் - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமான
காரியம், ந - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆகையால், தாநெ - தானத்தில், ரமந்தெ -
ஆசைப்படுகிறார்கள், தர்மெண - தர்மத்தினாலே, இதம் - இந்த, ஸர்வம் -
எல்லாம், பரிக்ருஹீதம் - பிடிக்கப்பட்டது, தர்மாத் - தர்ம்மத்தைக் காட்
டிலும், அதிது:ஶ்சரம் - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமானது, ந - இல்லை,
தஸ்மாத் - ஆனதால், தர்ம: - தர்ம்மம், இதி - என்று, மத்வா - எண்ணி,
தர்மெ - தர்ம்மத்தில், ரமந்தெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், ப்ரஜநந: - பிள்ளை
யானது, (ஸாத்ய: - சாதிக்கத்தக்கது), இதி - என்று, பூயாம்ஸ: - அனே
கர், (ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்), தஸ்மாத் - ஆதலால், பூயிஷ்டா: -
அனேகர், ப்ரஜாயந்தெ - பிள்ளையுண்டு பண்ணுகிறார்கள், தஸ்மாத் - ஆத
லால், பூயிஷ்டா: - அனேகர், ப்ரஜநநெ - பிள்ளையுண்டு பண்ணுவதில்,
ரமந்தெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், அக்நய: - அக்நிகள், ஸாத்யா: - (சாதிக்கத்
தக்கவைகள்), இதி - என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறது, தஸ்மாத் - ஆதலால்,
அக்நய: - அக்நிகள், ஆதாதவ்யா: - ஆதானம் செய்யத்தக்கவைகள், அக்நி
ஹோத்ரம் - அக்கினிஹோத்திரமானது, (ஸாத்யம் - செய்யத்தக்கது), இதி -
என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறது, தஸ்மாத் - ஆதலால், அக்நிஹோத்ரெ - அக்
நிஹோத்திரத்தில், ரமந்தெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், யஜ்ஞ: - யக்யமானது,
தெவாநாம் - தேவர்களுக்கு, (தொஷணாய - திருப்திசெய்து வைக்கிற
தன்றோ), யஜ்ஞெந - யக்யத்தால், தெவா: - தேவர்கள், திவம் - சுவர்க்கத்தை,
கதா ஹி - அடைந்தார்களன்றோ, தஸ்மாத் - ஆகையால், யஜ்ஞ: - யக்யமா
னது, (ஸாத்ய: - சாதிக்கத்தக்கது), இதி - என்று, யஜ்ஞெ - யக்யத்தில்,
ரமந்தெ - ஆசைப்படுகிறார்கள். மாநஸம் - மனதால் பகவத்தியானமானது,
ஸாத்யம் - செய்யத்தக்கது, இதி - என்று, வித்வாம்ஸ: - தெரிந்தவர்கள்,
ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மாத் - ஆனதால், வித்வாம்ஸ ஏவ - தெரிந்
தவர்கள் தானே, மாநஸெ - பகவத்தியானத்தில், ரமந்தெ - ஆசைப்படுகிறா
ர்கள், ந்யாஸ: - சரணாகதியானது, பரம் - உயர்ந்தது, இதி - என்று,
ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், (அமந்யத - எண்ணினான்), ப்ரஹ்மா - சதுர்
முகன், பரொ ஹி - உயர்ந்தவனன்றோ, ந்யாஸ ஏவ - சரணாகதிதானே,
அவராணி - வேறான, தாந்யேதாநி - அந்த இந்த, தபாம்ஸி - தவங்களை,

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 - தாண்டித்து, 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌇𑌤𑌿 - இந்த பரகாரம், 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 - உபநிஷத்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑌸𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌨𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑍁𑌦𑌾𑌮𑌾𑌰𑌾𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑌵𑌧𑍂𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌛𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌰𑌾𑌤𑍀𑌰𑌪𑌾𑌨𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌨𑍁𑌦𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌨𑍃𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌋𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌚𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌰𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌪𑌾𑌨𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯 𑌏𑌷 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍌𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷

யா௨ெநா௨நஸாஸாஞ்சி ஸ்ராஞ்ஞ்யாவித்தம்வித்தெநஸ்யுத்திம் ஸ்யுத்யாஸ்ராம்
ஸாரெணவிஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநெநாநந்தம்ஷெஹயதி தஸ்மாஹஙம்ஹஹநு ஸவஹ்ரா
ணெய்தாநிஹஹா த்ஞாக்ஷவ்ரணா ஹவஞிஹா தாநாம்வ்ராெணெ௨ஹெநா௨
நஸஸ்ஸவிஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநாஹாநந்ெஹா ப்ரஸ்மெயாநிஸஸவாஸஷவாராஷஃ
வஞயாவம்வாத்தாம்யநஸவஹ௨ஹம்வ்ராதம் வ்ரயிவீவாஞாஙிக்ஷம்வஹ்ள
ஸ்ஹிஸஸ்ஸாவாஞாஹிஸாஸ்ஸஸெவெ ஸவஹ௨ஹம்ஜஙஷஸஹஹாதம்ஸஹஹவ்யம்
ஜிஜ்ஞாஸ க்ஷிவ்ருத்ததஜாராயிஷாஸ்ருஸாஸைத்யா௨ஹஸாம்தவெஸாவரிஷா
கஜ்ஞாக்ஷாதெ௨வம் ௨நஸாஷ்ப்ரஹாவஹஷெயாநப்ரத்ய௨வயாஹிவிஹாநு|
தஸ்ாநய்ாஸெ௨ஷாம்தவஸா௨திரித்தா௨ஹாஃ | ஐதிஷஷ்வ்ரு ெஸ்நவம்வா
ெஸாநுவாகஃ ||

ప్రాజాపత్యో హారుణిస్సుపర్ణేయః ప్రజాపతింపితరముపససారకిం భగవంతఃపరమం వదంతీతితస్మై ప్రోవాచ సత్యేనవాయురావాతిసత్యే నాదిత్యోరోచతేదివి సత్యంవాచఃప్రతిష్ఠా సత్యేసర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మాత్సత్యంపరమంవదంతితపసా దేవా దేవతామగ్రఆయన్ తపసర్షయ స్సువరన్వవింద న్తపసాసపత్నాన్ప్రణుదా మారాతీ స్తపసిసర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మా త్తపఃపరమం వదంతిదమేనదాంతాః కిల్బిషమవధూన్వంతి దమేనబ్రహ్మచారిణ స్సువరగచ్ఛన్దమోభూతా నాందురాధర్షందమేసర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దమఃపరమంవదంతిశమేనశాంతాశ్శివమాచరంతి శమేననాకంమునయోన్వవిన్దంశమోభూతానాం దురాధర్షంశమేసర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మాచ్ఛమఃపరమంవదంతి దానంయజ్ఞానాంవరూథం దక్షిణాలోకేదాతారగ్ం సర్వభూతాన్యుపజీవంతి దానేనారాతీరపానుదంతదానేన ద్విషంతోమిత్రాభవంతిదానేసర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దానం పరమంవదంతి ధర్మోవిశ్వస్యజగతః ప్రతిష్ఠాలోకేధర్మిష్ఠంప్రజా ఉపసర్పంతిధర్మేణ పాపమపనుదతిధర్మే సర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మాద్ధర్మంపరమంవదంతి ప్రజననంవై ప్రతిష్ఠాలోకేసాధుప్రజాయా స్తంతుంతన్వానఃపితౄణామనృణోభవతితదేవతస్యానృణంతస్మాత్ప్రజననంపరమంవదంతి అగ్నయోవై త్రయీవిద్యా దేవయానఃపంథాగార్హపత్య ఋక్పృథివీరథంతర మన్వాహార్యపచనంయజురంతరిక్షంవామదేవ్యమాహవనీయస్సామసువర్గో లోకోబృహ త్తస్మాదగ్నీన్పరమం వదంత్యగ్నిహోత్రం సాయంప్రాతర్గృహాణాం నిష్కృతిస్స్విష్టగ్ంసుహుతం యజ్ఞక్రతూనాం ప్రాయణగ్ం సువర్గస్యలోకస్య జ్యోతి స్తస్మాదగ్నిహోత్రంపరమంవదంతి యజ్ఞ ఇతియజ్ఞేనహి దేవాదివంగతాయజ్ఞే నాసురానపానుదంతయజ్ఞే నద్విషంతోమిత్రాభవంతి యజ్ఞేసర్వంప్రతిష్ఠితంతస్మాద్యజ్ఞంపరమంవదంతి మానసంవై ప్రాజాపత్యం పవిత్రంమానసేనమనసా సాధుపశ్యతి మానసాఋషయఃప్రజా అసృజన్తమానసేసర్వంప్రతిష్ఠితం తస్మాన్మానసంపరమంవదంతి న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మాణంబ్రహ్మావిశ్వః కతమస్స్వయంభుః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతిసంవత్సరోసావాదిత్యో యఏషఆదిత్యేపురుషస్సపరమేష్ఠీ బ్రహ్మాత్మాయాభిరాదిత్యస్తపతి రశ్మిభిస్తాభిః పర్జన్యోవర్షతిపర్జన్యేనౌషధి వనస్పతయఃప్రజాయంత ఓషధివనస్పతిభిరన్నం భవత్యన్నేన ప్రాణాఃప్రాణైర్బలంబలేన తప స్తపసాశ్రద్ధా శ్రద్ధయామేధామేధయామనీషా మనీషయామనో మనసా శాంతిశ్శాంత్యాచిత్తం చిత్తేనస్మృతిగ్ంస్మృత్యాస్మారగ్ం స్మారేణవిజ్ఞానం విజ్ఞానేనాత్మానం

వేదయంతి తస్మాదన్నం దదంత్సర్వాణ్యేతాని దదాత్యన్నాత్ప్రాణా భవంతి భూతానాం ప్రాణైర్మ
నో మనసశ్చ విజ్ఞానం విజ్ఞానాదానందో బ్రహ్మయోనిస్స వా ఏష పురుషః పంచధా పంచాత్మా యేన సర్వ
మిదం ప్రోతం పృథివీ చాంతరిక్షం చ ద్యౌశ్చ దిశశ్చావాంతరదిశాశ్చ స వై సర్వమిదం జగత్స చ భూ
తం స చ భవ్యం జిజ్ఞాసక్లృప్తమృతజా రయిష్ఠా శ్రద్ధా సత్యో మహస్వాం స్తపసో వరిష్ఠాజ్జ్ఞాత్వా తమేవం
మనసా హృదా చ భూయో న మృత్యుముపయాహి విద్వాం స్తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్త
మాహుః ||

(ப - ம.) ஆருணி: - அருணனென்கிற, ப்ராஜாபத்ய: - ப்ராஜாபதியின் பிள்ளையாயும், ஸுபர்ணேய: - சுபர்ணையென்பவருடைய கர்ப்பத்தில் ஜனித்தவருமானவர், பிதரம் - தகப்பனை, ப்ரஜாபதிம் - ப்ரஜாபதியை, பகவந்த: - உத்தமர்கள், கிம் - எத்தை, பரம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், இதி - என்று, உபஸஸார - இப்படிக்கேட்டார், தஸ்மை - அந்தப் பிள்ளையின்பொருட்டு, ப்ரோவாச - சொன்னார். முன்னனுவாகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யம் முதலியவைகளையே இந்த அனுவாகத்தில் விரிவாகச் சொல்லுகிறது, ஸத்யேந - சத்யத்தினாலே, வாயு: - காற்றானது, ஆவாதி - வீசுகிறது, ஸத்யேந - சத்யத்தினாலே, ஆதித்ய: - சூரியனானவன், திவி - ஆகாயத்தில், ரோசதே - விளங்குகிறான், ஸத்யம் - சத்யமானது, வாச: - வாக்குக்கு, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ஸத்யே - சத்யத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸத்யம் - சத்யத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், தபஸா - தவத்தால், தேவா: - தேவர்கள், தேவதாம் - தேவராயிருக்கையை, அக்ரே - முன்னே, ஆயந் - அடைந்தார்கள், தபஸா - தவத்தால், ருஷய: - இருடிகள், ஸுவ: - சுவர்க்கத்தை, அந்வவிந்தந் - அடைந்தார்கள், தபஸா தவத்தால், ஸபத்நாந் - அதிக த்வேஷத்தோடுகூடிய, அராதீந் - சத்துருக்களை, ப்ரணுதாம - போக்கக்கடவோம், தபஸி - தவத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆதலால், தப: - தவத்தை பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், தமேந - உள் சாந்தியாலே தாந்தா: - சாந்தியுண்டானவர்கள், கில்பிஷம் - பாவத்தை, அவதூந்வந்தி உதறுகிறார்கள், தமேந - தமத்தால், ப்ரஹ்மசாரிண: - ப்ரம்மசாரிகள் ஸுவ: - சுவர்க்கத்தை, அகச்சந் அடைந்தார்கள், தம: - தமமானது, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, துராதர்ஷம் - அசைக்கக்கூடாதது, தமே - தமத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கிறது, தஸ்மாத் - ஆதலால், தம: - தமத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், சமேந - வெளிச்சாந்தியாலே, சாந்தா: - சாந்தியுள்ளவர்கள், சிவம் - நல்ல காரியத்தை, ஆசரந்தி - செய்கிறார்கள், சமேந - சாந்தியினாலே, முநய: -

இருடிகள், நாகம் - சுவர்க்கத்தை, அந்வவிந்து - அடைந்தார்கள், ஶம: - சாந்தியானது, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, துராதர்ஷம் - செய்யக் கூடாதது, ஶமே-சாந்தியில், ஸர்வம்-எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆனதால், ஶமம் - சாந்தியை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், தாநம் - தானமானது, யஜ்ஞாநாம் - யக்யங்களுக்கு, வரூதம் - உயர்ந்த, தக்ஷிணா - தக்ஷிணை, லோகே - உலகத்தில், தாதாரம் - கொடுப்பவனை, ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகளும், உபஜீவந்தி - அநுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், தாநேந - தானத்தால், அராதீ: - சத்துருக்களை, அபாநுதந்தி - போக்கடிக்கிறார்கள், தாநேந - தானத்தால், த்விஷந்த: - சத்துருக்கள், மித்ரா: - சினேகிதர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள், தாநே - தானத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆனதால், தாநம் - தானத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், விஶ்வஸ்ய - எல்லா, ஜகத: - உலகத்திற்கு, தர்ம:-தர்மமானது, ப்ரதிஷ்டா-பெருமை, லோகே-உலகத்தில், தர்மிஷ்டம்-தார்மிகனை, ப்ரஜா:-ஜனங்கள் உபஸர்பந்தி - கிட்டுகிறார்கள், தர்மேண-தர்மத்தால், பாபம்-பாவத்தை, அபநுததி-போக்குகிறான், தர்மே-தர்ம்மத்தில், ஸர்வம் எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத்-ஆனதால், தர்மம் - தர்ம்மத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், ப்ரஜநநம்வை - பிள்ளை பிறக்கிறதே, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ப்ரஜாயா: - பிள்ளையினுடைய, தந்தும் - வரிசையை, ஸாது - நன்றாக, தந்வாந: - செய்தவனாக, பித்ரூணாம் - பிதுர்களுக்கு, அந்ருண: - கடனற்றவனாக, பவதி - ஆகிறான், ததேவ - அதுதான், தஸ்ய - அவனுக்கு, அந்ருணம் - கடனில்லாமை, தஸ்மாத்-ஆனதால், ப்ரஜநநம் - பிள்ளை பெறுதலை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், அக்நயோவை - மூன்றக்நிகளுமே, த்ரயீ - மூன்றுகளான, வித்யா - வேதவித்தைகள், கார்ஹபத்ய: - காரகபத்யமென்கிற அக்னியானது, தேவயாந: - தேவர்களுக்கு வாகனமான, பந்தா: - வழி, ருக்-ருக்வேதம், ப்ருதிவீ - பூமி, ரதந்தரம்-ரதந்தரமென்கிற சாமம், அந்வாஹார்ய பசந: - தக்ஷிணாக்னியானது, யஜு:-யஜுர்வேதம், அந்தரிக்ஷம்-ஆகாயம், வாமதேவ்யம் - வாமதேவ்யமென்கிற சாமம், ஆஹவநீய: - ஆகவனீயமென்கிற அக்னியானது, ஸாம - சாமவேதம், ஸுவர்க: - சுவர்க்கமென்கிற, லோக: - உலகம், ப்ருஹத் - பிருகத் என்கிற சாமம், தஸ்மாத்-ஆதலால் அக்நீந் - அக்னிகளை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், அக்நிஹோத்ரம் - அக்னிஹோத்ரமானது, க்ருஹாணாம் - வீடுகளுக்கு, ஸாயம் ப்ராத: - சாயங்காலத்திலும் காலையிலும், நிஷ்க்ருதி: - பாவங்களின்

ப்ராயச்சித்தம், யஜ்ஞாநாம் - யாகஹோமங்களுக்கு, ஸ்விஷ்டம் - நன்றாக யாகம் செய்யப்பட்டும், ஸுஹுதம் - நன்றாக ஹோமம் செய்யப்பட்டு மிருக்கிற, ப்ராயணம் - உயர்ந்த கதி, ஸுவர்க்யம் - சுவர்க்கமென்கிற, லோகயம் - உலகத்திற்கு, ஜ்யோதி꞉ - விளக்குப்போல் ப்ரகாசிப்பது, தஸ்மாத் - ஆனதால், அக்நிஹோத்ரம் - அக்நிஹோத்திரத்தை, பரமம்-உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், யஜ்ஞ இதி - யாகமென்பது, தேவாநாம்-தேவர்களுக்கு, யஜ்ஞோஹி - பூசையன்றோ, தேவா꞉ - தேவர்கள், யஜ்ஞேந - யாகத்தினலே, திவம் - சுவர்க்கத்தை, உபயந்தி - அடைந்தார்களன்றோ, யஜ்ஞேந - யாகத்தினலே, அஸுராந் - அசுரர்களை, அபாநுதந்த-போக்கினார்கள், யஜ்ஞேந - யாகத்தினலே, த்விஷந்த꞉-சத்துருக்கள், மித்ரா꞉-சிநேகிதர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள், யஜ்ஞே - யாகத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆதலால், யஜ்ஞம் - யாகத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், மாநஸம்வை-மனதால் தியானம் செய்வதே, பவித்ரம் - பரிசுத்தமான, ப்ராஜாபத்யம்-ப்ரம்மாவினுடையது, மாநஸேந - தியானம் செய்த, மநஸா - மனதினால், ஸாது - நல்லதை, பஶ்யதி - பார்க்கிறான், மாநஸா꞉ - தியானம் செய்கிற, ருஷய꞉ - இருஷிகள், ப்ரஜா꞉- ப்ரஜைகளை, அஸ்ருஜந்த - சிருஷ்டித்தார்கள், மாநஸே-தியானம் செய்வதில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத்-ஆனதால், மாநஸம் - தியானம் செய்வதை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், மநீஷிண꞉-தெரிந்தவர்கள், ப்ரஹ்மா - ப்ரம்மாவென்றும், விஶ்வ꞉ - விச்வனென்றும், கதம꞉ - கதமனென்றும், ஸ்வயம்பூ꞉ - ஸ்வயம்புவென்றும், ப்ரஜாபதி꞉ - ப்ரஜாபதி என்றும், ஸம்வத்ஸர இதி -ஸம்வத்ஸரனென்றும் சொல்லப்பட்ட,ப்ரஹ்மாணம்-ப்ரம்மனுக்கந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே, ந்யாஸ இதி-சரணாகதியென்று, ஆஹு꞉-சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்பரமாத்மாவே இந்தச்சரணாகதி செய்தவனுடைய வேறு மோக்ஷத்தின் உபாயத்தில் நின்று காப்பாற்றுவதால் அவனையேமோக்ஷத்தின் உபாயமான சரணாகதியென்று சொல்லுகிறது. அஸௌ-இந்த, ஆதித்ய꞉-சூரியனானவன், ஸம்வத்ஸர꞉ - ஸம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டவன், ஆதித்தன் சம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டபடியால் அதிலிருக்கும் பரமாத்மாவும் அப்பெயர் கொண்டவனென்று கருத்து, ஆதித்யே - சூரியனிடத்தில், யஏஷ꞉ - யாதொரு இந்த, பரமேஷ்டீ - பரமாத்மாவோ, ஸ꞉ - அவன், பரமேஷ்டீ - பரமபதத்திலிருப்பவன், ப்ரஹ்மாத்மா - ப்ரம்மனுக்கு ஆத்மா, அந்தச் சூரியனுடைய ப்ரசங்கத்தால் அன்னதானத்தைக் கொண்டாடுகிறது மேல், ஆதித்ய꞉ - சூரியனானவன், யாபி꞉ - எந்த, ரஶ்மிபி꞉-கிரணங்களால், தபதி -

கொளுத்துகிறூனோ, தாபிஃ - அந்தக்கிரணங்களால், வஜந்யஃ - மேகமானது, வஷதி - பொழிகிறது, வஜந்யெந - மேகத்தினுல், ஒஷயிவநஸூதயஃ - புல் பூண்டு விருக்ஷங்கள், ஜாயநெ - உண்டாகின்றன, ஒஷயிவநஸூதிஃ - புல் பூண்டு விருக்ஷங்களாலே, அநம் - சாப்பாடானது, ஹவதி-உண்டாகிறது, அநெந-அன்னத்தால், ப்ராணாஃ-ப்ராணன்களும், ப்ராணெஃ - ப்ராணன்களாலே, பலம் - பலமும், பலெந - பலத்தால், தவஃ - தவமும், தவஸா - தவத்தால், ஶ்ரத்தா-தெய்வபக்தியும், ஶ்ரத்தயா - தெய்வபக்தியால், மெயா - அறியும் புத்தியும், மெயயா - அறியும் புத்தியால், மநீஷா - கேட்குமறிவும், மநீஷயா - கேட்குமறிவால், மநஃ - தியானமும், மநஸா - தியானத்தால், ஶாந்திஃ - சாந்தியும், ஶாந்த்யா - சாந்தியினுலே, சித்தம் - பகவான் விஷயத்தில் ப்ரீதியும், சித்தெந - ப்ரீதியினுல், ஸ்ம்ருதிஂ - எண்ணமும், ஸ்ம்ருத்யா - எண்ணத்தால், ஸ்மாரம் - இடைவிடாத நினைப்பும், ஸ்மாரெண - இடைவிடாத எண்ணத்தால், விஜ்ஞாநம் - பார்த்த தோடொத்த அறிவும், விஜ்ஞாநெந - பார்த்ததோடொத்த அறிவால், ஆத்மாநம் - பரமாத்மாவை, வெதயதி - அறிகிறுன், தஸ்மாத் - ஆதலால், அநம் - அன்னத்தை, ததத் - கொடுத்தவன், ஏதாநி - இந்த, ஸர்வாணி-எல்லாவற்றையும், ததாதி - கொடுக்கிறுன், அநாத் - அன்னத்தினுலே, ஹூதாநாம் - ப்ராணிகளுடைய, ப்ராணாஃ-ப்ராணன்கள், ஹவந்தி-உண்டாகின்றன, ப்ராணெஃ - ப்ராணன்களாலே, மநஃ - மனதும், மநஸஃ - மனதினுல், விஜ்ஞாநம் - அறிவும், விஜ்ஞாநாத் - அறிவினுலே, ஆநந்தஃ - ஆனந்த ரூபமான, யொநிஃ - உலகத்துக்குக் காரணமான, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமும், (ப்ரஹவந்தெ - அடையப்படுகின்றன), ஸவா ஏஷஃ-அந்த இந்த, பராத்மா - பரமாத்மா, பஞ்சயா - ஐந்து வ்யூகமாக விருப்பவர், பஞ்சாத்மா - ப்ரகிருதி காலம் பத்தர் முத்தர் நித்தியர் என்கிற ஐந்துக்கும் ஆத்மாவானவர், யெந- யாதொரு பரமாத்மாவினுலே, ப்ருதிவீ ச - பூமியும், அந்தரிக்ஷம் ச - ஆகாயமும், த்யௌஶ்ச - சுவர்க்கமும், திஶஶ்ச - திக்குகளும், அவாந்தரதிஶாஶ்ச - மூலைத்திக்குகளும், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரோதம் - கோர்க்கப்பட்டது. ஸஏவ - அந்தப்பரமாத்மாதானே, ஸர்வம் - எல்லா, இதம் - இந்த, ஜகத் - உலகமும், ஸ ச - அவனே, ஹூதம் - இறந்ததும், ஸ ச - அவனே, ஹவ்யம் - வரப்போகிறதும், ஜிஜ்ஞாஸக்லுப்தஃ - அடைவதற்கிச்சையுள்ளவர்களுக்குச் சாதிக்கத்தக்கவனுகவும், ருதஜாஃ-சத்தியத்தால் அடையத்தக்கவனும், ரயிஷ்டாஃ - நித்யவிபூதியிலிருப்பவனும், ஶ்ரத்தாஸத்யஃ-தெய்வ பக்தியுள்ளவனுக்குச் சத்தியமாய்த் தோற்றுகிறவனும், மஹஸ்வாந் - காந்தியுள்ளவனுமானவன், (ஸ ச - அவனே), தம் - அவனே, ஏவம் - இந்த ப்ர

காரம், 𑌮𑌨𑌸𑌾 - மனதினால், 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 - பக்தியினால், 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 - உயர்ந்த, 𑌤𑌪𑌸𑌃 - தவத்தினாலும், 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 - அறிந்து, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - தியானம் செய்கிறவன், 𑌭𑍂𑌯𑌃 - திரும்பவும், 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌂 - ஸம்சாரத்தை, 𑌨𑍈𑌵𑌯𑌾𑌤𑌿 - அடைகிறதில்லை, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆனதால், 𑌏𑌷𑌾𑌂 - இந்த, 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 - தவங்களுக்குள், 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 - சரணாகதியை, 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 - உத்தமமாக, 𑌆𑌹𑍁𑌃 - சொல்லுகிறார்கள்.

𑌵𑌸𑍁𑌰𑌣𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌰𑌸𑌿 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌧𑌾𑌤𑌾 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌤𑍍 | 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌚𑍋𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌮𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌸 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 | 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌮𑌹𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

వసురణ్వో విభూరసి ప్రాణే త్వమసి సంధాతా బ్రహ్మన్ త్వమసి విశ్వసృక్ । తేజోదాస్త్వమస్యగ్నేరసి వర్చోదాస్త్వమసి సూర్యస్య ద్యుమ్నోదాస్త్వమసి చన్ద్రమస ఉపయామగృహీతోఽసి బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుంజీతైతద్వై మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యం య ఏవం వేద బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి తస్మాద్బ్రహ్మణో మహిమానమిత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்) நியாசம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரபத்தியின் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது, 𑌵𑌸𑍁𑌰𑌣𑍍𑌵𑌃 - வசுமுதலிய தேவர்களால் தியானிக்கத்தக்கவனும், 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 - எங்கும் பரவினவனுமாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 - காரியம் காரணம் இவைகளின் சேர்த்தியில், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌸𑌂𑌧𑌾𑌤𑌾 - சேர்த்து வைக்கிறவனாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 - வாராய் ப்ரம்மமே, 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍 - எல்லாவற்றையும் படைத்தவனாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 - சூரியனுக்கு, 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌦𑌃 - தேஜஸ்ஸைக் கொடுக்கிறவனாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 - அக்னிக்கு, 𑌵𑌰𑍍𑌚𑍋𑌦𑌾𑌃 - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌃 - சந்திரனுக்கு, 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋𑌦𑌾𑌃 - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 - சரணமடைகிறோம், 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 - வெகுநாளாகப் பார்க்கப்பட்டவனாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌮𑌹𑌸𑍇 - பெரியதாகிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 - ப்ரம்மமான, 𑌤𑍍𑌵𑌾 - உன்பொருட்டு, உன்னை அடைவதற்காக உன்னைப்பார்த்துச் சரணமடைகிறேன் என்று கருத்து, 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம் என்று, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - தன்னாத்மாவை, 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 - சேர்க்கக்கடவது, 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 - இதுதானே. 𑌮𑌹𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 - மகோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டது, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 - தேவர்களுக்கும், 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 - அறியவொண்ணாது, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌵𑌂 - இந்தப்படி, 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, (𑌸𑌃 - அவன்), 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - ப்ரம்மத்தினுடைய, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 - விபூதியான

நித்யலோகத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், தஸ்மாத் - ஆதலால், ப்³ரஹ்மண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, மஹிமாநம் - பெருமையை, இதி - இந்தப்படி, உபநிஷத் - உபநிஷத்தானது, (ஆஹ - சொல்லுகிறது).

தஸ்யைவம் விது³ஷோ யஜ்ஞஸ்யாத்மா யஜமாந: ஶ்ரத்³தா⁴ பத்நீ ஶரீரமித்⁴மமுரோ வேதி³ர்லோமாநி ப³ர்ஹிர்வேத³: ஶிகா² ஹ்ருத³யம் யூப: காம ஆஜ்யம் மந்யு: பஶுஸ்தபோऽக்³நிர்த³ம: ஶமயிதா த³க்ஷிணா வாக்³கோ⁴தா ப்ராண உத்³கா³தா சக்ஷுரத்⁴வர்யுர்மநோ ப்³ரஹ்மா ஶ்ரோத்ரமக்³நீத்³ யாவத்³த்⁴ரியதே ஸா தீ³க்ஷா யத³ஶ்நாதி தத்³த⁴விர்யத்பிப³தி தத³ஸ்ய ஸோமபாநம் யத்³ரமதே தது³பஸதோ³ யத்ஸஞ்சரத்யுபவிஶத்யுத்திஷ்ட²தே ச ஸ ப்ரவர்க்³யோ யந்முக²ம் ததா³ஹவநீயோ யா வ்யாஹ்ருதிராஹுதிர்யத³ஸ்ய விஜ்ஞாநம் தஜ்ஜுஹோதி யத்ஸாயம் ப்ராதரத்தி தத்ஸமித⁴ம் யத்ப்ராதர்மத்⁴யந்தி³நம் ஸாயம் ச தாநி ஸவநாநி யே அஹோராத்ரே தே த³ர்ஶபூர்ணமாஸௌ யேऽர்த⁴மாஸாஶ்ச மாஸாஶ்ச தே சாதுர்மாஸ்யாநி ய ருதவஸ்தே பஶுப³ந்தா⁴ யே ஸம்வத்ஸராஶ்ச பரிவத்ஸராஶ்ச தேऽஹர்க³ணா: ஸர்வவேத³ஸம் வா ஏதத்ஸத்ரம் யந்மரணம் தத³வப்⁴ருத² ஏதத்³வை ஜராமர்யமக்³நிஹோத்ரம் ஸத்ரம் ய ஏவம் வித்³வாநுத³க³யநே ப்ரமீயதே தே³வாநாமேவ மஹிமாநம் க³த்வாதி³த்யஸ்ய ஸாயுஜ்யம் க³ச்ச²த்யத² யோ த³க்ஷிணே ப்ரமீயதே பித்ரூணாமேவ மஹிமாநம் க³த்வா சந்த்³ரமஸ: ஸாயுஜ்யம் க³ச்ச²த்யேதௌ வை ஸூர்யாசந்த்³ரமஸோர்மஹிமாநௌ ப்³ராஹ்மணோ வித்³வாநபி⁴ஜயதி தஸ்மாத்³ப்³ரஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதி தஸ்மாத்³ப்³ரஹ்மணோ மஹிமாநமித்யுபநிஷத் | இதி ஷட³ஶீதிதமோऽநுவாக: |

இதி ஷஷ்ட²ப்ரஶ்ந: ஸமாப்த:.

తస్యైవంవిదుషోయజ్ఞస్యాత్మాయజమానశ్శ్రద్ధాపత్నీ శరీరమిధ్మమురోవేదిర్లోమానిబర్హిర్వేదశ్శిఖా హృదయంయూపః కామ ఆజ్యంమన్యుః పశుస్తపోగ్నిర్దమశ్శమయితా దక్షిణావాగ్ఘోతాప్రాణః ఉద్గాతాచక్షురధ్వర్యుర్మనోబ్రహ్మాశ్రోత్రమగ్నీద్యావద్ధ్రియతేసాదీక్షా యదశ్నాతి యత్పిబతితదస్యసోమపానం యద్రమతేతదుపసదోయత్సంచరత్యుపవిశత్యుత్తిష్ఠతేచ సప్రవర్గ్యోయన్ముఖంతదాహవనీయోయావ్యాహృతిరాహుతిర్యదస్యవిజ్ఞానం తజ్జుహోతియత్సాయం ప్రాతరత్తితత్సమిధంయత్ప్రాతర్మధ్యందినంసాయంచతానిసవనానియే అహోరాత్రేతే దర్శపూర్ణమాసౌయేర్ధమాసాశ్చమాసాశ్చతేచాతుర్మాస్యానియఋతవస్తేపశుబంధాయేసంవత్సరాశ్చపరివత్సరాశ్చతేహర్గణాస్సర్వవేదసంవా ఏతత్సత్రంయన్మరణంతదవభృథ ఏతద్వై జరామర్యమగ్నిహోత్రం యఏవం విద్వానుదగయనేప్రమీయతేదేవానామేవమహిమానంగత్వాదిత్యస్యసాయుజ్యం గచ్ఛత్యథయోదక్షిణేప్రమీయతేపితృణామేవమహిమానంగత్వాచంద్రమసస్సాయుజ్యంగచ్ఛత్యేతౌ వైసూర్యాచంద్రమసోర్మహిమానౌ బ్రాహ్మణోవిద్వానభిజయతితస్మాద్బ్రహ్మణోమహిమానమాప్నోతి తస్మాద్బ్రహ్మణోమహిమాస మిత్యుపనిషత్॥

(ப - ம்.) அடியில் சொன்ன ப்ரகாரம் ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸைப் பரமாத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறதாகிற யாகத்திற்கு வழங்கிவருகிற யாகத்தின் கருவிகளல்லாமல் வேறு கருவிகளைச் சொல்லி இந்த யாகத்தைப் புகழுகிறது. தஸ்ய - அந்த, ஏவம் - முன்சொல்லியபடி, விது³ஷ꞉ - அறிந்தவனுடைய, யஜ்ஞஸ்ய - யாகமான சரணாகதிக்கு, ஆத்மா - ஆன்மாவானது, யஜமாந꞉ - யஜமானன், ஶ்ரத்³தா⁴ - தெய்வபக்தியானது, பத்நீ - பத்நி, ஶரீரம் - உடம்பு, இத்⁴மம் - விறகு, உர꞉ - மார்பு, வேதி³꞉ - அக்னிகுண்டம், லோமாநி - உடம்புமயிர்கள், ப³ர்ஹி꞉ - பரிஸ்தரணம், ஶிகா² - குடுமி, வேத³꞉ - தர்ப்பக்கட்டு, ஹ்ருத³யம் - இருதயகமலமானது, யூப꞉ - யூபஸ்தம்பம், காம꞉ - ஆசையானது, ஆஜ்யம்-நெய், மந்யு꞉-கோபமானது, பஶு꞉ - பசு, தப꞉-ஆலோசிக்கிற அறிவு, அக்³நி꞉ - நெருப்பு, "த³மயிதா ஶமயிதா த³க்ஷிணா வாக்³ ஹோதா ப்ராண உத்³கா³தா" என்கிறபடியே, எல்லாவஸ்துவும் அனுகூலங்களென்கிற அறிவு, த³க்ஷிணா - தக்ஷிணை, வாக் - வாக்கானது, ஹோதா - ஹோதாவென்கிறவன், ப்ராண꞉ - ப்ராணனானது, உத்³கா³தா - சாமகானம் பண்ணுகிற ருத்விக், சக்ஷு꞉ - கண், அத்⁴வர்யு꞉ - அத்வர்யு என்கிற ருத்விக், மந꞉ - மனது, ப்³ரஹ்மா - ப்ரம்மாவென்கிற ருத்விக், ஶ்ரோத்ரம் - காது, அக்³நீத் - அக்னீத்திரன் என்கிற ருத்விக், யாவத் - எவ்வளவு, த்⁴ரியதே - உயிருடனிருக்கிறானோ, ஸா - அது, தீ³க்ஷா-தீக்ஷை, யத்-யாதொன்றை, அஶ்நாதி - புசிக்கிறானோ, யத் - யாதொன்றை, பிப³தி - குடிக்கிறானோ, தத் - அது, அஸ்ய - இந்த யாகத்திற்கு, ஸோமபாநம் - சோமாசத்தை அருந்துகிறது. ரமதே - விளையாடுகிறான், இதியத்-என்கிறது யாதுஉண்டோ, தத்-அது, உபஸத³꞉ - உபஸத் என்கிற யாகம், ஸஞ்சரதி - செல்லுகிறான், உபவிஶதி- உட்காருகிறான், உத்திஷ்ட²தே - எழுந்திருக்கிறான், இதியத்-என்கிறது யாது உண்டோ, ஸ꞉ - அது, ப்ரவர்க்³ய꞉-ப்ரவர்க்யம் என்கிற யாகம், யத்-யாதொரு, முக²ம் - முகமோ, தத் - அது, ஆஹவநீய꞉ - ஆகவனீயமென்கிற அக்னி, அஸ்ய - இவனுடைய, யத் - யாதொரு, விஜ்ஞாநம் - அறிவோ, தத் - அதை, ஜுஹோதி - ஹோமஞ்செய்கிறான், ஸாயம் - மாலையும், ப்ராத꞉ - காலையும், அத்தி - சாப்பிடுகிறான், இதியத்- என்கிறது யாது உண்டோ, தத் - அது, ஸமித⁴꞉ - சமித்துக்கள், ஸாயம் - மாலை, ப்ராத꞉ காலை, மத்⁴யந்தி³நம் - மத்தியானம், இதியத்-என்கிறது யாது உண்டோ, தாநி-அந்த மூன்று, ஸவநாநி-மூன்று சவனங்கள், யே - யாதொரு, அஹோராத்ரே - பகலிரவுகளோ, தே - அவைகள், த³ர்ஶபூர்ணமாஸௌ - தர்சம் பூர்ணமாசம் என்கிற விஷ்டிகள், யே - யாதொரு, அர்த⁴மாஸாஶ்ச - பக்ஷங்களும், மாஸாஶ்ச - மாதங்களுமோ, தே - அவைகள், சாதுர்மாஸ்யாநி - சாதுர்

மாஸ்யமென்கிற யாகங்கள், யே - யாதொரு, ருதவ: - ருதுக்களோ, தே - அவைகள், பசுபந்தா: - பசுபந்தமென்பவைகள், யே - யாதொரு, ஸம்வத்ஸரா: - வருஷங்களோ, பரிவத்ஸரா: - அவைகளினுட்பிரிவுகளோ, தே - அவைகள், அஹோராத்ரா: - அகர்க்கணமென்பவைகள், ஏதத் - இந்த, ஸத்ரம் - யாகமானது, ஸர்வவேதஸம் - எல்லாக்கைப்பொருளேயும் தக்ஷிணையாகக்கொண்டது, யத் - யாதொரு, மரணம் - சாவோ, தத் - அது, அவப்ருத: - அவபிருதமென்பது, ஏதத் - இது, ஜராமர்யம் - வயதுசென்றால் முடிவதான, அக்நிஹோத்ரம் - அக்னிஹோத்ரம், ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வித்வான் - தியானம் செய்கிறவன், உதகயநே - உத்தராயணத்தில், ப்ரமீயதே - இறக்கிறானோ, (ஸ: - அவன்), தேவாநாமேவ - தேவர்களுடைய, லோகம் - உலகத்தை, கத்வா - அடைந்து, ஆதித்யஸ்ய - சூரியனுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சாயுஜ்யத்தை, கச்சதி - அடைகிறான், அத - பிறகு, ய: - எவன், தக்ஷிணே - தக்ஷிணாயணத்தில், ப்ரமீயதே - இறக்கிறானோ, பித்ரூணாமேவ - பிதுர்க்களுடைய, லோகம் - உலகத்தை, கத்வா - அடைந்து, சந்த்ரமஸ: - சந்திரனுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சாயுஜ்யத்தை, கச்சதி - அடைகிறான், ஏதௌ - இந்த, ஸூர்யாசந்த்ரமஸோ: - சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய, லோகௌ - உலகங்களை, வித்வான் - அறிந்தவனை, ப்ராஹ்மண: - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவன், அபிஜயதி - அடைகிறான், தஸ்மாத் - அதில் நின்றும், ப்ரஹ்மண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, லோகம் - உலகத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், தஸ்மாத்ப்ரஹ்மணோ லோகம் - என்று முடிவில் இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது, இதி - இந்தப்படி, உபநிஷத் - உபநிஷத் முடிந்தது என்று கருத்து.

இராமானுஜபாஷியமும் மத்வபாஷியமும் ஒற்றுமையா யிருந்தபடியால் மத்வபாஷியம் ப்ரத்தியேகமாய் எழுதவில்லை.

தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் சம்பூர்ணம்.

நாராயணவல்லி முடிந்தது.
